

ΕΦΗΜΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ

ΡΟΣΩΠΟ

ΣΥΝΤΡΟΦΕ

**ΔΙΑΦΩΝΩ ΜΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗ ΣΟΥ ΑΛΛΑ
ΘΑ ΔΩΣΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΟΥ ΑΚΟΜΗ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ
ΝΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ**

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΠΟΥ ΞΕΡΑΤΕ, ΦΥΓΑΝΕ.

φυλακίστηκαν μαζί με τους "υπευθύνους" σας γι' αυτές
φυλακίστηκαν μαζί με την "ΑΛΛΑΗ"
μεσα στα όρια της πρεζας και της ενοχής η φοβισμένη παραίτησης
μεσα στους τοίχους των καταναγκασμών, της εργασίας και της κουλτουρας της

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΟΥΝΤΑΙ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Γιατι η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ δεν φυλακίζεται, δεν κοροιδευεται
δε' μπορεί να χωρεσει στις λειψες ηδονες της τωρινης καθημερινοτητας
Αλλα υπαρχει και δημιουργει παντου ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ στην φτωχεια
του πολιτισμου μας, για να ξαναφευρουμε τη ζωη εξω κι εναντια στα
ΚΡΑΤΗ και τις ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ.

**Η ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΚΟΝΤΡΑΡΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ
ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΜΑΣ, ΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΝΑΝΑΙ ΟΠΟΙΑ ΨΕΜΜΑΤΑ
- ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΑ - Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ - ΚΑΙ ΑΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ**

ΤΑ ΓΑΪΔΟΥΡΙΑ ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΠΑΡΑ

ΜΟΝΟ ΤΑ ΣΑΜΑΡΙΑ ΤΟΥΣ

Ενα ριζοσπαστικό κομμάτι της ελληνικής
κοινωνίας με έντονα στο περιεχόμενο του,
στοιχεία αντεξουσιαστικά που ανέπτυξε τον
τελευταίο καιρό μία διαδικασία έμπρακτης
κοινωνικής κριτικής-κύρια εκφραζόμενο σε
επίπεδο μαζικό με τις φυλακές(πρωτοβουλία
συμπάραστασης στους αγώνες των φυλακισμέ-
νων), με την αλληλεγγύη του στην Πολωνία,
με τις καταλήψεις(συμπάρασταση σε δικαζόμε-
νους συντρόφους), αφορμή βόλσκοντας την κα-
ταστολή των καταλήψεων, διαλύθηκε.
Διαλύθηκε αποκαλύπτοντας μία σειρά από προ-
βλήματα, που πιστεύουμε πως αν μάς ενδεια-
φέρει να έχουμε μία συνέχεια των πράξεων
μας, χρειάζεται -μέσα στα άλλα- να γίνει
κριτική στο παρελθόν.

ΤΟ ΨΕΜΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΥ "Η

ΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΤΟΥ ΨΕΜΑΤΟΣ

Αυτό που παρατηρείται, τα τελευταία χρό-
νια, στο χώρο, του κατ'εφημερίον, αποκαλούμε-
νου αντεξουσιαστικού κινήματος-ακριβής
χαρακτηρισμός θα ήταν, μικροεξουσίες του
περιθωρίου-είναι η διαρκής, θεωρητική και
πρακτική αυτοποβάθμιση, από κίνημα της
κοινωνικής ανατροπής, σε περιθωριακή ασυ-
ναρτησία, που τείνει διαρκώς στο να χρησι-
μοποιείται από τη στρατηγική της εξουσίας
ή ακόμη και να εντάσσεται, στους παραπλανη-
τικούς στόχους της.

Τα βασικά προβλήματα που θίγει η παρα-
πάνω πρόταση, είναι:

- α) η σχέση του αντεξουσιαστικού κινήματος
με τις θεωρίες και τη πραγματικότητα, του
περιθωρίου.
- β) ο εκφυλισμός του αντεξουσιαστικού κινή-
ματος.
- γ) η χρησιμοποίηση του, από τη στρατηγική
του κράτους.

Αλλά τα ίδια τα προβλήματα, κουβαλάνε
μαζί τους, ένα άπειρο αριθμό ερωτήσεων, και
νοήτων προβλημάτων και προφανώς, την ανά-
γκη μιάς διαρκούς συζήτησης, η οποία θα ανα-
νεώνεται και θα φρεσκάρεται, από τη "πράξη".
Κύρια προϋπόθεση, αποτελεί η λειτουργία της
συνέχειας, αντικειμενικά και υποκειμενικά.

Αλλά μέχρι τώρα, μόνιμη απέχθεια των
ανθρώπων, που τροχοδρομούνται σ' αυτό το
χώρο, είναι να λειτουργήσουν και να σκε-
φτούν "συνεχώς".

(Για να μη παρεξηγηθεί αυτό που θέλω να πω
καθ' ότι ο "χώρος" οξυγονώνεται με τις πα-
ρεξηγήσεις, σημειώνω, πως η λέξη συνέχεια,
είναι ελληνική και προέρχεται από τις λέ-
ξεις σύν-έχω, συνοχή κλπ.)

Μία κριτική που ξεκινάει από το προσωπικό
επίπεδο και καταλήγει στα κοινά πεπραγμένα
θεωρούμε πως για να ανακαλύψουμε τις μορφές
πραγμάτωσης της συνέχειας μας, αφ' ενός, και
τις ανάγκες που δημιουργούνται με την αλλα-
γή της εξουσίας αφ' ετέρου, καθώς επίσης για
να μην επαναληφθούν καταστάσεις βιωμένες
στο παρελθόν απροσάρμοστες και ανεδαφικές,
χρειάζεται αυτή τη στιγμή να προβληματισθεί
ο καθένας σαν άτομο και σαν "παρέα", "ομάδα".

Προτείνουμε να οργανώσουμε τον Σεπτέμβρι-
ο μία συζήτηση κύρια πάνω στα πεπραγμένα:
1. Κριτική στην πρωτοβουλία συμπάραστασης
στους αγώνες των φυλακισμένων α) τί πράγμα-
τωση β) πώς εκμεταλλεύτηκαν το ΠΑΣΟΚ τα πε-
πραγμένα και ο τύπος γ) πώς αφομοιώθηκε το

Η συνεχής λειτουργία, σημαίνει πως η
πράξη, δεν είναι μία χειρονομία στο κενό,
αλλά μία στιγμή της διαδικασίας, η οποία
υφίσταται τη κριτική των αποτελεσμάτων-τοι-
χειοθετείται σαν πείρα και κυριολεκτικά
φωτίζει τα επόμενα βήματα.

Προφανώς όμως, στο μέτρο που δεν συν-
δέεται με το χθές και το αύριο, μένει ανυ-
περάσπιστη και ευάλωτη στη κριτική του
κράτους και ακόμη χειρότερα, μεταβάλλεται
από τις "συμπληρωματικές υπηρεσίες" του κρα-
τους, σε κάτι φρικιαστικό και ακατανόητο.
Για να γίνω πιο σαφής. Από τις εκδηλώσεις
των αναρχικών, που δεν υποστηρίχθηκαν με
διάρκεια και "σαφήνεια", έμεινε η εικόνα της
χωρίς λόγο, σπασμένης βιτρίνας, κάτι δηλαδή
σαν επέλαση βαρβάρων.

Αυτή η εικόνα, γοητευτική καθ' όλα, στους
ανθρώπους του περιθωρίου που ναρκισσούνται
από το γεγονός, πως διαφέρουν από την υπό-
λοιπη κοινωνία, δεν μπορεί να αποτελέσει, την
εικόνα με την οποία απευθύνεται στη κοινω-
νία, αυτός που θέλει να βρεί, μία γλώσσα επι-
κοινωνίας μαζί της, για να μπορέσει να με-
ταδώσει, αυτό που προσπαθεί το κράτος, να
κρατήσει στη γωνιά.
Πιο απλά, κάθε πράξη χρειάζεται τη φωνή της
και δεν μιλάει από μόνη της. (τό σπάσιμο
της βιτρίνας για παράδειγμα, μπορεί να γί-
νει εξίσου καλά, από μία φασιστική, από μία
αντεξουσιαστική ή από μία ποδοσφαιρόφιλη
ομάδα ανθρώπων).

Η λειτουργία της συνέχειας, απαιτεί τη
παρουσία της θεωρίας.

Μία ολόκληρη δεκαετία εργασίας, των "συ-
μπληρωματικών υπηρεσιών" του κράτους, απέδω-
σαν θετικά, γιαυτό και αρνητικά για το α-
ντεξουσιαστικό κίνημα, καρπούς.

Μαζί με την ηρωϊνή, διάφοροι "υπάλληλοι"
ψυχαναυτές, "υπερεπαναστάτες", πλάσαν την
ιδέα του διχασμού, θεωρίας-πράξης, σκέψης-

κίνημα των φυλακών.

2. Κριτική στις καταλήψεις.

3. Κριτική στις διαδικασίες των συγκεντρώ-
σεων, ούτως ώστε να βρεθεί μία διαδικασία,
που διάλογο- να μπορούμε να συζητάμε και όχι
να γίνεται ένα "αυτόνομο κοινοβούλιο, που
μιλούν 5-10 και οι άλλοι συμφωνούν η διαφω-
νουν.

4. ΠΑΣΟΚ και καταστολή.

Η πρόταση αυτή δεν είναι δεσμευτική και
για οποιαδήποτε άλλα θέματα.
Επίσης ως μην θεωρηθεί πως "θέλουμε να γί-
νει" για λόγους φιλολογικούς(διευκρίνηση..)

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

★για το τώρα

αισθήματος, οργάνωσης-αυθόρμητου και κατά-
φεραν να περάσουν τον ενυπάρχοντα διαχω-
ρισμό της καπιταλιστικής κοινωνίας, σαν φυ-
σει διχασμό, ανυπέβλητο που δεν μπορεί κα-
νείς παρά να διαλέξει απ' αυτόν το ένα σκέ-
λος. Σ' αυτή τη κοινωνία υπάρχουν οι θεωρη-
τικοί και οι άνθρωποι της πράξης. Αλλά υ-
πάρχουν ακριβώς γιατί είναι τέτοια η θε-
ωρία τους, θεωρητική. Που σημαίνει απλά,
ότι θεάται απ' έξω, το γεγονός.

Στην ουσία βέβαια, πρόκειται για ψεύ-
δος καθώς οι θεωρητικοί, θα χρειαζόταν
ένα μέρος να σταθούν, πραγματοποιώντας το
αίτημα του Αρχιμήδη, έξω από τη κοινωνία
και την ιστορία. Το πρόβλημά μας βρίσκεται
στο γεγονός πως αυτή η καπιταλιστική ιδέα
βρίσκεται ριζωμένη στη πρακτική των ανθρω-
πών του χώρου, μεταβάλλοντάς τον πολλές φο-
ρές από χώρο της κριτικής, σε τσούρμο ηλι-
θίων.

Αυτό το μικρό σημείωμα, έχει τη σημα-
σία ενός πρόλογου, για το άνοιγμα μιάς συ-
ζήτησης. μπορεί να προχωρήσουμε στην ουσία
των προβλημάτων. Χωρίς αυτήν, η συνέχεια του
κειμένου, δεν έχει έννοια, παρά μόνο, για τους
"θεωρητικούς" προβληματισμούς, του υπογρά-
φοντα, όπως για παράδειγμα δεν έχουν έννοια
οι θεωρητικοί του προβληματισμού, πάνω στο
μαράζ, Παναθηναϊκού-Ολυμπιακού. - Δ.Κ

Το σημείο αυτό είναι
κενό... 'το κενό το
χαμμένο...

Συντροφοί, που βρισκομαστε

Τήν στιγμή πού γράφεται αυτό, η κατάσταση τού αντι-εξουσιαστικού χώρου στην Ελλάδα, μπορεί νά συνοψισθεί σέ μία και μόνο φράση: δέν υπάρχει!

Αυτό δέν σημαίνει ότι τά άτομα καί οι δραστηριότητες πού κάποτε τόν αποτελούσαν, "συμβιβάστηκαν" η "πήγαν σπ. ιτια τους" κλπ -τουλάχιστον όχι ακόμα.

Αυτό πού φτιάχνει έναν "χώρο" είναι συγκεκριμένα άτομα, συγκεκριμένη κίνηση ιδεών συγκεκριμένη θεωρία καί πρακτική δραστηριότητα.

"Χώρος" σημαίνει κάποιο πλέγμα σχέσεων καί οργανωμένων δραστηριοτήτων, "χώρος" σημαίνει "εμείς λέμε καί κάνουμε αυτό" καί συμφωνούμε η διαφωνούμε "μέ σάς πού λέτε καί κάνετε αυτά". "Χώρος" σημαίνει συγκεκριμένες κοινωνικές σχέσεις μεταξύ τών ανθρώπων καί δραστηριοτήτων πού τόν αποτελούν καί άλλων ανθρώπων, άλλων δραστηριοτήτων σέ άλλους τομείς τής κοινωνίας.

Αυτά τά λίγα καί γενικόλογα-αλλά τόσο σημαντικά σάν βάση, σάν σημείο εκκίνησης-, είναι ολοφάνερο πιά πώς δέν υπάρχουν ανάμεσα στούς αντεξουσιαστές.

Σύντροφοί δέν υπάρχει "χώρος"!

Εμπρός λοιπόν άς κάνουμε κάτι θετικό, κάτι πού νά μ'ήν υπάγεται στόν εξαντλητικό φαύλο κύκλο συλήψεων, δικών, απεργιών πείνας, νέων συλήψεων, νέων δικών, κ.λ.π. Αλλά αυτό βέβαια πού υπάρχει είναι η ιστορία τού χώρου, κάποιες ιδέες, κάποιες αντιλήψεις, κάποιες πρακτικές.

Οτιδήποτε καινούργιο πάει λοιπόν νά φτιαχτεί, είναι καταδικασμένο νά πάρει τόν δρόμο τής αποτυχίας, εφ' όσον δέν εξαγει ωρισμένα συμπεράσματα, ωρισμένες φόρμουλες γιά τό χάραγμα πορείας έξω από τό χάος.

Μήπως αυτά ηχούν βαρυσήμαντα στά αυτιά ωρισμένων, πού πιστεύουν ότι θά ανεχόμα-

σαν γιά πολύ τίς υποτονικές καί χαώδεις συζητήσεις στην χαβούζα τού χημείου, τότε σίγουρα η δημιουργία χώρου, δέν θά γίνει μέ τέτοιους ανθρώπους.

Από τήν αρχή πρέπει νά καταλάβουμε ότι η δημιουργία χώρου σημαίνει δουλειά, προσπάθεια, ευθύνη συλλογικότητα, οργάνωση καί γενικά ένα νέο προσανατολισμό τών ανθρώπων, πού θά βάλει κάτω όλα τά προβλήματα, καί ιδιαίτερα αυτά τής εξαγωγής συμπερασμάτων από προηγούμενη πρακτική, π.χ. καμπάνια γιά τίς φυλακές, η απόπειρα τών κατλήψεων, η αντίθεση μας στά κυκλώματα όλων τών ναρκωτικών, η συμπάρασταση στούς αγώνες τών Πολωνών εργαζόμενων, κ.λ.π. Πρέπει επίσης νά καταλάβουμε ότι αν η πρακτική μας, δέν βασίζεται σέ βαθειά γνώση τής διεθνούς καί τής ελληνικής πολιτικής οικονομικής καί κοινωνικής κατάστασης μέ στόχο τήν διεθνή μας διασύνδεση καί τήν απόκτηση κοινωνικών σχέσεων μέ εκείνους τούς τομείς τής κοινωνίας, πού όντως μετράνε γιά τήν εξουσία, τότε θά μάς έχουν γιά πολλά χρόνια ακόμα στόν ζωολογικό κήπο τού κοινωνικού περιθωρίου, μαζί μέ άλλα εξωτικά ζώα.

Κάποτε λοιπόν "λίγες φόρμουλες θά ξεπηδήσουν από τό χάος καί θά χτυπήσουν τόν εχθρό" εξ επαφής!

Σάς προτείνουμε λοιπόν, σέ σάς τούς λίγους πού βλέπετε τό πρόβλημα-δέν έχουμε βλέπετε ψευδαισθήσεις- ένα ξεκίνημα, μία προσπάθεια πρὸς αυτήν τήν κατεύθυνση μέσο στό Φθινόπωρο.

Αυτή η προταση βέβαια έχει πάρα πολλές καί δύσκολες πρακτικές συνέπειες, μέχρι τήν στιγμή τού πρώτου βήματος.

Οι συνέπειες αυτές βέβαια η είναι δεσμευτικές, η τίποτα.

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Οι τελευταίες εξελίξεις στό παγκόσμιο ανατρεπτικό κίνημα καί κυρίως τά ανατρεπτικά γεγονότα τής Πολωνίας, έδειξαν μέ ένα ξεκάθαρο τρόπο, σ' αυτούς πού θέλουν νά δούν, ότι η σύγχρονη κοινωνική ανατροπή δέν μπορεί νά έχει καμμία σχέση μέ τήν προπολεμική, δήθεν κοινωνική ανατροπή, η τά φαντάσματα τής, σοσιαλδημοκρατικής σταλινικής, σοσιαλιστικής, τροτσιστικής, μαοϊκής ακόμα καί αναρχικής.

Τό εκτός ελέγχου θέλει καί θά προσπαθήσει νά κάνει πράξεις, τά παρακάτω: πρώτον, νά πολεμήσει όλους τούς έμπορους τής ιδεολογίας, ξεκινώντας από τό κράτος, καί τελειώνοντας στούς μικροέμπορους τής αναρχίας.

Γι αυτό τόν λόγο θά προσπαθήσει νά είναι άτιμο στούς τίμιους καί τίμιο στούς άτιμους. Δηλαδή δέν θά πουλιέται γιατί δέν θέλουμε νά γίνουμε έμποροι τής οποιαδήποτε ιδεολογίας.

Θά πολεμήσουμε όλους τούς παραμυθαντζήδες ειδικούς τής "γνώσης" καί τήν αντίθεση πνευματικής καί χειρωνακτικής εργασίας αφού από τό γράψιμο μέχρι τό τύπωμα θά γίνεται από όλους όσους κάθε φορά θά τό κυκλοφορούν.

Θά πολεμήσει όλους τούς επεμβασίες, τούς χειρωναγούς καί τούς κάθε λογής αξιοκράτες πού ευνουχίζουν τίς καθημερινές μας πνευματικές καί φυσικές λειτουργίες, γιατί θά γράφεται καί θά κυκλοφορείται χωρίς κανένα έλεγχο.

Τό εκτός ελέγχου πιστεύει ότι ο ανατρεπτικός σοσιαλισμός, η θά είναι αυτοδιαχειριζόμενος, η δέν θά είναι σοσιαλισμός.

Καί επειδή η νέα γενιά τών ανθρώπων είτε εχει συνείδηση, οτι στην καθημερινή της συμπεριφορά υπάρχει ενσωματωμένη όλη η προηγούμενη της πείρα γιά τήν ανθρωπότητα, είτε δέν τό έχει, πιστεύει ότι αυτή η κατασκευασμένη μένη ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ θά είναι ο μελλοντικός κοινωνικός ανατροπέας καί σ' αυτή θέλει νά στηρίκει, όχι γιά νά βγαίνει ένα εκτός ελέγχου ούτε ακόμα καί 100 τέτοια, αλλά γιά νά συμπεριτεθεί καί αυτό στην επερχόμενη κοινωνική ανατροπή.

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

...Καί συνεχίζουν, καί μιλάνε γιά όλα, εκτός φυσικά, από τό βιβλίο. Κι ο μικρός Βιάν είναι λογοκλόπος, δολοφόνος, πορνογράφος, ανίκανος καί ταυτόχρονα, σάτυρος, αχαλίνωτος Πρίαπος, ότι χειρότερο μπορεί κανείς νά φανταστεί, καί, τέλειωσαν τά ψέμματα, σέ τσακώσαμε, γαιδούρι.

...Θλιβερά άτομα, κριτικοί τής συμφοράς, πότε τέλος πάντων θ' ασκήσετε τό επάγγελμά σας σάν κριτικοί; Πότε θά πάψετε νά ψάχνετε τούς εαυτούς σας στό βιβλίο πού διαβάζετε, ενώ ο αναγνώστης ψάχνει τό βιβλίο; Πότε θά πάψετε ν' αναρωτιέστε, προκαταβολικά, αν ο συγγραφέας είναι περουνιανός, σχισματικός, μέλος τού κομμουνιστικού κόμματος ή συγγενής τού Αντρέ Μαλρώ; Πότε θά τολμήσετε νά μιλήσετε γιά ένα βιβλίο δίχως νά είστε περιστοιχισμένοι από αναφορές πάνω στό συγγραφέα, από πού ξεκίνησε καί πού κατέληξε; Φοβάστε μήπως πείτε κουταμάρες; Αλλά λέτε τόσο πολύ μεγαλύτερες μ' όλες σας τίς προφυλάξεις! Πότε θά παραδεχτείτε ότι μπορεί κάποιος νά γράφει στούς σύγχρονους καιρούς καί νά μ'ήν είναι υπαρξιστής, νά τού αρέσει τό δούλεμα καί νά μ'ήν τό κάνει συνέχεια; Πότε θά παραδεχτείτε τήν έννοια τής ελευθερίας;

Αλλά όχι-είναι μία λέξη πού τήν έχετε διαγράψει από τό λεξικό σας- ή μάλλον τό λεξιλόγιό σας, έτσι περιορισμένο πού είναι.

Γιατί μιλάτε γιά συγγραφείς; Δέν ξέρετε τί είναι. Βέβαια όταν δέν ξέρει κανείς τίποτα, μπορεί ωστόσο κάτι νά βρεί, μέλιτη φαντασία. Αλλά δέν έχετε φαντασία. Έτσι γίνεστε κακοήδεις. Δέν μιλάτε παρά μόνο γιά ότι καταλαβαίνετε.

...Καί τά καλά βιβλία περιμένουν ακόμα τούς κριτικούς τους. Εσείς, αντι νά παραδεχτείτε ότι σας ξαφνιάζουν, τά πνίγεται. Καί μάλιστα δέν σας ξαφνιάζουν, κατά βάθος-δέν καταλαβαίνετε γιά τί πράγμα μιλάνε, είναι κάτι πού συμβαίνει σέ άλλο επίπεδο.

Κριτικοί είστε βόδια! Αν θέλετε νά μιλήσετε γιά τούς εαυτούς σας, κάντε δημόσιες εξομολογήσεις καί γραφτείτε στό στρατό σωτηρίας. Αλλά αφήστε ήσυχο τόν κοσμάκη μέ τίς υπερβολικές ιδέες σας καί προσηθείστε νά φανείτε χρήσιμοι σέ κάτι. Λίγη αντικειμενική κριτική παρακαλώ. Είναι καιρός. Κιν δυνεύετε.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ (απόσπασμα από Μ. Βιάν).

Γιά νά μ'ήν δημιουργούνται ψευδαπάτες τό ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ δέν είναι αποτέλεσμα συλλογικότητας, αλλά προϋπόθεση γιά τήν απόκτηση τής.

Μία ομάδα ανθρώπων συμφωνήσαμε νά συνεργαστούμε γιά τήν έκδοση του.

Τά ανυπόγραφα κείμενα εκφράζουν κύρια όλα τά άτομα πού συνεργάστηκαν στην έκδοση του. Καί θεωρούμε σκόπιμο νά αναφερθού με στό ότι, παρ' όλες τίς καλές προθέσεις τών ατόμων πού συνεργάστηκαν, παρουσιάστηκαν καί έντονα στοιχεία ιεραρχίας...

Η συμμετοχή μου σ' αυτήν τήν εφημερίδα, υπήρξε γιά λόγους προσπάθειας, η οποία βρήκε απέναντί της, τοίχους.

Τοίχους σιωπής.

Οι τοίχοι αυτοί αφορούσαν ακόμα καί μένα. Θέλω νά πώ πώς οι αδυναμίες δέν ήταν μόνο θέμα τών άλλων, μά καί δικές μου. Πρὸς τό παρόν δέν άντεξα στό παιχνίδι τής αντίφασης... δέν είχα διάολε καί κάτι άλλο πίσω από μένα... καλύτερα έτσι.

Αυτά γιά τυχόν ερωτηματικά, σάν διευκρινιστική απάντηση, γιά όσους θάθελαν νά "ξέρουν".

Μέ ακόμα μεγαλύτερη μοναξιά.

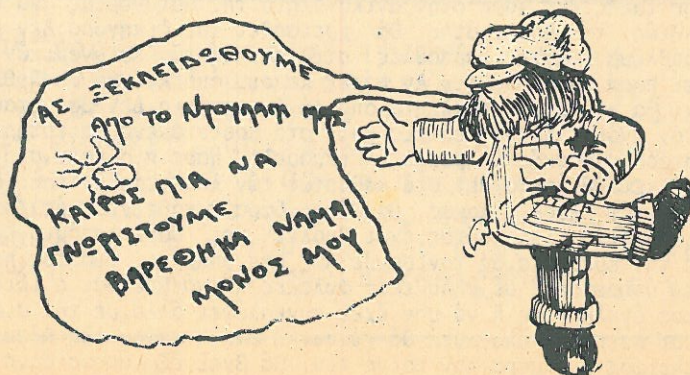
Λ.Τ

Δύο σύντροφοι συναντιώνται μετά 30 χρόνια. Υστερα από χαιρετούρες, φιλιά καί τά λοιπά, ο ένας κομματικός καλεί στό σπίτι του τόν άλλο, τόν αντικομματικό.

Αφού τού συστήνει τήν γυναίκα του, τά δυο παιδιά του, ένα κοριτσάκι καί ένα αγοράκι, μία κρεβατοκάμαρα, ένα λιβινγκ ρούμ, έναν ξενώνα, μία κουζίνα, κι ένα λουτροκαμινέ μέ ένα μεγάλο μπιντέ, τού λέει:

"τά βλέπεις; εγώ καί γυναίκα έχω καί παιδιά έχω καί στό κόμμα είμαι..."

Τό σπιδόνι αρχίζει τό τραγούδι του εκεί πού σταματάει η κουκουβάγια...

Πολλά ακούγονται, γράφονται, και συζητούνται, κύρια τον τελευταίο καιρό στην Ελλάδα μας, για τα ναρκωτικά. Όλοι οι φωστήρες της γνώσης ή της εμπειρίας πιστεύουν ότι ανακάλυψαν την μία και μοναδική αλήθεια, ή αίσθηση για το φαινόμενο "ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ".

Κύρια πιστεύουμε πως οποιοδήποτε θέμα, στο βαθμό που μας απασχολεί, για να επιλυθεί και να πλησιαστεί, απαιτεί γνώση.

Η άγνοια είναι αλήθεια πως δημιουργεί παπάρδες στο μυαλό ή στη ζωή του καθένα. Αλλά και η μονόπλευρη γνώση που υπερηφανεύεται πως τα λέει "σωστά" και "αντικειμενικά" δημιουργεί ψευδαίσθηση στον ίδιο της τον εαυτό.

Προσπαθούμε να ανοιχτεί ένας διάλογος που -αν είναι δυνατόν- να δείχθει ή πολυπλοκότητα της γνώσης ή της αίσθησης που έχει ο καθένας για τα ναρκωτικά, ώστε να δοθεί στον καθέναν μας η δυνατότητα επιλογής.

ΕΙΜΑΣΤΕ εχθροί της ιδεολογίας της ΜΑΣΤΟΥΡΑΣ ή του τρόπου ζωής αυτής. Και λέγοντας μαστούρα, εννοούμε τη λειτουργία όλων των αλλοτριωμένων-αποσπασματικών σχέσεων που έχουμε με τον εαυτό μας, τους άλλους και το περιβάλλον μας.

ΕΙΜΑΣΤΕ εχθροί των εμπόρων ναρκωτικών.

ΕΙΜΑΣΤΕ εχθροί της ιδεολογίας της παραιτήσης που, εκφραστικότερα προσωποποιείται στους χρήστες ηρωίνης-χωρίς να πιστεύουμε πως παραιτημένοι είναι μόνο αυτοί.

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Η θα το ρίξει στη πρεζα

H

Στην δεκαετία του 60 άρχισε το κακό. Οι φιλελεύθερες τάσεις των νέων, μαζί με την πολύ περισσότερη ανάγκη που κουβάλανε ή γενιά τους σε σχέση με τις προηγούμενες, ήταν τα στοιχεία που όδηγησαν για πρώτη φορά στη δημιουργία των "Αμερικανικών και Ευρωπαϊκών κοινοβίων". Η άμφισβήτηση της εξουσίας και του καταστημένου τρόπου ζωής, οι καταλήψεις των Πανεπιστημίων από τους φοιτητές κι όλα εκείνα που συνέθεσαν το ψευδιδωτό της περιφημής "Επανάστασης του '60", ήταν το κόκκινο πανί για τους κρατούντες. Έπρεπε να αντιδράσουν κεραυνοβόλα. Και το έκαναν. Δεν είμαι εγώ που τό λέω -έχει επαναληφθεί επανειλημμένα- πως η ΣΙΑ και οι υποτακτικές δυνάμεις στην Ευρώπη Υπηρεσίες όργισαν την εποχή εκείνη, και κατάφεραν, εκμεταλλευόμενες μία τάση των νέων τότε στην χρήση της μαριχουάνας και του LSD να μεταβάλουν σχεδόν μία γενιά επαναστατών, σε μία γενιά Πρεζάκηδων. Δηλ. ηρωινομανών. Από εκεί ξεκινάει το κακό και το πρόβλημα που έχουμε σήμερα τόσο έντονο και δίκιο μας χώρο. Η φύση μας έχει δημιουργήσει αυτόχρονα με ένα χάρισμα μας. Την αυτοσυντήρηση. Συναντώντας περιπτώσεις ανθρώπων που στην ζωή τους καταδυναστεύτηκαν και τελικά καταστράφηκαν από κάποιο πάθος, βλέπουμε πως κανείς δεν έπαψε να προβάλλει το πρώτο και στερνό του όπλο: την αυτοσυντήρηση. Ο ηρωινομανής όμως εγκαταλείπει και εγκαταλείπει ακόμη και αυτήν.

Χάνεται μέσα στην δυνατότερη εξάρτηση. Στο πιο στεγνό δειχτάκτορα, στο πιο παράλογο σύστημα. Πολύ βολικό για τα συστήματα, ειδικά αν λάβουμε υπ' όψη μας πως: τα άτομα που καταλήγουν στην πρεζα-ναρκωτικά, το κάνουν ακριβώς γιατί είναι υπερευαίσθητα και αντιδραστικά στο τρόπο ζωής που μας έχει επιβληθεί και που δεν άντεχουμε. ΘΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΝ ΟΠΩΣ ΔΗΠΟΤΕ, "Η ΘΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ" Η ΘΑ ΤΟ ΡΙΞΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΡΕΖΑ.

Ας περάσουμε όμως στα γεγονότα για να φανή αυτό καλύτερα:

ΣΥΛΛΗΨΗ: Ένα βάνουσο ποδοπάτημα της συνείδησης του τοξικομανή. Τη στιγμή που όλη του η ύπαρξη εξαρτιέται από λίγη σκονούλα, θα του την προσφέρουν: θα την κρατάει όμως ο Αστυνομός και θα ζητάει: θα ζητάει να γίνει αυτό που ο πατέρας του τούλεγε πως ήταν αυτοί, που στην κατοχή γύρναγαν φορώντας κουκούλες δείχνοντας το κόσμο με το δάκτυλο: και αυτό στο όνομα του νόμου και της τάξης: και χάρη στην ανικανότητα της αστυνομίας να κάνει αλλιώς την δουλειά της. Θα χρειασθεί και δικηγόρος: Δεν έχει παρά να διαλέξει. Αν πάρει κάποιο από εκεί θα βοηθηθεί, αν όχι θα κυτηπηθεί ανελέητα από το Δικαστήριο. Δεν θα σταθούμε στον άνακριτή, είσαγγελία και στο προϊστάμενο μαιευτήρα της ιατροδικαστικής υπηρεσίας Γισμαρελο, ήμας πιο κάτω, στην φυλακή.

Εκεί θα υποταχθεί στο καθεστώς των καταστάσεων που θα συναντήσει. Ο κάθε φυλάκας θα θέλει δώρα. Ο κάθε γιατρός το ίδιο μάλλον ακριβά, γιατί αυτός έχει βγάλει και Πανεπιστήμιο. Και έτσι με την ευκαιρία, ας τονίσουμε πως δεν υπάρχει γιατρός που να έχει υπαρετήσει σε Ελληνικές φυλακές και να μην είναι ο ίδιος υπαίτιος εγκλήματος ή να μην έχει συγκαλύψει άλλο, με την σιωπή του. Έτσι λοιπόν ή όλα αυτά θα γίνουν ή στο Νταχάου της Κέρκυρας, θα τελειώσουμε μία μέρα την ποινή του. Θα βγει έξω άρρωστος, πιο πολύ

έξασθενημένος ήθικά και οικονομικά, έχοντας συντηρήσει στο μεταξύ με τις σταγόνες της ζωής του, με το αίμα της ζωής του, την αστυνομία, τους δικηγόρους τους γιατρούς, τους δικαστές, τους φύλακες. Ποιός λοιπόν να περιμένει μία αλλαγή στις συνθήκες αυτές του τοξικομανή εφ' όσον κάτι τέτοιο δεν συμφέρει τις παραπάνω κατηγορίες πολιτών που δημιουργούν το σταθερό πλέγμα του ιστού της κοινωνίας μας. Καλούμε σήμερα όλους όσους έχουν κάποιο πρόβλημα αυτού του είδους οι ίδιοι, είτε κάποιος συγγενής του, είτε κάποιος γείτονας του, είτε βλέπουν και όσμιζονται κάτι βρώμικο γύρω από όλα αυτά να συσπειρωθούν στο κίνημα στο γενικότερο απελευθερωτικό κίνημα που αυτή την στιγμή κεντράρεται στα ναρκωτικά, και να αναπτύξουν την πρωτοβουλία τους πάνω στο θέμα:

- 1) Η ΜΕ ΤΗΝ ΣΩΣΤΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΘΕΜΑ
- 2) Η ΜΕ ΤΗΝ ΣΩΣΤΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗΣΗ
- 3) Η ΜΕ ΣΩΣΤΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΠΡΟΑΙΡΕΤΗ ΠΑΡΟΧΗ ΝΟΜΙΚΗΣ Η ΙΑΤΡΙΚΗΣ Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
- 4) ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΕΛΛΙΕΣ ΓΙΑ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΑΜΕ ΠΙΟ ΠΑΝΩ/

Τελειώνοντας και σαν πολύ αλτρουιστικό προσωπικό από αυτή την ιστρία, έχοντας περάσει 7 χρόνια στις φυλακές και τα ψυχιατρεία έχω να παρακαλέσω τον κάθε ηρωινομανή για το αυτό: Κόψε την ηρωίνη, Μην επιτρέψεις σε αυτό το βρώμικο σύστημα που μας περιτυλίγει να κάνει τη δουλειά τους, εις βάρος σου, να τρέφεται με την δικιά σου ζωή. Πώς θα το κάνεις; Αναγγέλλουμε την ύπαρξη ομάδων βάσης, Ομάδων αυτοβοήθειας που ήδη έχουν λειτουργήσει σε αριθμό περιπτώσεων και που θα λειτουργήσουν πληρέστερα από δω και πέρα, στις οποίες, όποιος θέλει να κόψει την ηρωίνη μπορεί να καταφύγει για να βρεί φαρμακευτική βοήθεια μά πιο πολύ ανθώπινη ζέση και ουσιαστική συμπαράσταση. Κι αυτή είναι η επαφή μας με το δίκιο και την αλήθεια. Επαφή που ποτέ δεν θα έχουν τα γουρούνια που βασανίζουν τους ανθρώπους, στις φυλακές και τα ψυχιατρεία.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΡΑΦΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΗΡΩΙΟΜΑΝΗ Γ. ΚΟΥΤΣΕΛΑ.

ΑΣ ΑΠΟΔΟΡΓΑΝΟΖΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ
ΣΤΑ ΧΕΡΗΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ
ΣΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ
ΣΤΑ ΚΟΙΝΟΔΟΝΑ ΤΟΚΕ
ΣΤΗ ΝΕΚΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΝΕΥΡΕΤΩΝ
ΧΡΟΝΟΝ ΤΟΥ ΜΑΣ ΧΑΡΙΣΙΔΗ
ΣΤΗΝ ΑΝΗΚΗ ΤΟΥ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΟΝ
ΑΣ ΓΚΡΕΜΙΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
Χ ΤΑ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΑ
ΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΣΤΑΡΤΗΝ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ
ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Το θέμα «Ναρκωτικά», έχει πάρει τον τελευταίο καιρό απρόβλεπτες διαστάσεις και, ιδιαίτερα ο τρόπος με τον οποίο πάει ν' αντιμετωπιστεί, αποκαλύπτει ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς που μιλάνε για «Ναρκωτικά» σε μέσα ενημέρωσης και σε μαζικούς χώρους, δεν έχουν τις απαραίτητες γνώσεις κι εμπειρίες του προβλήματος.

Μια πανικόβλητη πολεμική, που πηγάζει από την άγνοια του θέματος, και που στηρίζεται στην άφελή —τουλάχιστον— άποψη: «πονάει χέρι, κόβω χέρι», τείνει να σκεπάσει την ουσία του πράγματος, τα αίτια του και τη σωστή αντιμετώπισή του. Ψεύτικες πληροφορίες, διαστρεβλώσεις καταστάσεων και επιπόλαια συμπεράσματα, βομβαρδίζουν καθημερινά το κοινό, με σίγουρο αποτέλεσμα τη συσκότιση τρομοκρατία και τελικά την όξυνση του προβλήματος.

Στα πλαίσια αυτής της επικίνδυνη διαμορφούμενης κατά τη γνώμη μας, η Επιτροπή για Σωστή Ενημέρωση και Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, αποτελούμενη από επιστήμονες και πολίτες, που εργάζονται χρόνια πάνω σ' αυτό το αντικείμενο, δίνει δημόσια μια σειρά πληροφορίες που συνήθως αποσιωπούνται, καθώς και απόψεις, που έχουν βγει τόσο από προσωπική εμπειρία και τριβή με το θέμα, όσο και από τις παγκόσμιες προσπάθειες για την επίλυσή του.

Ναρκωτικές ουσίες, είναι αυτές που με τη χημική τους σύσταση επιδρούν στη Συνείδηση και απομονώνουν κατά κανόνα τα αρνητικά έρεθίσματα, βάζοντας το άτομο που τις πήρε σε μια κατάσταση έφησυχας, ήρεμίας και νάρκωσης των άσχημων σκέψεων και συναισθημάτων. Τέτοια είναι τα Όπιοχα και ιδιαίτερα η Ηρωίνη. Η επίδρασή τους όμως στο Νευρικό Σύστημα και σ' ολόκληρο τον οργανισμό, έχει ένα έθιστικό αποτέλεσμα που με το πέρασμα του χρόνου, κάνει ώστε το άτομο που τις χρησιμοποιεί να χρειάζεται να παίρνει όλο και μεγαλύτερες δόσεις για να πετύχει την αρχική ήρεμη. Δημιουργείται Εξάρτηση σωματική και ψυχική που εκδηλώνεται με το γεγονός ότι το Υποκείμενο αν δεν πάρει τη δόση του εμφανίζει το λεγόμενο Σύνδρομο Στέρησης. Σ' αυτό, ο οργανισμός, έχοντας μάθει να λειτουργεί διαφορετικά με την Ηρωίνη, αντιδρά στην έλλειψή της και εκδηλώνονται: ρίγη, μυϊκές σπασμούς, ιδρώτας, έμετοι, πυρετός, διάρροια, πόνοι στα κόκαλα, άπνεια και έντονο άγχος και νευρική κατάσταση. Ακόμα όμως κι αν περάσει η σωματική φάση του Συνδρόμου Στέρησης σε 3, 5 ή 10 μέρες, οι δυσκολίες δεν σταματούν για τον έθισμένο στην Ηρωίνη. Αρχίζει η ψυχολογική φάση: η ανησυχία, το αίσθημα κενού, η έλλειψη εμπιστοσύνης στον εαυτό, η απουσία ευχαρίστησης. Με δυο λόγια, όλα όσα τον έσπρωξαν ν' αρχίσει την Ηρωίνη, ξαναγυρίζουν με ακόμα μεγαλύτερη ένταση, καθώς «ξεναρκώνεται» και καταλαβαίνει την πραγματικότητα όπως ακριβώς κυριαρχεί: ανταγωνιστική, κερδοσκοπική, εξουσιαστική, με άνισες ευκαιρίες, έξοντωτική για τους αδύνατους και χωρίς ουσιαστικές ανθρώπινες σχέσεις και βαθιά επικοινωνία.

Άτομα που για πολλές προσωπικές και κοινωνικές αιτίες (οικογενειακές, ψυχολογικές, σχέσεων κ.α.) νιώθουν τον εαυτό τους αδύναμο ν' αντιπαλέψει αυτή τη σκληρή πραγματικότητα και ταυτόχρονα νιώθουν να χάνονται καθημερινά σ' αυτό το αδιέξοδο, έχουν να διαλέξουν: Ψυχιατρείο, αυτοκτονία, Ναρκωτικά (Ηρωίνη). Πολλοί διαλέγουν το τελευταίο. Γιαυτό και η απεξάρτηση - απεθισμός είναι αδύνατη στη συντριπτική τους πλειοψηφία, αν δεν βρουν κάτι που να τους δώσει ένα νόημα ζωής διαφορετικό απ' αυτό που τους έσπρωξε στην Ηρωίνη. Η ουσιαστική αποτοξίνωση, μπορεί να γίνει μόνο μέσα σε μια πραγματικά ανθρωπινότερη ζωή, όπου η εμπιστοσύνη, ο σεβασμός στον άλλον και η αμοιβαία εκτίμηση, θα έχουν αντικαταστήσει την ανασφάλεια, τον εξευτελισμό και την εξάρτηση - υποταγή στους ισχυρότερους.

Αντί, όμως, για τον εντόπισμό και θεραπεία των αιτιών, που είναι σε τελευταία ανάλυση οι κοινωνικές συνθήκες, η πολιτεία σιγματίζει και καταδιώκει αυτούς, που μ' αυτό τον τρόπο (τη χρήση δηλαδή ναρκωτικών), θέλουν να ξεφύγουν απ' την κοινωνική πραγματικότητα, τους περιθωριοποιεί και ταυτόχρονα τους βγάζει και πολιτικά «έκτος μάχης». Είναι γνωστό π.χ., ότι η Ηρωίνη δημιουργεί μια κατάσταση αδιαφορίας και απάθειας στις κοινωνικές αντιξοότητες, γιαυτό έξω του και χρησιμοποιείται. Έτσι, το να βγαίνουν «έκτος μάχης», όλοι όσοι δεν αντέχουν σ' αυτές τις αντιξοότητες και να παύουν να είναι «έν δυνάμει» ανατρεπτικοί, πετυχαίνεται στην περίπτωση των «Ναρκωτικών» με δυο τρόπους:

"ΝΑΡΚΩΜΑΝΗΣ", Ο ΑΠΟΔΙΟΠΟΜΠΑΙΟΣ ΤΡΑΓΟΣ

Η προπαγάνδα, που έχει εξαπολυθεί, από τα μέσα ενημέρωσης κατά των "ναρκωτικών" και των "ναρκωμανών εγκληματιών", απ' τη μία μεριά είναι έντελως ανεύθυνη και αστήρικτη, απ' την άλλη υποπτη και ύπουλη.

Ξαφνικά, όλοι ενδιαφέρονται για τη νεολαία και την προστασία της απ' τη "διαφθορά" και "τόξικολημμα". Και η διαφθορά και το έγκλημα είναι τα "ναρκωτικά", που με ένα παράνομο, αντισυνταγματικό και έντελως φασιστικό νόμο, απογορεύεται και διώκεται η χρήση τους. Έτσι, η αστυνομική-κρατική-τρομοκρατία, κατάχρηση εξουσίας και αυθαιρεσία ενισχύονται, η δέ ατομική ελευθερία περιορίζεται. Με τη δικαιολογία ότι προστατεύουν, απ' τη μία το ναρκωμανή απ' τον "αργό θάνατο", κυνηγώντας τον, κλείνοντάς τον στις φυλακές ή τα ψυχιατρεία - όπου ο θάνατος είναι άμεσος και σίγουρος - κι απ' την άλλη, την κοινωνία απ' αυτό το "εγκληματικό παράσιτο", το διεφθαρμένο, που "παρασύρει κι άλλα παιδάκια στην καταστροφή", δίνουν το στίγμα του αποδιοπομπαίου τράγου της έποχής μας.

Καθόλου δε νοιάζονται για τον αργό θάνατο απ' το νέφος.

Καθόλου δε νοιάζονται για τον αργό θάνατο της πλήξης και της μοναξιάς. Ναρκωτικά, για τον πολύ κόσμο, είναι "τά χόσια και οι ήρωίνες". Έδώ οι ειδικοί σιωπούν διακριτικά. Γιατί, ναρκωτικά είναι και τα απλά ηρεμιστικά χάπια, που, σωρηδόν χορηγούν οι γιατροί με συνταγές διαρκείας, το αλκοόλ, που η επεξεργασία του έχει εξελιχθεί σε έθνικές βιομηχανίες, όπως και τα απλά τσιγάρα, που όλοι καπνίζουμε ελεύθερα, με τις διαφημιστικές εύλογες αυτών των ίδιων σταυροφόρων, που μιλούν για έθισμούς, τοξικομανίες κι άργους θανάτους.

Κι οι ίδιες αυτές βιομηχανίες είναι που, εκτός από τσιγάρα και ποτά, φτιάχνουν το νέφος. Οι ίδιες αυτές βιομηχανίες είναι που υποβίβασαν τον άνθρωπο σε εργατική μονάδα παραγωγής και, στη συνέχεια, σε καταναλωτή του προϊόντος του.

Κι οι βιομηχανίες αυτές και η παραγωγή τους - βλ. χρήμα - είναι που στηρίζουν τις εξουσίες. Κι αυτές, με τη σειρά τους, νομοθετούν για να εξυπηρετήσουν τα οικονομικά τους συμφέροντα.

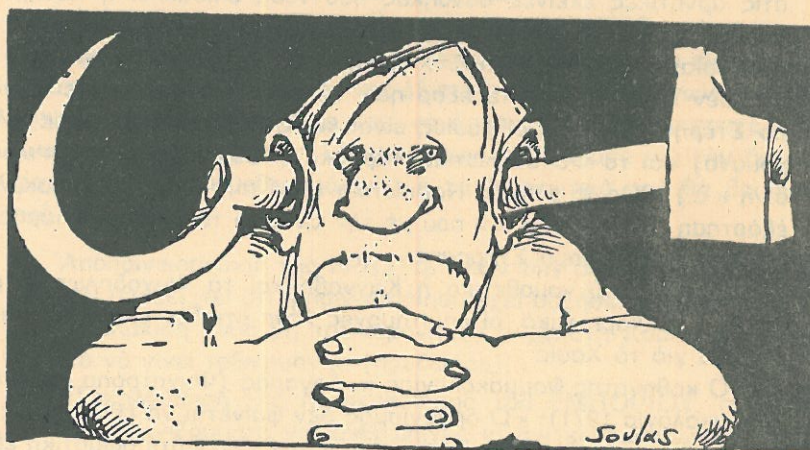
Έχουμε, έτσι, νόμιμα ναρκωτικά και, την πλειοψηφία, νόμιμους τοξικομανείς. (Σε χώρες τις Ασίας, υπάρχει νόμιμη χασισοβιομηχανία, όπου παίρνεις το πακέτο με τα τσιγαράκια σου απ' το περίπτερο). Απ' την άλλη μάλιστα, έχουμε τους παράνομους, που αυτόματα, εφ' όσον διώκονται, περιθωριοποιούνται, απομονώνονται, και καταφεύγουν σε διάφορες ενέργειες για να επιβιώσουν. Ενέργειες που χαρακτηρίζονται κακοποιίες, διεφθαρμένες, εγκληματικές.

Κι οι δικαστές έδω "εξεχνούν" τον ήθικό αυτουργό. Το νόμο,

Πού θύματά του είναι όλοι αυτοί, που υποτίθεται ότι προστατεύει. Ο δικαστής, ο αστυνόμος, ο νομοθέτης - και, τα τσιγάκια τους: γιατροί κοινωνιολόγοι, ψυχίατροι, κόματα, δημοσιογράφοι - στηρίζουν την κρατούσα κατάσταση πραγμάτων, που δέχεται τις μέσες στα όρια της λογικής και ήθικης της εμπειρίας, και διώκει τις έξω απ' τους κανόνες της εμπειρίας και τις κάθε είδους παρεκκλίσεις στον τρόπο σκέψης, στον τρόπο ζωής.

Η απαγόρευση και δίωξη όρισμένων ναρκωτικών είναι μια απ' τις πολλές αποδείξεις της υποκρισίας και του οικονομικοθεσμικά συμφεροντολογικού ρόλου που παίζει η εξουσία.

Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Με τον "χαριστικό νόμο" 1240/82, από τον οποίο ακόμα και μικροαδικηματίες συνεχίζουν να βρίσκονται στην φυλακή, απαλλάχθηκαν φύλακες, αρχιφύλακες και διευθυντές φυλακών, για διάφορα αδικήματα τους εις βάρος των κρατούμενων, που αποδεικνύονταν σε 16 μηνύσεις, οι οποίες τελικά μπήκαν στο αρχείο, αφού η "χάρη" φρόντισε να αυτό.

5 α) Με το να διώκεται ή χρήση της 'Ηρωΐνης κι έτσι να μένει σε παράνομο κυκλώματα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τα άτομα που κάνουν χρήση, μη έχοντας άλλη έγνοια παρά πώς να βρουν τη δόση τους, να μην ασχολούνται με τίποτε άλλο, και ταυτόχρονα το παράνομο εμπόριο να βγάζει ανυπολόγιστα κέρδη.

β) Με το να προωθείται ουσιαστικά ή διακίνηση της 'Ηρωΐνης, μέσω των χαφιέδων της αστυνομίας και των ιδίων των τοξικομανών για να οικονομίσουν τη δικιά τους δόση. Το τελικό αποτέλεσμα, βέβαια, είναι ν' αύξάνεται συνέχεια ο αριθμός των ατόμων που εξαρτιούνται κι έτσι εξουδετερώνονται σαν πιθανές ανατρεπτικές δυνάμεις. Όποσδήποτε, το να περιμένει κάποιος επίσημες αποδείξεις, για την άμεση συμμετοχή των μηχανισμών του κράτους, στη διακίνηση της 'Ηρωΐνης, θα ήταν αφέλεια. Υπάρχουν όμως σοβαρές ένδειξεις και μαρτυρίες, που επανειλημμένα έχουν παρουσιαστεί, χωρίς όμως να έχουν προκαλέσει τον αναμενόμενο θόρυβο. Αναφέρουμε μερικές:

"Αρθρο της Λίνας 'Αλεξίου κ.ά. στα ΝΕΑ 18.1.82: «'Η αστυνομία αποκρούει και χαρακτηρίζει "ψέμα" την άποψη δεκάδων τοξικομανών που σε συγκλονιστικές μαρτυρίες στα μαγνητόφωνα μας, καταθέτουν ότι ή ίδια αναπαράγει το πρόβλημα, καθώς στην προσπάθειά της να ελέγξει τους τοξικομανείς, μέσα από ένα σύστημα χαφιέδων, τους πλάσσει ναρκωτικά: Μας αναφέρθηκαν συγκεκριμένες περιπτώσεις ακόμα και αξιωματικών που ελέγχουν ολόκληρες περιοχές της 'Αθήνας, διακινώντας εκεί με έμπιστά τους πρόσωπα κατασχεμένες ποσότητες ναρκωτικών».

Μαρτυρίες από τα ΝΕΑ 20.1.82: «Υπάρχουν τοξικομανείς που δεν πιάνονται ποτέ και χαιρούν ασυλίας από την αστυνομία. Για πάρα πολλούς τοξικομανείς εμείς θεωρούμε ότι την ευθύνη έχουν κι όρισμένοι αστυνομικοί. Αυτοί αναπαράγουν το πρόβλημα. (...) 'Επίσης πιάνει ή αστυνομία μια ποιότητα ναρκωτικών που την ξέρουμε μόνο εμείς οι τοξικομανείς και μετά βλέπουμε αυτή την ποιότητα να κυκλοφορεί στην πιάτσα». «Ο αξιωματικός Α. κι ο αξιωματικός Ρ. είναι γνωστό ότι διακινούν ναρκωτικά στα 'Εξάρχεια και στην Κυψέλη».

'Ελευθεροτυπία 27.11.81: Μαρτυρία της αδελφής του Γ. 'Ηλία που πέθανε από νοθευμένη 'Ηρωΐνη: «Υπάρχουν και αστυνομικοί που δίνουν σε κάποια άτομα "πράμμα". Στον αδελφό μου είχαν δώσει μέσα στην 'Ασφάλεια...». "Ιδια έφημερίδα 28.11.81: Μαρτυρία κρατούμενου για Ναρκωτικά που αυτοκτόνησε στο Ψυχιατρείο των φυλακών Κορυδαλλού, από τύψεις, γιατί αστυνομικοί τον υποχρέωσαν να ένοχοποιησει πρόσωπα που δεν γνώριζε, όπως προκύπτει από επιστολή που άφησε. 'Ο Γιάννης Πανόπουλος στο γράμμα που άφησε στη μάνα του γράφει: «Τίποτα πολυτιμότερο δεν είναι από την αξιοπρέπεια (...) Δεν γνωρίζω τους 5 ούτε έξ' όψεως (...) 'Η αστυνομία πουλάει την 'Ηρωΐνη διά μέσου των ρουφιάνων. Θάνατος στους ρουφιάνους που κυκλοφορούν έξω με πολυτελή αυτοκίνητα ανενόχλητοι».

Πέρα όμως από την ποινικοποίηση της χρήσης και την ουσιαστική προώθηση της 'Ηρωΐνης, αυτό που χρησιμοποιείται κύρια, για να εξουδετερωθούν, όσοι δεν μπορούν ή δεν θέλουν να προσαρμοστούν στις άρνητικές εκείνες συνθήκες που τους επιβάλλει ή καθημερινή πραγματικότητα, είναι μια αίσχρη διαστρέβλωση της αλήθειας με την παρουσίαση σαν Ναρκωτικών, ουσιών που δεν είναι Ναρκωτικά και που δεν προκαλούν ούτε εξάρτηση, ούτε τοξικομανία, ούτε Σύνδρομο Στέρησης. Αυτές οι ουσίες είναι κύρια ή Κάνναβη (Χασίς, Μαριχουάνα) και τα Ψυχοδελωτικά Φάρμακα (LSD, Μεσκαλίνη, Ψιλοσυμβίνη κ.ά.). Όπως είπαμε, Ναρκωτικά είναι οι ουσίες που προκαλούν εξάρτηση - τοξικομανία και που με την έλλειψή τους ο οργανισμός εμφανίζει το Σύνδρομο Στέρησης.

Όμως, ενώ νομοθετικά ή Κάνναβη και τα Ψυχοδελωτικά υπάγονται στα Ναρκωτικά, οι επιστήμονες λένε ότι δεν είναι και συγκεκριμένα για το Χασίς:

'Ο καθηγητής Φαρμακολογίας κ. Λογαράς (Ψυχοτρόπα και Ψυχοφαρμακολογία 1971): «'Ο οργανισμός δεν φαίνεται να εθίζεται εις αυτό διότι ή δόσις αυτού δεν χρειάζεται ν' αυξηθῇ. Ούτε σωματική εξάρτησις παρατηρείται, οἷα ἐπὶ τῶν τοξικομανιογόνων φαρμάκων, ἤτοι δὲν παρατηρεῖται Σύνδρομον Στερήσεως.»

'Ο καθηγητής Φαρμακολογίας κ. Βαρώνος (Φαρμακολογία 1976): «'Ανθεκτικότης και σωματικὴ εξάρτησις φαίνεται ὅτι δὲν ἀναπτύσσονται ἐκ τῆς χρήσεως 'Ινδικῆς Καννάβεως (Χασίς, Μαριχουάνα)».

'Ο καθηγητής της 'Ιατροδικαστικῆς κ. 'Αγιουτάντης ('Ιατροδικαστικά Θέματα 1971): «'Αντίθετα ἀπὸ ὅ,τι συμβαίνει με τὰ 'Οπιοῦχα, ἡ παρατεταμένη χρῆσις τοῦ Χασίς δὲν παρουσιάζει Σωματικὸ Σύνδρομο ἀπὸ χρόνια δηλητηρίαση» και «οἱ ψυχικὲς βλάβες τῶν χρονίων χασιστῶν εἶναι πολὺ περιορισμένες σὲ ἀριθμὸ καὶ ένταση».

Και η φυσική ἀπορία που γεννιέται, «γιατί να τὰ παρουσιάζουν σαν ναρκωτικά και να τὰ καταδιώκουν ενώ δεν είναι;» μπορεί ν' ἀπαντηθεῖ ὅτι: Πρῶτα - πρῶτα, γιὰ νὰ μένει τὸ ἐμπόριο καὶ ἡ διακίνηση στὰ

χέρια τῶν ἰδίων ἀνθρώπων ποὺ κινοῦν καὶ τὴν 'Ηρωΐνη, καὶ ἔτσι φτάσει τελικὰ νὰ προωθηθεῖ ἡ δευτέρη ποὺ ἔχει καὶ τὸ κύριο οἰκονομικὸ κέρδος καὶ ποὺ θὰ προκαλέσει τὴν ἐπιδιωκόμενη ἀπὸ «κάποιους» ἐξάρτηση καὶ κοινωνικὴ ἀδρανοποίηση. Εἶναι πολὺ γνωστὸ τὸ φαινόμενο νὰ ρίχνεται Χασίς σὲ μιὰ γειτονιά καὶ μετὰ ἓνα διάστημα, οἱ ἔμποροι νὰ σταματοῦν τὸ Χασίς καὶ νὰ ρίχνουν μεγάλες ποσότητες 'Ηρωΐνης. Τὰ παιδιὰ, ποὺ καμιά ἐξάρτηση δὲν εἶχαν πάθει με τὸ Χασίς καὶ ποὺ στὸ κάτω - κάτω τοὺς ἔχουν μάθει ὅτι ἴδια εἶναι: «Τὶ Χασίς 'Ηρωΐνη!» συνήθως δοκιμάζουν καὶ κατὰ κανόνα, τὴν πρώτη φορὰ τὴν ἔμπορο. "Όταν ὅμως τὴν γαλήνια ἡρεμία τῶν πρώτων δοκιμῶν τῆς 'Ηρωΐνης, τὴν ἀντικαταστήσει ὁ ἐφιάλτης τοῦ Σύνδρομου Στέρησης, εἶναι πιά ἀργά. "Έχει προκληθεῖ ἐξάρτηση. τὸς εἶναι ὁ δρόμος μέσα ἀπ' τὸν ὁποῖο τὸ Χασίς μπορεῖ νὰ ὀδηγήσει τὴν 'Ηρωΐνη: 'Η Νομοθετικὴ ταῦτίσις τοῦ με αὐτὴν καὶ ἡ σκόπιμη μοίωσίς τους. Καὶ ἀπὸ φαρμακολογικὴ ἀποψη ἀλλὰ καὶ σὰν ἐμπειρία Κάνναβης καὶ ἡ 'Ηρωΐνη, εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετα. 'Η παρουσίαση Κάνναβης σὰν Ναρκωτικῆς καὶ ἡ ποινικοποίηση τῆς χρήσης της, τὸ νο ποὺ ἐξυπηρετοῦν εἶναι τὴν προώθηση τῆς 'Ηρωΐνης.

"Ένας ἄλλος λόγος, ἐξ ἴσου σοβαρός, ποὺ στὴ Δυτικὴ Κοινωνία φοβοῦνται τὴν Κάνναβη, εἶναι ὅτι στὶς συγκεκριμένες κοινωνικὲς συνθήκες τῆς Δύσης, ὅπου ἡ Ζωὴ κατευθύνεται ἀπὸ τὴν αὔξηση τῆς παραγωγικότητος, ἡ αἴσθησις τῆς ἀνεξερτησίας καὶ τοῦ ἀντικομπορμισμοῦ ποὺ προκαλεῖ τὸ Χασίς, κλονίζει τὴν ἐμπορευματικὴ - ἀλλοτριωτικὴ φύσιν τῶν ἀναπτυσσόμενων καὶ ἀναπτυγμένων Βιομηχανικῶν Κρατῶν. Καθηγητὴς κ. Μοίρας τὸ τονίζει: «'Ο καπνιστὴς Χασίς εἶναι ἱκανοποιημένος με τὸν ἑαυτὸ τοῦ κι ἔτσι δὲν κάνει καμιά προσπάθεια νὰ κατερέψει σὰν σπουδαστὴς ἢ σὰν ἐργαζόμενος. Σιγὰ - σιγὰ γλιστρᾷ ἀπὸ τὰ καθήκοντά τοῦ καὶ τὶς εὐθύνες τοῦ, ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἔχει ἄντικιο, δέχεται τὸν ἑαυτὸ τοῦ ὅπως εἶναι καὶ φυσικὰ δὲν συμμορφώνεται με τὶς γνώμες καὶ ὑποδείξεις τοῦ προϊσταμένου τοῦ, τοῦ δασκάλου ἢ τοῦ διευθυντῆ τοῦ» (DRUGS AND YOUTH CH. THOMAS PUI 1969), καὶ ὁ κ. Σ. Δαρμιανάκος: «'Η χρῆσις τῆς Κάνναβης δημιουργεῖ ἀπόρριψη κάθε ἐξουσίας, περιφρόνησις τῆς ἱεραρχίας, εἰρηνισμό, ἀποφορία στὶς προοπτικὲς κοινωνικῆς ἀνάδοῦς Ζωῆς πλάνητα καὶ τάσις ἀλαουσις τῆς ἄμεσης στιγμῆς» (Κοινωνιολογία τοῦ Ρεμπέτικου 1971) καὶ ὁ ZUNIN: «'Η Κάνναβη ἀναπτύσσει ἀξίες ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνες καὶ προκλητικὲς γιὰ τὸ συμβατικὸ τρόπο σκέψης» (MARIJUANA, THE DRUG AND THE PROBLEM MIL. MED. 1969).

'Ο κλονισμὸς τῶν ἐργασιακῶν σχέσεων, ποὺ στηρίζονται στὴν ἐργασιακή μετᾶλλευση καὶ στὴν ἀποξένωση, εἶναι ἀπὸ τὶς κυριότερες αἰτίες τῆς ἐνῶ ἡ Κάνναβη δὲν εἶναι Ναρκωτικὸ, τὴ διώκουν σὰν τέτοιο. 'Αλλὰ περὶ τὸ νὰ γίνῃ παραδεχτὸ αὐτὸ θὰ ἀποκάλυπτε ἀκόμα μιὰ φορὰ τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τῶν ἰσχυρῶν σὰν ἀντιανθρώπινο, τελευταῖα, ἀφ' ὅπου πιά ἔχει ἐξευτελιστεῖ ἡ θέση ὅτι ἡ Κάνναβη προκαλεῖ ἐξάρτηση, ἔχει ἀποδυσθεῖ σὲ μιὰ μανιασμένη προσπάθεια ν' ἀνακαλύψουν 'Ιατρικὴ βλάβες ἀπὸ τὴν χρῆσις Χασίς, ἔχωντας πῶς ἡ Κάνναβη ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὴν 10ετία τοῦ 1920—30, ὅχι γιὰ ἱατρικοὺς ἀλλὰ γιὰ κοινωνικοπολιτικούς λόγους. 'Ο ἐπιστημονικὸς τομέας τῆς 'Επιτροπῆς ἀπὸ Γιατροὺς, Βιοχημικοὺς, Φαρμακολόγους κ.ά. θὰ δώσει, σὲ ἐκχωριστὸ φυλλάδιο, ἡμῶς πρὸς μια, τὶς ἀπαντήσεις σὲ ὅλα τὰ ἀντιεπιστημονικὰ «ἐπιχειρηματικά» γιὰ τὴν ἐξάρτηση τῆς Κάνναβης στὴν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου· οἱ ἀπαντήσεις σ' αὐτὰ ἔχουν ἤδη δοθεῖ ἀπὸ ἐπιστήμονες στὸ ἐξωτερικόν. 'Εδῶ ἀπλὰ θὰ ἀναφέρουμε δύο:

Τὸ 'Εθνικὸ 'Ινστιτοῦτο γιὰ τὴ Διανοητικὴ 'Υγεία τῶν ΗΠΑ γράφει στὴν ἐκθεσίς τοῦ: «'Απὸ τὴν πλευρὰ τῆς τοξικότητος, τὰ παράγοντα τῆς Κάνναβης πρέπει νὰ θεωροῦνται τὰ πιὸ ἀσφαλῆ ἀπὸ τὰ σὲ πλὴν τὴν χρῆσις φάρμακα» (NATIONAL INSTITUT OF MENTAL HEALTH USA: Marijuana: A Report to the Congress 1971). Καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Στεφανῆς, συνοψίζοντας τὶς ἐργασίες πολλῶν χρόνων στὸ Αἰνῆτεο Ψυχιατρεῖο καὶ ἀλλοῦ με χρόνιους χρήστες Κάνναβης γράφει: «Τὰ εὐρήματα σ' αὐτὲς τὶς μελέτες εἶναι σύμφωνα με προγενέστερα παρατηρήσεις ὅπως τῶν Marijuana Report of the Indian Hemp Drug Commission καὶ Mayor's Committee on Marihuana (La Guardia)· ὁμοίως καὶ τῶν πρόσφατων Κυβερνητικῶν ἐπιτροπῶν στὴ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ, τὸν Καναδᾷ καὶ τὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, τὴν Τζαμάικα, τὴν Κόστα Ρίκα, τὴν 'Ινδία καὶ Αἴγυπτο. Οἱ μελέτες ἀπέτυχαν νὰ προσδιορίσουν μιὰ ὑπαρκτὴ τοξικότητα στὸ Νευρικὸ Σύστημα καὶ στὴ διανοητικὴ κατάσταση ἢ μιὰ 'Ιατρικὴ ἐπιπλοκή γιὰ τοὺς χρόνιους χρήστες Κάνναβης» (Hashish, Studies of Long Term Use 1977). Καὶ ἐπίσης ὁ «Οἱ ἱατρικοὶ κίνδυνοι ἀπὸ χρῆσις μεγάλων δόσεων Κάνναβης δὲν εἶναι μεγαλύτεροι ἢ ἴσοι ἀπὸ τὴν τοξικότητα τῆς χρήσης καπνοῦ» (Στὸ ἴδιον).

'Εδῶ ἀκριβῶς μπορεῖ ν' ἀποκαλυφτεῖ καὶ μιὰ ἄλλη κοροϊδία ποὺ καθημερινὰ γίνεται σὲ βάρος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ποὺ στοχεύει στὴν αὔξηση τῆς Τοξικοφιλίας - Νάρκωσης ἀπ' τὴ μιὰ καὶ στὴ μεγιστοποίηση τοῦ κέρδους ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ καπνὸς προκαλεῖ τοξίκωση στὸν οργανισμό καὶ κύρια Καρκίνο τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος. Παρ' ὅλα αὐτὰ δι

1
φημιζείται πλατιά, αποτελεί σημαντικό έσοδο για τόν Κρατικό Προϋπολογισμό, και οι κύρηκες «προστασίας» της νεολαίας περιορίζονται να κάνουν εύχες για τη μείωσή του.

Είναι γνωστό ότι το 'Αλκοόλ «έμφανίζει άπαντας τούς χαρακτήρες της φαρμακευτικής εξαρτήσεως» (Βαρώνος, Φαρμακολογία 1976) και ότι η στέρησή του στους χρόνιους αλκοολικούς προκαλεί το «τρομώδες παραλήρημα» ή «όξεία 'Αλκοολική Ψύχωση», όπως και ότι η μακρόχρονη χρήση του συχνά δημιουργεί τις «'Αλκοολικές Πολυνευρίτιδες» με παραλύσεις — ίσως και μόνιμες. Παρ' όλα αυτά, κανείς δεν σκέφτηκε ν' απαγορεύσει τα οίονοινοματώδη.

Είναι γνωστό, ότι τα Ψυχοφάρμακα και ιδιαίτερα τα 'Ηρεμιστικά τύπου Βενζοδιαζεπινών, όπως τα LIBRIUM, VALIUM, STEDON κ.ά. προκαλούν και ψυχική και σωματική εξάρτηση (Φαρμακευτικός Πανδέκτης 1976) κι ακόμα υπόταση, λήθαργο, άταξία κι άκοκκιοκυτταραιμία σαν παρενέργειες. 'Ο καθηγητής W. KEMP γράφει: «Πέρα από κάθε άμφιβολία έχει διαπιστωθεί ή ύπαρξη στα Βενζοδιαζεπινικά παράγωγα, ενός δυναμικού έθισμού στον οποίο περιλαμβάνονται ή έμφάνιση στερητικού συνδρόμου, στερητικών μυϊκών σπασμών, στερητικής ψύχωσης και πρωτογενούς φαρμακευτικής εξάρτησης» (ARZ. TEL. 11. 1979). 'Ο καθηγητής H. PROCOP γράφει: «Τα 'Ηρεμιστικά έχουν γίνει σέ μικρό χρονικό διάστημα σοβαρή άπειλή για την υγεία. Μετά συστηματική λήψη 2 μέχρι 4 εβδομάδων, διαπιστώνεται έθισμός. Μετά από άπότομη διακοπή ή γρήγορη μείωση, δημιουργούνται στερητικά φαινόμενα» (PRAKT. ARZ. 417, 1980).

Και μία στατιστική: 'Από 661 άσθενείς τόν 1978 και 711 τόν 1979, που νοσηλεύτηκαν στην Ψυχιατρική κλινική τού πανεπιστημίου GOETTINGEN, για διάφορα ψυχιατρικά νοσήματα, όπως Σχιζοφρένιες, παρανοϊκές και συναισθηματικές ψυχώσεις, νευρώσεις κ.ά. τά νοσήματα έθισμού καταλαμβάνουν τόν 35% τόν 1978 και τόν 31% τόν 1979! 'Αν' αυτά πάλι, πρώτη έρχεται ή εξάρτηση από 'Αλκοόλ (!) με 44% και 49% αντίστοιχα· δεύτερη ή εξάρτηση από συνδυασμό 'Αλκοόλ - Ψυχοφάρμακων με 23% και 26%· τρίτη ή εξάρτηση μόνο από Ψυχοφάρμακα (!) με 21% και 17% και τελευταία ή εξάρτηση μόνο από παράνομες ουσίες με 2% και 1% αντίστοιχα (DENT. MEDIZ. WOCH. 49. 105. 1980).

Μπορεί λοιπόν να γίνει εύκολα άντιληπτό, ότι πέρα άπ' τούς λόγους που αναφέρθηκαν (αύξηση της κατανάλωσης 'Ηρωίνης και έξόντωση τών «ανάτρεπτικών») ένας άλλος λόγος που στρέφουν τή συνείδηση τού κοινού ένάντια στή χρήση 'Ηρωίνης (που είναι Ναρκωτικό) και Κάνναβης (που δεν είναι) είναι για να τόν έφησυχάζουν ώστε να καταναλίσκει μεγάλες ποσότητες Νόμιμων Ναρκωτικών - 'Εθιστικών - Τοξικών ουσιών, που φέρνουν και τεράστια κέρδη.

Σήμερα, που μεγαλώνει ή άναζήτηση της εύφορίας ή της ήρεμίας, έξ αίτίας τού άγχους που προκαλεί ή μηχανοποιημένη και άπρόσωπη ζωή, μεγαλώνει και ή κατανάλωση ουσιών που αλλάζουν τή Συνείδηση. 'Η λύση δεν είναι ή απαγόρευση τους, ούτε ή βίαιη επέμβαση στην άνάγκη τών ανθρώπων για να νιώσουν ήρεμα, εύχάριστα ή χωρίς άγχος. 'Η τάση για αύξημένες ποινές στους χρήστες όρισμένων μόνο ουσιών (που μάλιστα πολλές τους δεν είναι καν Ναρκωτικά, όπως ή Κάνναβη), πρώτα συντελεί στή μεγάλη κατανάλωση άλλων βλαπτικών ουσιών· δεύτερο είναι χαρακτηριστική ένός μισαλλόδοξου πνεύματος, που στηρίζεται στην άπαράδεκτη άποψη, ότι ή Συνείδηση τών ανθρώπων πρέπει, με τόν Ζόρι και τήν τρομοκρατία, να προσαρμοστεί σ' ένα τρόπο ζωής καθορισμένο από τή συμβατικότητα, τήν ύποκρισία και τήν ύποταγή· τρίτο, ή αύξημένη ποινικοποίηση ή και ή άπλή ποινικοποίηση της χρήσης, δεν οδηγεί στό σταμάτημα της 'Ηρωίνης, που μαζί με τόν 'Αλκοόλ και τά Ψυχοφάρμακα είναι τόν κύριο πρόβλημα, αλλά αντίθετα στην αύξημένη κατανάλωση όλων και ακόμα, σέ μία αύξημένη έγκληματικότητα, καθώς τόν «πρεζάκι» θά διαρρήξει τόν φαρμακείο για να βρει τή δόση του ή θά πλασάρει κι αυτός 'Ηρωίνη — και μάλιστα νοθευμένη — για να κερδίσει τή δικιά του.

Όπως λέει ό κ. Γ. Πανούσης, Έπιμελητής της έδρας Ποιν. Δικαίου στό Πανεπιστήμιο Θράκης: «'Η δίωξη Ναρκωτικών δημιουργεί άκριβώς τόν πρόβλημα που οι άρχές ισχυρίζονται πως προσπαθούν να λύσουν» («Πολίτης», τ. 36, 1980).

Και ό 'Υφηγητής 'Εγκληματολογίας κ. 'Η. Δασκαλάκης: «Διαπιστώνουμε ότι ή ποινική καταστολή πολλές φορές αντί να επιλύει τά κοινωνικά προβλήματα άνάγεται ή ίδια σέ κοινωνικό πρόβλημα πρώτου μεγέθους. Στόν τομέα της χρήσης τών Ναρκωτικών αυτό είναι έξωφθαλμο - όλοφάνερο» (Σύγχρονα Θέματα, 13, 1981).

Και ό Καθηγητής Ποιν. Δικαίου Μανωλεδάκης: «'Η τάση να διογκώνεται ή ποινική νομοθεσία με τή θέσπιση ειδικών νόμων, δεν λύνει τόν πρόβλημα της αύξημένης εγκληματικότητας, γιατί είναι ή ίδια ή ποινική νομοθεσία που συντελεί στην αύξησή της» (Νομικό Βήμα).

Και ό Εισαγγελέας Πρωτοδικών 'Αθηνών κ. Β. Παπαδάκης: «Οι συμβουλές, οι νοθεσίες, ή προφυλάκιση και ή κοινωνική περιφρόνηση δεν προσφέρουν άπολύτως τίποτα στην ψυχική έρημία που πρέπει να νιώθει ένας νέος για να φτάσει στό σημείο να κάνει χρήση τών Ναρκωτικών (Σημείωση δική μας: καθώς και τού 'Αλκοόλ και τών Ψυχο-

1
φαρμάκων που είναι Ναρκωτικά). 'Η άνοσία σ' αυτή την αρρώστια, έντοπίζεται σέ μία ζωή με ένδιαφέροντα...» (Πανελλήνιο Συνέδριο 'Εταιριών Προστασίας 'Ανηλίκων, 14-17 Μαΐου 1979).

Τέλος ή Κυβερνητική 'Επιτροπή τού Καναδά τόν 1971 θεωρεί μεγάλο λάθος στην άντιμετώπιση τών Ναρκωτικών τή χρησιμοποίηση έκφοβιστικών μεθόδων, τή διαστρέβλωση της αλήθειας και γενικά τις τρομοκρατικές τακτικές (Canadian Government Commission of Inquiry. The Non - Medical Use of Drugs, 1971).

Έχει έρθει πιά ή ώρα να καταλάβουν οι γονείς, οι νέοι, τά παιδιά, όλοι μας, ποιοί είναι αυτοί που επιδιώκουν τόν έξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τή Νάρκωση της άτομικότητας και τού αισθήματος ανεξαρτησίας και άυτοπεποίθησης· ποιοί είναι αυτοί, που για πολιτικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς λόγους, προωθούν τήν 'Ηρωίνη, τά Ψυχοφάρμακα, τόν 'Αλκοόλ, καθώς και κάθε τι που δημιουργεί εξάρτηση - ύποταγή: Είναι αυτοί, που θρεμμένοι στό μεσαιωνικό πνεύμα της 'Ιερής 'Εξέτασης, γνήσιοι άπόγονοι της όλοκληρωτικής ιδεολογίας, κόβονται καθημερινά για τιμωρία εκείνων που δεν άντέχουν τις κοινωνικές συνθήκες που οι ίδιοι οι διώχτες τους έφτιαξαν. Δεν είναι καθόλου τυχαίο, ότι τόν Δρακόντειο Νομοθ. Διάταγμα 743 (περί τιμωρίας Ναρκωτικών), που έχει γεμίσει τις φυλακές κι έχει πλασάρει τή χρήση 'Ηρωίνης, φτιάχτηκε τόν 1970, τόν καιρό της Χούντας· άς σημειωθεί ότι οι ποινές τού 743 ξεπερνούν κατά πολύ τις ποινές που προβλέπονται από τόν Γαλλικό, Βελγικό, Γερμανικό, 'Αγγλικό, 'Ελβετικό, 'Ιταλικό και Σοβιετικό Δίκαιο ('Εφέτης κ. Σταθάς).

'Η καταστολή, ό έλεγχος, ή τρομοκρατία, ή ώμή άστυνόμευση και επέμβαση στην ιδιωτική ζωή, είναι οι καταλληλότερες συνθήκες για ν' αύξάνουν τις τάσεις φυγής από τήν τέτοια έξουσιαστική πραγματικότητα· είναι οι καταλληλότερες συνθήκες για ν' αύξάνεται ή κατανάλωση 'Ηρωίνης, Ψυχοφάρμακων και 'Αλκοόλ.

'Η λύση στό πρόβλημα της κατανάλωσης ουσιών που έξαρτούν, ύπάρχει μονάχα στή δημιουργία κοινωνικής ζωής, όπου τόν άτομο θά μπορεί να νιώθει άσφαλισμένο, να έχει άυτοεκτίμηση και να τού δίνεται ή δυνατότητα να έκφράσει τήν ξεχωριστή του άτομικότητα, χωρίς τόν κίνδυνο να συνδλιβεί στους σημερινούς άπάνθρωπος κοινωνικούς μηχανισμούς. Μέχρι τότε, όμως, μία σειρά μέτρων, ριζικά άντίθετων άπ' αυτά που αύξάνουν τήν κατανάλωση έξαρτητικών ουσιών, πρέπει να παρθούν, αν θέλουμε σ' αλήθεια να μη δούμε τά παιδιά μας, τούς αγαπημένους μας, τούς φίλους μας, κάποια μέρα, πιθανόν σύντομα, με τρυπημένο τόν μπράτσο, ή μ' άλλαγμένη προσωπικότητα, ή πίσω άπ' τά σίδερα.

'Η 'Επιτροπή για Σωστή 'Ενημέρωση και 'Αντιμετώπιση τών Ναρκωτικών, παλεύοντας για τήν άπελευθέρωση τού ανθρώπου από ό,τι τόν έξαρτά και τόν ύποδουλώνει, έχει άρχισει έργασίες για πληροφόρηση και πρακτική άντιμετώπιση τού προβλήματος σέ όλα τά επίπεδα: Κοινωνικό, Νομικό, 'Ιατρικό, Ψυχολογικό κ.ά. Σέ σύντομο χρονικό διάστημα θά κυκλοφορήσουν ενημερωτικά φυλλάδια για τόν θέμα τών «Ναρκωτικών», με όλα τά στοιχεία για όσα σημεία, λόγω περιορισμένου χώρου, δεν μπόρεσαν να θιχτούν εδώ.

Καλούμε όλους τούς γονείς, τούς νέους, τούς έπιστήμονες, τούς πολίτες, που συμφωνούν στα όσα αναπτύχθηκαν και που πιστεύουν ότι ή καταρράκωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και ό κοινωνικός εύνοχισμός, χτυπάνε τήν πόρτα μας, να οργανωθούν σέ έπιτροπές και σέ συνεργασία μεταξύ τους, να παλέψουν μαζί με μας για τήν άμηση έφαρμογή νέων νομοθετημάτων για τά Ναρκωτικά που θά βασίζονται στα παρακάτω:

1. 'Αποποινικοποίηση της ΧΡΗΣΗΣ όλων τών ουσιών, στό βαθμό που έχει άποδειχτεί ότι ή ποινικοποίηση έχει αύξήσει τόν πρόβλημα. Π.χ. ή φυλάκιση ένός μη τοξικομανή (π.χ. χρήστη Χασίς) τόν οδηγεί στό να γίνει τοξικομανής (πρεζάκιος).
2. 'Εξακολούθηση της ποινικοποίησης τού ΕΜΠΟΡΙΟΥ, στό βαθμό που άγωνιζόμαστε για ανθρώπινες κι όχι κερδοσκοπικές σχέσεις.
3. Διάθεση της 'Ηρωίνης από ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ, με καταλόγους, για όσους δεν έχουν ακόμα φτάσει στό στάδιο να τή σιχαθούν — πράγμα που θά γίνει όποσδήποτε σύντομα. Αυτό θά τσακίσει τόν έμποριο, που είναι κι ό κύριος φορέας της πρακτικής εξάπλωσης.
4. Δημιουργία ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ πραγματικών Κέντρων ΑΠΟΤΟΞΙΝΩΣΗΣ με σύγχρονο έξοπλισμό και άπεθιστικά φάρμακα (Methadone, άνταγωνιστές κλπ.), στα όποια δεν θά ύπάρχει βίαιος έγκλεισμός, στό βαθμό που είναι γνωστό ότι βίαια άποτοξίνωση δεν γίνεται ποτέ.
5. Δημιουργία και λειτουργία ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ και ΟΜΑΔΩΝ ΑΥΤΟΒΟΗΘΕΙΑΣ, που θά ενημερώνουν συνέχεια τόν κοινό, θά καταπολεμούν όλες τις άντιεπιστημονικές και ύποπτες «άπόψεις» και θά μπορούν να βοηθήσουν επείγοντα περιστατικά με 'Ιατρική, ψυχολογική και ανθρώπινη άντιμετώπιση.

Σας βαρεθηκα

ΣΚΟΠΟΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΩ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΠΟΥ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΩ ΜΙΑ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ. ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΓΟΥΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΜΕ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΝΟΜΙΜΟ ΠΟΙΗΣΕΙΣ ΟΥΤΕ ΜΕ ΚΡΑΤΙΚΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ.

Θυμάμαι κάποια ώραία πρωία πού έβγαίνα από την κατάληψη με τό τσιγάρο στο χέρι. Ένας καλοβαλμένος ήλικιωμένος κύριος έρχότανε από την αντίθετη πλευρά του δρόμου και κοιτώντας με ειρωνικάτα, με ρώτησε: "Αυτό τώρα, τσιγάρο είναι ή τσιγαρίκι;"

"Ηρωίνη", τουπα εγώ θέλοντας να τον σοκάρω, "θές λίγη;"
 "Οπότε ούτε λίγο ούτε πολύ ό κυριούλης, μου άρχισε μία ανάλυση και μάλιστα σωστή περί έθιστικών και μή, περί του ότι σίγουρα τον δουλεύω διότι ή "Ηρωίνη" δεν καπνίζεται και άλλα τέτοια. όμολογώ ότι με σοκάρει..."

Λοιπόν... κακά τά ψέμματα κύριοι...
 Είναι πλατιά γνωστό ότι τό τσιγαρίκι δεν έχει πιά σχεδόν τίποτα να κάνει με κάποια μειοψηφία επαναστατημένων νέων. Η μαριχουάνα δεν έχει πιά σχεδόν καμμία σχέση μ' εκείνα τά περιθωριακά κινήματα του έξωτερικού, που αντιπαράθετουν την σωστή, ή την κάτω από την δική τους λογική, χρήση της, στα μέσα μαζικής αποβάδκωσης και στους τρόπους μαζικής έκτόνωσης που πλουσιοπάροχα παρέχει ή έξουσία. Όπως και την "Ηρωίνη" δεν την μαθαίνουν, δοκιμάζουν και χρησιμοποιούν κάποιοι που όντας από θέση περιθωριακοί, είναι εύκολότερο να την ανακαλύψουν.

Έτσι πέρασε και μάλιστα ανεπιστρεπτή ή εποχή πού τά περιθωριακά κινήματα έπειδή άκριβώς έκτός από μαζικά, ήταν και άπαιτητικά και ουσώδη, ή έξουσία χρησιμοποιούσε τά "ναρκωτικά" σαν μέσο καταστολής τους με δύο-τρείς πολύ γνωστούς τρόπους. Είτε διοχετεύονταν στην κοινή γνώμη την πολύ άφρημένη και χωρίς καμμία πληροφορόρηση (περί ναρκωτικών) εικόνα του περιθωριακού που μαστουριάζει, άπ' τό πρωί ως τό βράδυ χωρίς να προσφέρει τίποτα (και καλά κάνει) ΑΛΛΑ και χωρίς να άπαιτεί τίποτα. (Ένας τρόπος γνωστός και στην "Ελλάδα"). Είτε πάλι χρησιμοποιώντας σαν πρόφαση την χρήση "ναρκωτικών" με σκοπό την σύλληψη ιδιαίτερα δραστηριοποιημένων ανθρώπων. Είτε τελικά, κόβοντας την διοχέτευση του άθώου χασίς στην αγορά και διοχετεύοντας άφθονη και φθηνή "Ηρωίνη", όπότε πάντα υπήρχε ή πιθανότητα κάποιος να δοκιμάσει ή ν' άρχίσει κανονική χρήση· πιθανότητα πολύ έξυπνη βέβαια, που χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα και είναι σούπερ-γνωστή στον τόπο μας.

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΟΜΩΣ ΑΠΟ ΤΟΤΕ;

Γιατί αυτή ή σχιζοφρενής μανία πού έμφανίζεται στις μέρες μας περί "ναρκωτικών"; Κι' άς αφήσουμε προς τό παρόν χώρες "περισσότερο άνεπτυγμένες" όπου ή χρήση χασίς είναι νόμιμη, ή όπου ή "Ηρωίνη" παρέχεται δωρεάν από ειδικά κέντρα σε πρεζάκια, με σκοπό την "θεραπεία". Χώρες περισσότερο "ανεπτυγμένες" όπου τό πρόβλημα" είχε έμφανισθεί πριν δέκα και παραπάνω χρόνια και όπου φαίνεται πως "λυθηκε". Άς περιοριστούμε στον χώρο μας.

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΛΟΙΠΟΝ από την εποχή της απαγόρευσης του μούρου πού άπληστα φουμάριζαν οι κάθε είδους περιθωριακοί λαϊκοί τύποι; Από την εποχή της ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΙΩΠΗΣ για τά ναρκωτικά, μέχρι σήμερα όπου... άρθρα εκατοντάδες για τον κίνδυνο, διαστρεβλωμένα σε βαθμό ήλιθιο, όπου... άθρόες συλλήψεις "εμπόρων" λευκού και μαύρου θανάτου (μιά πού όλα τά βάλανε σ' ένα καζάνι).

Λοιπόν... και πάλι κακά τά ψέμματα κύριοι.
 Κι' άς άρχίσω άπ' τό άθωο χασίς. Πλάκα-πλάκα, οι περισσότεροι γνωρίζουν, έστω και χοντρικά, τις διαφορές έθιστικών και μή ναρκωτικών, παρά την διαστρεβλωμένη πληροφορόρηση. Πλάκα-πλάκα, όλο και περισσότεροι μαθητές, φοιτητές, νοικοκυραίοι, οίκογενειάρχες, υπάλληλοι και περιθωριακοί (για να μην ξεχνήμαστε), είτε δοκιμάζουν, είτε καπνίζουν πολύ συχνά χασίς. Πλάκα-πλάκα άπόμερα χωράφια σε χωριά (με παπούδες πού δεν άρχισαν τώρα, άπλώς συνεχίζουν αυτό πού έκαναν από τά μικρά τους), αούλές σπιτιών σε κωμοπόλεις, γλαστράκια σε άστικά κέντρα, φιλοξενούν "τόν σπόρο του κακού".

Μικρέμποροι πού πουλάνε για άποκλειστικά δικό τους κέρδος ξεφυτρώνουν, στα πολλά κυκλώματα, άρκετά από τά όποια είναι άγνωστα στα όργανα της τάξης. Και είπαμε άδερφέ, κράτος σημαίνει τάξη και πειθαρχία, πού όμως για να επιτευχθούν είναι άναγκαίος Ο ΕΛΕΓΧΟΣ. Έδω όμως ή κατάσταση ξεφεύγει μάλλον έχει ΞΕΦΥΓΕΙ. Τό παραμύθι των κακών περιθωριακών και διεφθαρμένων μαστούρήδων

έπεσε και μαζί μ' αυτό χάθηκε λίγο-πολύ και ή πολύ βολική χρησιμοποίηση, ΠΟΛΙΤΙΚΗ χρησιμοποίηση των "ναρκωτικών" σαν ένα μέσο καταστολής ενός συγκεκριμένου κινήματος. Έκατομμύρια πάνε κι' έρχονται, όπως είπα στις τσέπες "εγκόγκνιτο" εμπόρων, χωρίς να τεμαχίζονται περνώντας από άλλες τσέπες κρατικές, έτσι πού μαζί με τον έλεγχο στα κέρδη να επιτυγχάνεται και έλεγχος ως προς τη διοχέτευση. Εργαζόμενοι περιμένουν το Σάββατοβραδο να καπνίσουν

με την ησυχία τους, διότι κυριακή δεν δουλεύουν οι άνθρωποι. και ΟΥΤΩΣ καπνίζουν με την ίδια ΗΛΙΘΙΑ λογική με την οποία εφίαξαν την οικογένεια τους ή περιμένουν τη Δευτέρα για να πανε στη δουλειά. ΑΛΛΑ... πάντα υπάρχει ο κίνδυνος των εκτροπών. Ο κίνδυνος του πλησιασματος μιας άλλης λογικής που υποβοηθιεται ΚΑΙ από το τσιγαρίκι. Δεν εννοώ μ' αυτό ότι όποιος καπνίζει χασίς γίνεται επαναστάτης (και ο παππούς μου καπνίζει), ούτε μυθοποιώ αυτο το είδος. Απλώς ο συγκεκριμένος νοικοκυρης που καπνίζει και δεν πειθεται από τις διαστρεβλώσεις ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ, που γίνονται σε συλ "τι μαυρο-τι ηρωίνη", ξεροντας ότι και ο διπλο του περιθωριακος τίποτα κακό δεν κάνει, ίσα ίσα έχουν κατι κοινο... τον πλησιαζει και μάλιστα καλοπροερατα και ΝΑ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ αγαπητοι.

Όχι και να πλησιάσει έστω και ένας ΗΛΙΘΙΟΣ εργατης, φοιτητης, μαθητης μια άλλη λογική, μια λογική που μιλάει για αντίσταση στην ΗΛΙΘΙΟΤΗΤΑ. Και ΝΑ (ξανα) Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ αγαπητε συμπολιτη. Σήμερα ο περιθωριακος αυριο ΕΣΥ μαζί του (σαν θαχει ανακαλύψει πολλές περισσότερες κοινές αναγκες και επιθυμίες) θα ΑΠΑΙΤΕΙΣ και ίσως αργότερα (θεε μου) θα ΠΑΙΡΝΕΙΣ (Σημειώστε ότι μιλάω από πείρα).

Άς μιλήσω λιγούλακι και για την ηρωίνη μια που στην Ελλάδα οι πλατιά γνωστες ουσίες είναι το χασίς και η ηρωίνη. Και έδω λοιπον Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΧΕΙ ΧΑΘΕΙ. Ξενοι και έλληνες μικρέμποροι που ώ του δολλαριου φερνουν ηρωίνη, που και αυτη (σε μικροτερη κλιμακα από το χασίς) δεν ελεγχεται ούτε ως προς τα κέρδη ούτε ως προς τη διοχέτευση. Και βεβαια πρεζακια που πουλανε μονο και μονο για να εξοικονομησουν τη δωση τους. Αλλα και ως προς την ηρωίνη είναι εμφανη τα ΕΚΤΡΟΠΑ. Γιατι ναι μεν χρειαζεται η ευτυχης κανωνια μας πρεζακια για τους γνωστους λογους... γιατι τα πρεζακια ευκολα γεμίζουν τις φυλακες, αρα το καλο κρατος μας προστατειει γιατι τα πρεζακια φυτοζοουν και πεθαινουν και το καλο κρατος προτιμει φυτα και νεκρους παρα ζωντανους και αμφισβητιες... γνωστα πραγματα αυτα. Αλλα όχι και να χανουμε τον ελεγχο, όχι και να πληθαινουν τα φυτα και οι νεκροι, οποτε το φαινόμενο που εμεις (ποιοι αραγε;) υποβοηθησαμε να στραφει εναντιου μας.

Άς κάνω μια παρενθεση για να αναφερω ότι αυτη η μανια διαστρεβλωσης καταντησε και γελοια. Αλλα η εξουσια έχει κι' άλλους πολλους τρόπους να επαναφέρει και να αφομοιώνει όχι μονο πολιτικές αλλα και κοινωνικές εκτροπες στην προηγουμενη ΤΑΞΗ. Έτσι αρχίζει να μιλάει για "ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ" και μάλιστα "ΕΠΙΚΥΝΔΙΝΟ" αρχίζει μια διαστρεβλωμενη πληροφορηση πλατύνωμενη από διαφορων ειδων ιθυνοντες γιατροους, ψυχιατροους, κοινωνιολογους, υπουργους που όχι μονο δεν έχουν ιδεα αλλα μας κοροιδευουν· κωλας φερομενοι ως σωτηρες και αναλυοντας αιτιες και λογους για τους οποιους οι ιδιοι είναι υπευθυνοι. Πληροφορηση λοιπον πλατισωμενη και από πρωην πρεζακια που εκοφαν την πρεζα (και καλα εκαναν) και μετανοιωμενοι ξαναγυριζουν στις αγκαλες της αναμαρτητης καλης κοινωνιας ως προβατα απολολонта (και καλα δεν εκαναν) προθυμοι να βοηθησουν την υπαρχουσα λογική από δικαιολογημένο, φοβο μη και ξαναπεσουν στο "γλυκο παραμυθιασμα της "ζαπρε", αλλα τόσο γλυκο που ε, καποτε καταλαβαινεις ότι δεν είναι τίποτα αλλο παρα παραμυθι" (από πρωην πρεζακι). Δεν ξερω ποσοι από σας παρατηρησαν το παρακατω φαινόμενο.

Πριν δυο μηνες διαβαζαμε στις εφημεριδες, είτε δακρυβρεχτες ιστοριες κοριτσιων που εκπορνευονταν για λιγη πρεζα και ζητουσαν τη σωτηρια, είτε αστυνομικες ιστοριες για παρανομες διαβολικες, σπειρες εμπωρων... είτε αναλυσεις ελιδων. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ. Μαζί με τις φυλλαδες και τα εβδομαδιαια περιοδικα αρχιζοντας από το Πανθεον και φτανοντας στο Ρομαντζο γαυγιζαν, διαστρεβλωναν, προειδοποιουσαν. Στην σοσιαλιστικη εγχρωμη ήμη τηλεοραση τουλαχιστον δυο μακρωρες συζητησεις και αλλες τοσες ταινιες ΑΛΛΑ έδω και δυο βδομαδες ολα αυτα χαθηκαν. Τωρα γραφεται κατι βεβαια, στην οποια φυλλαδα και αυτο γραφεται με λιγα λογια και ξερα ΓΙΑΤΙ; Δυο είναι οι ποθανοι λογοι. Ο πρωτος ότι το θεμα δεν τραβιεται πλεον από το αναγνωστικο κοινο.

Η κοινή γνώμη μπουχτισε, πραγμα όχι και τόσο πιθανο μια που το ολο ζητημα είναι φλεγρον. Ο δευτερος λογος είναι οι εσωτερικες συγκρουσεις που πιθανον υπαρχουν στους κολπους της καινουργιας εξουσιας. Για να κανω τα πραγματα σαφεστερα θα δωσω ενα παραδειγμα

Εκεινη την περιβοητη βραδυα στο Χημειο όπου αναρχικοι εδειραν ενα χαφιε, και ΜΑΤ, ΜΕΑ και αλλα συναφη κατεκλυσαν τους γυρω δρομους με σκοπο να μπουν μεσα στο Χημειο, παρατηρηθηκε για πρωτη (;) φορα το φαινόμενο των εσωτερικων συγκρουσεων. Καποια μεγαλα κεφαλια επετρεπαν στα ΜΑΤ να εισβαλλουν στο Χημειο, ενω καποια αλλα επισης μεγαλα, απαγορευαν ΤΟ περιεργο είναι ότι αυτος που με κανενα τροπο δεν εδινε την αδεια για καταπατηση του ασυλου ηταν Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Η... ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΠΤΩΣΗ ηταν ότι μετα από λιγο καιρο ο καλος υπουργος παιδειας ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΕ το πανεπιστιμιακο ασυλο· Έγινε σαφης; Πλατεω ακραδαντα ότι στοχος της "σοσιαλιστικης" κυβερνησης είναι ο εκσυγχρονισμος της Ελλάδας, συμφωνα με τα Ευρωπαϊκα προτυπα Συμφωνα με τα προτυπα των χωρων εκεινων όπου η χρηση χασις είναι νομιμη, ενω το εμποριο μονο είναι παρανομο: συμφωνα με χωρες όπου υπαρχουν εκεινα τα ειδικα κεντρα, για τα οποια μιλησα παραπανω, και όπου τα πρεζακια παιρνουν δωρεαν τη δωση τους. Οσο λοιπον και αν χρειαζεται αυτη τη στιγμή το κρατος αυτη την μανια εναντιου των "ναρκωτικων" που την βοηθουσε να αναπτυχθει, αλλο τόσο πρεπει να προσεχει ουτως ωστε αποσιωπωντας σιγα-γιγα το θεμα και αφηνοντας το σε αλλα χερια για να το κινησουν, να το θεση σε

λίγο καιρό πάλι πάνω σε μια πιο σωστή βάση, ούτως ώστε όταν και αν κρίνει τη στιγμή καταλληλή να εξευρωπαϊσεί την πατρίδα, συμφωνά με τα γνωστά προτυπα. Και βεβαίως δεν μιλάω για το άμεσο μέλλον, όπως αλλιώς το ίδιο το ΠΑΣΟΚ όταν υποσχόταν ποτέ δεν μιλούσε για το άμεσο μέλλον, αλλά για το πολύ απώτερο. Έτσι λοιπόν και ενώ τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αρχίζουν όχι βεβαίως να σιωπούν αλλά να ψυθιρίζουν, το θέμα ΑΦΗΝΕΤΑΙ σε κάποιους άλλους Διακριτικότητας, σφειλώ να ομολογήσω. Δημόσιες, κοινοτικές, μαθητικά συμβούλια, οργανώσεις γυναικών και κηδεμόνων, χριστιανικοί οργανισμοί, αναλαμβάνουν το ρόλο καθώς και τη σωτηρία της κοινωνίας, ακολουθώντας πιστά τη γραμμή διαστρέβλωσης του κράτους. Μεταξύ όλων αυτών και η Επιτροπή για την σωστή ενημέρωση και αντιμετώπιση των ναρκωτικών (ΕΣΕΑΝ).

Προοδευτικοί γιατροί, δικηγόροι, φαρμακολόγοι, προοδευτικά πρώην πρεζακία αναλαμβάνουν την τεράστια δουλειά της σωστής πληροφόρησης, την προοδευτική σωτηρία της κοινωνίας. Δεν θέλω να γίνω κακία ή αντιδραστικότητα αλλά κατ'επίπεδο εντυπώσεις μου δίνει αυτή η επιτροπή. Δυστυχώς. Κάποιοι άλλοι ιθύνοντες πλαισιωμένοι από κάποιους άλλους πρώην πρεζακίδες ξεκινάνε μια άλλη πιο σωστή καμπάνια.

Παίρνουν το θέμα ή το "πρόβλημα" ως άλλοι σωτήρες, και αυτό συμβαίνει ή φαίνεται ότι συμβαίνει ακριβώς γιατί το πιάνουν έτσι ξεκομμένα από όλα τα άλλα θέματα ή προβλήματα χωρίς καμία σφαιρική αντιμετώπιση. Ένω χωρίς τη ραφή μιας σφαιρικής ιδεολογίας ή θέσης ή δεν ξέρω γω τι που να πιάνει να αναλύει και να απαιτεί ΚΑΙ για τα επί μέρους προβλήματα. Εγώ προσωπικά δεν θα ήθελα να συμμετέχω σε μια κίνηση που καθόλου δεν ξέρω αν τελικά ωθείται από χριστιανικούς λόγους περί σωτηρίας των κολασμένων. Συμμετέχω όμως σε κάποια κίνηση που μέσα από μια σφαιρική αποψη που έχει και συγκεκριμένα μια αποψη εναντιωμένη στις κάθε ειδούς "πρεζες" που μας ποτίζει η εξουσία, πιάνει και το πρόβλημα "ναρκωτικών". Λοιπόν, το καλό κράτος μας ΑΦΗΣΕ ένα θέμα για να καταπιεστούμε, έτσι ξεκομμένα, αυτούς τους καιρούς της γενικής νεκράς. Η επιτροπή. Και ένα σωρό άλλος κόσμος, κόσμος του γενικότερου "χωρού" που θα συσπειρωθεί γύρω της απαιτούν. Ομορφα. Μπήκαμε κι'εμείς στο χώρο και αρχίζουμε να φερνουμε τις βολτες μας. Και για να δώσω άλλο ένα παράδειγμα του γιατί πιστεύω, ότι δεν είναι τυχαίο το ότι ΤΩΡΑ μπήκαμε στο χώρο, θ'αναφέρω απλώς ότι προσπάθειες ή προτάσεις που έγιναν παλιότερα για κίνηση τοπολήσεις πάνω στο θέμα "ναρκωτικά" αντιμετώπιζαν τη γενική αρνηση του "χωρού". Έτσι λοιπόν απαιτούμε μέτρα. Μέτρα που στην ολότητα τους δε διαφωνώ ότι είναι σωστά. Μέτρα όπως αποποινικοποίηση της χρήσης και της αποποινικοποίηση του εμπορίου. Μέτρα, όπως ειδικά κέντρα αποτοξίνωσης κρατικά (και άλλους) ή με ατομική πρωτοβουλία.

Τι λέει όμως το καλό κράτος; Τι λύσεις θα υιοθετηθεί για το πρόβλημα; Δύο είναι φανταζομαι αυτές οι σωτηρίες λύσεις.

Η πρώτη; Φωνάζουμε, αγωνιζόμαστε, επιβεβαιωνόμαστε και ω του ΘΑΥΜΑΤΟΣ μετά από ζαμάνια και καιρούς "ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΜΕ" και θα βρεθούν πολλοί να πιστεύουν ότι "καταχτήσανε", ότι το "ΚΙΝΗΜΑ" και άλλα τέτοια. Η κυβέρνηση θα αποποινικοποιήσει τη χρήση. Όπως ακριβώς και στο εξωτερικό. Το κίνημα το σχετικό θ'αποστομωθεί, το κράτος θα βρεθεί καλό και προοδευτικό, ενώ όσοι έχουν την ατυχία να είναι σταμπισμένοι για άλλους λόγους και όσοι έχουν την ατυχία να πεφτούν στα χέρια των μπατσών όταν αυτοί θέλουν να δείξουν ότι "δουλεύουν" θα συλλαμβάνονται και θα φυλακίζονται σαν εμπορεύματα. Η Αλλη λύση είναι ότι επειδή δεν είναι καταλληλός ο καιρός για πλήρη εξευρωπαϊσμό τα πράγματα νομικώς θα μείνουν ως έχουν, ενώ το κράτος θα βρυσκουν καταφυγιο είτε για να πάρουν τη δόση τους, είτε για να αποτοξινωθούν.

Μέσα εκεί θα γίνεται η μετατροπή των πρεζακιδών, με τη βοήθεια αθρόων ψυχοφαρμάκων σε καλούς αγαθούς πολίτες. Πάλι το καλό προοδευτικό κράτος, πάλι ένα ποσοστό πρεζακιδών που θέλουν να αποτοξινωθούν. Πάντα υπήρχε και θα υπάρχει ένα τέτοιο ποσοστό.

Έτσι λοιπόν θα εκσυγχρονιστούμε όπως οι Ευρωπαίοι που ενώ πριν δέκα χρόνια, όταν βρισκόντουσαν στην κατάσταση που βρισκόμαστε κι'εμείς σήμερα, είχαν δύο νεκρούς από ηρωίνη, τώρα έχουν δέκα.

Πάλι ένα κίνημα με σωστή προσπάθεια, που χωρίς όμως σωστή βάση εκφυλίζεται και πεθαίνει. Γιατί να στείλουν ότι όταν ένα κίνημα κάνει το λάθος να ζητάει θα εκφυλίζεται, ή αφομοιώνεται. Σκοπός του κράτους είναι να δίνει "λύσεις" εναλλακτικές λύσεις, προοδευτικές, λύσεις, γιατί μόνο έτσι, συνεχίζεται ο λόγος υπαρκτός του. Όμως καμία απ'αυτές τις "λύσεις" δεν είναι αυτή που θέλω εγώ καμία απ'αυτές τις "λύσεις" δεν θα εξαφανίσει κάποιο πρόβλημα. Γιατί απλούστατα θα ισχύουν οι λόγοι και οι συνθήκες που αναπτύσσουν αυτό το πρόβλημα.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ

1. Το κυνήγητο και την τρομοκρατία που υφίσταται ο απλός χρήστης και ο τοξικομανής, με αποτέλεσμα τη σωματική και ψυχική τους φθορά.
2. Τα μέσα ενημέρωσης και ειδικά τον τύπο, που για επιχειρηματικούς και πολιτικούς σκοπούς, διαστρεβλώνει την αλήθεια, σκορπίζοντας στο κοινό λασπολογίες, αβασανιστές καταγγελίες και τροφοδοτώντας το με τρομο, αγνοία και συγχίση.
3. Το ψυχιατρικό τμήμα του Κορυδαλλού και τις φυλάκες της Κερκύρας. Εκεί μεσα ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΖΕΤΑΙ η ανθρωπινή προσωπικότητα.
4. Την ήδη υπάρχουσα νομοθεσία με την φασιστική της νοοτροπία, που θεωρεί τον τοξικομανή εγκληματία και καταστρέφει τη ζωή του απλού καπνιστή χάσιζα με

5. Την ανυπαρξία θεραπευτικών μετρώων και μονάδων αποτοξίνωσης.
6. Την αστυνομική που-δηθεν για λόγους δώλξης των ναρκωτικών-έχει εξαπολυθεί τον τελευταίο καιρό σε όλους μας, τοξικομανείς και μη.
7. Τον υποπόλο ρολό του Κράτους στην συντήρηση των κυκλωμάτων προώθησης ΚΑΙ διαθεσης της ηρωίνης. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που οι μεγαλεμπορεί ηρωίνης, πάντα ξεφεύγουν από το νόμο, ενώ απ'την άλλη γραπώνονται σαν "εγκληματίες" και "αδίστακτοι εμπορεί" παιδιά βασανισμένα.
8. ΤΙΣ ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΕΝΕΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

*Η πρέζα είναι τό ιδεώδες προϊόν...τό βασικό εμπόρευμα.

Στίς πωλήσεις δεν χρειάζεται "ψήσιμο".

Ο πελάτης θα συρθεί μέσα απ'έναν όχετό, και θα παρακαλέσει για ν' αγοράσει. Ο έμπορος δεν πουλά τό προϊόν του στόν καταναλωτή, πουλά τόν καταναλωτή στό προϊόν.... Δέν έγγυάται ούτε έκθειάζει τό εμπόρευσμά του. Υποβιβάζει και ξευτελίζει τόν πελάτη. Κι αυτός πληρώνει τήν ύποταγή του στό πρέζα...

ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΣΕΑΝ,
ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛ ΣΤΙΣ 15 του ΜΑΡΤΗ

*Η προσπάθειά σας είναι επίκαιρη και ή επέμβασή σας στην κατάλληλη στιγμή.

Είμαστε σίγουροι ότι θα λάβετε μέτρα, αλλά δεν μπορούσαμε να ξέρουμε εάν θα ωφεληθούν, δεν μπορούσαμε να είμαστε σίγουροι για τήν αντικειμενικότητά τους, μία και δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τήν διακήρυξη στελέχους της κυβέρνησης "θα πατάξουμε τά ναρκωτικά".

Είμαι γνωστό ότι ή βία ποτέ δεν απέδωσε σάν προληπτικό μέτρο. Η βία υπακούει στό νόμο της φυσικής-δράσης και αντίδρασης. Άλλωστε ή καλύτερη μέθοδος τού να ωθήσεις κάποιον σέ κάτι είναι να τού τό απαγορεύσεις. Καί όπωςδήποτε μία κυβέρνηση που δραματίζεται τόν σοσιαλισμό, είναι αρκετά προοδευτική για να μήν πέφτει σέ τέτοιες παγίδες, καί οι μέθοδοι της για τήν αντιμετώπιση τών έκαστοτε προβλημάτων πρέπει να σέβονται τήν αξιοπρέπεια τού ατόμου καί να αναγνωρίζουν τό δίκιο του για αυτόδιεύθυνση.

*Ακόμα θα λέγαμε ότι:

*Αν πραγματικά πιστεύετε ότι ο λαός πρέπει να καθορίζει τήν τύχη του, ότι κάθε άτομο πρέπει να συμμετέχει στην επίλυση τών προβλημάτων του, ότι δεν είσθε παντογνώστες, ότι δεν είσθε μονολιθικοί, τότε σάς δίνουμε τήν ευκαιρία να τό αποδείξετε με τόν παρακάτω τρόπο:

Συζητάτε για μάς καί τά προβλήματά μας. Έσείς τά ξέρετε από τά βιβλία καί από μερικές μεμονωμένες συζητήσεις με τοξικομανείς. Έμείς τά ζούμε καθημερινά. Για μάς είναι τρόπος ζωής. Έσείς μπορεί να έχετε θεωρητική κατάρτιση αλλά έμείς έχουμε καί τήν πρακτική. Καί αν μάς αναγνωρίζετε τό δικαίωμα να συμβάλλουμε στην διαμόρφωση της τύχης μας, καί αν θέλετε να σάς αναγνωρίζουμε καί μείς τό δικαίωμα να αυτοαποκαλέστε διαλεκτικούς, θα πρέπει να ακούσετε καί τήν δική μας γνώμη. Θα πρέπει να ακουστεί πρώτη καί να βαρύνει αποφασιστικά τήν πλάστιγγα τών αποφάσεων, αν φυσικά θέλετε να μέινετε πιστοί στίς διακηρύξεις σας. Τά πιστεύω μας είναι:

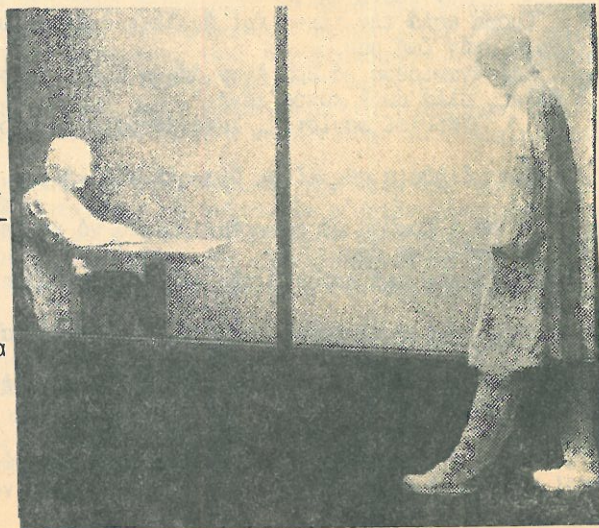
α) αποποινικοποίηση της χρήσης ναρκωτικών, διότι ή ισχύουσα νομοθεσία απ'ένός αντίκειται στίς βασικές αρχές αυτόδιεύθυνσης καί επιλογής τρόπου ζωής τού ατόμου καί απ'έτέρου δεν κάνει διαχωρισμό ούσιων, με αποτέλεσμα οι τοξικομανείς να μπερδεύονται με τούς κατάδικους κοινού ποινικού δικαίου.

β) Δημιουργία ειδικών κέντρων αποτοξίνωσης-καί τό τονίζουμε ιδιαίτερα- όχι πρός αντικατάσταση τού ψυχιατρείου, αλλά άνοιχτά κέντρα όπου θα εισάγεται καί θα αποχωρείς οικιοθελώς, όπου θα γίνεται αποτοξίνωση με βαθμιαία έλλάτωση τού ναρκωτικού, όπου ή αποτοξίνωση δεν θα περιορίζεται στην βιολογική αποβολή της έξης, αλλά καί στην ψυχολογική-που είναι καί ή σοβαρότερη-, με τήν δημιουργία άλλου κέντρου αναφοράς για τόν τοξικομανή καί όπου οι μη δυνάμενοι να αποβάλλουν τήν έξη, θα βρίσκουν δωρεάν τήν δόση τους, ώστε να μήν αναγκάζονται να πουλούν για αυτήν.

Για τούς παραπάνω λόγους σάς προσκαλούμε στό ψυχιατρείο κρατούμενων για μία συζήτηση καί θα επιθυμούσαμε καί τήν συμμετοχή αντιπροσώπων από τόν δικηγορικό σύλλογο αθηνών.

*Η απάντησή σας στην πρόσκλησή μας θα αποδείξει τό κατά πόσο πιστεύετε στην συμμετοχή τού λαού στην επίλυση τών προβλημάτων του.

*Επιτροπή κρατούμενων ψυχιατρείου
Κορυδαλλού.

Τά καθήκοντα κάπου σταματούν.

Καί πρέπει νά τό πάρετε χαμπάρι. "Ο άριστeριςμός, γέρος καί ξεδοντιάρης σάν άντρας πού δέν τοῦ σηκώνεται, κουράστηκε νά ἐρωτοτροπεῖ ἀπεγνωσμένα στά "δράματα μιᾶς ἄλλης ζωῆς".

Σιχάθηκα τόν ἑαυτό μου νά συγκρίνεται μέ τά φαντάσματα τοῦ μυαλοῦ μου,

φτιάχνοντας ψεύτικες συνειδήσεις καί χαριτωμένες ἰδεολογίες ἀνατρεπτικές.

Καιρός νά ξεμασκαρευτοῦμε καί ὁ κάθε κατεργάρης νά πάρει τά ὅσα του καί νά πάει στό πόστο του.

"Αρκετά βασανιστήκαμε στήν προσπάθεια νά πείσουμε τόν ἑαυτό μας... καί τό σκατόμυαλό σας καθώς δέν εἶναι συνηθισμένο, ἄς μήν πάει σέ τίποτα ἡλίθιες ἀναφορές.

"αποφάσισα πώς ἄν κάποτε περπατήσω, ἄς περπατήσω ὅπως καί ὅποτε ΕΓΩ θελήσω, χωρίς νά ὀριοθετοῦμαι ἀπό καταστάσεις ἐξω ἀπό τίς δικές μου ἐπιθυμίες.

Καί ἄς φάω καί καμμιᾶ σφαλιδρά τότε, θά ξέρω ὅμως πώς δέν ἔχω στήν καρδιά μου τόν εἰσαγγελέα τῆς ἔδρας γιά νά ἀποφασίζει ἄν εἶμαι ἐνοχος ἢ ἀθώος... ἄν πιστεύω αὐτό πού κάμω ἢ ὄχι.

"Καί μήν θεωρεῖτε ἀφελείς τοὺς ἀνθρώπους, πού ξέρουν νά ὑπερασπίζονται τίς πράξεις τους" εἶπε ὁ Βότσης, πού σάν επαγγελματίας στά φαντάσματα τῆς ἰδεολογίας καί χωρίς νά τό θέλει(;) γίνεται καθοδηγητής τοῦ ΠΑΣΟΚ στήν καταστολή τῆς ἀφομοίωσης.

Καιρός νά σταματήσουμε νά πηγαίνουμε ντροπιασμένοι καί νά ὑποχρεωνόμαστε στόν κάθε Βότση γιά νά γράψω κάτι.

Καί τά ἐπαναστατημένα δικηγорάκια, ἄς μαραζώσουν στήν θλίψη τῶν ἐνοχῶν τους.

Καιρός νά πιστέψουμε πώς οἱ μόνοι πού ξέρουν νά ὑπερασπίζουν τόν ἑαυτό τους εἴμαστε ἐμεῖς καί οἱ ὅμοιοι μας.

Βαρέθηκα νά κατεβαίνω σέ διαδηλώσεις καί νά μήν ξέρω ποιός εἶναι ὁ διπλανός μου.

"Ακόμα καί ὁ Σκουλαρίκης σάν παλῆς Ἐπονίτης ξέρει καί μᾶς ὑποτιμᾷ γιατί δέν ἔχουμε κατακτήσει τό δικαίωμα, νά ὑπερασπιζόμαστε καί νά περιφρουροῦμε αὐτό πού ἀγωνιζόμαστε.

ΚΑΙ ΓΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΩΡΑ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ, ΤΟ ΞΕΡΟΥΜΕ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΜΕΙΣ.

Σιχάθηκα νά οὐρλιάζω, στό ὄνομα τῆς ἀνάγκης. Τόμαθα πιά τό παραμῦθι.

"Ἡ ἀνάγκη γεννᾷ ἐκτρώματα.

Στίς συγκεντρώσεις φώναζα καί μιλοῦσα δυνατά. Πείστηκα πώς "κάποιος εἶμαι". Δέ λέω καλά τά ἔλεγα στά κιλά μου... μᾶ ἀργά τό βράδυ δὲν ἦ πορεῖα ἀποφασίζετο κατέβαζα τό κεφάλι μου καί κοιμόμουν μόνος μου καί στόν ὕπνο μου ἔβλεπα φαντάσματα. ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΚΛΕΙΝΟΥΝΕ ΣΤΙΣ ΔΥΟ, ΓΙΑΤΙ Η ΖΩΗ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΤΗΣ ΜΟΝΟ ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ.

Καί ὅλα στό ὄνομα τῆς "ἐπανάστασης", ὅλα σ'αὐτή τή γριά μάγισσα πού μόνο πίκρα καί ἀπομόνωση σέ τάζει.

"Εμένα ὅμως τό ὄνειρό μου εἶναι νά "τᾶδινά ὅλα" σ'αὐτή τή γυναικῶν πού θά εἶχε μιᾶ τέτοια θηλυκότητα σάν αὐτή τῆς δεκτικότητας τῆς φύσης... ΚΑΙ ΟΧΙ Σ'ΑΥΤΗΝ ΠΟΥ ΦΟΒΑΜΑΙ.

Καί πάντα ξάπλωνα μέ κορμιᾶ πού δέν τά πολυγούσταρα - ἢ καί καθόλου. Καί τά πρῶινά μάζευα σάν πούτανα τά ρούχα μου καί ἔφευγα στίς μύτες τῶν ποδιῶν μου, σάν παράνομος μήν μέ δεῖ μεσ'στό σκοτάδι ὁ μπάτσος. Καί τῶξερα-ἔλεγα- μᾶ τί νά κάνω; Καύλωνα καί ἤθελα νά χύσω, νά λυτρωθῶ - νά ρέ μάτια μου, καί μήν κατεβάζεις τά μάτια σου ἀπό ντροπή- καί τήν ἄλλη μέρα πάλι οἱ ἴδιες μαλακίες... σάν τώρα πού δέν τά καταφέρνω νά γράψω καλά καί χρησιμοποιοῦ συνέχεια τό "καί".

Καί ἡ δικαιοσύνη "ἄμορφη" καί "ἐπαναστατική" καί ριζωμένη στήν ἀδυναμία νά δῶ τά χάλια μου....

Μά ὁ ἐξτρεμισμός τῆς νύχτας ἀποκάλυπτε τήν χυδαιότητα τοῦ ἑαυτοῦ μου...

...χαρῶνεται, γιά νά ἐκδικηθεῖς τόν ἑαυτό σου.

Καί ἐπαιζα ἐπικίνδυνα στό σπῆτι μου μέ τήν φωτιά.

Καί ἡ φρικαλεότητα τῆς στιγμῆς δυναμίτης, πού ἀνατινάζει τόν ἑαυτό της.

"Εμαθα καλά τήν τέχνη καί ἄς λέει ὁ γέρος μου πώς δέν ἔμαθα τίποτα στήν ζωή μου.

Καί ἀγωνιόυσα νά βρῶ ἕναν ἀκόμη σ'ὀλόκληρο τό πλανήτη, "καλός ὁ ἄλλος, ἀλλά μωρέ κάπου χάνει".

"Υπουργοί φασίστες. Συναισθηματικοί τύρανοι. Αὐτά πού ξέρατε θά τά ξεχάσετε.

Εἶναι ἀλήθεια πώς εἶναι δύσκολο ν'ἀλλάξεις. "Καί τό γαμήσι δέν τό χόρτασα".

Μά ὁ ἔρωτας μέ προγκάει, μέ τό νά χαιδεύει στήν διασπασή του τό ὑπόλοιπο του.

"Ἀνδρῶν ζῆσεις μιᾶ καψούρα πώς θές νά πᾶς παραπέρα, παραμυθᾷ "ἐπανάστατη".

Πώς θέλεις νά συναντηθεῖς μέ τήν ἐκτίμηση, ὅταν ξαπλώνεις μέ τήν κοπελιά σου στό κρεβάτι καί σύ νομίζεις, ὅταν χαιδεύεις τό πρόσωπό της πώς βλέπεις ἀκροθαλασσίες καί δειλινά, ἐνῶ αὐτή νομίζει πώς εἶναι καβάλα στό ἄλογο καί τρέχει στό δάση;

ΤΕΡΜΑ ΟΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΦΙΛΕ ΜΟΥ.

Τά παλιά μέ πιέζουν σάν ζηλιάρη γκόμενα. Καί γώ δέν γουστάρω.

Καί δώστου τό καθήκον - ἤμουν καί πεζοναύτης- νά κατακτήσεις καί

νά καβαλήσεις σάν άντρας.

Καί δώστου νά παλέψω σάν "ἐξαγριωμένος ἐπαναστάτης". "Δώστα ὅλα καί πάρτα ὅλα" ἔλεγα. Μόνο πού τά μισά δέν ἤθελα νά τά δῶ. Ἀνῶδυνη ἢ φαινομενικότητα. Καί τᾶλλα ἤθελα τσαμπούκα. Καί ἡ ἰδεολογία μου δέν τά σήκωνε.

Μά μιᾶ ὥρα μῆρα οἱ περγαμνές τοῦ μεσοπολέμου δέν μετροῦσαν πιά. Καί τά παραμῦθια τοῦ χθές δέν κολλᾶνε στό σήμερα. Καί ἄσε τό ΚΚΕ, τόν Λένιν καί τόν Μάρξ νά κυνηγᾶνε ἀκόμα θύματα.

"Υπουργοί ἀπελευθερωτές καναρινιῶν

ντυμένοι μέ κόκκινους μανδύες

ὑπόσχεσε τόν κομμουνισμό καί τήν ἐλευθερία ξέροντας πώς τά καναρίνια πού γεννήθηκαν στό κλουβί

ψοφᾶνε στόν ἀέρα.

ΘΑΡΘΕΙ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΣΤΙΓΜΗ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΑ.

Τά θύματα ξύπνησαν καί οἱ θεατές πιστοποίησαν πώς ὁ ἡθοποιός τους, τοὺς κοροϊδεύει. Δέν παίζει πιά καλά... Κουράστηκε στίς ἐπαναλήψεις καί κατάντησε ἀπωθητικός.

Καί τό καλάμι καβαλικεμένο δέν ἔχει πιά ρόδες νά προχωρήσει - χέσεινέ σύντροφε.

Χθές μοῦπε μιᾶ γκόμενα "νά κάνουμε αὐτό πού ξέρω" καί εἶπα ὄχι. Τόπα καί σ'ὄλους τοὺς φίλους μου. Καί δέν αἰσθανόμουν ἀσχημα. "Ἦξερα ρέ μάτια μου τό ἴδιο μπουζούκι τόσα χρόνια - στό τέλος μαθαίνεις τίς νότες.

Νιώθεις τώρα ρέ φίλε γιατί οἱ ἀριστεριστές εἶναι θαμῶνες τοῦ ρεμπέτικου;

Νιώθεις γιατί οἱ ἀριστεριστές εἶναι ἀντιοργασμικοί καί ἐνῶ φαινομενικά δέν διαιωνίζουν τόν "άντρα" καί τήν "γυναίκα", ὅταν σβήνει τό φῶς θέλουν νά ξεσκιστοῦνε σάν τίς σκυλοῦδες μέ τοὺς νταβατζήδες τους;

Δέν μοῦ κάνει. Θά ἔχυνα καί θά σιχαινόμουν τόν ἑαυτό μου.

"Ἄλλη μιᾶ περγαμνή. Ἄλλη μιᾶ ἡλίθια πορεῖα σύντροφε!

Καί θέλουμε τήν ἐπαφή οἱ χέστες!

Δέν πήγα στήν πορεῖα πού ἔγινε στίς 2 τοῦ Ἰουνίου στίς φυλακές στό Κορυδαλλό, πού ἔγινε μέ πρωτοβουλία τῶν -αὐτόνομων ὁμάδων- καί δέν ἐνοίωσα ἀσχημα. Καί οὔτε ἐνοίωσα "ἐπαναστατική ἐνοχή".

"Μιᾶ" κοπέλλα μοῦ "ἔβαλε χέρι" καί μέ ἔβρισε γιατί δέν αἰσθάνομαι τήν ἀγωνία τῆς ἀπόγνωσης καί γιατί ἐθελόγῳ, πού μέ ἐνδιαφέρει εἶναι νά "συμμετάσχουν" ἄλλοι στίς πρωτοβουλίες τίς δικές μου.

Σάλταρα. Μέ λίγα λόγια ἔλεγε πώς ἤμουν φαλλός.

Γαμῶ τήν Παναγία μου! Δέν γουστάρω νά ἀνέχομαι αὐτά πού ἔκανα στούς ἄλλους. Τόσα χρόνια τόμαθα τό ποίημα. Καί ἄς μήν ἔχω καί ὥρα φωνή γιά νά τό λέω.

Πιέζομαι νά μήν ξαναγαμήσω. Γιατί τά πρῶινά μέ τρομάζουν. Καί ἀρκετά ταιριαπώρησα τόν ἑαυτό μου. Κουράστηκα νά ἀγωνιῶ νά χύσω.

Κουράστηκα νά ἀγωνιῶ μήν τυχόν καί ἡ διαδήλωση δέν ἔχει "μαζικότητα" καί "παλμό". ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΒΑΛΤΟ ΚΑΛΑ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΟΥ, ΗΛΙΘΙΕ ΜΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΕ.

Βαλχώνεψέ το πώς ἡ βρωμιᾶ καί τό παραμῦθι εἶναι ἀνήθικα - γιά νά μιλήσω στή γλώσσα σου-, ἀλλά πιό ἀνήθικα εἶναι ἡ ἐπαναστατική καθαρότητα τῆς βρωμιᾶς σου.

Λίγα βήματα λοιπόν ἀλλά δικά μας. Αἰσθῆσεις πού λένε. Μιᾶ ματιά καί ἄς μέλουμε ἐκεῖ. Παρά νά ψαχουλεύουμε τό παρελθόν νά δοῦμε ἄν ὑπῆρξαμε, γιατί ἡ ἠρωϊνὴ εἶναι πάνω ἀπό τό κεφάλι σου.

Ξύπνια λοιπόν ἡ ἐξουσία. Πιό πούτανα ἀπό μᾶς. Μᾶς καυλῶνει καί ὕστερα μᾶς ἀφήνει ἀνικανοποίητους... καί δώστου νά δεῖς πώς πέφτουν οἱ τζαμαρίες!

Καί μᾶς δέρνουν στά κρατητήρια.

Καί δώστου ἄλλο πέντε στίς φυλακές.

Καί πορεῖα συμπάρτασης στούς δικαζόμενους συντρόφους.

Καί πέντε ξανά μέσα.

Καί ἡ φαντασίωση καλπάζει ἀνελέητα.

Μας έχουν βάσει σε κανάλι και εμείς γκετοποιηθήκαμε και τό μόνο πού βλέπουμε είναι αυτό πού φαίνεται από τήν καταστολή. Και τήν φυλακή σαν συνέχεια.

"Ακίνδυνος είμαστε έτσι σύντροφοι και τό ξέρουν καλά τά έπιτε-
λεία μας. Κοιτάξτε τό παρελθόν των "ύπουργών μας" και θά δείτε άν
μάς ξέρουν καλά έτσι όπως είμαστε.

Περιθώριο τοῦ κερατῆ είμαστε

θά μάς πνίξει άν σηκώσουμε κεφάλι. Και ὁ μπάτσος θά δικαιωθεί έ-
πιτέλους και θά βαράει χωρίς ένοχές. Στιγνά.

ΔΕΝ ΕΧΩ ΟΡΕΞΗ ΝΑ ΓΙΝΩ Ο ΑΠΟΔΙΟΠΟΜΠΑΙΟΣ ΤΡΑΓΟΣ ΤΗΣ ΒΡΩΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩ-
ΝΙΑΣ ΜΑΣ.

Γι αυτό κόψε τό παραμύθι πώς κόλωσα. Μόνο πού δέν γουστάρω νά
τραβιέμαι στίς φυλακές μετανοημένος και ύστερα νά υποβάλομαι σέ
σύλ Κυρίτση πώς είμαι γκα-γκάν επαναστάτης και όταν βγαίνω από
τίς φυλακές νά ψάχνω νάβρω τούς συντρόφους μου στά επαναστατικά
σύνεφα τής φαντασίωσής μου. Τέρμα τά παραμύθια μάγκες. ΚΑΙ μάγκες
είμαστε και ώρατα παιδιά είμαστε. Τέλος πάντων.

"Ημουν ένας από τούς ανθρώπους πού πήραν τήν πρωτοβουλία γιά
νά γίνει συζήτηση στή Νομική γιά νά οργανώσουμε πορεία στήν βου-
λή στίς 22 τοῦ Μάη ενάντια στό 774, τήν "λαϊκή" καταστολή, και
σέ άλληλεγγύη στους φυλακισμένους άπεργούς πείνας. "Η ιστορία γιά
μένα μέπιανε μόνο γιά τήν υπόθεση των φυλακών και ειδικότερα γιά
τόν Θ. Πισιμίση, πού ήταν ὁ μόνος πού έκανε ὅτι έκανε, -γιά μένα
μαλακίες- αλλά είχε τήν όμορφιά και τήν ώριμότητα νά τό πάει ως
τό τέλος και νά τό υπερασπίσει.

Τό σμήνος τής ήγεσίας τοῦ ΠΑΣΟΚ πού σαν ιδεολόγοι τής εξουσίας,
καταστέλουν καλυμένα και ύπουλα, είναι ὁ ὑπ' αριθμόν ένα κίνδυνος,
έλα όμως πού τό κοντράρισμά του δέν γίνεται μέ παληούς δοκιμασμέ-
νους και καταδικασμένους γιά "τό τώρα" τρόπους-και γιά νά συγκε-
κριμενοποιούμεθα:

"Ο καταργημένος 774 σαν καυλή πάνω από τά κεφάλια μας θέλει νέες
μορφές γιά νά αντιμετωπισθεῖ και ἡ ποικιλόμορφη καταστολή πού δέν
πλήτει μόνο τήν εργατική τάξη, -"σύντροφε τοῦ χθές", πορειούλες α-
πρόσωπες άποχρώσεως σταλινισμού, χάρτινα ψηφίσματα και ταξική συ-
νεργασία καθώς και τσαμπουκάδες τοῦ κώλου- άνήκουν στίς μεθόδους
τής δεξιάς. "Η σοσιαλιστική δημοκρατία είναι κοφτερό μαχαίρι, έ-
τσι κύριε Σκουλαρίκη; Μόνο νά δοῦμε τί θά κάνετε σέ λίγο όταν οἱ
ψηφοφόροι σας ανακαλύψουν τήν άπάτη σας.

Ξέρετε πώς νοιώθουν οἱ προδωμένοι έτσι δέν είναι;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΑΣΑΝ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΑ ΧΑ-
ΛΙΑ ΜΑΣ;

Τό κίνημα των φυλακών μέσα κι έξω από τίς φυλακές πού αναπτύχ-
θηκε και κορυφώθηκε μέ τίς άλεπάλληλες εξέγέρσεις στίς περισσότε-
ρες φυλακές κατάκτησε τήν τιμιότητά του. Τό μηδέν.

ΕΜΕΡΩΝΕΙ ΣΥΝΗΘΕΣΤΑΤΑ.

ΚΟΝΤΕΥΩ ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΧΩ ΣΤΗΝ ΚΑΚΟΓΟΥΣΤΙΑ ΤΩΝ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ.

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΤΩΝ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΗΤΑΝ Η ΔΡΑΣΗ.

ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΠΩΣ Η ΠΕΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ

ΠΡΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ.

ΥΠΟΘΕΤΩ ΠΩΣ ΟΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΑΦΗΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑ-

ΠΟΥΤΣΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΜΕΝΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΜΕ ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ.

ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΛΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟ

ΑΛΛΟΘΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΡΩ-

ΤΕΥΜΕΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Η ΗΔΟΝΗ, ΟΠΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ

ΜΠΟΥΡΛΟΤΙΕΡΗΔΕΣ ΗΤΑΝ Η ΑΥΡΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ.

"Ο Άλεξανδρής σαν παληός γνώριμος μέ τούς κρατούμενους και πε-
ρισσότερο έμπορας από τόν συνάδελφό του Γιανόπουλο, τούς άφομοίω-
σε και τούς έβαλε στήν προσοχή. Ξέρουν και προλαβαίνουν.

ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΗ Η ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΙΣΙΜΙΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΣΟΥΒΑΛΛΑΚΗ, ΣΩΣΤΟΣ ΕΛΙΓ-
ΜΟΣ ΛΑΙΚΟΣ ΠΟΥ ΛΕΝΕ.

ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΣΚΕΨΗ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΕΝ ΚΛΕΙΣΑΝΕ ΚΑΙ ΜΕΙΣ ΣΩΠΑ-
ΣΑΜΕ.

"Αλλά τά πλαστικάλουλούδια δέν μυρίζουν και άς φαίνονται πιο φαν-
τακτερά. Και οἱ ήρωες μέλιναν στό περιθώριο των δραμάτων τοῦ χθές
και κληρονομιά στους άπαθούς των επαναστατικών πρωτοποριών.

Βγάλτε τά βρακιά σας ήλίθιοι άπελευθερωτές τής εργατικής τάξης.

Σας ξέρω καλά μέσ' τήν καρδιά μου. Κόψτε τό παραμύθι και άφήστε τό
νταβατζηλίκι στους εργάτες νά κάνουν αυτοἱ ὅτι γουστάρουν. "Αν θέ-
λετε ν' άγαπηθοῦμε.

Φάνηκε λοιπόν γιά μένα πώς τό κλείσιμο μιᾶς περιόδου φάνηκε σ'
αὐτή τήν βασανισμένη και θλιβερή συγκέντρωση τής 27 τοῦ Μάη, και άς
είχε κόσμος και ομάδες κ.τ.λ.

"Έμένα δέν μοῦ έκανε γιάαὐτό ξέρασα γιά τήν άνάγκη πού μάς βάζουν
και γιά τά χάγια πού διαιωνίζουμε.

"Εσυρα τά πόδια μου γιά μιᾶ άκόμα φοράσθην Σταδίου και ήταν ἡ μο-
ναδική πορεία πού "έτρεχε τόσο γρήγορα" γιά νά ξεφύγει από τόν έ-
αὐτό της. Εὐτυχώς. Τέλος καλό. Κανείς δέν μήκε μέσα.

Και μερικοί σύντροφοι ευχαριστηθήκανε γιατί έγινε κάτι και τό έ-
γραψαν και μέ υπεραξία και ἡ έλευθεροτυπία.

Τούς συνιστώ πώς άν έχουν άνάγκη νά "κάνουν κάτι, άς διαλέξουν κά-
τι πιο άνώδυνο γιατί μέ τό μπουζούκι πού βαράνε γιά νάδικαιώσουν

τίς φαντασιώσεις τους θά βρεθοῦν νά βγάσουν καμιά "δεκάρα" στό
ένα πόδι και τούς συμβουλευώ πώς δέν υπάρχει χειρότερο πράγμα, ά-
πό τό νά είσαι φυλακή μετανοημένος, δηλαδή ήττημένος.

Και γιά τήν πορεία πού έγινε στόν Κορυθαλό στίς 2 τοῦ "Ιούνη θέλω
νά πω-γιά νά έμπερδεύω μιᾶ και καλή- πώς δέν πήγα γιά τούς εξής

λόγους: 1. δέν πιστεύω πώς ὁ 774 και ἡ σοσιαλιστική καταστολή
άντιμετωπίζεται τώρα μέ πορεία έξω από τόν Κορυθαλό. 2. Γιατί φο-
βόμουν πώς άν γινόντουσαν έπεισόδια και μέ πιάνανε, θά πήγαινα μέ-
σα κοροιδίστικα γιατί δέν αισθανόμουν τήν άναγκαιότητα μιᾶς τέτοι-
ας πορείας τώρα, και θά αναγκαζόμουν ύστερα νά ὁ περασπιστῶ πρά-
ξεις "άλλων" και στήν συνέχεια θά ἤμουν "επαναστάτης φυλακισμένος".

Πα' ὅλες τίς διαφωνίες σέβομαι σέ αὐτήν τήν πορεία τήν συντροφι-
κότητα των ανθρώπων πού συμμετείχαν στήν πρωτοβουλία σέ ένδειξη
άλληλεγγύης στους Δήμου και Δανάτο.

ΚΑΙ ΑΣ ΜΗΝ ΒΙΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΕΥΚΟΛΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙ-
ΑΤΙ ΟΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΓΙΝΑΝΕ ΠΡΕΖΕΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ. ΒΛ

ΟΙ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΨΙΛΟΛΙΓΝΟΙ

ΕΠΙΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟ ΤΑΓΙΕΡ ΜΟΥ.

ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΝΤΡΑΡΩ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥΣ

ΣΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ ΜΟΥ.

ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΠΤΙΣΤΩ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ

ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ.

Τό ιδανικό τής συνεχούς Επανάστασης εξαρτάται από τίς σχέσεις
πού αρχίζουν μέ τόν κατάλληλο τρόπο και οδηγούνται μέχρι τά φυ-
σικά τους όρια-πολύ συχνά μέχρι τό θάνατο στήν περίπτωση των Επαναστασών.
Οι σχέσεις μεταξύ πολιτικών ακτιβιστών ενδέχεται νά τελειώσουν
χάρη σέ ένα γενικότερο σπάσιμο νεύρων.

Οι ίνες τοῦ πολιτικού νεύρου γίνονται κομμάτια.

Μόνο μέ συγκεκριμένη δουλειά στίς σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων μπο-
ρεί ν' αποτραπεί κάτι τέτοιο.

Στή προκειμένη περίπτωση προκύπτει ένα πρακτικό ζήτημα, άν ρίξου-
με μιᾶ ματιά ιδιαίτερα στους νεαρούς ακτιβίστες τοῦ φοιτητικού χώ-
ρου. Υπάρχει μιᾶ κάποια πόλωση μεταξύ τοῦ ακτιβισμού και τής προ-
σωπικής επίγνωσης.

Στήν πραγματικότητα δέν υπάρχει καμιά αναγκαία σύγκρουση.

Είναι εύκολο γιά κείνον πού έχει προσωπική επίγνωση νά θεωρήσει τόν
"καθαρό" ακτιβίστα, σαν άτομο συναισθηματικά τυφλωμένο.

Είναι εξίσου εύκολο γιά τούς ακτιβίστες νά θεωρήσουν όλους εκείνους
πού επιζητούν τήν κατανόηση των προσωπικών προβλημάτων, τόσο σαν

δειλούς όσο και σαν ενδοσκοπικούς -και ἡ ενδοσκόπηση όπως ξέρουμε
είναι "αστική" συνήθεια. Στήν ουσία αὐτή ἡ πόλωση, είναι απλώς τέ-
χνασμα συμβατικό τής αστικής μας, ιμπεριαλιστικής, άρχουσας ελίτ.

Αν μάς διαιρούν μάς κυβερνοῦν σύμφωνα μέ τήν αρχή τοῦ "διαίρει και
βασίλευε".

Αν μπόρεσαν νά τό εφαρμόσουν στήν Αφρική, τήν Ασία και τήν Νότιο

Αμερική, μπορούν νά συνεχίσουν νά κυβερνοῦν μ' αὐτόν τόν τρόπο.

Μποροῦν παραπέρα νά διαιροῦν και νά κυβερνοῦν τούς εργάτες και τούς

φοιτητές, όπως έγινε στή διάρκεια τής εξέγερσης τοῦ 68 στή Γαλλία
-πράγμα πού εξηγεί γιατί μιᾶ ωραία εξέγερση δέν κατάφερε νά γίνει
επανάσταση.

Διαπιστώνουμε λοιπόν πώς ὁ βασικός επαναστατικός ακτιβισμός, πρέ-
πει ν' αποτελείται από ενέργειες συνέγωσης.

Σε κάθε επίπεδο τόσο της μικρομαδικής, όσο και τής μαζικής δράσης
τό τέλος βρίσκεται στήν αρχή.

Ας αρχίσουμε νά διορθώνουμε τό τέλος.

Και τότε ίσως αρχίσουμε...

ΚΟΥΠΕΡ. (Γραμματική τής ζωής).

«Είσις ξεσπάγατε πάνω του, τό δικό σας θάνατο, τό δικό σας νεκροταφείο πού σās επέβαλλαν αὐτά τά γουρουνία πού μās ἐλέγχουν, μās ἐκμεταλλεύονται καί δολοφονοῦν κάθε στιγμή τήν ἐπιθυμία πού ἔχουμε γιά μία ζωή χωρίς οικονομική καί σεξουαλική καταπίεση. Ἔσκισε τήν ταυτότητά του δείχνοντας μ' αὐτόν

Μοναξιά, απομόνωση, γιοῦ-
χα, ψυχολογικός πόλεμος,
ένοχη, μίσος γιά τήν κοινω-
νία, μίσος γιά τόν ἑαυτό, μί-
σος γιά τό σῶμα, προσπά-
θεια νά πιασθεῖ ἀπό κάπου.
ἀποτυχία, προσπάθεια νά
βρεῖ ἕναν σύντροφο ἔσ-
τά γιά λίγο - ἐξαπάτηση, μι-
ἀ στιγμή νά ἡρεμήσει, ἀλλά ἡ
ψυχή γίνεται χίλια κομμά-
τια καί σκορπᾶνε γύρω - νύ-

πρόσωπό του βλέπουμε την αληθινή φυσιογνωμία της κοινωνίας μας πού κυνηγά και σκοτώνει όποιον δέν θέλει να άφομοιωθει μέ τό σύ- νολο, όποιον τονίζει την ύ- διαιτερότητα του και άρνεϊ- ται τούς συμβιβασμούς καί την ύποκρισία. Ναι, την ύ- ποκρισία άφού ξέρουμε πιά, πόσο όμοφυλόφιλη είναι ό- λη ή κοινωνία, πόσο άνέχε- ται την κρυφή όμοφυλοφι- λία πού έχει γενικευθεί για- τί ό πόθος πρέπει κάπου να έκτονωθεί για να μπορέσει τό άτομο να γίνει εργατικό και παραγωγικό. Οί πελά- τες όμως της Συγγρού, οί σεβαστοί κύριοι πού περ- νούν φυσικά μέ τό αυτοκι- νητό τους για ψωνιστήρι, τό μόνο πού καταφέρνουν εί- ναι να βοηθούν τό σύστημα. Ή φανερή όμοφυλοφιλία, οί τραβεστί, τό άνοιχτό ψω- νιστήρι, ή θηλυπρέπεια αú- τα είναι πού δίνουν δυναμί- τη στή δομή της κοινωνίας. Ή άντεπίθεση είναι γνωστή για όποιον άποφασίσει να ζήσει έτσι

«Σὰς τὴν ἔφερα, πεθαίνω
σάν τραβεστί ὅπως θέλω ἐ-
γώ. Κάνω ἐπιτέλους αὐτό
πού θέλω, ἐπειδὴ δὲν δέ-
χονται πιά τίς σιχαμένες
καὶ ἀπάνθρωπες σχέσεις δ-

Γειά σου ρέ άντρα - γυναίκα - πούστη - πουτάνα - πρεζόνι, αϋθεντικέ, δυνατέ γι' αυτό σμορφε πού τολμη-
σες νά σκοτώσεις τον καθη-
μερινό θάνατο καί νά κερδί-
σεις τήν 'Αθανασία.

Ντύθηκε γυναίκα και κρεμάστηκε

Ρεπορτάζ

· ΑΛΛΕΣ ΤΡΕΙΣ

и́деи

**Ιεροτελεστία
Θανάτου**

проста

OTOV

кадретъ

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο αὐτοεπιβεβαιωνόταν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄρᾶσει ἀκόμη, ἐνὶ συγκρίνωσι τοὺς ἐκδικῶντας ἀφ' οὗ τοὺς ἀποσποῦσε χρήματα. Ἄν' αὐτοὺς πού τὴν ἡμέρα τὴν ἔλεγον ποῦστὴ καὶ τὸν ἀντιμετώπιζαν σάν ὑπάνθρωπο ἀρνούμενοι νὰ τὸν δεχτοῦν νὰ ντύνεται γυναῖκα ἐφόσον ἐστὶ ἤθελε νὰ βιώνει τὸν ἑαυτὸ του μετὰ ἀπὸ μιά σειρά ἀπὸ ψυχολογικὰς διαδικασίαις καὶ ταυτίσεις μὲ ρόλους πού ἐπιβάλλε-

στραγγαλίζεται από τον εραστή του Νικόλαο Γεμιστό και παραδίνεται στις φλόγες, προκειμένου ο δολοφόνος να γλυτώσει τις 160,000 που είχε δαγείσει το θύμα για να αγοράσει τη μοτοσυκλέτα που έμελλε να οδηγήσει και τον ίδιο στο θάνατο.

Η μεταξείριση του Βερυκίου από το Τύπο υπήρξε αμείλικτη. Παρά το γεγονός ότι το άτυχο θύμα είχε στερηθεί την επαγγελματική του καριέρα εξαιτίας της ομοφυλοφιλίας του, παρά το γεγονός ότι στη διάρκεια της σχέσης του με τον δολοφόνο (με τον οποίο προφανώς ήταν ερωτευμένος) ο ξεγελασμένος, ο προδομένος κι ο εκμεταλλευόμενος ήταν αυτός και μόνο αυτός (ο δολοφόνος του είχε δώσει ψευτικά στοιχεία για τον εαυτό του καθ' έφτασε σε σημείο να υπογράψει με ψευτικό

όνομα για το δάνειο των 160.000), δέ βρέθηκε ούτε μία λέξη συμπά-
θειας για λογαριασμό του από μέρους των εκπροσώπων του Τύπου. Αν-
τίθετα με την γνωστή αλχημεία του αισθήματος συννενοχής, που κάνει
σε αυτές τις περιπτώσεις τους δημοσιογράφους να ταυτίζονται με
τόν δολοφόνο, του φορτώθηκαν όλες οι ευθύνες αυτής της σχέσης μα-
ζί με τις προσωινιές του "ανώμαλου" του "αποπλανητή" του "φορέα
Αφροδισίων νοσημάτων", κλπ, κάνοντας έτσι τόν θύτη Γέμιστο να μοι-
άζει με θύμα τόν δολοφονηθέντα. Στις τηλεοπτικές εκπομπές της YENEΔ
μάλιστα, που έγινε αφορμή το ρεπορτάζ του Γ. Λιάνη ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΑ, ο δολοφόνος Γέμιστος ηρωποιήθηκε μαζί με τήν μοτοσυκλέτα
του, κάτω από τούς ήχους σπαραξικάρδιας μουσικής, ενώ ένας από τούς
δημοσιογράφους μιλούσε για το "πάθος" (διάβαζε βίτσιο) του θύματος
τήν ώρα που ο φονιάς έδειχνε τα αποκαλδία του σπιτιού του.

Η περίπτωση του Μπολάνου τού 66άχρονου ομοφυλόφιλου θύματος τού
σταθμού Λαρίσης, που δολοφονήθηκε από τούς αδελφούς Στάντζου, δεν
προσφερόταν ιδιαίτερα για σκανδαλοθηρικό ρεπορτάζ.

Η ηλικία του θύματος, η κοινωνική του θέση-ήταν ρακοσυλέκτης-καί,
παράλληλα, η κοινωνική εξαθλίωση τών δολοφόνων, μαζί με τήν ισχύ
συγκομιδή της δολοφονίας (οι 600 δραχμές που είχε πάνω του το θύ-
μα), έβαλαν κάποιο φρένο στους δημοσιογραφικούς καλήμους. Καί
ωστόσο δεν έλειψαν τα κοσμητικά επίθετα: το θύμα ήταν ανώμαλος...

Στό σημείο αυτό δεν μπορεί κανείς παρά να ρωτήσει (καί το ΑΚΟΕ
επιμένει σ' αυτό): ως πότε ο ελληνικός τύπος θά βρίζει καί θά εξευ-
τελίζει τούς ομοφυλόφιλους, ακόμα καί πεθαμένους, ενισχύοντας τά
ομοφοβικά αισθήματα τού απληροφόρητου κοινού; Ως πότε οι δημοσιο-
γράφοι, εκμεταλευόμενοι τήν άγνοια καί τήν προκατάληψη τού κόσμου
θά χρησιμοποιούν τούς ομοφυλόφιλους σάν αποδιοπομπαίους τράγους ή
σάν αβανταδόρικο υλικό για σκανδαλοθηρικά ρεπορτάζ;

Ποιά πρέπει να είναι η θέση τών δημοσιογράφων σάν κοινωνικών λει-
τουργών: ν' αναπαράγουν καί να συντηρούν τις προκαταλήψεις ή ν'
αναζητούν τήν αλήθεια καί να διαφωτίζουν τό αναγνωστικό τους κοι-
νό; Σύμφωνα με ποιά δεοντολογία, ο δημοσιογράφος που ξέρει (καί
που οφείλει να ξέρει) ότι η ομοφυλοφιλία σήμερα δεν θεωρείται δια-
στροφή, αλλά ένας τρόπος σεξουαλικής έκφρασης, μπορεί η τού επι-
τρέπεται να χρησιμοποιεί τις δύσκολες καί συχνά δραματικές συνθή-
κες της ζωής τών ομοφυλόφιλων για να γράφει άρθρα με πλατεία απή-
χηση; Αλλά καί στην περίπτωση που δεν ξέρει, που δεν είναι επαρκής
η προκαταληψία (γιατί καί αυτά συμβαίνουν στον ελληνικό τύπο), με
ποιά δικαίωμα τού ανατίθεται από τόν αρχισυντάκτη του να μιλήσει
για ένα θέμα που τό αγνοεί η τό φοβάται, επηρεάζοντας τό κοινωνι-
κό σώμα καί υπονομεύοντας τήν θέση 500.000 τουλάχιστον ομοφυλόφι-
λων πολιτών;

Ας πάρουμε για παράδειγμα τό ρεπορτάζ τού Γιώργου Λιάνη, τά παιδιά
τού Πειραιά, που αναφέραμε ήδη καί που αποτέλεσε τό περιεχόμενο
τών δύο τηλεοπτικών εκπομπών της YENEΔ της 20ης καί 27ης Μαρτίου.
Με τό ρεπορτάζ αυτό ξαναγυρίζουμε στό θέμα της αντρικής πορνείας
που μάς απασχόλησε εμπεριστατωμένα στό ΑΜΦΙ πριν από 3 χρόνια με
τήν υπόθεση Μπινίκου-Σιφναίου. (τεύχος 1 περίοδος Β).

Ο Λιάνης ξέρει καλά τήν υπόθεση καί είναι σίγουρα πρὸς τιμήν του
που εκείνη τήν εποχή κατέβηκε ένα βράδυ στά γραφεία τού ΑΜΦΙ, μαζί
με τόν Γιώργο τόν Βέλτσο, για να μάς πει πώς είχαμε κάνει καταπλη-
κτική κοινωνιολογική ανάλυση, καί να μάς πάρει συνέντευξη για τά
ΝΕΑ, στην έρευνα που έκανε τότε για τό περιθώριο.

Ας αναφερθεί παρενθετικά ότι αν αυτή η συνέντευξη δεν δημοσιεύτηκε
ποτέ δεν βραίνει ασφαλώς τόν Λιάνη, αλλά τούς υπεύθυνους αρχισυν-
τάκτες τού συγκροτήματος της οδού Χρήστου Λαδά, που για κάποιο ά-
γνωστο (;) λόγω αποφεύγουν συστηματικά να δημοσιεύσουν τις ανακοι-
νώσεις τού ΑΚΟΕ καί σπάνια επιτρέπουν να περάσουν στις σελίδες τού
ΒΗΜΑΤΟΣ καί τών ΝΕΩΝ άρθρα με θετικό η αντικειμενικό περιεχόμενο
για τούς ομοφυλόφιλους.

Ξαφνικά ο Λιάνης επανέρχεται στό θέμα με μεγαλύτερη οξύτητα, ξε-
κινώντας από ένα συμβάν τού αστυνομικού δελτίου, που μιλάει για
μία ομάδα ανήλικων παιδιών τού Πειραιά που δήθεν έκλεψαν καί έφα-
γαν μέσα σε μία νύχτα ενάμιση εκατομύριο, ενώ στην πραγματικότητα
επρόκειτο απλώς για 5-6 ρολόγια, ανακαλύπτει κάτι που για τήν δη-
μοσιογραφική ελληνική αντίληψη αποτελεί μεγάλο λαυράκι: ανάμεσα στις
παράνομες δραστηριότητες τών παιδιών τού Πειραιά υπάρχει κι ένας
πλούσιος ομοφυλόφιλος, αρχιτέκτονας τό επάγγελμα, με βίλλα στό Ψυ-
χικό, με κότερο στη Μαρίνα της Ζέας, ο οποίος με δέλεαρ τό χρήμα,
παρέσυρε καί αποπλάνησε τά παιδιά, μεταδίδοντας τους μάλιστα καί
αφροδίσια. Καί τό χειρότερο: παρόλο που ήταν γνωστός, παρόλο που
η οικογένεια ενός από τά παιδιά τού είχε υποβάλει μήνυση, η αστυ-
νομία τόν κάλυπτε, αντί να τόν παραδώσει στη Δικαιοσύνη...

Για τή αντίληψη τού Λιάνη, τό γεγονός είναι συνταρακτικό κι απαρά-
δεκτο. Εμπνεόμενος προφανώς από τις εξαγγελίες τού κόμματος της
Αλλαγής καί πιστεύοντας πως παρόμοια πράγματα μπορεί να συνέβαιναν
όταν κυβερνούσε η δεξιά, αλλά ότι είναι αδιανόητο να συμβαίνουν
καί σήμερα, εξεγείρεται δημοσιογραφικά καί αποφασίζει να κάνει εκ-
στρατεία καί να καταγγείλει στον ελληνικό λαό, μέσω της τηλεόρασης
τά φοβερά καί τρομερά πράγματα που συμβαίνουν στό κοινωνικό χώρο,
νομίζοντας πως με αυτό τόν τρόπο κάνει τό δημοσιογραφικό του καθή-
κον καί βάζει τά πράγματα στη θέση τους.

Στή θεάρεστη αυτή εκστρατεία, ο Λιάνης παίρνει μαζί του καί δύο
συναδέλφους του: τόν αδαή καί προκαταλημένο ενάντια στους ομοφυ-
λόφιλους Χαρδαβέλλα καί τόν καλόπιστο, κατά τήν γνώμη μας, Δημαρά.
Τό αποτέλεσμα ήταν οι δύο εκπομπές της YENEΔ που αναστάτωσαν τό πα-
νελλήνιο, προκαλώντας τις σφοδρές αντιδράσεις όλων τών ομοφυλόφι-
λων, αλλά αποφέροντας πλατιά δημοσιογραφική δόξα στους διοργανωτές
τους. Για τήν αγαθοποιό μάλιστα επίδραση τού πρώτου σκέλους της εκ-
πομπής, που ήταν χειρότερο από τό δεύτερο, μάς μίλησαν οι τρεις
δημοσιογράφοι στην αρχή τού δεύτερου μέρους, πληροφορώντας μας με
πολιτική αφέλεια ότι...ένας παπας μίλησε από τόν άμβωνα πρὸς τό

χριστιανισμό πλήθος (κατακεραυνώνοντας, όπως είναι ευνόητο τούς
βρωμερούς ομοφυλόφιλους για τό κακό που κάνουν στην κοινωνία) καί
ένας δάσκαλος διέκοψε τό μάθημα για να δώσει συμβουλές στα παιδιά
για τό πως να φυλάγονται από τούς κακούς αυτούς ανθρώπους!.

Είναι καιρός νομίζουμε να μιλήσουμε ξεκάθαρα, καλώντας όλους
τούς δημοσιογράφους, καί ιδιαίτερα εκείνους που θέλουν να πιστεύ-
ουν πως είναι προοδευτικοί, να προβληματιστούν σοβαρά καί να στα-
θμίσουν τις ευθύνες τους απέναντι στο κοινό που θέλουν να ενημερώ-
νουν καί να καθοδηγούν: η πιο υποκριτική, τυπικά αστική καί δημα-
γωγική μορφή δημοσιογράφου καί αναπαράστασης τών κοινωνικών φαι-
νομένων είναι εκείνη που περιορίζεται να περιγράψει τά γεγονότα
χωρίς να κάνει καμιά αναφορά στις αιτίες που τά προκαλούν· εκείνη
που απομονώνει τό δέντρο καί κρύβει τό δάσος· εκείνη που δεν ασκεί
κανένα κριτικό έλεγχο στους θεσμούς της κοινωνίας καί επιρίπτει
τις ευθύνες αποκλειστικά στα άτομα, υποκαθιστώντας έτσι τήν αιτία
με τό αποτέλεσμα.

Καί για να μιλήσουμε με περισσότερο ήραγματικούς όρους: πιστεύ-
ουν αλήθεια οι τρεις δημοσιογράφοι που έκαναν τήν εκπομπή, ότι έ-
δωσαν μία αληθινή εικόνα της πραγματικότητας όταν, από ένα πλέγμα
κοινωνικών θεσμών καί ταξικής ανισότητας που έχει οδηγήσει στην ε-
ξαθλίωση τις οικογένειες τών παιδιών που θέλησαν να διασώσουν (δι-
απομπέοντας τες ουσιαστικά) επέλεξαν ένα-δύο πλούσιους ομοφυλόφι-
λους, χρησιμοποιώντας τους σάν άλλοθι για όλες σχεδόν τις μορφές
κοινωνικής αδικίας; Πιστεύουν αλήθεια ότι έδωσαν μία αληθινή εικόνα της πραγματικότη-
τας για τό τί συμβαίνει στην αγορά τού σεξ, που έχει θεοπίσει καί
συντηρεί τό ίδιο τό σύστημα που ζούμε, είτε ομοφυλόφιλη είναι αυτή
η αγορά, είτε ετερόφυλη, όταν ξέρουν (καί οφείλουν να ξέρουν) ότι
τήν αγορά αυτή καί τις παγίδες της τήν υφίστανται κυρίως οι ομοφυ-
λόφιλοι; Πώς είναι δυνατόν ν' απαιτούν από τούς ομοφυλόφιλους που
έχουν περάσει τά 40 να μην χρησιμοποιούν αυτήν τήν αγορά, όταν με
βάση τις ηθικές αντιλήψεις καί τά αισθητικά πρότυπα που κυριαρχούν
οι ομοφυλόφιλοι (αλλά καί οι ετερόφυλοι) δεν έχουν κανένα άλλο μέ-
σο να έρθουν σε σεξουαλική επικοινωνία; Ποιός ομοφυλόφιλος (αλλά
καί ετερόφιλος) θά δεχόταν να πληρώσει για να κάνει σεξ, αν δεν
τού τό επέβαλαν τά ίδια τά πράγματα; Τί άλλο κάνουν οι ομοφυλόφι-
λοι από τούς ετερόφιλους από τό να επωφελούνται απ' αυτήν τήν αγο-
ρά; Γιατί οι τρεις δημοσιογράφοι δεν είπαν στα παιδιά που θέλησαν
να "διασώσουν" ότι τό κακό σε τελική ανάλυση, δεν είναι να κάνουν
καί ομοφυλόφιλο σεξ, αλλά τό να πουλάνε τό κορμί τους γι' αυτό τό
σκοπό; Γιατί αντίθετα τά έσπρωξαν με τις ερωτήσεις τους ν' απαντή-
σουν ότι δεν πηγαίνουν με ομοφυλόφιλους επειδή τούς αρέσει, αλλά
γιατί θέλουν να πάρουν χρήματα, παρέχοντάς τους έτσι τό γνωστό σε
όλους τούς ομοφυλόφιλους άλλοθι για τήν πορνεία τών νεαρών;

Νά μερικά από τά ερωτήματα στα οποία θά έπρεπε ν' απαντήσουν οι
τρεις δημοσιογράφοι πριν αναλάβουν τήν σταυροφορία τους για τήν
διάσωση τών λαϊκών παιδιών τού Πειραιά, βάζοντας με δημοσιογραφική
επιπολαιότητα στο ίδιο τσουβάλι όλους τούς ομοφυλόφιλους, μιλώντας
δημαγωγικά για αφοδίσια καί επιτείνοντας τά ομοφοβικά αισθήματα
τού απληροφόρητου κοινού καί τή καταδίωξη τών ομοφυλόφιλων (καί
όχι βέβαια τών πλούσιων) από τήν αστυνομία. Πάνω στο τελευταίο αυ-
τό τό ΑΚΟΕ καταγγέλει ότι, πρὸς δόξαν της "σοσιαλιστικής" μας κυ-
βέρνησης καί κατά παράβαση της απόφασης τού συμβουλίου της Ευρώπης
της 1ης Οκτωβρίου 1981, με τήν οποία συντήνεται στα κράτη-μέλη να
καταργήσουν "κάθε μορφή διάκρισης ενάντια στους ομοφυλόφιλους", η
αστυνομία συνεχίζει, με μεγαλύτερο μάλιστα ζήλο από τήν εποχή της
δεξιάς, τις "επιχειρήσεις Αρετή" καί τούς προηλακισμούς τών ομο-
φυλόφιλων, κουβαλώντας τους κάθε βράδυ στα τμήματα, ακόμα καί όταν
τούς επιδεικνύουν τήν αστυνομική τους ταυτότητα. Καταγγέλλουμε επί-
σης τήν YENEΔ η οποία λογόκρινε τό κείμενο που διάβασε ο εκπρόσω-
πος τού ΑΚΟΕ στην εκπομπή, αφαιρώντας τό κομμάτι που έκανε λόγο
για τις αστυνομικές αυθαιρεσίες ενάντια στους ομοφυλόφιλους.

Αγαπητοί φίλοι,

επιμένουμε ιδιαίτερα στη τηλεοπτική εκπομπή ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
επειδή πιστεύουμε πως αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τήν δημαγωγική,
σκανδαλοθηρική καί γενικά παραμορφωτική στάση τών μέσων μαζικής
ενημέρωσης απέναντι στο θέμα της ομοφυλοφυλίας. Τό αν θά παραπεμ-
φθούν τελικά στη δικαιοσύνη οι πλούσιοι ομοφυλόφιλοι, για χαρη τών
οποίων παρακολούθησαμε στην τηλεόραση τις εναγώνιες εκκλήσεις τών
διοργανωτών της εκπομπής τού κ. Υπουργού Δικαιοσύνης, δεν λύνει τό
πρόβλημα της πορνείας αλλά αντίθετα τό ασκοτίζει, αποπροσανατολί-
ζοντας τό κοινό στο θέμα τών ηθών γενικά, καί της ομοφυλοφυλίας
ειδικότερα. Η δική μας θέση είναι γνωστή: είμαστε κατά της πορνείας
είτε αντρική είναι αυτή, είτε γυναικεία.

Πιστεύουμε όμως ότι τήν πορνεία δεν τήν φτιάχνουν οι άνθρωποι, αλλά
τό ίδιο σύστημα που ζούμε καί οι αντιλήψεις που έχει τό κράτος για
τήν σεξουαλικότητα. Σύμφωνα με τις αντιλήψεις αυτές, είναι υποκρι-
τικό να καταδικάζουμε εκείνους που τήν μετέρχονται ή εκείνους που
καταφεύγουν σ' αυτή, τή στιγμή που δεν έχουν καμιά άλλη λύση για
να ικανοποιήσουν τις σεξουαλικές τους ανάγκες. Μέσα σ' αυτό τό πλαίσιο
θα πρέπει ο τύπος ν' αντιμετωπίσει τό πρόβλημα.

Τό ΑΚΟΕ απευθύνεται γι' άλλη μία φορά πρὸς τούς εκπροσώπους τού
Ελληνικού τύπου καί γενικά τών μέσων μαζικής ενημέρωσης καί τούς
καλεί να μιλήσουν έντιμα για τό θέμα της ομοφυλοφυλίας. Νά διαλύ-
σουν τούς μύθους που τήν περιβάλλουν. Νά πούν στο λαό ότι οι ομο-
φυλόφιλοι δεν είναι τέρατα, αλλά άνθρωποι όπως οι άλλοι, με τις ί-
διες σεξουαλικές καί συναισθηματικές ανάγκες. Νά τόν διαφωτίσουν
ότι η ομοφυλοφιλία δεν απλώνεται σάν πυρκαγιά, ούτε κολλάει σάν
μεταδοτική ασθένεια (είναι ψέμμα ότι γίνεται κανείς ομοφυλόφιλος
στά 13, 15 η στα 20 χρόνια του, αφού είναι επιστημονικά γνωστό ότι
ο σεξουαλικός προσανατολισμός τού ανθρώπου καθορίζεται από τήν παι-

δική του ηλικία). Νά παροτρύνουν τούς γονείς νά φέρονται μέ κατανόηση στά παιδιά τους, όταν ανακαλύπτουν ότι κάποιο από αυτά έχει ομοφυλόφιλες τάσεις καί όχι νά τ'αποκηρύσουν ή νά τά διώχνουν απ'τά σπίτια τους. Νά μιλήσουν σωστά γιά τήν θέση τών ομοφυλόφιλων στό κοινωνικό σώμα. Νά καταγγείλουν τή ρατσιστική μεταχείριση πού υφίστανται στή δουλειά τους, στά αστυνομικά τμήματα, στά χέρια τών ετερόφιλων "τσολιών", πού τούς κακομεταχειρίζονται καί τούς εκβιάζουν, χωρίς νά έχουν τήν δυνατότητα νά καταφύγουν στήν αστυνομία. Νά δώσουν τέλος, τό λόγο στούς ομοφυλόφιλους νά μιλήσουν γιά τούς εαυτούς τους, ενημερώνοντας τό λαό γιά τήν αληθινή φύση τής ομοφυλοφιλίας. Τό πρόβλημα τής ομοφυλοφιλίας θά μπει στό δρόμο τής επίλυσης του όταν οι άνθρωποι θά πάψουν νά τήν φοβούνται. Αλλά γιά νά γίνει κάτι τέτοιο, θά πρέπει πρώτα νά πάψει ο τύπος νά τήν φοβάται καί αντί νά τήν παρουσιάζει σκανδαλοθηρικά σάν ανωμαλία, νά τήν αντιμετωπίσει σάν αυτό πού είναι στήν πραγματικότητα: μία παραλλαγή τής πολυμορφίας σεξουαλικής επιθυμίας. Ιδού η πρόκληση πού απευθύνουν οι ομοφυλόφιλοι στόν τύπο!

5 Απρίλη, 1982.

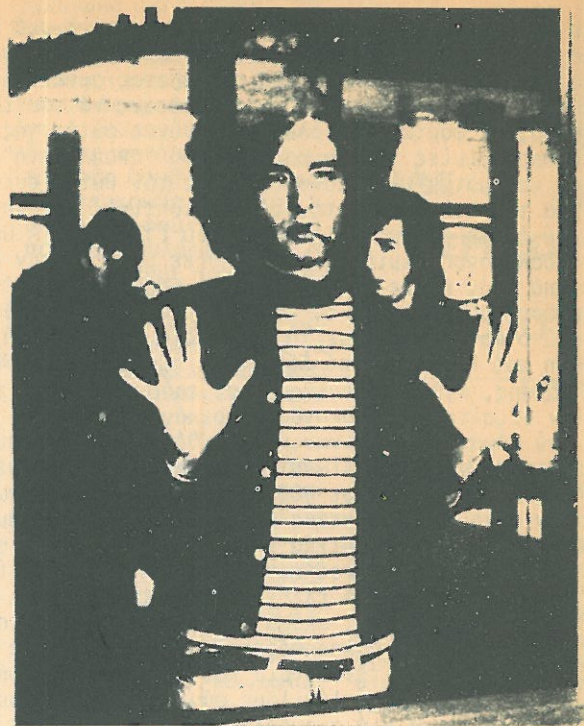
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ. (ΑΚΟΕ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΥΛΙΑ

ΑΜΦΙ: ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΥΛΙΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ

ΛΑΒΡΥΣ: ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

ΤΟ ΚΡΑΞΙΜΟ: ΚΑΘΕ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΡΝΕΙΑ

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ 'Η πραγματική έννοια τής "Άλλαγής"

Τό ντοκουμέντο πού δημοσιεύουμε είναι αποτέλεσμα σκέψεων πού αντάλλαξε μία μικρή ομάδα ανθρώπων προσπαθώντας νά βγάλει μερικά συμπεράσματα γιά τίς επιπτώσεις πού μπορεί νά έχει τό αποτέλεσμα τών εκλογών στίς εξελίξεις στή χώρα. Είναι άκόμα μία άπόπειρα - ή πρώτη - γιά τήν απομυθοποίηση πού είναι άναγκαία καί πού άναφέρεται στούς διάφορους "δρόμους" καί "περάσματα " πού οδηγούν στήν ουσιαστική άνατροπή. Καί νομίζουμε ότι δίπλα στήν απομυθοποίηση τής άλλαγής πού ίσως φέρει τό ΠΑΣΟΚ χρειάζεται ν' απομυθοποιηθούν καί τά πράγματα τά σχετικά μ'αυτούς τούς "δρόμους", είτε είναι σηματοστολισμένοι μέ τά εθνικά χρώματα διάσπαρτα άπό "επαναστατικά" σύμβολα καί τοτέμ είτε είναι διακοσμημένοι μοναδικά άπό σύμβολα στόφια, κατακόκκινα τής φωτιάς. Κι αυτό, τώρα πού όλοι προβλέπουν τή σίγουρη άποτυχία του ΠΑΣΟΚ - καί, μάλιστα, γρήγορα - κι άρχίζουν οί "ζυμώσεις" γιά διάφορα σχήματα πού θά τό κληρονομήσουν· δηλαδή, πού θά τό αντικαταστήσουν στήν κυβέρνηση· τ'ότι δημοσιεύτηκε έδω μέ καθυστέρηση νομίζουμε πώς δέν βλάπτει. 'Η επικαιρότητά του παραμένει.

Στίς 18 'Οκτώβρη τό βράδυ, ό κ. Παπανδρέου, Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, είχε πραγματοποιήσει ένα άπό τά όνειρά του: νά γίνει πρωθυπουργός. Τήν ώρα εκείνη, κρίσιμη ώρα γιά τά έλληνικά πολιτικά πράγματα - όπως καί οί προεκλογικές περίοδοι - καμμία άνησυχία δέν τάραζε τήν εύφορία πού του είχε δημιουργήσει, όπως καί σέ πλατειές λαϊκές ομάδες, ή νίκη του. Οί κίνδυνοι μιās όποιας επέμβασης, μ'όποιο τρόπο είχαν πάψει νά υπάρχουν άπό πολύ καιρό. 'Ο κ. Παπανδρέου είχε φροντίσει, άπό τόν καιρό του άντιστασιακού ΠΑΚ άκόμα, νά δίνει κάθε

ήμέρα, σταγόνα-σταγόνα, μέ τούς χειρισμούς τών προβλημάτων πού εμφανίζονταν σέ κάθε εποχή, τίς αληθινές διαστάσεις του σοσιαλισμού πού έπαγγελόταν τόσο τό ΠΑΚ όσο καί ή μεταπολιτευτική συνέχειά του, τό ΠΑΣΟΚ. Στήν "άσάφεια" πολλών προτάσεων του καί στίς άποχρώσεις πού δίνονταν σ'αυτές, άνάλογα μέ τήν περίπτωση καί τήν περίσταση, καθώς καί στή γενικά ταχτική, ή ήγετική ομάδα τής έλληνικής άστικής τάξης είχε δει καθαρά, καθαρότερα άπό τόν καθένα, ότι ό ίδιος ό κ. Παπανδρέου - πού μόνος αυτός ζύγιζε άπ'όλο τόν μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ - δέν άποτελοΰσε κανέναν κίνδυνο γι'αυτήν. 'Αντίθετα, θά μπορούσε νά είναι αληθινός "έθνικός ήγέτης", πού θά γινόταν κι αυτός "Έθνάρχης", ένας ήγέτης ικανός νά δημιουργήσει τίς προϋποθέσεις γιά μιάν άνάπτυξη ή καλύτερα πρώτα γιά μιάν έξυγίαση καί ύστερα γιά μιάν άνάπτυξη του συστήματος στήν Ελλάδα. Έξ άλλου, δέν μπορούσε νά τήν άνησυχεί ή "ίδιομορφία" του σοσιαλιστικού πολιτικού οργανισμού του ΠΑΣΟΚ άπέναντι στ'άλλα σοσιαλιστικά κόμματα καί κινήματα τής Εύρώπης· καί δικαιολογημένα, γιατί είχε ή άστική αυτή ομάδα όλα τά μέσα νά έλέγξει τήν πορεία τών σχέσεων του κ. Παπανδρέου τόσο μέ τόν κ. Μπράντ, τόν κ. Πάλμε όσο καί μέ τούς 'Ιταλούς καί Γάλλους σοσιαλιστές. Καί οί σχέσεις αυτές ή καλύτερα ή εξέλιξή τους ήσαν ένθαρρυντικές γι'αυτήν. 'Η ήγετική άστική ομάδα δέν μπορούσε νά μή σημειώσει στό ένεργητικό του ΠΑΣΟΚ καί του κ. Παπανδρέου τήν έπιμονή του σέ άλλαγές στή λειτουργία τής διοίκησής πού άποτελεί, μέ τή συμπεριφορά της, τροχοπέδη στήν άνάπτυξη τόσο μέ τό πολυέξοδο τής συντήρησής της όσο καί μέ τή μειωμένη στό έλάχιστο λειτουργικότητα καί τήν άποτελεσματικότητά της. 'Η "ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ" είχε προσπαθήσει καί είχε άποτύχει σ'όλους αυτούς τούς το-

μείς. Χρειάζόταν ή άλλαγή. Γιατί μία τέτοια άλλαγή άφήνει περιθώρια μεγαλύτερης κινητικότητας κι εύλυγισίας στήν έξυπηρέτηση καί του τομέα τής οικονομίας. Καί σ' αυτό τόσο τό ΠΑΣΟΚ όσο καί ό κ. Παπανδρέου, ήσαν πιό σαφείς στόν προσδιορισμό τών μέσων πού θά επέτρεπαν τήν καλή λειτουργία καί τής οικονομίας πού θά οδηγούσε στήν άνάκαμψη, όσο πλησιάζαμε στίς εκλογές. Οί κρατικοποιήσεις, όπως καί οί "έθνικοποιήσεις", είναι βέβαιο πώς δέν μπορούν νά τρομάξουν κανέναν άλλον εκτός άπό τούς "άστους" πού έχουν δέσει τή γίδα τους στό πίσω μέρος τής επιχείρησής τους. Καί δέν μπορούν νά ένθουσίάσουν κανέναν άλλον εκτός άπό εκείνους πού δέν χωνεύουν τούς πλούσιους (ίσως γιατί δέν βρίσκονται κι αυτοί στή μοίρα τους ή πού προσδοκούν νά διαχειριστούν αυτό τό "συσσωρευμένο κλεμμένο πλούτο πού ανήκει σέ όλους" - μέ το ασημίωτο βέβαιο). "Όμως, οί πιό πολλοί επιχειρηματίες γνωρίζουν πολύ καλά πώς μερικές επιχειρήσεις "κοινής ώφελείας", κυρίως, είναι πιό άποδοτικές (γι αυτούς) σάν κρατικοποιημένες ή έθνικοποιημένες. Τό κάρβουνο, ή ένέργεια, ή "πρόνοια", ό χάλυβας, κι άλλες πού έχουν σχέση μέ τήν ύποδομή βρίσκονται μέσα σ'αυτές. Είναι αυτές πού λέγονται "έλλειματικές" πού άποστολή τους, δηλαδή, έχουν νά συντηρούνται άπό τό φορολογούμενο γιά νά μπορούν οί ιδιωτικές επιχειρήσεις, αυτές οί ιερές γελάδες τής άστικής τάξης, νά τρέφονται μέ φτηνό ρεύμα, νερό κ.λ.π. πού πληρώνει τό σύνολο καί κερδίζουν αυτοί.

"Ένα άλλο σημείο πού πρόσεξε ή ίδια ήγετική ομάδα στίς διακηρύξεις καί στό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ καί του κ. Παπανδρέου ήταν ή πρόθεση πραγματοποίησης τής συγκέντρωσης καί ή "λαϊκή συμμετοχή" στή διαχείριση τών υποθέσεων, μέχρι καί τήν άυτή διαχείριση. 'Η διοικητική άποκέντρωση άπ

τελοῦσε ἀπὸ παλιότερα στόχο τῆς ἀστικῆς τάξης. Τὸ ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, δὲν εἶπε τίποτα καινούργιο, "ἐπαναστατικό" πού νά εἶναι αἰτία ἀνησυχίας. Τά καινούργια στοιχεῖα, ὅμως, εἶναι ἡ αὐτοδιαχείριση καί ἡ λαϊκή συμμετοχή ἢ, ὅπως συνηθίζεται νά λέγεται, ἡ συμμετοχή τῶν "λαϊκῶν φορέων" στή διαχείριση ἐπιχειρήσεων καί ἡ ἀνάληψη τέτοιας εὐθύνης. Ἡ "φωτισμένη" ἀστική τάξη ἔχει προσπαθήσει ἀπὸ πολύ παλιά νά κάνει συνυπεύθυνους τοὺς ἐργαζόμενους στή λειτουργία κρατικῶν ἢ καί ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Προσπάθησε νά τὸ κάνει μέ τὸν λεγόμενο "λαϊκό καπιταλισμό", μέ τὴν παραχώρηση μετοχῶν στοὺς ἐργαζόμενους - πού σάν μέτοχοι μετατρέπονται σέ "καπιταλιστές" ἐνῶ ἔπαιρναν στά σοβαρά τῆς νέας τους "κοινωνική θέση" καί διαμόρφωναν συνείδηση νέα - μέ τὰ "ἐργατικά συμβούλια", μέ τὴν συμμετοχή στά συμβούλια ἀποφάσεως κ.λ.π. Καί εἶναι γνωστό πόσο προωθήθηκε καί πόσο ἀποκαλύφθηκε τί σήμαινε, ἡ τάση αὐτή τόσο στή Σουηδία ὅσο καί στή Δ. Γερμανία, γιὰ νά μὴν πᾶμε πιὸ πέρα. Καί, βέβαια, ὅλοι ξέρουν καί ἰδιαίτερα οἱ ἐνδιαφερόμενοι πὼς αὐτοδιαχείριση ἐπιβεβλημένη ἀπὸ τὰ πάνω, τὸ λιγώτερο πού σημαίνει εἶναι ἔλεγχος τῆς κοινωνικῆς ομάδας πού διαχειρίζεται τὴν ἐξουσία πάνω στοὺς "αὐτοδιαχειριζόμενους" μέ ὅλες τὶς ἀγαθές γι' αὐτὴν συνέπειες. Ἡ αὐτοδιαχείριση στό μικτὸ σύστημα πού ἰσχύει - ὅπως θέλει καί τὸ ΠΑΣΟΚ - κρατικῆς καί ἰδιωτικῆς ἐπιχείρησης, καταλήγει ὄχι σέ ὄφελος τῶν ἐργαζομένων - πού μπορεῖ βέβαια, νά βελτιώσουν τὴ θέση τους σχετικὰ - ἀλλὰ, σέ ὄφελος τῶν παλιῶν ἡγετικῶν ἀλλὰ καί τῶν νέων ομάδων τεχνοκρατῶν πού δημιουργοῦνται, κυρίως.

Οἱ τεχνοκράτες πού βρίσκονται στήν ὑπηρεσία τῆς ἀστικῆς τάξης σήμερα - καί πού περνοῦν στήν ὑπηρεσία ἄλλων ἡγετικῶν κοινωνικῶν ομάδων εὐκόλα καί χωρίς κόπο, - ὄντας, μάλιστα, καλοδεχούμενοι - ὅλ' αὐτὰ εἶναι σέ θέση νά τὰ ἐκτιμήσουν σωστά καί νά ἐνημερώσουν τοὺς "ἀρμοδίους" οἰκονομικούς καί πολιτικούς φορεῖς.

Περιοριζόμαστε σ' αὐτὰ τὰ συγκεκριμένα γιὰ νά δείξουμε τὸ πὼς καί τὸ γιατί ὁ κ. Παπανδρέου καί τὸ ΠΑΣΟΚ ἔγιναν δεκτοὶ μέ ἴσους ὅρους στό παιχνίδι γιὰ τὴν ἀνάληψη κυβερνητικῶν εὐθυνῶν πού αὐριο μπορεῖ νά διευρυνθοῦν μέχρι καί συμμετοχή στή λήσχη ἐξουσίας καί στήν οὐσιαστικὴ ἀσκησὴ της, μάλιστα. Τὸ ὅτι αὐτὴ τῇ στιγμῇ ἡ συγκατάθεση ἦταν γεγονὸς φαίνεται καί ἀπὸ τὴ στάση τοῦ καλύτερα ὁργανωμένου τμήματος τῆς ἀστικῆς τάξης καί τοῦ συστήματος, δηλαδὴ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Σιγά-σιγά καί ὅσο προχωροῦσε ἡ ἀποσαφήνιση τῶν θέσεων τοῦ ΠΑΣΟΚ καί ὅταν πιά

ὁ κ. Παπανδρέου, ὅπως λένε χαρακτηριστικά, "ἄφησε τὸ ζιβάγκο καί πέρασε στὸ λαιμό του τὴ γραβάτα", οἱ Ἐνοπλίες Δυνάμεις "τιμοῦσαν τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτείας" καί οἱ ἀρχηγοὶ τους συνωστίζονταν γύρω του καί ἔκαναν τὰ πάντα γιὰ νά τοὺς προσέξει στίς διάφορες διαφορές δεξιῶσεις καί συγκεντρώσεις. Κι αὐτὴ ἡ κίνηση ἐπιδεινόταν ὅσο ὁ κ. Παπανδρέου γινόταν φερέφωνο τῆς ἐλληνικῆς ἡγετικῆς ομάδας μέ τὰ ἐθνικιστικά του σλόγκαν ("Βυθίσατε τὸ χόρα") καί ἔδινε τὴν προτεραιότητα τὴν προτεραιότητα στήν ἀνάπτυξη τῆς "ἐλληνικῆς πολεμικῆς βιομηχανίας", στίς ἴδιες τὶς ἔνοπλες δυνάμεις, μπροστὰ ἀπὸ τὴν παιδεία, τὴν ὑγεία κ.λ.π. κι' ὅλα αὐτά, βέβαια, γιὰ τὴν "αὐτοδύναμη" ἐθνικὴ ἀσφάλεια, τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία καί τὴν ἐθνικὴ περηφάνεια.

Ἡ ἀνάγκη πού ἐνοιώθη ἡ ἀστική τάξη γι' ἀλλαγὴ δὲν ἦταν, βέβαια, ἡ ἴδια σέ ὅλα τὰ στρώματά της ἢ καλύτερα στίς ἡγετικές ομάδες ὅλων τῶν στρωμάτων της. Τ' ἀπροσάρμοστα στοιχεῖα της δὲν ἤθελαν κι ἐμπόδιζαν μιὰν ἀλλαγὴ κι ὅταν θὰ μπορούσε νά γίνεῖ κάτω ἀπὸ τὸν ὀγκωτικὸ ἔλεγχο τῆς τάξης. Ὅλες, ὅμως, οἱ κατηγορίες στήν πλειοψηφία τους, εἶχαν ἀποφανθεῖ γιὰ τὴν ἀλλαγὴ. Καί ἰδιαίτερα ἐκεῖνες πού δὲν μπορεῖ νά καταταχθοῦν στίς προνομιοῦχες. Αὐτές, πού ἀποτελοῦν τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία, ἔπρεπε νά καταχτηθοῦν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς φορεῖς. Οἱ τελευταῖοι, ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεση, εἶχαν ταχτεῖ ὑπὲρ τῆς ἀλλαγῆς: ἀπὸ τὸν Μαρκεζίνη ὡς τοὺς "ἀριστεριστές". Ὁ καθένας, βέβαια, ἔδινε τὸ δικό του περιεχόμενο στήν ἀλλαγὴ. Τὸ ΠΑΣΟΚ ὅμως, σφυροκοποῦσε τὸ σύνθημα μέ ἄλλον ἀέρα. Τὸ εἶχε ἐπιβάλλει πρῶτο αὐτὸ σάν σύνθημα. Εἶχε συλλάβει τὴ γενικὴ ἐπιθυμία. Καί τὰ παραπληρωματικὰ συνθήματα: "Ἀλλαγὴ ἐδῶ καί τώρα" καί "ὁ λαὸς θέλει (τὴν ἀλλαγὴ) τὸ ΠΑΣΟΚ μπορεῖ" (νά τὴν πραγματοποιήσῃ) λειτούργησαν θετικά. Ὅσο κι ἂν ἀπὸ πρώτη ματιὰ, τὸ σύνθημα φαινόταν νεφελώδης μέ ἀπροσδιόριστο περιεχόμενο, ἦταν ὀλοφάνερο πὼς ἀπλὰ καί σάν σύνθημα ἔκφραζε ἐπιθυμίες. Καί τὸ πιὸ σπουδαῖο, ἔκφραζε ἐπιθυμίες καί τῆς πλειοψηφίας τῆς ἀστικῆς τάξης καί τῶν ὄχι προνομιοῦχων στρωμάτων κι ἐκείνων πού δὲν ἔχουν στὸν ἥλιο μοίρα καί ψάχνουν νά τῇ βροῦν εἴτε ἐδῶ εἴτε σέ ἄλλες χῶρες. Τὸ "ραντεβού μέ τὴν ἱστορία" πού εἶχε κλείσει τὸ ΠΑΣΟΚ ἦταν τὸ ραντεβού τῆς ἀστικῆς τάξης καί τῶν ἄλλων στρωμάτων γιὰ τὴν πραγματοποίηση ἑνὸς βήματος πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς καλυτέρευσης τῶν ὅρων λειτουργίας τους καί ζωῆς τους. Δὲν ἔχει σημασία ἡ ποιότητα τῆς ἀλλαγῆς πού θέλει ὁ καθένας μέχρι τὴν ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν. Ἡ ποιότητά της θὰ παίξει ρόλο μετεκλογικό.

Τὸ ΠΑΣΟΚ συγκέντρωσε τὴ συγκατάθεση ἡλατειῶν στρωμάτων πού τοῦ ἐπέτρεψαν, ἐξ αἰτίας τῶν ὅρων τοῦ πολιτικοῦ καί τοῦ ἐκλογικοῦ παιχνιδιοῦ, νά πετύχει τὴν πλειοψηφία τῶν ἐδρῶν. Μέσα στίς κοινωνικὲς αὐτὲς κατηγορίες εἶναι "φωτισμένοι" ἀστοί, μικροαστοὶ κάθε εἴδους (τῆς δουλειᾶς, τῆς μικρομεσαίας ἐπιχείρησης, τῆς διοίκησης, τῆς διανοήσης, τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ κ.λ.π.) ἐργάτες, ἀκόμα στοιχεῖα τοῦ "περιθωρίου". Πέρα, ὅμως ἀπὸ τὶς κοινωνικὲς κατηγορίες - πού πάντα τὶς ἐννοοῦμε, λαθεμένα, χωρισμένες μέ σκληρὰ ὅρια - ομάδες πού τοποθετοῦνται, συμβατικά, στ' "ἀριστερά" τοῦ πολιτικοῦ φάσματος ἔδωσαν τὴν ἐμπιστοσύνη στὸ ΠΑΣΟΚ καί πῆραν μέρος στή διαμόρφωση τῆς σχετικῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος (στὸ 48,06%). Ὁ ὄγκος τῶν ομάδων αὐτῶν, ἀποδοκίμασε τὰ ΚΚΕ καί τὶς "ἐπαναστατικές" Ἀριστερές καί προχώρησε καί προσχώρησε στήν ἀλλαγὴ Made ΠΑΣΟΚ, ἴσως, θεώρησε "τὴν πραγματικὴ ἀλλαγὴ" τοῦ ΚΚΕ καί τὴν "στέρεη ἀλλαγὴ" τοῦ ΚΚΕ (ἐς.) σάν ἐπιβεβαίωση τῆς ἔλλειψης πολιτικῆς - τουλάχιστο - σκέψης, πολιτικῆς φαντασίας καί ἔλλειψης δημοκρατικῆς ἱκανότητος τῶν φορέων αὐτῶν πού σύρθηκαν πίσω ἀπὸ τὸ σύνθημα. Τὸ "17% ἀλλαγὴ δευτέρη κατανομή" τοῦ ΚΚΕ ἐπιβεβαίωσε αὐτὲς τὶς ἐλλείψεις καί κάτι πιὸ πέρα. Ἡ δύναμη τῶν ομάδων αὐτῶν ἦταν σημαντικὴ, ἂν κρίνουμε ἀπὸ τοὺς σταυροὺς προτίμησης πού πῆραν ἄνθρωποι πού προέρχονταν ἀπὸ τὴν "Ἀριστερά", τόσο στήν Ἀθήνα ὅσο καί στήν Ἐπαρχία. Οἱ ομάδες αὐτὲς συμπλήρωσαν ἀνεξάρτητ' ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ τους τοποθέτηση (διανοοῦμενοι, μικροεπιχειρηματίες, τεχνοκράτες, ἐργάτες κ.λ.π.) - μέ τὴν πολιτικὴ τους προέλευση, "τὸ πλατὺ πολιτικὸ μέτωπο συνεργασίας ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἀλλαγὴ καί τὴν ἐθνικὴ ἀνάταση μέ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἡγεσίας τοῦ ΠΑΣΟΚ. Δὲν θέλουμε νά ποῦμε μ' αὐτὸ ὅτι ἡ ἔνταξή τους εἶναι ὀργανικὴ, στρατηγική. Ἀλλὰ νομίζουμε ὅτι εἶναι ἡ πιὸ ὀλοκληρωμένη ἔκφραση τῆς αὐταπάτης πού διαμορφώθηκε στήν ἐλληνικὴ κοινωνία τῶν ἐργαζομένων ὅτι ἡ λύση, δηλαδὴ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων προωθείται μέσ' ἀπὸ ἄλλους σχηματισμούς, ἀπὸ μονοπάτια κρυμμένα μέσα σ' αὐτοὺς, ἀπὸ "σκαλιὰ" καί τώρα ἀπὸ τὸ ΠΑΣΟΚ. Καί ἡ αὐταπάτη τούτη ἔχει καλλιεργηθεῖ μ' ἐπιμονὴ ἀπὸ τὶς ἡγεσίες τῆς "Ἀριστερᾶς" - γιὰ νά μὴν πᾶμε πιὸ μακριὰ - σ' ὅλη τὴ μεταπολεμικὴ περίοδο. Ἀπὸ τὴ "Συμφωνία τῆς Βάρκιζας" καί ὕστερα τὰ συνθήματα "ἀπαλλαγὴ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπὸ τὰ φασιστικὰ δοσίλογα στοιχεῖα" "ἐκδημοκρατισμός τῆς διοίκησης" κ.λ.π. εἶχαν αὐτὴ τὴν ἀποστολή. Οὔτε ἄγνωστη λοιπόν οὔτε πρωτότυπη εἶναι μία τέτοια ἀντίληψη. Καί κατὰ καιροὺς καί ἀπὸ πολλοὺς ἔχει ἀναπτυχθεῖ

κι έχει πολιτικά πραγματωθεῖ μέ διάφορους τρόπους καί σέ διάφορες περιπτώσεις. Τό ἴδιο τό ΚΚΕ ἔχει καλλιεργήσει τίς τέτοιες "συνεργασίες καί μέτωπα". "Ὅμως, ἡ σημερινή συνεργασία μέ τό ΠΑΣΟΚ τῶν δυνάμεων πού ἐπισημάνθηκαν πιό πάνω διαφοροποιεῖται ἐν-

τονα κι ἀπό τήν "Συμμαχία" πού προώθηκε τό ΚΚΕ (εσ:) στίς περασμένες ἐκλογές καί πού ὁ χαρακτήρας της ἦταν καθαρά προσπάθεια ἐκλογικῆς ἐπιβίωσης διαφόρων ὁμάδων.

Ἡ συλλογιστική αὐτῶν τῶν ὁμάδων μπορεῖ, χωρίς φόβο κακῆς ἐκτίμησης της ἡ ἐκχυδαΐσμοῦ, νά ἐκφραστεῖ πολύ ἀπλά. Στή βάση της βρίσκεται ἡ ἀντίληψη ὅτι πρέπει, ἐπιτέλους, νά φύγει ἡ δεξιά ἀπό τήν ἐξουσία. "Ὅτι ἡ ἀποπομπή αὐτή θά ἔχει σάν συνέπεια τήν ἀλλαγὴ τῶν ὄρων διεξαγωγῆς τῶν κοινωνικῶν συγκρούσεων. "Ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὐτή θ' ἀποδεσμεύσει δυνάμεις ἱκανές νά προχωρήσουν σέ ριζικές, ριζοσπαστικές τομές εἴτε πιέζοντας καί βοηθώντας χτές τούτους, σήμερα τό ΠΑΣΟΚ στό ἄπλωμα καί στό βάθεμα τῆς ἀλλαγῆς εἴτε προωθώντας ἀλλά σχήματα ἐτοιμα νά δεχτοῦν ὅλα ἐκεῖνα τά κοινωνικά στρώματα καί στοιχεῖα πού θά μπορούσαν νά εἶναι δυσάρεστα ἀπό τήν κυβερνητική πολιτική (γιά σήμερα τοῦ ΠΑΣΟΚ). Μέ τά σχήματά αὐτά, μακροπρόθεσμα, ἀποφεύγεται ὁ κίνδυνος νά κυριαρχήσει πολιτικά καί σέ ἐπίπεδο κυβερνήσεως ἡ "Δεξιά" ὅπως καί ὁ κίνδυνος νά μπλοκαριστῇ ἡ πρόοδος καί λειτουργία τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν - καί ἀπό τήν πολιτική τοῦ ΚΚΕ, προχωροῦν μερικοί. Ἡ τουλάχιστο, τήν ἀπογύμνωση τοῦ τελευταίου ἀπό κάθε ὑπολογίσιμη δύναμη. Εἴτε προχωροῦν ὡς ἐδῶ εἴτε προχωροῦν πιό πέρα εἴτε σταματοῦν στό ἀπλό αἶτημά της "ἐδῶ καί τώρα" ἀπαλλαγῆς τῆς "Δεξιᾶς" ἀπό τίς κυβερνητικές εὐθύνες, τό γεγονός εἶναι ὅτι βλέπουν τούς στόχους πραγματοποιήσιμους χωρίς καμμιά ὀργανική σύνδεση μέ τό ΠΑΣΟΚ, τόν πολιτικό φορέα πού ἔδωξε τή "Δεξιά" ἀπό τήν Κυβέρνηση. Βέβαια, ὀργανική σύνδεση δέν εἶχαν οἱ παρόμοιες σχεδόν δυνάμεις πού πύκνωσαν τίς τάξεις τῆς "Ἐνωσης Κέντρου" τοῦ Γ. Παπανδρέου στό 1964. Αὐτό, ὅμως δέν ἐμποδίζει τή σαφή διαφοροποίησή τους ἀπό τό χαρακτήρα τῆς σημερινῆς κίνησης. Πρῶτο, ἡ κίνησή τοῦ 1963-64 ἔγινε σέ συνθήκες πού τά διάφορα ἡγετικά πολιτικο-στρατιωτικο-οικονομικά μπλόκ τῆς ἀστικῆς τάξης πού συγκρούονταν μέσα στίς διεθνεῖς διασυνδέσεις τους δέν εἶχαν κανένα μιά σαφή ὑπεροχή. Ἡ πάλι τους γιά τήν ἐπικράτηση τῶν ἀπόψεών τους ὡς πρὸς τήν ταχτική ἀνανέωσης κι ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς τάξης καί τοῦ καθεστώτος πού τήν ὑπηρετεῖ, ἀνανέωσης πού ἐπέβαλε τό μοῖρα τῆς ἐποχῆς, ἦταν ἀμφίροπη. Ἡ ἰδεολογία τοῦ κινδύνου, πού τήν καλλιεργοῦσε γιά νά συγκρατεῖ τίς κοινωνικές συγ-

κρούσεις, εἶχε διαποτίσει σημαντικό δικό της τμήμα, γεγονός πού ἐμπόδιζε τίς ἀνανεωτικές ἀστικές δυνάμεις νά προχωρήσουν. Τό γεγονός ὅτι ἡ Ε.Κ. ἀποτελοῦσε ἕνα ἀναμφισβίτητα ἀστικό κόμμα δέν καθυσάχασε τό συντηρητικό τμήμα. Γιατί ἡ Ε.Κ. - συμμαχία ἀστικῶν δυνάμεων - ἄρπαξε τήν πλειοψηφία καί τήν κυβέρνηση, ὑστερ' ἀπό μαχητική κινήτοποίηση λαϊκῶν δυνάμεων ἐναντίον τῆς "βίας καί τῆς νοθείας" σ' ἕνα "ἀνένδοτο ἀγῶνα" πού ἄλλαζε τό πολιτικό σκηνικό. Γεγονός πού τρώμαζε τούς πάντες· τόσο τὰ κέντρα ἐξουσίας ὅσο καί τούς ἴδιους φορεῖς τοῦ "ἀνένδοτου" κι ἄλλους ἀκόμα πού προσπάθησαν νά συγκρατήσουν τήν λαϊκή ὁρμή. Ἡ ἀστική τάξη, ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν μπλόκ της, βρῆκε τή "λύση" μέ τὰ διαδοχικά καί παράλληλα πραξικοπήματα πού ὀργάνωσε. Ἔτσι, ἔλυνε τίς ἀντιθέσεις της κι ἔδενε τίς λαϊκές ἐλπίδες. Οἱ συνθήκες δέν ἦσαν τόσο ἐνάντιες σέ κάτι τέτοιο. Μερικοί πιστεύουν πῶς τέτοιες ἐξελίξεις ἦσαν μέσα στήν τάση, πού τότε ἦταν ἔντονη, τῆς στρατιωτικοποίησης τῆς δημόσιας ζωῆς. Στίς συνθήκες τοῦ ἐπιπέδου τῆς πολιτικῆς καί ἰδεολογικῆς καί ἀκόμα καί πολιτιστικῆς ἀνάπτυξης τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, στήν ἀπόλυτη κυριαρχία τῆς ἰδεολογίας τῆς ἐξουσίας, τέτοιο ἐγχείρημα τέτοια "λύση" ἦταν μέσα στίς δυνατότητες ἂν δέν ἦταν καί ἡ μόνη ἐφικτή. Ἡ στρατιωτικοποίηση τῆς δημόσιας ζωῆς, ἡ διαμόρφωση τοῦ "ἰσχυροῦ Κράτους", ἡ συγκεντροποίηση τῆς ἐξουσίας στίς χῶρες τοῦ ἀναπτυγμένου καπιταλισμοῦ γίνεται, μπορεῖ νά γίνε, μέσα ἀπό τίς "δημοκρατικές διαδικασίες". Αὐτό, δέν γίνεται στίς ὑπανάπτυκτες χῶρες, σ' ἐκεῖνες πού περνοῦν στό στάδιο τῆς ἀνάπτυξης καί σ' αὐτές ὅπου ἡ ἀστική τάξη καί οἱ ἡγετικές ὁμάδες της ἔχουν στενές διασυνδέσεις συμφερόντων μέ δυνάμεις μέ βλέψεις παγκόσμιας κυριαρχίας καί μάλιστα ἀπό τή θέση τῆς ἐξάρτησης, τῆς ὑποτελείας. Τό γεγονός ὅτι ἡ δικτατορία, μέσα στό 7 χρόνια κυριαρχίας της, ἔδεν ἀντιμετώπισε σοβαρή Ἀντίσταση εἶναι χαρακτηριστικό. Καί, μάλιστα, ὅταν ἦταν δοσμένη ἡ ἀντιδικτατορική συνείδηση τῶν πλατειῶν στρωμάτων πού, ὅμως, ποτέ δέν κατάφερε νά ὀργανωθεῖ. Κι ἀκόμα, ὅταν ἡ ἴδια ἡ δικτατορία δέν βρῆκε μέσα της δυνάμεις νά αὐτοσυντηρηθεῖ καί κατάρρευσε παίζοντας στό παιχνίδι τῶν συμφερόντων τῶν ξένων.

Ἡ θέση κι ἐκεῖνων τῶν στρωμάτων πού ὑποστήριξαν τό προχώρημα τῆς προόδου μέσ' ἀπό τήν Ε.Κ. κι ἐκεῖνων πού δέν τολμοῦσαν νά προχωρήσουν σ' αὐτή τήν ἀντίληψη κι ἐκεῖνων μέσα στίς δομές τῆς "Ἀριστερᾶς", ἐκφράστηκε ἀνάγλυφα στή μεταπολίτευση μέ τό σύνθημα πού ἔριξαν "Καραμανλῆς ἢ τάνκς" ὅπως ἐκφράστηκε καί μέ τίς "ἐθνικές ὁμο-

ψυχίες" καί τίς ἐθνικές λιτανεῖες στή μνήμη τῶν θυμάτων τῆς δικτατορίας. Ἡ σημερινή δύναμη τοῦ ΠΑΣΟΚ δέν προέρχεται ὑστερ' ἀπό μαχητικούς κι ἀνένδοτους. Καί σ' αὐτό ἀκριβῶς τό σημεῖο διαφοροποιεῖται ἀπό τό 1964. Προέρχεται ἀπό τίς κοινωνικές κατηγορίες πού κινοῦνται γιά τήν υπεράσπιση τῶν συμφερόντων τους χωρίς αὐτή ἡ κίνησή τους νά προκαλεῖ ἐπικίνδυνες καταστάσεις, πού ἐνεργοῦν στό πλαίσιο τῆς νομιμότητας, χωρίς βίαιες συγκρούσεις. Προέρχεται σέ ὑπολογίσιμο βαθμό ἀπό ἐκείνους πού σύντηροῦν μέ ἄλλο τρόπο τή θέση ὅτι κανένας αὐτόνομος πολιτικός σχηματισμός δέν εἶναι δυνατό νά διαμορφωθεῖ ἀπό τούς ἐργαζόμενους πού δουλεύοντας μέ μακρόχρονη προοπτική νά διεκδικήσει ὄχι τήν ἐξουσία ἀλλά τή διαμόρφωση δομῶν πού νά εξασφαλίζουν τήν αὐτοδιαχείριση τῶν ἐργαζομένων. Τό ΠΑΣΟΚ στηρίζει τή δύναμή του στό ὅτι ἀκριβῶς ὑπάρχει αὐτή ἡ ἀντίληψη πού συνδέει, ἔστω καί χωρίς ἄλλη πολιτική ἐκφραση, μεγάλες κοινωνικές ὁμάδες. Αὐτό ἀπό τή μιά. Ἀπό τήν ἄλλη, στηρίζει τή δύναμή του στίς ἀστικές δυνάμεις πού θέλουν τήν ἀλλαγὴ, τήν ἀνανέωση τῶν θεσμῶν, τό ξεσκούριασμά τους, τό ἀνέβασμα τῆς λειτουργικότητος καί αποτελεσματικότητος τους. Τό ΠΑΣΟΚ στηρίζει τή δύναμή του σ' ὅτι, σ' ἕνα σημεῖο εἶδε κι ἔγινε ἐκφραστής τῆς βεβαιότητος πού καλλιεργήθηκε ἔντονα καί μ' ἐπιτυχία ἀπό παντοῦ: ὅτι μέ τή συνεργασία ὅλων τῶν "παραγωγικῶν" δυνάμεων μπορεῖ νά προχωρήσουμε στήν πρόοδο. Ὅτι αὐτή ἡ πρόοδος γίνεται διὰ μέσου τῆς ἀνάπτυξης, τῆς ἀναπροσαρμογῆς στή συμπεριφορά, στόν ἐκσυγχρονισμό τῆς ἀστικῆς τάξης καί τῆς συνεργασίας της μ' ἕνα νέο στῶμα τεχνοκρατῶν πού μποροῦν νά πετύχουν τούς στόχους πού δέν εἶναι πιὰ μόνο τῆς ἀστικῆς τάξης. Καί νομίζουμε, πῶς στίς ἑλληνικές συνθήκες, αὐτό εἶναι τό πιό σπουδαῖο, μακροπρόθεσμα, ἐπιτεύγμα τῆς συμμαχίας κάτω ἀπό τήν ἡγεσία τῆς ἡγεσίας τοῦ ΠΑΣΟΚ. Δέν θά προχωρήσουμε νά ἰδοῦμε ἂν αὐτό θά πετύχει καί σέ ποῖο βαθμό ἢ ὄχι. Σημασία ἔχει ὅτι ἡ διαδικασία αὐτή ἐπιταχύνεται προχωρεῖ μέ σοβαρές προοπτικές καί ὁποιοδήποτε κι ἂν εἶναι τό ἀποτέλεσμα θά ἔχει ὀδηγήσει σέ μικρότερες ἢ μεγαλύτερες ἀλλαγές. Μπορεῖ ἡ δικτατορία νά εἶχε μιά ἡγεσία τέλεια ἀνίκανη καί ν' ἀπότυχε. Ὅμως βοήθησε ἡ ἴδια στήν ἐπιτάχυνση τῆς συσσωρευσης τοῦ κεφαλαίου, στό ἀνέβασμα ἕνα σκαλοπάτι τῆς ἀστικῆς τάξης. Κι αὐτό ἐμεινε. Δέν ἐξαφανίστηκε μέ τήν ἀποτυχία της.

Ἡ δύναμη τοῦ ΠΑΣΟΚ δέν προέρχεται μόνον ἀπό τίς ἐσωτερικές συγκυρίες. Καί οἱ γενικώτερες καί προπάντος οἱ σ' εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο ἐξελίξεις, ἀποτελοῦσαν κι ἀποτελοῦν πηγές ἀντλησης δυνάμεις γιά τό ΠΑΣΟΚ καί προεκλογικά καί μετεκλογικά. Εἶναι γνω-

στό πιά πώς γίνεται μια πυρετώδης δουλειά μέσα στους συλλογικούς φορείς του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος προς πολλές, βέβαια, κατευθύνσεις από τις οποίες έδω θα υπογραμμίσουμε μόνο εκείνες που άμεσα έχουν σχέση με το θέμα μας. Η πιο σημαντική είναι ότι μέσα στο NATO υπάρχει διαφορά απόψεων για τη στρατηγική που πρέπει να ακολουθηθεί ανάμεσα στις ΗΠΑ από τη μία και μερικές ευρωπαϊκές δυνάμεις από την άλλη. Οι τελευταίες προωθούν τη λεγόμενη "ευρωπαϊκή γραμμή" που τη βλέπουμε να φαίνεται στην αντίθεσή της προς τις ΗΠΑ σε θέματα που αφορούν τις σχέσεις και τάσεις μεταξύ Αν.-Δυτ. Ευρώπης, στις θέσεις της Ευρώπης όπου, μάλιστα, μόνο τάση συμφωνία ή καλύτερα επεξεργασίας γραμμής κοινής φαίνεται και όχι αρθρωμένη σε βασικά σημεία. Οι διαδικασίες αυτές ήταν εύνοϊκές για μία "αλλαγή". Οι ελληνικές κυβερνήσεις ήταν κυριολεκτικά υποταγμένες στην αμερικάνικη πολιτική στα μεγάλα, τουλάχιστον θέματα. Αυτό τις εμπόδιζε αποφασιστικά ανοίγματα προς την Ευρώπη. Όπως τις εμπόδιζε και το γεγονός ότι οι διαδικασίες αυτές γίνονται κάτω από κυβερνήσεις "σοσιαλιστικές" ή σοσιαλδημοκρατικές. Αυτή, όμως, η Ευρώπη δεν μπορεί να περιμένει. Αυτό επέβαλε για την Ελλάδα δύο βασικές προσπάθειες α) εκσυγχρονισμός της ντόπιας εθνικής οικονομίας ώστε να βρίσκεται μέσα στα Ευρωπαϊκά πρότυπα, εκσυγχρονισμός που γίνεται με τη στήριξη της μικρομεσαίας επιχείρησης που θα εξαρτιέται από τους προμηθευτές ανώτερης τεχνολογίας και θα ελέγχεται απ'αυτούς με αρχειλεγκτή στο εσωτερικό το ίδιο το κράτος και β) (εκσυγχρονισμό του ίδιου του κράτους με στόχο το στρώσιμο στη δουλειά και την απόκτηση της ευλιγισίας εκείνης που θα επέτρεπε τη γρήγορη εκτέλεση όλων εκείνων των εργασιών που θα επέτρεπαν τον έλεγχο της παραγωγικής διαδικασίας. Στην αναμόρφωση των σχέσεων Βορρά-Νότου είναι αναγκαία η αναδιάρθρωση του δεύτερου προπαντός που θα τον κάνει ικανό να αναλάβει τις ευθύνες του, να δεχτεί, δηλαδή τα αποτελέσματα της νέας παγκόσμιας διαίρεσης της εργασίας και της αναδιανομής των πρώτων υλών. Η "σοσιαλιστική" Ευρώπη του Βορρά που έχει αναλάβει τη διαχείριση των νέων αυτών προοπτικών που πάνε για πραγματοποίηση θεωρεί σαν πιο αξιόπιστο "συνομιλητή" τα "σοσιαλιστικά κινήματα" του Νότου περισσότερο από τα συντηρητικά νεοφιλελεύθερα στοιχεία που έχουν λιγότερες δυνάμεις ανανέωσης μέσα τους. Γερμανοί, Σουηδοί, Ισπανοί, Ιταλοί, Γάλλοι, Πορτογάλοι, Κύπριοι κι άλλοι κι άλλοι βοήθησαν ανοιχτά στην προβολή του ΠΑΣΟΚ για να επιβληθεί στον ελληνικό πολιτικό χώρο όταν η

μόνη δύναμη αλλαγής. Και σίγουρα και τώρα, σαν κυβέρνηση θα το βοηθήσουν. Έδω, θά ήταν σκόπιμο να προσθέσουμε πως όλοι αυτοί - οπαδοί της "ευρωπαϊκής γραμμής" στο NATO - θεωρούν το ΠΑΣΟΚ σαν κυβέρνηση σαν βελτίωση της θέσης τους στη Συμμαχία. Οι "διαφορές" του ΠΑΣΟΚ με το NATO και την ΕΟΚ έχουν εξομαλυνθεί. Κι από ταχτική άποψη ακόμα, το ΠΑΣΟΚ - από την ίδια την σύνθεση της ηγετικής του ομάδας - δεν μπορεί ούτε θέλει να τραβήξει το σκοινί.

Πέρ' απ' όλη αυτά, πέρ' από το αν ο κ. Παπανδρέου θα διώξει ή θα διαπραγματευθεί τις αμερικανικές και NATOικές βάσεις ή θα κάνει ή δεν θα κάνει δημοψήφισμα για την ΕΟΚ, αν θα βρει λύση στο Κυπριακό ή θα νοιώσει δλόκληρο το φάκελο του Κυπριακού ή τμήμα του, ή νίκη του ΠΑΣΟΚ άλλαξε τις συνθήκες της πολιτικής ζωής. Η νίκη είναι έκφραση της αντίθεσης έναντιον μιας πολιτικής που είναι γνωστή ως πολιτική της λιτότητας. Και σ' αυτό το τελευταίο σημείο είναι που πιστεύουμε ότι θα δοκιμαστεί και η ικανότητα της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ α) να λύσει προβλήματα και β) να προχωρήσει σε δομικές αλλαγές. Είναι αλήθεια πως βρίσκεται μια κατάσταση άσχημη ενώ, ταυτόχρονα, κληρονομεί μια κυβερνητική μηχανή και θεσμούς διάτρητους. Διοικητική μηχανή (υπηρεσίες τελωνειακές, φορολογικές, νομαρχίες, συνδικάτα κλπ.) έντελως έξω απ' τις απαιτήσεις, έξω από τη γραμμή επίλυσης κάθε είδους προβλήματος. Απόδειξη ή υποδοχή που έκαμε ή καλύτερα που δεν έκανε στους νέους υπουργούς στην πλειοψηφία της. Είναι όμως βέβαιο πως η άστική τάξη είτε με τους πολιτικούς της εκπροσώπους που βρίσκονται στην αντιπολίτευση είτε με τα συνδικαλιστικά όργανά της δεν θα δυσκολέψει τη δουλειά της νέας κυβέρνησης, ενώ με τους εκπροσώπους της που έχουν πλαισιώσει το ΠΑΣΟΚ θα την βοηθήσει να προχωρήσει στην αλλαγή. Άλλα και το ΚΚΕ και τα Συνδικάτα που ελέγχει θα βοηθήσουν προς την ίδια κατεύθυνση για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα έτσι που να μη βρεθούν αντιμέτωπα με τη λαϊκή θέληση. Η αλλαγή αυτή των συνθηκών της πολιτικής ζωής θα έχει τις προεκτάσεις της, λοιπόν και στο επίπεδο της αναδιάρθρωσης των οργάνων και των θεσμών και στο επίπεδο των συνθηκών των κοινωνικών συγκρούσεων.

Δέν μπορούμε να προδικάσουμε το βάθος των αλλαγών στη διοίκηση και στους θεσμούς. Θα εξαρτηθεί όχι μόνο από τη θέληση της κυβέρνησης αλλά και από τη ικανότητά της, όπως και από το βαθμό και την ποιότητα αντίστασης των διαφόρων κυκλωμάτων που λειτουργούν σε όλες τις διοικητικές υπηρεσίες. Είναι γνωστό ότι τα κυκλώματα αυτά

είναι και ισχυρά αλλά και διαθέτουν αφομοιωτικές ικανότητες και εμπειρίες. Μόνο "άδειασμα", τουλάχιστο, των δομών από τους διοικητικούς υπαλλήλους με τέτοια νοοτροπία και πρακτική θα έκανε δυνατή την αλλαγή σ' αυτό τον τομέα. Άλλ' αυτό θα ήταν επικίνδυνη ανατροπή κι αίτλια ανησυχιών.

Μπορούμε όμως, χωρίς κίνδυνος διάψευσης, να προσδιορίσουμε μερικά αποτελέσματα. Και πρώτα-πρώτα η αλλαγή των συνθηκών της πολιτικής ζωής δεν σημαίνει καλύτερευση επέμβαση του στην παροχέτευση της λαϊκής δυσανεξίας σ' ακίνδυνες ζώνες. Στο βαθμό που θα εξασφαλίζεται η οποια αλλαγή, θα εξασφαλίζεται και η συγκατάθεση πλατειών μαζών και προς το σύστημα και προς την κυβέρνηση, ιδιαίτερα, θα επηρεάσει τις δυνάμεις που ξεκίνησαν από τ' άριστερά. Θα δυναμώσει και τούτη την αταπότη. Και θα δώσει τη βάση για να δικαιολογήσουν πεισματική τη δική τους αδυναμία να βρουν τις πολιτικές δομές και να επεξεργαστούν μια βάση ξεκινήματος για μια ανατροπή των συνθηκών, για μια ρήξη με το σύστημα σ' όλες του τις εκφράσεις, ρήξη ικανή να δώσει λύσεις και στις "κρίσεις εξουσίας" - όταν υπάρχουν - και στις οικονομικές κρίσεις αλλά και στις κρίσεις της ποιότητας της ζωής.

Νομίζουμε πως φτάσαμε στο πιο κρίσιμο θέμα. Γιατί ποιότητα ζωής σημαίνει ένα πλήθος σημαντικά πράγματα, γιατί η ποιότητα ζωής αποτελεί το στόχο όλων των ανθρώπων. Δεν θα προχωρήσουμε σε ανάλυση του θέματος. Μόνο σημειώνουμε πως η ποιότητα ζωής ξεκινάει από το πως διαμορφώνεται μια κάποιας ποιότητας ιδεολογία, μια συμπεριφορά, μια άλλη οπτική γωνιά που βλέπονται τα πράγματα της πολιτικής ήθικης, οικονομικής κ.λ.π. ζωής, μια άλλη λειτουργία του πολιτιστικού στοιχείου από εκεί που υπάρχει ως εκεί που πρέπει και μπορεί να ανεβεί. Η ποιότητα, δηλαδή, της ζωής δεν προσδιορίζεται από το "νέφος", τα μηχανάκια, την βρώμα της πόλης, το πόσα σκουπίδια ρίχνονται στα καλαθάκια, τη ρύπανση της θάλασσας και της ατμόσφαιρας ή την ήχητική ρύπανση, την κυκλοφορία και την εικόνα της νυχτερινής ζωής σε μερικά σημαντικά μέρη όλων των πόλεων. Η ποιότητα της ζωής είναι ποιότητα ανθρώπινων σχέσεων, κυρίως, που χαρακτηρίζει όλες τις δραστηριότητες.

Το πλήρωμα του ΠΑΣΟΚ που έχει μπει στο καράβι της κυβέρνησης κι εκείνο που εκτελεί τις διοικητικές δουλειές στον οργανισμό του Κόμματος, πιστεύουμε - ως έχουν μέσα τους ξεκινήσει και προχωρήσει διαδικασίες που να τους επιτρέπουν να έχουν διαμορφώσει αντιλήψεις ικανές να τους ρίξουν σ' έναν άνωνα για την καλύτε-

ρεψη της ποιότητας της ζωής.

Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ είναι διαποτισμένη από εκείνο που μπορεί να ονομαστεί ιδεολογία της εξουσίας. Κι εδώ, όπως και στο θέμα της αλλαγής, δεν παίζουν ρόλο τα επίθετα. Η αστική, μικροαστική, σοσιαλιστική, λαϊκή εξουσία είναι η εξουσία των λίγων πάνω στους πολλούς κι όταν ακόμα οι λίγοι έχουν πάρει τη συγκατάθεση των πολλών. Από αυτή την άποψη τόσο η ηγετική ομάδα όσο και τα στελέχη και τα μέλη του ΠΑΣΟΚ είναι διαποτισμένοι όλοι με την ιδεολογία της εξουσίας. Κι όταν ακόμα απειλούν να επιβάλλουν την αυτοδιαχείριση. Όταν κοινή η ιδεολογία αυτή σ'όλο το πολιτικό φάσμα, που υλοποιείται πολιτικά από όλους, δεν πρέπει να περιμένουμε καμιά αλλαγή στην ποιότητα. Και το ΠΑΣΟΚ σαν κυβέρνηση θα συνεχίσει, πιο έντονα, μάλιστα, να σφυροκοπάει με όλα τα μέσα τα μυαλά μας με αυτή την ιδεολογία ώστε να μη διαταραχτεί η κυριαρχία της.

Από εδώ και πέρα οι προσπάθειες που έστω μπορεί να γίνονται δεν είναι δυνατό να έχουν ουσιαστικά αποτελέσματα στην αλλαγή της συμπεριφοράς. Σαν παράδειγμα: η αποστολή που έβαλε στον εαυτό του το ΠΑΣΟΚ να φέρει πιο κοντά τα σώματα Ασφαλείας με το λαό, να τους συμφιλιώσει δεν σημαίνει πως αλλάζει την ποιότητα των Σ.Α. Δεν σημαίνει πως τα Σ.Α. άλλαξαν ξαφνικά ή προχωρούν στην αλλαγή της αντίληψης πως "ο λαός είναι η εξουσία" - όπως τό ήθελε προεκλογικά το ΠΑΣΟΚ - κι αυτά υπήρξαν του. Η συγκράτηση των επεμβάσεών τους σε αυτά ή σ'εκείνα τα όρια δεν σημαίνει αλλαγή της ποιότητας των σχέσεων τους με τους πολίτες. Σημαίνει διαφορετική τακτική χρησιμοποίησής τους. Σημαίνει άσκηση της εξουσίας με διαφορετική τακτική χρησιμοποίησής τους. Σημαίνει άσκηση της εξουσίας με διαφορετικό τρόπο. Ούτε η αφαίρεση μερικών υπευθυνότητων και η μεταβίβασή τους σε κάποιο άλλο σώμα, πού, ίσως, δημιουργηθεί, σημαίνει αλλαγή ποιότητας. Σίγουρα, σημαίνει αλλαγή τρόπου άσκησης της εξουσίας.

Σταθήκαμε σ'αυτό το χαρακτηριστικό παράδειγμα των σχέσεων και της συμπεριφοράς των δύο ομάδων ανθρώπων που είναι τα Σ.Α. και οι πολίτες και των πιθανών επιπτώσεων που μπορεί να έχει η αλλαγή. Αυτή μπορεί να είναι εξωτερική. Η βάση, η ουσία μένει εξουσία-πολίτης παραμένουν ανάλλαχτα δυό ξεχωριστές κι ανταγωνιστικές πραγματικότητες. Βέβαια, η ποιότητα της ζωής δεν είναι μόνο αυτή η σχέση. Θα μπορούσαμε, όμως, να δούμε τη σχέση που είναι δυνατό να διαμορφωθεί και σε άλλους τομείς. Θα μπορούσε ο καθένας μας να επισημάνει τις ιδεολογικές βάσεις της "πολιτιστικής", π.χ. πολιτικής

της αλλαγής και τις επιδιώξεις της. Όπως και τις ίδιες βάσεις των σχέσεων μεταξύ των εργαζομένων και των επιχειρήσεων που είναι κι αυτές σημαντικές στον προσδιορισμό της ποιότητας της ζωής.

Συμπερασματικά, θα μπορούσε κανείς να πει ότι η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ μπορεί να πραγματοποιήσει σημαντικές αλλαγές που θα κάμουν το σύστημα να λειτουργήσει καλύτερα. Εκείνους που πιστεύουν πως η καλύτερη λειτουργία του συστήματος είναι το μόνο που μπορεί να γίνει σήμερα κι ότι είναι κι αυτός ένα κέρδος, το ΠΑΣΟΚ θα τους ικανοποιήσει, πιστεύουμε σ'ένα μικρό ή μεγάλο βαθμό. Το ίδιο κι εκείνους που πιστεύουν ότι είναι υποχρεωτικός ο δρόμος αυτός για να δημιουργηθούν προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν την εξαπόλυση διαδικασιών για βαθύτερες αλλαγές. Κι αυτοί, είτε είναι οργανωτικά ή οργανικά δεμένοι με το ΠΑΣΟΚ είτε στέκονται στα πολιτικά κράσπεδά του ούτε την ιδεολογία του θ'αμφισβητήσουν ούτε στην κριτική τους για τουτό ή για κεί θα ξεπεράσουν τα όρια. Κι αναρωτιέται κανείς μήπως στο βάθος υπάρχει ο φόβος της συνολικής αλλαγής, της καθαρής ρήξης με τους παλιούς τρόπους σκέψης, συμπεριφοράς και πρακτικής, που βρίσκεται πίσω από τους "εφικτούς σήμερα δρόμους", από "τ'αναγκαστικά περάσματα" από τουτό ή εκείνο τον πολιτικό σχηματισμό που βρίσκεται πίσω από τη σταδιακή προώθηση και τελικά πίσω από την ψήφο στο ΠΑΣΟΚ. Μήπως, δηλαδή, δεν πρόκειται για αυταπάτη, αλλά για αντανάκλαση του ιδεολογικού επίπεδου όπου έχει φτάσει εκείνο που έχουμε συνηθίσει και ονομάζουμε "κίνημα"; Η ίδια ιδεολογία, η ίδια δομή σκέψης και η ίδια πρακτική - αυτή με αποχρώσεις χωρίς αποφασιστική σημασία - είναι που κυριαρχεί όχι μόνο στο συνολικό ΠΑΣΟΚ, στους από τα έξω υποστηρικτές τους, σε όσους από όπου κι αν ξεκίνησαν, και το υποστήριξαν, αλλά και στο πολιτικό φάσμα που προσδιορίζεται από τις ομάδες των αναρχικών που το υποστήριξαν, τους εξτρεμιστικούς πολιτικούς μηχανισμούς, τα παραδοσιακά ΚΚΕ, το ΠΑΣΟΚ το ίδιο και πιο "δεξιά" ακόμα.

Οι εκλογές απόδειξαν, τελικά, ότι το σύστημα κατορθώνει πολύ εύκολα μάλιστα, να επιβάλλει την ιδεολογία του, να καθορίζει τους δρους του πολιτικού παιχνιδιού, να παρασύρει σ'αυτό τον πολίτη σε σημείο, που οι διάφορες απόπειρες για αυτή τη διαμόρφωση νέων δομών με βάση τ'αυτόνομα κινήματα, για νέους δρους του πολιτικού παιχνιδιού, να είναι καταδικασμένες και να φαίνονται περισσότερο στολίδια του συνολικού παιχνιδιού - και μερικές φορές, μάλιστα, φολκλορικού χαρακτήρα - παρά πραγματική πολιτική πραχτική.

Τό ΠΑΣΟΚ και προσωπικά ο αρχηγός του κ. Α. Παπανδρέου που είχε αρχίσει την πολιτική του σταδιοδρομία με συνθήματα εναντίον του κατεστημένου, έχουν τώρα αναρριχηθεί στο επίπεδο των ευθυνών που αυτό το κατεστημένο τους έχει επιτρέψει. Η επόμενη κίνηση φαίνεται ότι θα είναι η αλλαγή αυτού του κατεστημένου που θα προσδιοριστεί και με τη δική του συμμετοχή. Αν αντέξει στο αδιέξοδο πόλεμο, που χαρακτηρίζει την ύπαρξή του, ανάμεσα στις διάφορες ομάδες που το συγκροτούν.

(Απο το περιοδικό ΚΕΙΜΕΝΑ)

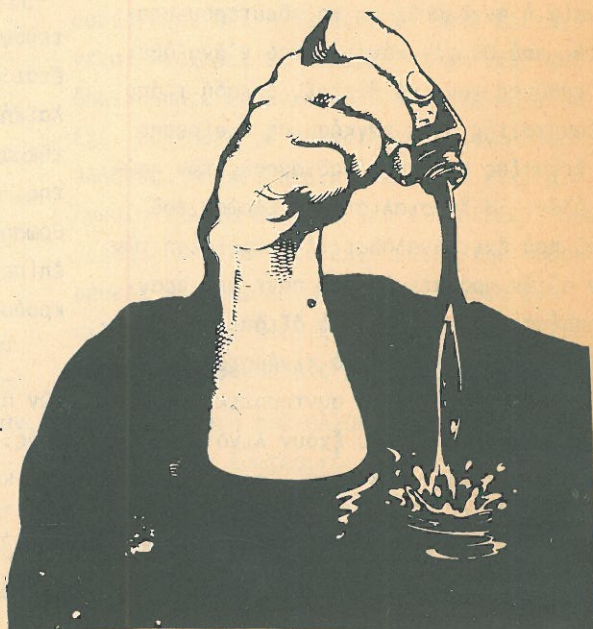

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΡΙΤΙΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 89
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
Β. ΛΑΜΠΡΟΥ

Μια εφημερίδα που να μπορεί να παίξει κάποιο ανατρεπτικό ρόλο, πρέπει πρώτα απ' όλα να τη στηρίζει ένα ανατρεπτικό κίνημα και να το εκφράζει διαφορετικά, θα είναι στην καλύτερη περίπτωση μια εφημερίδα φίλων του λόγου. Σήμερα περνάμε μια περίοδο βαλτώδη, γεμισμένη από πολλά σιφιλιδικά γκρεμισμένα όνειρα ανθρώπων που περιμεναν από άλλους να τα κάνουν πράξη. Από πουθενά δεν φαίνεται ότι μπορεί σύντομα να ξεπηδήσει κάποια έστω και πολύ μικρή ανατρεπτική κίνηση. Κάτω από αυτές τις συνθήκες το βγάλσιμο μιας εφημερίδας, δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο παρά να εκφράσει στα λόγια τις αγωνιώδεις αναζητήσεις και περιπλανήσεις των ανθρώπων, που θα κινούνται γύρω από αυτήν. Κι αυτό δεν είναι λίγο. Αλλά κι αυτό το λίγο για να γίνει χρειάζεται μια απόλυτη ελευθερία του προφορικού και του γραφτού λόγου, από όλους αυτούς

ΚΑΤΩ ΟΙ ΜΟΥΓΓΟΙ.

Γ.Ν.

Σε σένα διαφθορά των ανθρώπινων αισθημάτων

Πρός τόν δημοκρατικό λαό τής Ελλάδας
Επιστολή Βλάση Φωφάκη

Σού γράφω από το εξοντωτικό καί καταστροφικό κελλί μου όπου ο άνθρωπος εδώ καί μερικά χρόνια έπαψε νά λέγεται καί ν' ανήκει στήν κατηγορία τών ανθρώπων.

Σού γραφω από τό Νταχάου τής Κέρκυρας. Τό γράμμα μου θέλω νά ναι τό ξυπνητήρι πού θά σέ βγάλει από τήν άγνοια καί τή σιωπή σου.

Τό ξερω καθώς θά τό διαβάσεις θ' αρχίσει νά σέ βαραίνει η ευθύνη καί οι τύψεις τής άγνοιας σου γιά τόν δικό μου γολγοθά τής καταστροφής, πού ανεβαίνω κάτω από τόν πέλεκυ τής δικαιοσύνης. Ίσως ν' αναρωτηθείς, θά έπρεπε νά σού γράψω μιά τέτοια επιστολή; Αφού δέν έπρεπε νά τήν γράψω γιατί δέν τήν περάς σέ μιά γωνιά χωρίς νά τήν διαβάσεις;

Σέ τρώει η περιέργεια. Θέλεις νά πλουτίσεις τίς εμπειρίες σου μέ τρουακτικές εικόνες; Ε τότε πάρε σού χαρίζω από τά χέρια μου όλη τήν φρίκη τής περιπέτειας μου όλο τό μίσος πού τρέφω εγώ γιά τούς βασανιστές μου καί τούς συνεργάτες τους.

Σ' εμένα δειλέ συνεργάτη, διαφθορέα τών ανθρώπινων αισθημάτων. Ηλίθιε άνθρωπε.

Δικαιοσύνη, Σωφρονισμός

Δυό λέξεις, δυό έννοιες καί μιά ολόκληρη φρικτή πραγματικότητα καμουφλαρισμένη απ' αυτές.

Σκληρή, ανελέητη, σαδιστική Κοινωνία.

Είναι αυτή η κοινωνία πού στό πέραςμα κάθε μανιακού τέρατος από τά βρώμικα καί σαπισμένα από τήν πολυκαιρία σκέλια της ξεπετάει κι από ένα νόθο μέ διεστραμμένη καί ακόρεστη ψυχή, πού τό προορίζει γιά τόν κρατικό μηχανισμό.

Αυτού του μηχανισμού πού άν πιαστείς στά γρανάζια του θά βγής μιά κατακρεουργημένη μάζα από τά εφιαλτικά μαρτύρια, τά βασανιστήρια τίς πιέσεις, τήν τρομοκρατία, τόν ψυχολογικό βιασμό, τήν αστία καί κάθε άλλο είδος καταπίεσης.

Όλος αυτός ο μηχανισμός καταστολής στίς ελληνικές κολάσεις, συνώνμη, φυλακές, ιδιαίτερα στό Νταχάου τής Κέρκυρας πού αλοιώνει τό σώμα, στερεώνει τήν ελπίδα, σταματάει τό παρόν, λιώνει, καταστρέφει ειτά καί μέλλον καί σβύνει ανθρώπινες ψυχές, όπως τρώει τήν φλόγα του καντυλιό τό φύσιμα του αέρα, έχει τό όνομα "σωφρονισμός".

Ανθρώπινη κοινωνία πρόοδος καί ευημερία σου λένε μετά: Σκατά καί σκουπίδια στή μάπα τους είναι όλα καί τίποτε περισσότερο.

Ακου Ανθρωπά!...

Κράτος: Αίσχος: μάς καταστρέφει

Θρησκεία: Αίσχος: μάς ξεχάσατε μαζί μέ τόν θεό.

Κοινωνία: Αίσχος: γιά τήν αδιαφορία σου.

Δύστυχε Έλληνα διώξε μέ κάθε τρόπο τήν δειλία καί τήν απειρία σου. Απομακρύνσου από τίς λάσπες γιατί γίνεσαι σκουπίκι.

Ξύπνα πρίν η συμβουλή γίνει απειλή, καί η απειρία σου αιμάτινο ποτάμι πού οδηγεί στή γνωση.

Ξύπνα γιατί τό αίμα εκατοντάδων πονεμένων, αδικημένων, ταλαιπωρημένων, έγινε ποτάμι καί σέ φτάνει βουίζοντας.

Ξύπνα γιατί θά σέ πνίξει η μποχα πού βγάξει δίπλα σου τό παχύ-δερμο κρήνος πού πρίν λίγο ικανοποιούσε τά αιμοβόρα ένστικτά του στά κορμιά τών φυλακισμένων αδελφών σου.

Κυνήγησέ τον, πρίν πάρη τήν ζωή αυτών πού τό κράτος σάν έρμαιο άφησε στά βρώμικα χέρια του.

Ξεβράκωσε τήν ψευτιά καί διέδωσε τήν εμπειρία τών φυλακισμένων συνανθρώπων σου.

Ξύπνω καί μπές στόν δρόμο τής ανθρωπιάς; Δικαιοσύνη όχι τιμωρία.

Δέν χρωστάμε σέ κανένα κωλοχανείο καί σέ κανένα αγαπητικό τό αίμα μας. Η άγνοιά σου είναι συνεργασία μ' αυτούς, βοηθάει στήν

κάλυψη του έργου τους.

Διώξε από τό μυαλό σου τήν προκατάληψη σου γιά τούς φυλακισμένους καί άκουσε γιά λίγο καθαρές τίς γεμάτες αγωνία, φρίκη καί πόνο κραυγές μας.

Ελληνική λαέ

Δέν είμαι σίγουρος άν κατάφερα νά σού μεταδώσω τήν φρίκη από τά τρομερά δίχως έλεος βασανιστήρια γιατί τό ασύληπτο δέν περιγράφεται.

Είμαι όμως σίγουρος ότι όσες κόλλες κι άν μουτζουρώσω, ότι κι άν γράψω μέ μελάνι, δέν θά καταφέρω ούτε κατά διάνοια νά εξαλείψω τίς μελανιές καί τ' ανεξίτηλα σημάδια πού άφησαν στό κορμί μου καί στήν ψυχή μου τά βάνουσα κρυπήματά τους.

Ελληνική λαέ S.O.S.

Επιδομα στους Φυλακές του ΨΧ/ΟΥ Κορυδαλλου, για ανθυγιεινή Εργασία. Δεν εφτανε το ενα μαγαζι. Επιδομα και στις Γυναικείες Φυλακες για τον ιδιο λογο με την ιδρουση ΨΧ/ΟΥ και εκει. Δεν φτανανε ουτε τα δυο. Και τριτο μαγαζι λοιπον στην Κερκυρα. 4130 επιδομα και εκει σε 100 Φυλακες, για να φυλανε το πολυ-πολυ 20 Τοξικομανεις.

Πρός Υπουργόν Δικαιοσύνης κ. Στάθη Αλεξανδρή
Αθήναι.

Επιστολή

Τού Βλασίου ΦΩΦΑΚΗ, καταδίκου (ισοβίου καθειρξεως) καί ήδη κρατούμενου κλειστών φυλακών (εάν έτσι λέγονται) Κερκύρας.

Αξιότιμε κ. Υπουργέ:

Πιστεύω πως ένας σοσιαλιστής καί πραγματικός άνδρας δέν έχει ανάγκη από λιβανίσματα καί τεμενάδες.

Σού στέλνω αυτή τήν επιστολή χωρίς νά έχω σκοπό νά ζητήσω συνώνμη γιά τήν τυχόν πρόκληση γιατί δέν αισθάνομαι ένοχος καί δέν έχω ανάγκη νά απολογισθώ σέ κανέναν.

Αλλωστε καί εσύ σάν σοσιαλιστής δέν νομίζω νά θεωρής ένοχη πράξη τό σάλπισμα τής αλήθειας.

Θά είναι μιά ανηθικότητα για' τίς αρχές του σοσιαλισμού η λήθη του παρελθόντος πού μάς οδήγησε στό αποκορύφωμα τής απελπισίας. Καί είναι πραγματι απελπιστική η αδιαφορία γιά τίς ελπίδες καί τά όνειρα πού έκανα εγώ, καί ο κάθε κρατούμενος βασιζόμενοι στό αληθές του λόγου του προέδρου του ΠΑΣΟΚ καί νύν πρωθυπουργού τής Ελλάδας κ. ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, καί γενικά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Μήπως κάνω λάθος στην περιγραφή;

Δέν είναι απάνθρωπος ψυχολογικός βιασμός καί δέν αποβλέπει στό κουρέλιασμα τών ανθρωπίνων συναισθημάτων καί τής ψυχικής ισορροπίας ή λήθη του παρελθόντος τών πλουσίων καί ψηλά ισταμένων ιθυνόντων, η μήπως έχετε τήν ψευδαίσθηση πως κοιμόμαστε καί δέν βλέπουμε πως η λήθη δόθηκε μόνο σέ προνομιούχους κι όχι σέ μη προνομιούχους, η μήπως θεωρείτε εμάς τούς ποινικούς κρατούμενους προνομιούχους;

Αξιότιμε κ. Υπουργέ:

Σού γράφω αυτό τό λιγόλογο γράμμα θέλοντας νά διεκδικήσω ένα από τά κυριότερα δικαιώματα όλων τών κρατούμενων καί όχι νά ζητήσω τή λύση κάποιου προβλήματος.

Ναί μήν σου φαίνεται καθόλου παράξενο διεκδικώ τήν αμνηστευση τών ποινικών αδικημάτων πράγμα πού απαιτεί η κοινωνική δικαιοσύνη για-τί πρέπει επί τέλους νά αναγνωρίση τά λάθη της η θεά Δικαιοσύνη, καί νά πάρη από τίς πλάτες μας τό στιγματισμό του "θύτη" καί τής κάθε "εγκληματικής πράξης". Πρέπει η Δικαιοσύνη νά αναγνωρίση τά λάθη πού δέν αναγνωρίζονται δέν διορθώνονται.

Είναι λοιπόν καιρόν νά αναγνωρίση πως θύτης ήταν μέχρι τώρα η ίδια η Δικαιοσύνη καί θυματά της εμείς οι ποινικοί κρατούμενοι, αλήθεια, γνωστή μόνο σέ παθόντες καί άτομα μέ αντικειμενική κριτική.

Αξιότιμε κ. Υπουργέ:

Τό αίμα καί οι σάρκες πού γιά πέντε χρόνια στολίζουν τό πάτωμα καί τά σάπια ντουβάρια τής εδώ "φυλακής" δέν επουλώνονται ούτε μέ δεκα ούτε μέ εκατό, ούτε μέ χίλιες, μεταρρυθμίσεις του σωφρονισμού.

Γιά νά γίνη κάτι τέτοιο πρέπει πρώτα απ' όλα νά επουλώσετε τά δικά μας ψυχικά καί σωματικά τραύματα καί μετά νά αρχίσετε μέ καινούριες βάσεις νά θεμελιώσετε τό σάπιο σύστημα του σωφρονισμού, καί γενικά τό χρήσιμο μιάς καινούργιας πραγματικής κοινωνικής δικαιοσύνης πράγμα πού θά κατορθώσετε μόνο μέ μιά γενική αμνηστεία, γιατί όσο κι αν προσπαθήσετε μέ άλλους τρόπου νά κάνετε μιά γενική εκάθαρση δέν θά τό καταφέρεται γιατί οι πληγές μας είναι ακόμη νωπές καί τρέχουν πύον γιά τούς υπαίτιους τής κατάντιας μας, καί αίμα γι' αυτούς πού ξέρουν αλλά αδιαφορούν.

Πρέπει επίσης νά ξέρετε πως αυτά δέν είναι ένα χρέος πού επομισθήκατε μόνο από τίς δικές μου ελπίδες, αλλά από τίς ελπίδες τρισημίση χιλιάδων κρατούμενων καί άλλων τόσων οικογενειών, καί στό οποίο δέν νομίζω ότι έχετε τό δικαίωμα νά τούς απελίσετε.

Διαφορετικά θά είναι πολύ άδικο νά χρησιμοποιήτε τή λέξη "Δίκιο" γιατί θά φθειρόται περισσότερο καί απ' ότι φθειρόταν πρίν τήν αλλαγή, καί τέλος η "ευαγγελιζόμενη αλλαγή" δέν θά είναι μιά πραγματική λαϊκή αλλαγή, αλλά μιά εξουσιαστική αλλαγή.

Εν φυλακές Κερκύρας τή 29-10-81

Μετά πλήρους σεβασμού

Ο κρατούμενος

ΒΛΑΣΙΟΣ ΦΩΦΑΚΗΣ

Υ.Γ. Στήν παρούσα μου επιστολή σου στέλνω ακριβές αντίγραφον (αιτήσεώς μου) τήν οποία υπέβαλα στις 20-4-81, καί αιτούμαι τήν μετατροπή τής ποινής μου από ισόβιον κάθειρξη εις τήν ποινή του θανάτου γιά νά πάψω νά νιώθω φρίκη.

Στό 'Ηράκλειο παρ'όλη την άστοχη παρέμβαση με άπόπειρες μιμησης τρομοκρατικών πράξεων στη διετία 79-80 (ζημιές σέ σχολεία κ.λ.π.) ξεπεράστηκε αυτή η πρακτική, καί οι ίδιοι οι σύντροφοι κυκλοφόρησαν προκήρυξη τόν 'Οκτώμβρη του 80, με τίτλο "χαιρετιτήριο μήνυμα στους σκυταλαίωρημένους μαθητές", σχετική με τό ρόλο του σχολείου στην κοινωνία.

"Όλο τόν χρόνο λειτουργούσαν ταμπλώ στά σχολεία, γινόταν έντονη ζήτηση στίς μαθητικές κοινότητες, άρνηση τής γιορτής του Πολυτεχνείου κ.λ.π.

Τόν 'Ιούλη του 81 έγινε συγκέντρωση ένάντια στην κρατική τρομοκρατία, με άφορμή τής άπεργίας πείνας τών Κυρίτη.

Στόν μουσικό Αύγουστο του πεφωτισμένου Μάνου Χατζιδάκη καί του "σοσιαλιστή" δημάρχου Καρέλλη, κυκλοφόρησε προκήρυξη άρνησης του θεάματος καί τής κοινωνίας του, καθώς καί καταγγελίας τής ιστορικής συμβίβασης του πεφωτισμένου Μάνου μετά του "έπαναστάτου" Σαβόπουλου.

'Ακόμα με άφορμή τά γεγονότα τής "σοσιαλιστικής" Πολωνίας όργανώθηκε τά Χριστούγεννα συγκέντρωση καί πορεία.

Στίς 17 του Γενάρη σάν αντίδραση στό κτύπημα τών καταλήψεων στό 'Αθήνα έγινε κατάληψη διαρκείας μόλις λίγων ώρων σέ έγκαταλειμένο κτίριο του 'Ηρακλείου, ή όποια κίνηση είχε σάν άποτέλεσμα τήν καταδίκη από τήν σοσιαλιστική δικαιοσύνη 15 άτόμων, σέ 108 συνολικά μήνες (9 χρόνια.)

Τό κτύπημα αυτό ήθελε νά συμπληρώσει 4 μήνες μετά ή νέα καταδίκη

Από τόν 'Οκτώμβρη του 81 λειτουργεί συλλογικό βιβλιοπωλείο μετά από πρωτοβουλία 5 συντρόφων, πού μετά αύξηήκαν σέ 19 καί τώρα έμειναν 3. Παρ'όλη τήν καταστολή καί τά προβλήματα πού προέρχονταν από τά "μέσα", πού είναι καί τά γνωστά προβλήματα συνόχης του χώρου (καί πού δέν αναλύονται εδώ), τό βιβλιοπωλείο έπιβιώνει άκόμη καί οι σύντροφοι πού έμειναν κοινωνικοποιούνται σέ συμπαράσταση τών φυλακισμένων συντρόφων, διοργανώνοντας έπιτροπή συμπαράστασης, προβάλλοντας τήν σκευωρία όσο πιό πολύ γίνεται, με όλα τά μέσα, προκηρύξεις, άφίσσες, συναυλία, καταγγελίες στόν τύπο.

Οι πρόσφατες καταδίκες δέν μπορεί παρά νά έντάσσεται στην γενικότερη καταστολή πού ξεκίνησαν τά νέα άφεντικά, όπου οι φυλακίσεις άναρχικών σέ 'Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη είναι μόνο άπλά κρούσματα τής καλά συντονισμένης καταστολής πού έκδηλώνεται με κτυπήματα άπεργιών (Πτολεμαΐδα κ.λ.π.) καί διοχέτευση ψευμάτων από τό κράτος καί τούς νταβάδες -συνώνυμη κόμματα, τύπο καί τηλεόραση.

Αυτοί πού τώρα δέν περνούν τά ιδεολογήματά τους καί τά θεωρητικά κατασκευάσματά τους, χρησιμοποιούν τόσο τήν φυσική έξόντωση τής φυλάκισης, όσο καί τήν λασπολογία-διαστρέβλωση του άληθινού μέσω του κίτρινου τύπου καί τών κομματικών γραφείων.

Στίς τόσες σκευωρίες πού έχουν στηθεί, Χανίων, Σερφών, Τσαγκαράκη, Λάμπρου, Μπουκετάλη, προστίθεται καί αυτή του 'Ηρακλείου.

Μας όσο κατώρθωσαν αυτές νά μάς άναχαιτήσουν, άλλο τόσο θά καταφέρει νά μάς κάμψει καί ή τελευταία του 'Ηρακλείου.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ.

Εσύ νεαρό σπουδαστή(-ια) πού ονειρεύεσαι νά καλύτερέψεις τήν μοίρα τών εργατών εφαρμόζοντας τς επαναστατικές ανακαλύψεις στην βιομηχανία, τί θλιβερή απογοήτευση, τί διαψεύσεις σέ περιμένουν! Αφιερώνεις τήν δραστηριότητα του μυαλού σου, τήν γεμάτη νιάτα, γιά νά επεξεργαστείς τά σχέδια γιά κάποιο π.χ. σιδηρόδρομο πού στρίβοντας γύρω από γκρεμούς καί τρυπώντας τήν καρδιά πελώριων βουνών, θά ενώσει δύο χώρες, από τήν φύση χωρισμένες.

Όταν όμως κάπατε στηθεί η δουλειά, βλέπεις ολόκληρα συντάγματα από εργάτες νά τούς αποδεκατίζει η στέρση καί η αρρώστεια σ'αυτό τό ζωφερό τούνελ. Βλέπεις κάθε μέτρο αυτής τής γραμμής σηματομένο από ανθρώπινα κουφάρια, καρπό ταπεινωτικής απληστίας καί τελικά όταν η γραμμή έχει πιά ανοίξει, τήν βλέπεις νά χρησιμοποιείται σάν δημόσια γιά τούς σκοπούς ενός καταχτητικού στρατού.

Σύ είσαι ένας από κείνους πού έτρεφαν ένα τέτοιο όνειρο, έτσι δέν είναι;

Δέν ξέρω σέ τί κοινωνικό περιβάλλον γεννήθηκες. Πιθανόν ευνοούμενος από τήν τύχη, νάχεις στρέψει τήν προσοχή σου στην μελέτη τής επιστήμης. Αν ναι, τότε ένας μεγάλος δρόμος ανοίγεται μπροστά σου. Μπαίνοντας στην ζωή εφοδιασμένος μ'έκτεταμένες γνώσεις μ'ένα καλλιεργημένο πνεύμα η απ'τήν άλλη μεριά είσαι ένας απλός τεχνίτης κι οι επιστημονικές σου γνώσεις περιορίζονται στά λίγα εκείνα πού έμαθες στό σχολείο. Αλλά έχεις ένα πλεονέκτημα τό ότι έμαθες από πρώτο χέρι τό νόημα μιάς ζωής εξαντλητικού μόχθου, πού αποτελεί τήν μοίρα του εργάτη στην εποχή μας.

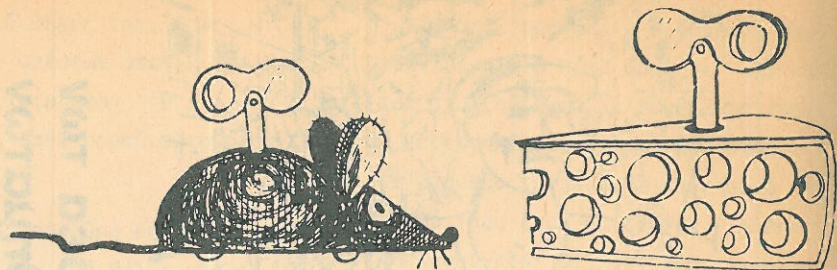
Τέλος με διακόπτεις λέγοντας: "άν η καθαρή επιστήμη είναι πολυτέλεια, άν ο νόμος θεσπίζει τήν αδικία, άν η τεχνική εφεύρεση δέν είναι τίποτα άλλο παρά ένα όργανο εκμετάλλευσης, τότε τί μου απομένει νά κάνω;" Σ'αυτή τήν δικαιολογημένη απορία σου υπάρχουν δύο απαντήσεις. Πρώτον μπορείς νά καταπνίξεις γιά πάντα τήν συνείδηση σου καί νά καταλήξεις μιά μερα νά πεις: "ας πάει στό διάολο η ανθρωπότητα, όσο μπορώ νά χαίρομαι όλες τς απολαύσεις κι όσο οι άνθρωποι είναι αρκετά ήλιθιοι ώστε νά μ'αφήνουν, θά τό κάνω". Η διαφορετικά νά προσχωρήσεις στίς τάξεις μας καί ν'αγωνιστείς μαζί μας στόν μετασχηματισμό τής κοινωνίας.

Αυτό είναι τό λογικό συμπέρασμα στό οποίο πρέπει νά καταλήξει κάθε έξυπνο άτομο, άν κρίνει τά πράγματα αμερόληπτα, όπως τά βλέπει γύρω του κι αγνοεί τά σοφίσματα πού του υποβάλλει η μικροαστική του μόρφωση κι οι συμφεροντολογικές απόψεις τών φίλων του.

"ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΣΚΛΑΒΟ, ΟΤΑΝ ΣΠΑΖΕΙ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ,

ΚΙ ΟΧΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΝΑ ΤΡΕΜΕΙΣ".

Αναρχικοί Πύργου.

Η συνειδητοποίηση γιά κάθε ενέργεια πιστεύουμε πώς είναι τό πρώτο καί απαραίτητο ένζυμο γιά τήν ενέργεια η τήν κατάσταση πού θές νά δημιουργήσεις.

Συνειδητοποίηση είναι μέν νά ξέρεις αυτό πού κάνεις καί κυρίως νά πιστεύεις πώς αυτό πού κάνεις είναι τό σωστό.

Ετσι τό πρόσφατο σπάσιμο του σχολείου τής Ηλιούπολης Λυκείου γιά μας ήταν μιά σωστή πράξη. Επειδή αναλαμβάνουμε τήν ευθύνη όσων λέμε καί όσων κάνουμε βγάλαμε αυτό τό κείμενο γιά νά απευθυνθούμε στόν υπόλοιπο κόσμο γιάτι ανγκαστήκαμε νά σπάσουμε τό σχολικό κτίριο. Τό σχολείο σήμερα μάς γεμίζει καί μάς τροφοδοτεί από αλλοτρίωση, καταπίεση, μοναξιά, σχιζοφρένεια, απογοήτευση.

Μας ετοιμάζει γιά νά γίνουμε τά καινούργια αφεντικά η οι καινούργιοι σαλτιμπάνγκοι(φουκαράδες) τής μισωτής σκλαβιάς πού επιβάλλει τό σύστημα. Είναι τόπρωταρχικό ένζυμο, όπου τό άτομο από τά πρώτα χρόνια τής ζωής του μπαίνει σ'ένα τεχνητό κόσμο θέλει δέν θέλει, όπου τόν χώνουν σέ γνώσεις άσχετες καί άχρηστες γιά τήν ζωή του. Κυριαρχούν στόν ψυχολογικό τομέα τών παιδιών ο φόβος, οι τιμωρίες καί οι βαθμοί. Υπάρχει ο διαχωρισμός σέ καλούς καί κακούς. Όπου αργότερα παίζει σημαντικό ρόλο, γιάτι ο καλός γιά τό σχολείο θά ναι τό καινούργιο αφεντικό, ο κακός θά ναι ο μισωτός σκλάβος.

Ετσι τό σχολείο δημιουργεί τόν ανταγωνισμό. Διαχωρίζει τούς ανθρώπους, τούς καταταμαχίζει με άποτέλεσμα νά κυριαρχούν τά συμφέροντα. Όπότε ο ένας εκμεταλεύεται τόν άλλο, ο ένας σκοτώνει τόν άλλο. Γνωστός είναι επίσης ο αντισεξουαλικός, αντιοργασμικός μηχανισμός του σχολείου.

Κανένα παιδί δέν τήν "βρίσκει" σ'αυτό τό γκέτο. Όταν είναι στό σχολείο κοιτάζει με ποιές μεθόδους θά μπορέσει νά γλυτώσει τς χρόνους καί αποβλακωμένες ώρες του.

Δέν υπάρχει απόλαυση, υπάρχει απομόνωση μέσα στό σχολείο.

Σού κάνει συνείδηση πώς ο έρωτας είναι ανήθικος.

Σού μαθαίνει νά γίνεσαι δούλος καί αφεντικό.

Σού μαθαίνει νά μισείς τό σώμα σου καί τόν ίδιο σου τόν εαυτό.

Σού μαθαίνει νά σέβεσαι αυτούς πού σέ γαμάνε καθημερινά.

Ο μαθητής δέν έχει δικιά του προσωπικότητα. Τό σχολείο τόν παραδίδει στην κοινωνία ικανό μόνο νά ζητάει χιλίες δυό εκτονώσεις.

Τό άποτέλεσμα είναι νά αλλοτριώνεται, καί νά μόν βλέπει άλλα ζωτικά προβλήματα πού τόν ενδιαφέρουν καί είναι επικίνδυνα γιά τήν εξέχουσα, όπως η αυτοδιεύθυνση, ο θάνατος τής εργασίας, ο έρωτας, τήν παιχνίδια καί η απόλαυση τών οριών καί επιθυμιών του ατόμου.

Οι καθηγητές από τήν άλλη πλευρά, αυτοί οι έμμισθοι μπράβοι του συστήματος δέν κάνουν τίποτα άλλο από τό νά καταπιέζουν καί νά εξορκίζονται τς αδυναμίες τών παιδιών, σέ κάθε τι πού κάνουν. Φυσικά δέν ξέρουν ότι εμείς έχουμε καταλάβει, πώς με αυτό τόν τρόπο προσαθούν νά κρύψουν τς δικές τους αδυναμίες καί κόμπλεξ.

Ετσι λοιπόν αυτές οι σκέψεις καθώς καί η συνειδητοποίηση αυτών τών σκέψεων μάς οδήγησαν στό νά καταστρέψουμε τό Λύκειο τής Ηλιούπολης. Τέτοιοι χώροι σάν τό σχολείο είναι μόνο γιάννα καταστρέφονται.

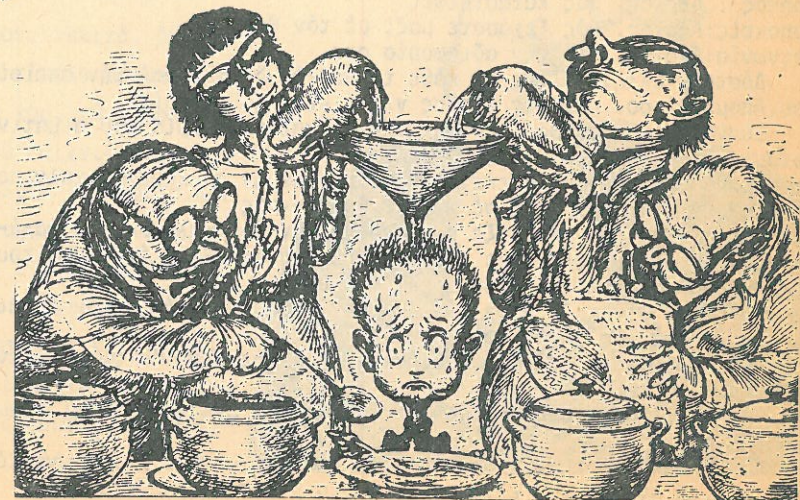
Καιρός τό κατάστρεμμα του σχολείου ν'αρχίσει νά περνάει σέ πιό πολλές ρίζες, νά γίνεται πιό μαζικά, γιά νά φτάσουμε στην απαλλοτρίωση.

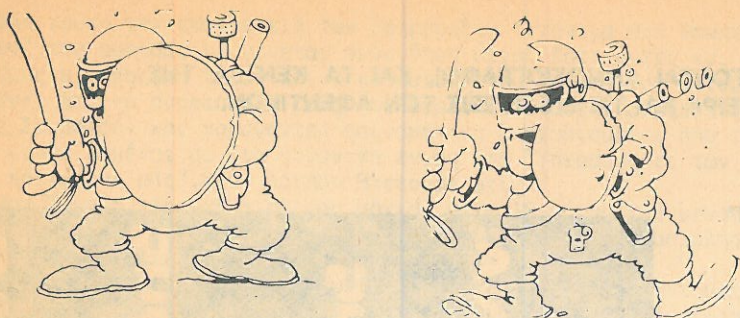
Απαλλοτριώστε αυτούς τούς χώρους τής φυλακής καί αντί γιά 6 ώρες μάθημα νά κάνουμε 6 ώρες έρωτα. "Όσο πιό πολύ κάνω έρωτα, τόσο πιό πολύ κάνω επανάσταση"-σύνθημα του Γαλλικού Μάη.

Φυσικά εμείς δέν εγκρίνουμε τήν βία, αλλά η βία σέ μιά προεπαναστατική περίοδο πρέπει νά είναι συνδεδεμένη με τήν πολιτιστική επανάσταση.

Η βία λοιπόν είναι η άμυνά μας στην καταπίεση, η ανάγκη γιά νά επιβιώνουμε.

ΟΜΑΔΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΝΟ 1 ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΟΥ ΦΟΙΤΗΤΑΡΙΑΤΟΥ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΜΑ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
...ΠΙΣΩ ΕΧΕΙ Η ΑΧΛΑΔΑ ΤΗΝ ΟΥΡΑ...

Ο θρυματισμός της επαναστατικής εικόνας που παρουσίαζε το ΠΑΣΟΚ κατά την περίοδο της αντιπολίτευσης, πάγωσε προς στιγμήν τα αισιόδοξα χαμόγελα που ζωγραφίστηκαν άμεσως μετά την ανατολή του πράσινου "σοσιαλιστικού" ήλιου, στα ρυτιδωμένα πρόσωπα των αιωνίως προδομένων εργατών, αφήνοντας άναυδους και αυτούς ακόμη που συνειδητά πάλεψαν και βοήθησαν για την υπόθεση της "αλλαγής".

Οι τελευταίες αυταπάτες για κοινωνική δικαιοσύνη, ποδοπατήθηκαν βαναυσα από τους μπάτσους των ΜΑΤ, τρεις μόνο μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας από τη δημοκρατική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και σέ διάστημα λιγότερο των 2 μηνών.

Συγχρόνως όμως η τρομοκρατική-φασιστική αυτή επίθεση εναντίον του λεγόμενου κινήματος κοινωνικής κριτικής και αμφισβήτησης, απεκάλυψε στη συνείδηση των νεαρών εξεγερμένων, αυτό που όλοι φοβούνταν, αλλά κανείς δεν τολμούσε να παραδεχτεί:

"ΟΣΟ ΠΟΙΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ ΦΟΡΑΕΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ, ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΕΙΔΕΧΘΗΣ ΕΙΝΑΙ"

Η ανάπτυξη του κεφαλαίου που ο ελληνικός καπιταλισμός, στην προοπτική του εκσυγχρονισμού του, εμπιστεύτηκε στον Αντρέα, είναι η κύρια δύναμη που βρίσκεται πίσω απ' το ΠΑΣΟΚ και κινεί τα νήματα της "αλλαγής".

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα, η προσπάθεια εκ μέρους της κυβέρνησης να εντάξει την Ελλάδα στον διεθνή και ειδικότερα στον Ευρωπαϊκό κύκλο του κεφαλαίου (βλέπε το ξεπούλημα του αιτήματος για εξοδό από την ΕΟΚ) συνδυάζεται με την παράλληλη εκτόνωση της ολόένα αυξανόμενης διάθεσης των εργατών για αυτοδιαχείριση.

Εγγυητής, για τον Ελλαδικό χώρο, της διεθνούς οργάνωσης καταστολής που σκοπό έχει την κατάπνιξη των σποραδικών εκρήξεων επαναστατικής-αμφισβήτησης του κυβερνητικού ΠΑΣΟΚ προσπαθεί με κάθε τρόπο να εξασφαλίσει στη σφαίρα επιρροής της το ληθαργικό ύπνο όλων, για τη διατήρηση μιάς τάξης πραγμάτων που θεμελιωδώς είναι ίδια παρά τις παραλλαγές των ιδεολογικών ή νομικών της μεταμορφώσεων.

Τώρα όπως και πρώτα, εδώ όπως και παντού, κυριαρχεί η ίδια κοινωνία της αλλοτρίωσης, του ολοκληρωτικού ελέγχου και της θεαματικής κατανάλωσης.

Ετσι οι εξοντωτικές ποινές των δύο χρόνων εις έκαστον που επιβλήθηκαν στους αναρχικούς (παρά το γεγονός ότι ποτέ κανείς δεν καταδικάστηκε ούτε ένα μήνα για παρόμοια περίπτωση, αν και οι τοίχοι είναι νεμάτοι πράσινα και κόκκινα συνθήματα) δεν αποτελούν παρόλ' αυτά ηχηρό προανάκρουσμα της κατασταλτικής πολιτικής που πρόκειται να ακολουθήσει η κυβέρνηση.

Δεν αποτελούν παρά το εναρκτήριο σάλπισμα του ψυχολογικού πολέμου που σκοπεύει να εξαπολύσει το κράτος ενάντια στους εργάτες και σε όσους τολμούν να αμφισβητούν τη λογική του συστήματος, με στόχο την ολοκληρωτική τους υποταγή στην ηθική της εργασίας.

Συμμετέχοντας τελετουργικά στο μεγάλο θέαμα της "αλλαγής" η κοινοβουλευτική σταλινική Αριστερά, δεν ντρέπεται να ανακαλύπτει πώς ήδη πνέει σοσιαλιστικός άνεμος ελευθερίας και δημοκρατίας, τη στιγμή που τα γονικά ΜΑΤ εισβάλλουν στα κατεληγμένα σπίτια θυμίζοντας Νοέμβρη '80, τη στιγμή που οι ξυλοδαρμοί στην ασφάλεια συνεχίζουν να αποτελούν συνηθισμένο φαινόμενο, τη στιγμή που τα στημένα δικαστήρια (που λίγο πολύ θα πρέπει να τους θυμίζουν και τις περίφημες δίκες της Μόσχας) συνεχίζουν να τιμωρούν "παραδειγματικά" τους αμφισβητίες σπέρνοντας τον ψυχολογικό πανικό, σ' όλους όσους συνειδητά αγωνίζονται για την πραγματική εγκαθίδρυση της εξουσίας των εργατικών συμβουλίων (σοβιέτ).

Δεν ντρέπονται οι επαγγελματίες απαιτήνες που τόσο καλά ξέρουν να κρύβονται πίσω από τα σφυροδρέπανα, να ζητάνε την εκκένωση των κατεληγμένων σπιτιών ανακαλύπτοντας πώς έχουν γίνει "κέντρα αλήτιων και προβοκατόρικων ενεργειών" (ΚΑΛΟΥΔΗΣ Βουλ.ΚΚΕ) δίνοντας το ηθικό έρισμα στη δημοκρατική μας κυβέρνηση να επέμβει με φασιστικό τρόπο και εκδιώξει από τα σπίτια αυτούς που προσπάθησαν να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση της άμεσης δημοκρατίας.

Δέν είναι όμως μόνο αυτό. Η πανέξυπνη κυβέρνηση ξέρει πολύ καλά να παίξει και σε πολλά ταμπλώ.

Οι εξαγγελίες περί απόδοσης "χάριτος" ήταν ένα άσχημο παιχνίδι που έπαιξε η Κυβέρνηση της "αλλαγής" στους φυλακισμένους.

Ποντάροντας σ' αυτούς που ζητώντας έμπρακτα την ελευθερία τους, κατέληξαν να δέχονται αποκάλυπτα και καθημερινά το φασισμό και τη βία της εξουσίας στις φυλακές στόχευε στην εξαγορά των συνειδητών των πλατειών λαϊκών στρωμάτων, τις οποίες έχει τη δυνατότητα να διαμορφώνει και να κατευθύνει με τα μέσα μαζικής αποβλάκωσης (TV, εφημερίδες κλπ.).

Τι σχέση όμως μπορεί να έχει κανείς μ' ένα "σοσιαλισμό" που τσακίζει τις ελπίδες αυτών που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη μιάς ζεστής ανθρώπινης παρουσίας, πάνω στους βράχους της πολιτικής σκοπιμότητας;

Μέ ένα "σοσιαλισμό" που αφού μετατρέψει τις πρόσκαιρες υποσχέσεις που γενναιόδωρα σκορπάει, σε ψήφους εξαφανίζει τα υποτιθέμενα κίνητρα -σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κλπ. μόλις ανοίξει η κάλη;

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ:

Ηδη η περιβόητη "Αλλαγή" τοποθερήθηκε στο μαυσωλείο της πολιτικής ιστορίας της Ελλάδας όπου παραμένουν ερμειτικά κλεισμένες-μή τυχόν ξεχυθούν και σαρώσουν τα πάντα- οι μούμιες των προλεταριακών ελπίδων και προσφέρεται που και που για λαϊκό προσκύνημα.

Η καρικατούρα της "αλλαγής" που μέχρι τώρα μετέφεραν οι εντολοδόχοι της καπιταλιστικής ανάπτυξης του κεφαλαίου στην Ελλάδα δεν είναι παρά το πτώμα του σοσιαλισμού που πέθανε εδώ και 60 χρόνια στην ΕΣΣΔ, με την ολοκλήρωση της γραφειοκρατικής αντεπανάστασης και απειλεί να συνθλίψει κάτω από το νεκρό του βάρος τις επιθυμίες και τα αιτήματα του προλεταριάτου και των εργατών όλου του πλανήτη. ΦΙΛΙΤΑΤΟΙ: ΑΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΑΣ, ΣΑΣ ΥΠΟΧΩΜΑΣΤΕ ΟΤΙ ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΜΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΟ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ΘΑ ΓΙΟΡΤΑΣΕΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΘΕΜΕΛΙΩΝΟΝΤΑΣ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 1982

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΟ ΦΟΙΤΗΤΑΡΙΑΤΟ

Στις 17 του Μάρτη καταδικάστηκαν από το τριμελές πλημелейο-δικείο 'Ηρακλείου 6 σύντροφοι σε ποινές φυλάκισης 23 ηνών. "Αν και κανείς τους δεν είχε συλληφθεί επ' αυτοφώρω κατηγορήθηκαν για άναγραφή συνθημάτων στους τοίχους του 'Ηρακλείου στις 22, 23 'Απρίλη του 81.

Τό επόμενο πρωί της άναγραφής η ασφάλεια 'Ηρακλείου στην προσπάθεια της να βρεί βιαστικά κάποιους "ένдохους", συνέλαβε ενώ στις 12 π.μ. ενώ βριναίναν από τα σπίτια τους τους γνωστούς στη ασφάλεια για την αντίεξουσιαστική τους δράση, Γ.Σ και Σ.Β. Και οι δύο σύρθηκαν στο τμήμα με διάφορες δικαιολογίες -στον Γ.Σ ότι κατηγορείται για κλοπή περιπτέρου, στον Σ.Β είπαν ότι τον ήθελε ο διοικητής.

Στις επόμενες απαιτήσεις τους για να επικοινωνήσουν με δικηγόμο οι μπάτσοι τους κτυπούσαν και τους έβριζαν.

Μετά από 3 ώρες απομόνωσης τους κατηγορήσαν για την άναγραφή συνθημάτων.

Στις επόμενες άρνήσεις τους αντίταξαν την μέθοδο των αστυνομικών κάθε εξουσίας: απόκάλυψη βία, διαρκή φάλαγγα στον Γ.Σ και συνεχή κτυπήματα σε όλο το σώμα και στους δύο.

Μετά από ένα 12ωρο βασανισμών κατώρθωσαν (γύρω στα μεσάνυχτα), να τους αναγκάσουν να υπογράψουν τα χαρτιά των υποτιθέμενων δολογίων τους.

Οι δολογίες ένοχοποιούσαν και άλλους 4 συντρόφους, όλους γνωστούς για τις αναρχικές ιδέες τους. - Σημειώνεται ότι δύο από αυτούς βρισκόταν εκείνες τις μέρες λόγω των διακοπών του Πάσχα στα χωριά τους και αποδεδειγμένα με μαρτυρίες των συγχωριανών τους δεν κατέβηκαν στο 'Ηράκλειο τις μέρες της άναγραφής των συνθημάτων.

Η δίκη διεξήχθη σε κλίμα έντονης αστυνομοκρατίας, έντονης προκατάληψης από μέρους των δικαστών, καθώς και με σωρεία νομικών παρατυπιών, -συγκεκριμένα δεν δέχτηκαν τις ιατρικές γνωματεύσεις που δόθηκαν από κρατικά νοσοκομεία, που έδειχναν ότι δύο κατηγορούμενοι έπασχαν από μη έσκεμνες άσθενειες (διάσειση ο Μ.Φ και κολικό ο Γ.Σ) που δικαιολογούσαν άναβολή της δίκης. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να δικασθούν έρήμην οι δύο σύντροφοι να αφαιρεθεί το δικαίωμα υπεράσπισης από τους δικηγόρους τους, και βέβαια να καταζητούνται.

Για την δίκη είχε κινητοποιηθεί ολόκληρη η δύναμη της χωροφυλακής Κρήτης και επιτράπηκε η είσοδος στη δίκη σε λιγώτερο από 10 άτομα. Οι δικαστές έψαχναν στα χαρτιά τους κατά την διάρκεια της άγρευσης των δικηγόρων και της άρνησης των κατηγοριών από τους κατηγορούμενους. Τό ίδιο έκαναν και ενώ οι κατηγορούμενοι κατηγορούσαν την ασφάλεια για τις σκευωρίες και τους βασανισμούς.

Εν τω μεταξύ η είσαγγελία 'Ηρακλείου καθυστερεί -άραγε γιατί; - την εκδίκαση της μήνυσης (1274/81) που κατέθεσε ο Γ.Σ εναντίον 6 αστυνομικών των Μοιράρχου Ν. Ασημακόπουλου, έννοματάρχη Πάκου και 4 χωροφυλάκων. Η μήνυση στηρίζεται εκτός από τις προσωπικές μαρτυρήσεις στην υπ' αριθμόν (1874/81) ιατρική γνωμάτευση του κρατικού Βενιζέλειου νοσοκομείου, που αποδεικνύει τον βασανισμό του Γ.Σ. 'Ακόμη η είσαγγελία καθυστερεί την μήνυση του Μ.Μ. (1276/81), τον οποίο κτύπησαν οι μπάτσοι στο πρόσωπο σπάζοντας του τα γυαλιά, στην απόπειρα σύλληψής του.

'Ακόμα η είσαγγελία άπέρριψε σαν άσθητική και άναληθη την μήνυση του Μ.Φ. για ξυλοδαρμό, με τό γελοίο επιχείρημα ότι δεν μπορεί ναχε κτυπηθεί στον προθάλαμο της ασφάλειας, μιάς και αυτός χρησιμεύει για την εξυπηρέτηση των πολιτών, όποτε -και ενώ η ώρα ήταν 3 τό βράδυ- όποιος όδηποτε πολίτης θά μπορούσε να καταστεί μάρτυρας του ξυλοδαρμού. (Ξέρετε πολλούς πολίτες να τρέχουν στην ασφάλεια στις 3 τό βράδυ για πληροφορίες;)

Η σκευωρία αυτή ήρθε να κτυπήσει τις δραστηριότητες των συντρόφων αυτών που με την δράση τους (βιβλιοπωλείο, συνεχής παρέμβαση με άφισες, μπροσοϋρες, προκηρήξεις) είχαν άρχσει μία προσπάθεια κοινωνικής κριτικής-ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Ταράζοντας τά νερά, ξεσκεπάζοντας τό πρόσωπο των "προοδευτικών" κομμάτων, δρώντας σαν αντίποδας των εύνοχιστικών μέσων έννημέρωσης-διάβαζε άποκόλιμησης.

Δέν είναι τυχαίο που η φυλλάδα "Δημοκράτης", που πρόσκειται στο ΚΚΕ διαλαλούσε για βδομάδες τό ξεβρώμισμα του 'Ηρακλείου από τά άντικοινωνικά στοιχεία "τά άνθρώπινα ύποπρόδοντα", όπως μάς άποκαλέσανε εύχαριστώντας τους μπάτσους για τό εύάρεστο κρινω-νικό έργο τους.

ΑΣ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΜΑΪΜΟΥΔΕΣ ΠΟΥ ΛΕΓΟΝΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ, ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΕΥΜΕΝΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ...

ΠΟΙΟΙ ΑΠ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΠΟΥ " ΠΡΕΣΒΕΥΟΥΝ " ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ - ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΑΝΕ ΕΣΤΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΤΕΣ Η ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΠΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΑΣ ΜΑΣΤΟΥΡΩΝΟΥΝ;

Καθημερινά στον αστικό και " ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟ " τύπο που δυστυχώς είναι η κύρια πηγή της επιθυμίας μας για πληροφόρηση, οι πληρωμένοι κοντυλοφόροι της " ΑΛΗΘΕΙΑΣ " μάς βομβαρδίζουν με πομπώδεις και παραμορφωτικές παρουσιάσεις, για θέματα που θεωρούν πως " χρειάζεται να πληροφορηθούμε " αποκαλύπτοντας σαφέστατα, παρά τη θελήσή τους - ότι τα μοναδικά κίνητρα που έχουν όριοθετούνται στα πλαίσια των συμφερόντων αυτής της κοινωνίας που αντιπροσωπεύουν και που με τον πιο ύπουλο και βρώμικο τρόπο προσπαθούν να συντηρήσουν.

Στην προτοπορία της ιδεολογικής μας υποταγής στα συμφέροντα του κάθε είδους αφεντικών, ο τύπος που σαν ενεργητικό και διαδραστήριο κομμάτι της εξουσίας, επηρεάζεται και συγχρόνως μάς τοποθετεί στο μυαλό μας το σύνολο των " ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ " μεθόδων ανάλυσης που χρησιμοποιεί ο καθένας μας για να κατανοεί την καθημερινή ζωή του πάντα όπως συμφέρει σ'αυτούς, καθώς επίσης μάς " ΔΩΡΙΖΕΙ " και την θεωρητική κάλυψη της αδυναμίας μας για εξάρτηση. Οι εφημερίδες λόγω της καθημερινής τους παρουσίας στη ζωή " ΜΑΣ " έχουν το μονοπώλιο της πληροφόρησης " ΜΑΣ ", και παρόλες τις φαινομενικές διαφοροποιήσεις - αν είναι λιγώτερο ή περισσότερο, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ, ΔΕΞΙΕΣ, ΚΕΝΤΡΕΣ, Η ΑΡΙΣΤΕΡΕΣ, ΑΔΕΣΜΕΥΤΕΣ Η ΔΕΥΣΜΕΜΕΝΕΣ - συντονίζονται στην προσπάθεια να μάς πείσουν - όσο μπορούν πιο ανώδυνα - να συνεχίσουμε να αποτελούμε τους θεατές της ζωής μας. "Όλες συντονίζονται να μάς πείσουν να αναζητήσουμε την απελευθέρωσή μας από τους καταναγκασμούς σε μία νέα ή παλιά εξουσία που εκφράζουν.

"Όλες οι εφημερίδες μάχονται για την " ΑΛΗΘΕΙΑ " για το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, είναι υπερασπιστές του δικαίου, και πολέμιοι του άδικου άφροισμένου στην αντικειμενική πληροφόρηση, ταγμένοι να υπηρετούν τις " ΑΞΙΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ " που είναι έξω από κάθε πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό συμφέρον και άλλα τέτοια παραμύθια που καταλήγουν με την πρακτική τους να αποδεικνύουν ότι:

- 1) το σύνολο των μέσων πληροφόρησης δεν είναι τίποτα άλλο εκτός από μία επιχείρηση κέρδους.
- 2) κανένα επάγγελμα - και κύρια του δημοσιογράφου - δεν έχει την δυνατότητα να βρή τη " ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ " και να μοστράρεται σαν λειτούργημα.
- 3) αδέσμευτη δημοσιογραφία δεν υπάρχει, αλλά μεθοδευμένη πληροφόρηση που ο δημοσιογράφος είναι όργανο και εκτελεστής των συμφερόντων του αφεντικού στον οποίο ανήκει.
- 4) η θεματολογία κάθε "ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ " εφημερίδας προσδιορίζεται στο κατά - πόσο τά ναρκωτικά - που προσφέρουν θα βρουν πρόσφορο έδαφος για να πουλήσουν περισσότερα φύλλα.

"Έτσι λοιπόν βλέπουμε ότι τα κίνητρα των κραυγαλέων τίτλων "ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ" των εφημερίδων σε σχέση με τα ναρκωτικά, και οι "ανθρώπινες" εκλήψεις στις αμόλυντες καρδιές" κύρια περιστρέφονται σε δύο βασικούς άξονες:

- 1) οι υπερασπιστές της υποταγής μας έχουν συνηθιστοποιήσει πως οι αξίες της κοινωνίας που αντιπροσωπεύουν - και ύπουλα προσπαθούν να συντηρήσουν - έχουν μπει σε διαδικασία αποδιοργάνωσης. Έχουν συνηθιστοποιήσει πως αποδιοργανώνεται η τάξη των πραγμάτων τους που στηρίζεται στην επιβολή να κάνουμε πάντα ότι θέλουν τα αφεντικά. Έχουν συνειδητοποιήσει πως αποδιοργανώνεται ο φόβος που επιβάλλουν στους υποτακτικούς τους.
- 2) είναι μία ακόμη προσπάθεια του πλέγματος της εξουσίας, φωνάζοντας σπαρτακτικά για το μεγάλο κίνδυνο των ναρκωτικών να ναρκώσει τα μυαλά και τις καρδιές των οπαδών της αποπροσανατολίζοντάς τους μη τυχόν και ανακαλύψουν το έδαφος για να πραγματοποιούν οι επιθυμίες εκείνες που άμφισβητούν συνολικά την κυριαρχία τους.

Να ποιοι είναι οι τίτλοι των αστικών φυλλαδίων στην παρουσίαση τους, σε σχέση με το θέμα των ναρκωτικών:

- " ΒΓΑΛΤΕ ΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΦΟ " ΑΚΡΟΠΟΛΙ 29.11.81
- " ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΛΕΥΚΟ ΘΑΝΑΤΟ " ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ 15.12.81
- " ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΜΕΛΟΣ ΣΕ ΣΠΕΙΡΑ ΗΡΩΙΝΗΣ " ΜΕΣΗΜΒΡΩΝΗ 8.12.81
- " ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ " ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 16.12.81
- " ΑΝΕΝΤΙΜΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΙΛΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ " ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 19.12.81
- " ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΤΟ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ " ΝΕΑ 14.1.82
- " ΑΝΟΡΓΑΝΩΤΗ Η ΑΝΤΙΜΕΤΟΠΙΣΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ " ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 10.1.82
- " ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΤΕΚΤΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ " ΑΥΓΗ 19.1.82
- " ΓΕΝΗΘΗΚΕ ΠΡΕΖΟΥ " ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 14.12.81
- " ΤΟ ΘΕΡΙΟ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ " 19.12.81
- " ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΕΙΣ " ΕΘΝΟΣ
- " ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΚΥΛΙΑ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ " ΒΡΑΔΥΝΗ 26.2.82
- " ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ " ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 2.2.82
- " ΟΡΓΙΑ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ " ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
- " ΒΓΑΛΤΕ ΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ " ΑΚΡΟΠΟΛΙ 29.1.82

Και μετς λοιπόν από τη σκοπιά του ρόλου που έχει ο καθένας μας στη κοινωνία, αγοράζουμε την εφημερίδα "ΜΑΣ" που τά λέει καλά. Διαμορφώνουμε γνώμη που είναι από τα πριν διαμορφωμένη. Πληροφορούμεθα όπως αυτοί θέλουν να μάς πληροφορήσουν, και με την άνεχία μας συντηρούμε και αναπαράγουμε την κοινωνία αυτή, που δεν μάς άρσσει, (χωρίς να καταλαβαίνουμε) άποτελώντας ενεργητικά κύματα ενός χαρτικού πλέγματος, που εξαναγκάζει τον καθένα μας να υπάρχει στο περιθώριο της ζωής μας. Καιρός πιά η καχυποψία που έχουμε απέναντι στο σύμολο των μέσων πληροφόρησης, να συγκεκριμενοποιηθεί, να αναλυθεί και να βιωθεί η άρνησή τους.

"Ας αντιμετωπίσουμε την καταστροφικότητα της " 4ης εξουσίας του κεφαλαίου " όπως της αρμόζει. -

ΥΠΟΚΡΙΤΕΕΣ!
ΟΙ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ:
Βιάζονται
Α
μπατσούς
εξαπατιώνται
Π
δικηγόρους
ληστεύονται
Ο
φύλακες
γιατρούς
βασανίζονται
δημοσιογράφους
ΚΑΙ
ΟΛΟΙ ΚΑΝΕΤΕ ΤΟ ΚΟΡΟΪΔΟ

"Ο κόσμος των πρεζάκηδων έχει διάταξη πυραμίδας: οι πάνω άπομυζούν τους άμέσως από κάτω- δεν είναι τυχαίο που οι μεγαλύτεμοι είναι πάντα παχύσαρκοι και οι πρεζάκηδες του δρόμου αδύνατοι και καχεκτικοί- πάντα προς όφελος και σε απόλυτη εξάρτηση με την κορυφή ή τις κορυφές (μία και υπάρχουν πολλές τέτοιες πυραμίδες) που τρέφονται με ανθρώπους απ'όλες τις φυλές του κόσμου, και όλο αυτό το οικόδομημα στηριγμένο στις βασικές αρχές του μονοπωλίου:

- 1) Ποτέ δεν δίνεις τίποτα για ψίχουλα.
- 2) Ποτέ δεν δίνεις περισσότερο απ'όσο πρέπει να δώσεις.

(Πάντα να κρατάς τον αγοραστή σου πεινασμένο)

- 3) Πάντοτε παίρνεις πίσω τα πάντα, που κεί κατά πάσα πιθανότητα μπορείς.

"Ο έμπορος πάντοτε τα παίρνει πίσω όλα. "Ο πρεζάκις χρειάζεται όλο και περισσότερη πρέζα για να κρατηθεί σ'ανθρώπινο επίπεδο... για να διατηρεί τη νηφαλιότητα.

"Η πρέζα είναι το πρότυπο του μονοπωλίου και της αποκλειστικής κατοχής.

Μπορείς νάσαι ψεύτης, "καρφί" των φίλων σου, να κλέψεις, να κάνεις ό,τιδήποτε για να ικανοποιήσεις την απόλυτη ανάγκη. Γιατί θα είσαι σε μία κατάσταση απόλυτα άρρωστημένη, απόλυτης εξάρτησης και μη έχοντας καμιά άλλη εκλογή-.

Πέρα από μία δρισεμένη συχνότητα ή ανάγκη δεν αναγνωρίζει τίποτα απόλύτως, ούτε όριο ούτε έλεγχο...

Στην γλώσσα της ανάγκης: "Θά μπορούσες;" Και όπωσδήποτε μπορείς.

Σήμερα το μικρόβιο της πρέζας είναι το υπ αριθμόν ένα πρόβλημα της δημόσιας υγείας σ'όλο τον κόσμο.

Σε όλη αυτή την εκστρατεία των Εφημερίδων "εναντία στο θάνατο των ναρκωτικών" που ουσιαστικά γίνεται συνειδηση στους Κρατούντες και στα στηρίγματά τους ο φόβος, μή τυχόν και η κατάσταση του κοινωνικού αυτού φαινομένου ξεφυγει από τα συμφέροντά τους και πάρει διαστάσεις ανεξέλεγκτα εναντία τους, Συμβαλουν και παραγοντες φαινομενικά διαχωρισμένοι από τον Τυπο, αλλά που είναι δεμένοι σε μια οργανική ενωση της "Υπερασπισής των Ηθικών αξιών της κοινωνίας μας". Έτσι λοιπόν βλέπουμε ότι:

- 1) Στην Σύνοδο του Απριλίου που άρχισε στις 19 αυτού του μηνός στο Στρασβούργο, ένα από τα δύο "σοβαρώτατα" προβλήματα που θα απασχολήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι τα ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ.
- 2) Ετοιμάζεται από τους Κυβερνώντες Νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση του προβλήματος των Ναρκωτικών, στο οποίο λεγεται πως Σοσιαλιστικά αντιμετωπίζοντας το θέμα θα επιβάλει αυστηρότατες ποινές.
- 3) Δημιουργήθηκε επιτροπή από το σεβαστό μας Υπουργείο Δημοσίας Ταξης η οποία θα πάει βόλτα στις "Εκσυγχρονισμένες" χώρες για να μελετησθ τα εκεί κεντρα αποτοξινωσις και άλλα "ευεργετικά" μέτρα για τους "πασχόντες" για να γίνουν και εδώ.
- 4) Έχουν δημιουργηθεί περισσότερες από 6η επιτροπές Γονέων και Κηδεμόνων Επιτροπών Ειρήνης και κυκλοφορούν περίπου 30-35 φυλλάδια για την ενημέρωση του κινδύνου, γιατί τα ναρκωτικά χτυπήσαν και την δική τους πορτα.
- 5) Η εκκλησία σαν εκπροσωπος της Ηθικής δραστηριοποιήθηκε με κηρυγματα και φυλλάδια επι του θεματος, γιτι τον τελευταίο καιρο δεν έχει πελατεία.
- 6) Διαφοροι Ιεραποστολοι της αληθείας κανουν ερευνες και γκαλοπ για το ποσοι Ελληνες φουμαρουν ναρκωτικά.
- 7) Το Υπουργείο Δημοσίας Ταξης επι της τάξης του αρμοδιότητα αυξησε τον αριθμο που αποτελειτο η Διωξι Ναρκωτικών.
- 8) Τα κοματα εβαλαν στην καθοδηγητική διαδικασία δυο φορές την βδομαδα μαθημα για την αποφυγη χρήσις ναρκωτικών γιατί πολλοι "συντροφοι" τωρα τελευταία δεν πανε καθολου καλά.
- 9) Το Υπουργείο Παιδείας δημιουργησε επιτροπή από τον Υφυπ. Παιδείας μοραλη τον Εγκληματολογο Πανουσηκ.α. για να δημιουρghσουν μαζί με τους γονεις τα θεμελια των προυποθεσεων ωστε οι μαθητες να μην βρισκουν "διεξοδο στα ναρκωτικά".
- 10) Διαλεξεις σε Δήμους και σε "Ελευθερα πανεπιστημια "για τον μπαμπολο των ναρκωτικών που συνοδευονται και από διαστρεβλωτικές ταινίες για αυτο

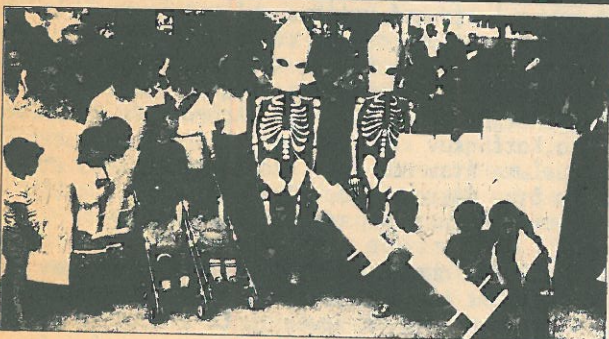

ΜΑΝΑ μην στενοχωριέσαι, δέν αξίζει τον κόπο.
 1) Τίποτα πολυτιμότερο από την αξιοπρέπεια.
 2) Η Αστυνομία και η πρόσφατη Δημοκρατία με κάνανε το ξικομανή.
 3) Η Αστυνομία πουλάει την ηρωίνη διά μέσου των ρουφιάνων.
 4) Θάνατος στους ρουφιάνους που κυκλοφορούν έξω, με πολυτελή αυτοκίνητα.
 5) Δέν γνωρίζω τους 5 ούτε εξ' όψεως, Κακοκάλα, Κοσκινά, Ζυγούρη, Φαρμάκη, Ηλιόπουλο.
 6) Δέν έπρεπε νά βρίσκομαι εδώ στη χειρότερη φυλακή, τό δήθεν ψυχιατρικό ίδρυμα με τά περισσότερα σίδερα, απ' όλες τίς φυλακές γιά αποτοξίνωση.
 7) Θεραπεία καί πράσινες στολές; Μήπως δέν υπάρχουν άλλα ιδρύματα;
 8) Άλλαγή στους δολοφόνους, τομάρια καί δίωξη ναρκωτικών. "Ας γίνουν υπεταξήδες, σκαφτιάδες ή ότι άλλο. Μπράτσα έχουν."
 9) Γιατί με ξευτέλισε έτσι ή αστυνομία πατώντας στο πτώμα μου γιά νά πάρουν γαλόνια; Δέν τούς έφταναν οι βίλες, τά ωράια τους άμάξια τά κότερά τους κτλ. ή με ζήλευαν; "Αν καί τότε εύχομαι νά χρειαστούν καί τά παιδιά τους ναρκωτικά, αλλά κάτω από άρρώστιες καρτίνο καί νά βράσκουν καί οι ίδιοι Μάστορας, Αντωνίου, Θύμιος, Έλευθερίανος."
 10) Δέν έχει νόημα ή ζωή ατέες τίς συνθήκες".

Κείμενο του
 τοξικομανή
 Πανοουλου
 ηου
 αυτοκτονησε
 στο γυμνα
 τρειο.
 ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ.

ΕΘΝΟΣ

Σαν στραγάλια μοιράζουν τα ναρκωτικά

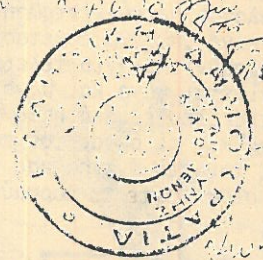

Και άλλη συνουσία
 ζοηκωθήκε χτες κατά των
 ναρκωτικών. Ήταν τα
 Εξάρχεια όπου τα
 ναρκωτικά μοιράζονται σαν
 στραγάλια μετά τις 10 το
 βράδυ και όπου
 λειτουργούν 40 πορνεία, 30
 ντισκοτέκ και 70 μπαρ. Οι
 κάτοικοι της συνουσίας σε
 ογκώδη συγκέντρωσή τους
 άζωσαν να ληφθούν ριζικά
 μέτρα σωτηρίας των
 παιδιών τους από τους
 εμπόρους των ναρκωτικών.
 Τη συγκέντρωση
 ακολούθησε πορεία στη
 Βουλή όπου ζυελής
 Επιτροπή επέδωσε
 νήρισμα. Στη φωτογραφία
 η συγκέντρωση
 διαμαρτυρίας κατά του
 λευκού θανάτου.
 Ρεμπέρης στη σελ. 2

Εθνος: Η "αριστερή" Απογευματινή του Ελληνικού Τυπού
στην υπηρεσία της Διαστρευβλωσης.

Ο ΤΡΟΜΟΣ-του-ΚΡΑΤΟΥΣ δεν
 κανει χαρες
 Η Κυβέρνηση τού ΠΑΣΟΚ
 αναγκάστηκε και αποφυλακισε
 τους Φ.Δανατο και Σ.Δημου με
 εγγυησι 2000000 και
 100000 αντιστοιχως

"Μάνα μην στενοχωριέσαι, δέν αξίζει τον κόπο:
 1) Τίποτα πολυτιμότερο από την αξιοπρέπεια.
 2) Η Αστυνομία και η πρόσφατη Δημοκρατία με κάνανε το ξικομανή.
 3) Η Αστυνομία πουλάει την ηρωίνη διά μέσου των ρουφιάνων.
 4) Θάνατος στους ρουφιάνους που κυκλοφορούν έξω, με πολυτελή αυτοκίνητα.
 - Πατέρα συγχώρα με.
 5) Δέν γνωρίζω τους 5 ούτε εξ' όψεως, Κακοκάλα, Κοσκινά, Ζυγούρη, Φαρμάκη, Ηλιόπουλο.
 6) Δέν έπρεπε νά βρίσκομαι εδώ στη χειρότερη φυλακή, τό δήθεν ψυχιατρικό ίδρυμα με τά περισσότερα σίδερα, απ' όλες τίς φυλακές γιά αποτοξίνωση.
 7) Θεραπεία καί πράσινες στολές; Μήπως δέν υπάρχουν άλλα ιδρύματα;
 8) Άλλαγή στους δολοφόνους, τομάρια καί δίωξη ναρκωτικών. "Ας γίνουν υπεταξήδες, σκαφτιάδες ή ότι άλλο. Μπράτσα έχουν."
 9) Γιατί με ξευτέλισε έτσι ή αστυνομία πατώντας στο πτώμα μου γιά νά πάρουν γαλόνια; Δέν τούς έφταναν οι βίλες, τά ωράια τους άμάξια τά κότερά τους κτλ. ή με ζήλευαν; "Αν καί τότε εύχομαι νά χρειαστούν καί τά παιδιά τους ναρκωτικά, αλλά κάτω από άρρώστιες καρτίνο καί νά βράσκουν καί οι ίδιοι Μάστορας, Αντωνίου, Θύμιος, Έλευθερίανος."
 10) Δέν έχει νόημα ή ζωή ατέες τίς συνθήκες".

Δέν ξέρω αν γέρασα και τα περιθώρια της αίσθησης μου έχουν περιοριστεί. Προβληματίζομαι έντονα αυτό το καιρό αν μετά από όλα αυτά που κουβαλάω στην πλάτη μου δεν έχω "πια" την δυνατότητα να "αφεθώ" και να ερωτευθώ. Το ένα μου μυρίζει και το άλλο μου βρωμάει και συνέχεια "ανακαλύπτω" στον εαυτό μου προφασίες (;) για να απομακρυνόμαι από τον άλλο και από καταστάσεις "κοινές". Δέν ξέρω αν τα οράματα μου έμειναν στην "εποχή της δεξιάς", αλλά το σίγουρο είναι πως ο επιβαλλόμενος εκσυγχρονισμός γεννάει νέες μορφές απαιτήσεων που θεωρώ πως οι περισσότερες είναι γλυφιτζούρια αφομοιωτικά... και δυστυχώς δεν είναι λίγοι που τα γλείφουν. Πιστεύω πως ο καιρός είναι κατάλληλος να στρωθούμε και να προβληματιστούμε ο καθένας στο τι του γίνεται και στο τι θέλει να κάνει, γιατί η βιασύνη στόνα προλάβουμε να ζήσουμε πολλές φορές κατευθύνεται ή στο να παραμυθιαζόμαστε κάνοντας "κάτι"-θεωρώντας μάλιστα πως εκφράζουμε και μερδα ανθρώπων που θέλουν μια ζωή χωρίς όρια ή να δημιουργούμε στον εαυτό μας και στους άλλους τις προϋποθέσεις που απαιτούν οι πιστοί της Αυτοκαταστροφικής θρησκείας τύπου Πρεζάκια και άλλων συναφών τάσεων.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΣΕΑΝ:

Η απόπειρα μου για κριτική προσδιορίζεται μόνο στα αρνητικά σημεία της Επιτροπής, γιατί θεωρώ πως τα θετικά μιλούν από μόνα τους και έχουν συνέχεια στο χρόνο...

Πρώτη εμφάνιση της ΕΣΕΑΝ στο θέατρο Ακροπόλ στις 15-3-82, που καλεί σε συγκέντρωση-συζήτηση. Κυκλοφορεί μπροσούρα (βλέπε)

Κατά την διάρκεια της συζήτησης στο θέατρο, δημιουργήθηκε ένα κλίμα - παρολες της καλης προθεσης μελων της Επιτροπης- που θυμιζε Σταλινικές συγκεντρώσεις, χειριστού ειδους.

Οι διαφορετικές αποψεις απο αυτες τις Επιτροπης αντιμετωπιζοντουσαν -απο τημετα της Επιτροπης που ειχε πιασει το δεξι τημετα του θεατρου- με ενα τροπο που "φαινοταν" πως δεν υπηρχε διαθεση να συζητηθη με τους προσκεκλημενους το "θεμα" και πως μπορεί να προχωρησει πιο αποτελεσματικά η περαιτερω κινητοποιησι, αλλα να δημιουργηθ το "λαικο ερισμα" για την πραγματωση των στοχων "της".

Οταν ατομα εξω απο την Επιτροπη διεφωνησαν στην τακτικη της Επιτροπης και στους αποσπασματικους της στοχους ακουστηκαν απο το συνολο των ανθρωπων της Επιτροπης-οχι απο ολους- διαφορα σε συζη: (κατσε κατω ρε, που θα μας κανει και τον εξυπνο-αγορακι μου εδω δεν ειμαστε να καταλυσουμε το Κρατος-εισαι ρε υπερ η κατα της αποπινικοποιησις ναι η οχι -αγορακι μου δεν κανουμε αδω Κοινωνικη Επανασταση κι αλλες τετοιες ηλιθιες αναφορες.

4) Μόλις η κουβέντα οξύνθηκε, ζωντάνεψε και άρχισε να παίρνει τις πραγματικές διαστάσεις της, το προεδρείο με επικεφαλής τον Ψυχίατρο Οικονομόπουλο έκανε χρήση του ΜΟΥ-ΛΟΥ παρελθόντος του και έβαλε τάξη φωνάζοντας από το μικρόφωνο. Μπέρδεψε ο κακομολής και την Αυτοδιεύθυνση στα λόγια του για να επιβάλει την τάξη.

5) Τα πέντε σημεία της Επιτροπής (βλέπε μπροσούρα) ψηφίστηκαν από το "κοινό" του θεάτρου με τον εξής τρόπο: Αφού διαβάστηκαν τα σημεία, φώναξε το προεδρείο "συμφωνούμε;" και ακούστηκε να λέει η δεξιά πτέρυγα ναί. Και ψηφίστηκε απ' όλους καταλαβαίνετε.

6) Η παρουσία στην επιτροπή διαφόρων "προσωπικότητων" και η αγωνία που υπήρχε αν οι καλεσμένοι τους δημοσιογράφοι παρουσιάσουν την επιτροπή στις εφημερίδες, σε συνδυασμό με ανοίγματα στους κυβερνώντες, πρόβαλαν ξεκάθαρα τον ρεφορμισμό τους στολισμένο σε επαναστατική βάση.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Κουβέντα συζήτηση για τα ναρκωτικά. Κυκλοφορεί προπαγανδιστική αφίσσα που καλούσε σε συγκέντρωση συζήτηση για τα ναρκωτικά, που συν τα άλλα έλλεγε, πως θα συμμετάσχει και ο Ψυχίατρος Οικονομόπουλος (μέλος της Εσέαν). Και για τελειώνουμε με αυτό τον Ψυχιατρικό-αναφορά που γίνεται μόνο και μόνο γιατί πολύ-βάζει στο στόμα του, Αυτοδιευθύνσεις Ελευθεριακές κ.τ.λ.-ας το βάλει καλά στο μυαλούδακι του αυτός και οι όμοιοι του, πως μπουχτίσαμε και απειδάσαμε στις πλάτες μας και στα όνειρα μας να "τοποθετούνται" ηγετίσκοι, ψωνάρες της Εξουσίας. Κόψτε τα παραμύθια μάγκες.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή: Τό τελευταίο χρονικό διάστημα διάφορα "πολιτικά μαγαζάκια" που έπεσαν έξω και έχασαν την πελατεία τους, ανακάλυψαν πως αιτία είναι τό ότι η νεολαία μέ έντονα στοιχέλα ριζοσπαστικότητας, αναζητά ένα διαφορετικό τρόπο ζωής. Ανακάλυψαν πως κύριες εκφράσεις της είναι η μουσική, η απέχθεια τους στη πολιτική (παιχνίδια εξουσίας), η άρνησή της στη δουλειά, οι απόπειρες διαφορετικού τρόπου ζωής, η σιωπή. Ανακάλυψαν ότι η βία των ριζοσπαστικών ανθρώπων τύπου Χούλιγκανς-μηχανόβιων δέν εκφράζεται αποτελεσματικά στις αιτίες που δημιούργησαν κ.τ.λ.

Καλούμε, άκόμα, τους όποιουσδήποτε μη ειδικούς ή «ειδικούς», που έχουν αντίθετες απόψεις, αν νομίζουν ότι στηρίζονται σε έπιστημονικά δεδομένα, να μας αντιπαρατεθούν σε δημόσια συζήτηση κι όχι μέ λιβελογραφήματα ή ύβρεολόγιο, που είναι πιθανόν να κάνουν μέσα από κίτρινο τύπο ή ύστερικές συγκεντρώσεις.

— ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΝΟΙΑ

— ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΑΡΤΗΣΗ

— ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ, ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Έπιτροπή για Σωστή Ένημέρωση και Άντιμετώπιση των Ναρκωτικών (Ε.Σ.Ε.Α.Ν)

συνέχεια από την σελ. 7.

Μέ αυτή τή γνώση αποτυχίας που έχουν, σκέφτηκαν (;) πως μια κοινωκή εκδήλωση καλό θάταν νάχει και κανένα ντόπιο "ριζοσπαστικό" συγκροτημάκι να μπεί σάν κράτης, να συσπειρωθούν οι νεολαοί και ύστερα βγάσουμε τά κηρύγματά μας για τήν αυτοδιεύθυνση, η για μι κοινωνία χωρίς φυλακές και ψυχιατρεία κ.τ.λ. Καί ύστερα η δικαιογία και η θεωρητική κάλυψη που διαβάσανε στις τελευταίες εκδόσεις να καταργήσουμε τόν διαχωρισμό μεταξύ κοινωνικού και ατομικού, λξεις που στό στόμα τους χάνεται η αξία τους.

Συγκεκριμένα στην εκδήλωση της ΕΣΕΑΝ φάνηκαν σημεία κοινότητα μ' άλλα φεστιβάλ επαναστατικά και μέ διάφορες άλλες μουσικές εκδηλώ που η σπονδυλική τους στήλη είναι: να ελμαστε όλοι μαζί και να μη ξέρουμε ποιος είναι ο διπλανός μας.

Δέν πιστευω πως η ΕΣΕΑΝ είναι κανένα "πολιτικό μαγαζάκι" ελα ομ που η λειτουργία τους είναι η ίδια, με τα κοματάκια τυπου ΜΟ-ΛΟΥ.

ΑΛΣΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΗΡΝΗΣ. ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΙΑΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΕΝΕΛΑΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΖΩΗΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ "ΝΑΤΙΚΩΝ"....ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.

Θά προσπαθήσω να μεταφέρω τό τι έγινε στην συναυλία της ΕΣΕΑΝ σ 13 τού Ιούνη στο άλσος Ν. Σμύρνης που σκοπό είχε:

1) αποπινικοποίηση της χρήσης.
2) τήν συσπείρωση διαφόρων ομάδων η ατόμων στην ΕΣΕΑΝ για να ξεφγουν από τόν "φόβο" και να προχωρήσουν στην αποτελεσματικότητα τ στοχων "της".

3) απόπειρα εναλλακτικού τρόπου ζωής.

4) προσπάθεια για να εκφραστεί ο καθένας όπως θέλει μέσα στο φεσβάλ.

Στό χώρο τού άλσους υπήρχανε πανώ που λέγανε: οι μπάτσοι πουλά τήν ηρωίνη, για τήν αυτοδιεύθυνση, εδω και τώρα αποπινικοποίηση ο αγώνας ενάντια στο κράτος είναι αγώνας ενάντια στην ηρωίνη, ταμπλώ για τόν Δανάτου και Δήμου (αυτό ετοιμάστηκε από ομάδα εξω πό τήν ΕΣΕΑΝ). Διαβάστηκε κείμενο της ΕΣΕΑΝ. Διαβάστηκε κείμενο πό τή ψυχιατρείο κρατουμένων. Άρχισε να παίζει μουσική.

Στις 8.30 περίπου ανέβηκαν κάτι συγκροτημάκια και νομίζοντας ή είναι ντίβες της μουσικής άρχισαν να παίζουν κακότυχες αντιγραφές PUNK-ROCK-RONK AND ROLL, καί ο κόσμος κουνιότανε ηλιθία όπως σέρτά πόδια του στις απρόσωπες πορείες στην Σταδίου.

Οι σχέσεις των ανθρώπων στην συναυλία ήσαν οριοθετημένες από ψεκή συλλογικότητα έως απομόνωση.

Τό τελευταίο συγκροτημάκι άναψε τά αίματα και όλη η πίστα γέμι και άρχισαν να χορεύουν. Επαιρναν τό μικρόφωνο και έλεγαν διάφορα (Αγωνιζόμαστε για μι κοινωνία χωρίς φυλακές και ψυχιατρεία, για τήν αυτοδιεύθυνση, ενάντια στα καλώδια και στην αστυνομία, ο αγώνας ενάντια στην ηρωίνη είναι αγώνας ενάντια στο κράτος, μέ μαντ καί αρντάν για μι άλλη ζωή). Όταν η κατάσταση πήγαινε να γίνει νεξέλεγκτη στις 11 παρά 10 ανακοινώθηκε πως χάθηκε ένα μικρόφωνο και ότι τά καλώδια είχαν ρεύμα και παρακαλούσαν τόν κόσμο να καβει από τήν πίστα. Κατέβηκαν και στις 11 υπήρξε λήξης στο φεστιβάλ.

-Γεγονός αξιοσημείωτο ήταν πως ένας νεαρός 15 περίπου ετών που παίζε φυσαρμόνικα όταν άρχισε να φρικάρει τόν κόσμο, παίζοντας τού τούς "ξενέρωναν", η επιτροπή τόν κατέβασε κάτω.-

Η επιτροπή ζητάει τήν αποπινικοποίηση της χρήσης. Όταν τήν απήσει είμαι μαζί της. Ας κόψει όμως τό παραμύθι ότι τό απελευθετικό κοινωνικό κίνημα για μι κοινωνία χωρίς φυλακές και ψυχιατρείο κεντράει τις δραστηριότητες του σήμερα στα ναρκωτικά. Διότι ούτνημα υπάρχει ούτε κεντράει τήνεκτίμησή του στα ναρκωτικά-νεοαρριστές της πλάκας!

Ας μήν νομίζουν οι της επιτροπής ότι κάνουν τίποτα σπουδαίο ή οι κρατούντες γνωρίζουν καλύτερα απ'αυτούς τήν ακίνδυνότητα. Ας προβληματιστούν από τό γεγονός ότι στό άλσος Ν. Σμύρνης δέν ήχε ούτε ένα καπέλλο αστυνομίας.

Για να δεις επιτροπούλα πως είσαι κοροϊδο μέ τό να πιστεύεις θά ξεγελάσεις τά αφεντικά σου, σκέψου ότι:

1) Η δημοτικός σύμβουλος της Ν. Σμύρνης σου είπε να κάνεις αίτη και τό άλσος θά τό πάρεις.

2) Τήν άλλη μέρα της συναυλίας ο διευθυντής τού αστυνομικού τμήτος είπε, πως δέν δόθηκε καμμία άδεια από τις αρχές και ότι έγινε κατάληψη τού ψώρου.

3) Αν και όπως είπαν έγινε κατάληψη, δέν εμφανίστηκε ούτε ένα δνο-τάξης.

4) Ο διευθυντής της ΕΡΤ Καμπανέλης και τά τσιράκια του, στό όνο της ελευθερίας των μέσων της μαζικής ενημέρωσης, δέν σάς αφήνει μιλήσετε όπως θέλετε.

Σταματείστε λοιπόν να ερωτροπείτε μέ τήν εξουσία. Αμερικανάκι πιάνεστε. Τά νταραβέρια μέ τούς υπουργούς και τά διάφορα διαβήματα που κάνετε μέ τήν βοήθεια των "επαναστατημένων" δικηγόρων. Κόψτε τα γιατί σε λίγο θά ψάχνετε τόν κώλο σας!

Αν θέλετε τήν αποπινικοποίηση της χρήσης θά τήν πραγματώσετε μνοι "σας", με κάθε τρόπο μακριά από Ταξικές συμμαχίες με τους κτούντες. Απαιτούμε και δεν παρακαάμε.

Αν πράγματι ενδιαφέρεστε να βρεθείτε και με άλλα άτομα η ομάδα και να ξεφύγουμε από τό "φόβο" και τήν "απομόνωση", σίγουρα δέν θ γίνει πολιτικάντικα όπως το παίζεται, και ερωτώ: Πού ήταν τά άτομα της Επιτροπής απ'ενα σωρό άλλες κινητοποιήσεις; Τήν "έβρισκε"; Τς ανόμπαρε;

Ενα φεστιβάλ φίλοι μου, που να μπορεί ο καθένας να εκφραστεί όπως θέλει βασικά, προϋποθέτει, ισότιμη συμμετοχή και σεξ θέλετε τήν προβολή σας και χεζόσατε στο φόβο "μήν καπελωθήτε". Στοπ λοιπόν τό πόλημα και ο κάθε "ελευθεριακός" αν νομίζει πως πέρνωντας τό

μικρόφωνο και λέγοντας ότι του κατέβει, η αν κουνηθεί λίγο η πολύ πεισθή πως είναι διαφορετικός άς προσέχει γιατί τ'ά ντιλέρια είναι πιο ξόπνια από αυτούς και τό κράτος τού 1982 ξέρει νά βουλώνει τό στόμα.

Ο εναλλακτικός τρόπος ζωής φίλε μου δέν είναι καραμέλα ούτε Έργο τού Σινεμά παρ'ότι τής μαστούρας. Γιά νά κατακτήσεις σ'αυτον ένα βηματάκι θά σου βγει ο πάτος. εκτός και αν πιστεύης πως ανάβοντας κανένα τσιγαριλλήκη "περνάς" και στόν εναλλακτικό τρόπο Ζωής.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ:

Τά προζόνια να πάνε νά γαμηθούν και ειδικώτερα αυτά πού καλύπτουν τήν ξεφτίλα τους και τήν παραιτησί τους "Επαναστατικά". Αυτά πού "πέρασαν" ένα καλοκαίρι από τόν "χώρο" και σιχαθήκανε γιατί η "Επανάσταση" αργούσε λές και θά βαράνε ένα βράδυ και τήν άλλη μέρα θά είμαστε στήν "Ελευθεριακή κοινωνία". Και σεις πού λέτε γιά τά κακομοίρα τα παιδιά πού πέσανε θύμα τής κοινωνίας να πάτε νά οργανωθείτε σέ καμία Εκκλησιαστική Οργάνωση.

Και οι μαστούρηδες-ενοώντας όλους αυτούς πού "δημιουργούν επαφή" μέσα από εικόνες-ποσώς με ενδιαφέρουν. Ζούν και πεθαίνουν με την απορία στά μάτια, αν υπήρξαν η όχι. Τους συνιστώ νά καταταγούν στήν Υπαρξιακή Σχολή τών Κάτω Πετραλώνων η νά φτιάξουν καμιά ομάδα ψυχανάλυσης μη τυχόν και "οργανωθούν" μέ τό μυαλό τους.

BA

Ακούστε σύντροφοι τής ΕΣΕΑΝ.

Από τόν Γενάρη μήνα πού αρχίσαμε αυτή τήν ιστορία, κεντραρισμένοι στό πρόβλημα πού όλους μας λίγο πολύ μάς καίει, συμβαίνουν πράγματα πού δέν θέλουμε η δέν μπορούμε νά δούμε, πού εμένα προσωπικά με ερεθίζουν σέ τέτοιο βαθμό ώστε αναγκάζομαι νά κάτω νά κάνω τήν βρωμική δουλειά του γραψίματος.

Συστηματικά απ'τα "επιστημονικά και τεχνοκρατικά στελέχη" του κινήματος "μας" προπαγανδίστηκε η μετριοπαθεία και η ερωτοτροπία με την εξουσία (Υπουργείο δικαιοσύνης-ραδιόφωνο), τακτική που αγνοεί-εσκεμμε να πιστεύω-το μοναδικό και πραγματικό δυναμικό της υπόθεσης. Τη βάση. Τη βάση που γέμισε το Ακροπόλ και το Άλσος της νέας Σμύρνης. Τη βάση "του κινήματος" που στην πλειοψηφία του αποτελείται από άτομα που η πίνουν χαλσί η είναι προζάκια η πρώην κράτουμένοι η όλα μαζί, και που με τον τρόπο που στέκονται μέσα στην υπόθεση εναπόθεσαν το δικό τους πρόβλημα στις πλάτες και το μυαλό ανθρώπων που και το ίδιο πρόβλημα δέν έχουν και φυσικά, αφού τα βιώματα τους είναι διαφορετικά, δε μπορούν να το καταλάβουν και κατά συνέπεια να το πολεμήσουν.

Χωρίς να θελω να ρίξω μομφή στα τεχνοκρατικά στελέχη που παραπάνω α ναφέρω, δε μπορώ να μη διαπιστώσω αναμεσά μας ταξική διαφορά.

Όταν μιλάμε γιά ένα κίνημα χωρίς κάθετη ιεραρχία, (βλέπε δομή και λειτουργία ΕΣΕΑΝ) δέν νοείται συμμετοχή ταξικά διαφορετικών ανθρώπων. Γιατί αυτή η συμμετοχή εμποδίζει τήν τακτική τών μέν η τών δε. Και επειδή μέχρι τώρα η τακτική πού ακολουθήσαμε οριζόταν από τούς συντρόφους τεχνοκράτες σύμφωνα μέ τήν οριοθετημένη δυνατότητα τής ταξικής τους συνε ιδησης.

Επειδή η επανάσταση (γιατί επανάσταση πιστεύω ότι θέλουμε νά κάνου με όλοι μέσα από τήν ΕΣΕΑΝ) δέν γίνεται μέ λογοκριμένες εκπομπές στό ραδιόφωνο, ούτε μέ συναντήσεις μέ δήθεν προοδευτικούς γιούς υπουργών, έχω νά επισημάνω τήν αναγκαιότητα τής άμεσης αλλαγής τακτικής, πού μέχρι σήμερα τηρούμε, γιατί όπως έχει αποδειχτεί η εξουσία δέν χαρίζεται, υποχωρεί μόνο κάτω από μορφές πίεσης πού μόνο η βάση τού κινήματος στήν προκειμένη περίπτωση, μπορεί νά ασκήσει.

Γιώργος Κούτσελας μέλος τού "κινήματος",
πρώην προζάκιας-πρώην κρατούμενος
και σίγουρα με καλές προθέσεις.

Μέ τήν ευκαιρία θάθελα ν'αναφερθώ στό περοστατικό τής συγκέντρωσης τού ΑΚΡΟΠΟΛ μέ φίλο, ο οποίος μάς κατηγορήσε πως δέν επιδιώκουμε τή κοινωνική ανατροπή και πως περιορίζουμε τό θέμα. Φίλε η κοινωνική ανατροπή δέν είναι υπόθεση πού θά ρυθμιστεί στίς συζητήσεις στό θέατρο.

Τό θέμα τού ξεκινήματος όμως τής ΕΣΕΑΝ και τής λειτουργίας της ρυθμίζεται εκεί. Και η αποποινικοποίηση τής χρήσης όλων τών ουσιών είναι κομμάτι τής κοινωνικής ανατροπής.

Και ασχολούμαι μ'αυτό τό περιστατικό όχι γιά νά σώσω τήν ΕΣΕΑΝ απ τόν σταλινισμό πού ομολογουμένως σου πούλησε (αν και σου χρειαζόταν γιατί άρχισες νά τήν καρφώνεις φωναχτά), γιά νά παρακαλέσω αυτού τού είδους τά επεισόδια πού συχνά συναντιώνται στίς διάφορες συγκεντρώσεις νά σταματήσουν, σ'αβραχυκυκλωτικά και ανασταλτικά τών αποτελεσμάτων πού οπωσδήποτε καλοπροαίρετα επιδιώκονται.

ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ ΚΟΡΥΔΑΛΟΥ

Χαιρετίζουμε τη σημερινή εκδήλωση, πιστευοντας στη συμπαρασταση σας στον αγώνα για μια λευτερη ζωή. Για μια κοινωνία χωρίς φυλακες για μια κοινωνία όπου η πλήρης ελευθερία, η αυτοδιευθυνση και η αυτονομία του καθε ατομου, θα υφιστανται σε ολη την αρμονικη διασταση τους. Για μια κοινωνία χωρίς εξουσίες-οποιαδηποτε μορφή κι αν εχουν-.

Εδώ και μερικους μηνες τωρα ακουμε να γινεται μεγαλη φασαρία γυρω απο το θεμα των ναρκωτικων.

Μεγαλοι επιστημονες τσαρλατάνοι, ψυχιατροι, αστυνομικοι, οίευσυντες και υπουργοι κορακια, αναθεματίζουν την ώρα που αυτές οι "σάτ-άνικες ουσίες" περάσαν τα συνορα της αγαπημενης χριστιανοπαρανοϊκής ημετερας πατρίδας. Αφου λοιπον ολοι αυτοι οι "ειδικοι" επιστημονες δολοφονοι χρονια και χρονια τωρα εχουν παραλδρωσει απ'την υγιεινη τους ζωή και δε μπορούν να βρουν μια καποια λύση, θα προσπαθήσουμε

εμεις να δώσουμε αυτές τις φοβερές λύσεις για να λύσουν το πρόβλημα που εχουν σε σχέση με το συστημα κι'εμάς. Πρωτα και κυρια, θα θελαμε να υποδείξουμε και να καταγγειλουμε τον εγκληματικο τροπό με τον οποίο θετουν ολοι αυτοι οι τσαρλατάνοι, το θεμα αυτων των ουσιων. Κατω απ'το προσχημα της υγείας, βασανίζουν, εξευτελίζουν, και φυλακίζουν χιλιαδες αδερφια μας, γιατί το μονο που θελουμε, είναι να ξεφυγουμε απο το δικο τους ασφυκτικο τροπο ζωής. Και ν'ασχοληθουμε λιγο με το μυαλο μας και τη φαντασία μας. Που ακουστηκε, να επιβαλλεται και ν'απογορευεται απο ενα ανθρωπο σε αλλο ανθρωπο το τι θα πινει, τι θα καπνίζει και τι θα βαζει στο αιμα του. Προκειται για τη πιο αναισχυνη και αυθερετη καταστολη που εχει υπαρξει ανα τους αιωνες, είναι και το παραλογο, με τη δικη μας τουλαχιστον ενοια της λογικης.

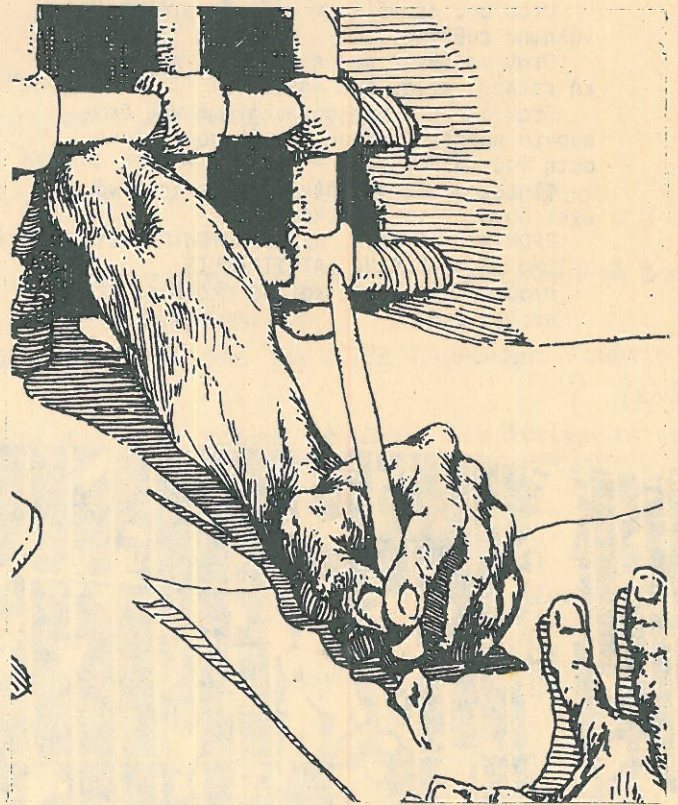
Αυτα δε τα κανανε ουτε στο μεσαιωνα. Τωρα πια όχι μονο κανουν πράξη όλες τις τερατωδίες τους, αλλα προσπαθουν και να επιβαλλουν στη κοινή νωμη και στους προοδευτικους φορεις, την αποψη, οτι οι τοξικοκομανεις είναι ντεφакτο καποιο πρόβλημα για τη κοινωνία μας και πρεπει βαθμιαία και πλαγιως να καθαρίζονται. π.χ. "Αυτοκτονίες", υπο τροπιασμοι, καθήλωση, ενεσεις και ψυχοφαρμακα που καταστρεφουν τελειως, σωμα και εγκεφαλο και έτσι εχουμε δημιουργία φυτων.

Αυτο το κλημα λοιπον, πρεπει να χτυπησουμε και να σπασουμε το κλημα της απομονωσης μας απ'τη πλατια μαζα των ανθρωπων, που ερχονται κι'αυτα σε συγκρουση με το κρατος στη καθημερινη τους ζωή.

Το κρατος ελίσεται - υποχωρει κανει παραχωρησεις, στην απειννωμενη του προσπαθεια να διατηρηθει και συγκεκριμενα να διατηρησει το δικαιομα του να μας εξωντωνει αργα, με μεσα που και οι ναζιστες θα ειχαν θαυμασει. Ετσι λοιπον, λογω ειδικων συνθηκων του κινήματος, αν δεν μπορούμε να τους χτυπησουμε απο τη ριζα τους, θα πρεπει να επωφεληθουμε απ'αυτο και να τους δώσουμε ενα γερο χτυπημα τουλαχιστον στην ιδεολογικη πλευρα.

Είναι για μας αναγκαίο ν'αναφερθουμε πανω στο ρολο που παιζουν αυτη τη στιγμη οι τοξικοκομανεις σε σχέση με το γενικο κίνημα και το αντ'εξουσιαστικο κίνημα ειδικότερα. Λοιπον επειδη ακουγοντας διαφορα, π.χ. ρουφιανολογιες μυθοι γι'ατομα τερατα και για στιγγους εμπορους θα πουμε οτι ολα αυτα τα περι ρουφιανων και στιγγων εμπορων, είναι αναισχυντα ψεματα που λεγονται απο διαφορους φορεις, Κομμουνιστες, μεχρι Διωχης Ναρκωτικων. Είναι τόσο λυπηρο για μας να μας διαβαλλουν απ'ολες αυτές τις πλευρες.

Εν πάσει περιπτώσει, για να ξεκαθαρίσουμε μερικά κυρια σημεία, σε

σχέση με το ρολο μας απέναντι στη πλατεία μαζα και των διαφορών ιδεολογικών πυρήνων που εδώ και πολλά χρόνια μας κατηγορούν για τα ραπάνω, δέν εχουμε παρα ν'αντιπαραθεσουμε τη θέση μας. Τη θέση του τοξικομανη στο καθημερινο κυνηγητο της δόσης του και μαζί μ'αυτο το αγριο κυνηγητο της Διωξεως ναρκωτικων. Μα δέν φτανει αυτο, γιατί οπως είμαστε και ανθρωποι κανουμε και λαθη. Ενα λαθος δικο μας ομως μας στοιχιζει 4 μερονηχτα ξυλο και βασανιστηρια απο την ομάδα του Αντωναίου, εχοντας βεβαια και τ'απαραιτητα στερητικα συμπτωματα. Φυσικά αργότερα ερχονται οι καθήλωσεις τα σιδερα και τα ντουβαρια της απομάνωσης, και όλα αυτα όταν ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΡΡΕΣΤΟΙ. Απο που να κρατηθαι με λοιπον εμεις'όπου κοινωνία σημαίνει διαρκής θάνατος και φυλακή' μια ταφομετρα που μας βαζουν ζωντανους, οπως είναι η Κερκυρα. Ηδη, φετος χασαμε στο ψυχιατρείο πολλά αδελφια μας που δέν μπορεσαν ν'αντεξουν αυτη τη κτηνωδία, που δέν εχει να ζηλεψει τιποτα απο τα Νταχάου και Μαντχάουζεν.

Τ'αδελφια μας προζακιδες ηταν οι: "

ΕΥΡΑΦΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ. Κρεμαστηκε στην Γ Ακτινα.

ΒΑΛΑΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ. Κρεμαστηκε στο θαλαμο 37 του ψυχιατρείου.

ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ. Κρεμαστηκε λιγες μερες πριν απολυθει απο το ψυ

Οι γείτονες εξαλλοι φωνάζουν: «Σκοτώστε το φονιά».

«Ε! 'Αφού θέλετε μετανοιώνω!..

Όταν σου εμποδίζουν κάθε δυνατότητα α νάληψης ευθύνης...

Όταν νοιώθεις πώς η μοναδική προσωπι- κή επιλογή είναι ένα παιδί...

Όταν όλη η αγάπη σου για ζωή και δημι- ουργία προσδιορίζεται σε μία μόνο γέννα- αυτή του παιδιού...

Φταίει αυτός που δεν πρόλαβε ποτέ να έχει δυνατότητα κριτικής;

ΒΡΩΜΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. ΔΙΑΛΕΞΕ ΤΟΝ ΠΙΟ ΣΥΝ ΤΟΜΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣ:

σταμάτα να γεννάς και να σκοτώνεις τα παιδιά σου!

ΣΤΟΥΣ ΑΝΗΛΙΚΟΥΣ:

«Ήρδα σαν πατέρα...»

Ο Υπουργός

Δικαιοσύνης

κ. Αλεξανδρής

ΧΤΕΣ ΣΤΟΝ

Κορυθαλλό

Πριν από την αναστοράση ο Καρακούσης την ώρα που ε- θγαινε από την κλούβα γλύτωσε κυριολεκτικά από τα χέρια των έκστοντάνων κατοίκων της Θεσ- σαλονίκης — γυναίκες οι προ- σότερες — που ουρλιάζαν: «Θά- νατος στον κακούργο! Αφήστε μας να τον αποτελειώσουμε».

**«Από καιρό
τό μελετούσα»**

Σπαωμένος από τους χωροφύ- λακες ο Καρακούσης μπήκε στο σπίτι με το κεφάλι ψηλά, αγέ- ρητος και ανέκφρατος. Σαν να μην είχε συμβεί τίποτα την προ- ηγούμενη μέρα.

— Γιατί αποφάσισες να σκο- τώσεις τα παιδιά σου; τον ρώτη- σε ο εισαγγελέας.

Και η απάντηση:

«Από καιρό το μελετούσα. Την Κυριακή το μεσημέρι το σχεδια- σε και τη Δευτέρα τόκανα. Ή- θελα να τα σκοτώσω και να πε- θάνω κι εγώ. Έζησα στην όρεξη και δεν ήθελα να ζήσουν και τα παιδιά μου όρσανά. Εί- μαι άπονημένος στη ζωή».

— Γιατί δεν σκότωσες και τη γυναίκα σου; τον ρωτούν οι δι- μοιογράφοι.

«Δεν είχα δικαίωμα, γιατί εί- ναι ξένο πρόσωπο ενώ τα παιδιά ήταν δικά μου και μπορούσα να τα κάνω ότι θέλω τους. Απαν- τεί ο Καρακούσης και δεικνύ- νει ότι τα τελευταία δύο χρό- νια δεν τα πήγαν καλά με τη γυναίκα του Βασίλα. Ή αίτια: Δεν πήγαν καλά οι δουλειές του».

Κοιμήσου ήσυχα ήλιθιο άνθρωπάκι της μηχανής;

Αγκομάχησε για νάχεις μία θέση στο εργοστάσιο της κοινωνίας σου!

Κλείσε τα μάτια σου! Βούλωσε τό στόμα σου! Χτίσε τοίχο στ' αὐτιά σου!

Είσαι ευτυχισμένος από την ζωή σου. Κατέκτησες(!) την θέση σου μέσα στο φόβο.

Σιγούρεψες την αδυναμία και την εγκληματική φυσιογνωμία σου. Ανακήρυξες τά νέα σου αφεντικά.

Θά σε κυβερνήσουν όπως θέλεις. Λογικά και ασφαλισμένα. Όπως τίς μηχανές που υπηρετείς.

Τρέχα να προλάβεις. Οι βιτρίνες σε καλούν!

Για σένα φτιάχτηκαν!

Είναι ήδονή να σε εξουσιάζουνε, ε νεοέλληνα της βαρβαρότητας; Μέσα στην πράξη του "στυγνού δολοφόνου" Καρακούση, του "παιδοκτό- νου" με τά θλιμένα μάτια, ξεπροσιτάστηκε η δική σου βαρβαρότητα. Ξεπροσιτάστηκε αυτό που φοβάσαι από τόν έαυτό σου.

ΕΙΣΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΑ ΤΟΥ 1982.

ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΟΥ ΧΕΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΑΚΙΑ "ΤΟΥ" ΚΑΡΑΚΟΥΣΗ.

Και τώρα αναζητάς στο πρόσωπό του εξιλαστήριο θύμα, για να κοι- μηθείς ήσυχα τό βράδυ.

Υποτροπιάσεις, ουρλιαξεις, ήθελες να τόν λυντσάρεις, να τόν ά- ποτελειώσεις, φώναζες για να τόν πάρεις στα χέρια σου να τόν σκο- τώσεις, ΣΟΥ ΕΔΕΙΞΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΟΥ ε; ΣΕ ΞΕΜΑΣΚΑΡΕΨΕ.

Παράδοσέ τον τώρα στη "δικαιοσύνη" που μιλάει στο όνομά σου.

Παράδοσέ τον στο έκτελεστικό απόσπασμα.

Παράδοσέ τον στα μπουντρούμια των φυλακών.

Παράδοσέ τον για να γίνει πλινάκας στα σαλόνια των άστων.

Παράδοσέ τον να γίνει αντικείμενο κοινωνιολογικής μελέτης.

Παράδοσέ τον να γίνει ο ήρως στην τηλεόραση.

Παράδοσέ τον για να κρύψεις την άθλιότητά του έαυτού σου.

ΑΝΑΙΣΘΗΤΕ ΥΠΑΝΘΡΩΠΕ, ΤΑ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΙΑ ΔΑΚΡΥΑ ΣΟΥ, ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΕ- ΤΡΕΣ ΤΗΣ ΤΑΦΟΠΕΤΡΑΣ ΣΟΥ!

Μέσα στα γεμάτα θλίψη μάτια του "παιδοκτόνου" κρύβεται η μετά- νοια του όχι γιατί σκότωσε, αλλά γιατί δεν σκότωσε εκεί που έπρε- πε, και σύ τό ξέρεις καλά βρωμερό σκουλήκι, χαμάλι του κέρδους!

Οί έφημερίδες σου, δεν θα σου χαλάσουν χατήρι. Θά μιλήσουν στη γλώσσα σου, στην γλώσσα της άγνοια και του έφησυ- χασμού— έτσι ακριβώς όπως τίς θέλεις να μιλούν.

Θά σε προστατεύσουν από την αλήθεια του έαυτού σου.

Λυντσάρισε τον λοιπόν! Και πήγαινε ύστερα να κάνεις τεμενάδες στα αφεντικά σου.

Λυντσάρισε τον λοιπόν. Και ύστερα σκότωσε τά παιδιά σου με τόν δικό σου τρόπο. Διάλυσέ τα μέσα στα σχολεία, στο στρατό, και στα εργοστάσια που τά στέλνεις.

Λυντσάρισε τον λοιπόν "γιατί τά παιδιά του είναι ιδιοκτησία του" και πήγαινε να αγοράσεις σπίτι αυτοκίνητο, γκόμενα, στέρεο.

Λυντσάρισε τον, γιατί δεν άντεχε να ζήσουν τά παιδιά του ό- πως αυτός, και πήγαινε ήσυχα στη δουλειά σου και βγάλε την αγανά- κτησή σου στο γήπεδο και στο κορμί της γυναίκας σου.

ΚΟΙΜΗΣΟΥ ΗΣΥΧΑ ΠΟΛΙΤΗ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΗΣΥΧΑ(;).

χιατρείο. Αφίσε ενα γράμμα που αναίρουμε κατι ομολογίες που έκανε κατω απο τη πίεση της Διωξης. Επίσης στο γράμμα του εγράφε οτι εμπ οριο είναι ο Αντωνίου, ο Θυμίου, ο Ελευθεριανός και ο Παναγιώτης Μπαμπαλιούτας της Διωξης ναρκωτικών.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ. Δολοφονήθηκε εν ψυχρώ και με ύπουλο τρόπο στη Ι ακτίνα (για τοξικομανείς). Λένε οτι κρεμαστίκε.

ΧΡΥΣΟΒΕΛΟΝΗΣ. Κρεμαστίκε μεγάλο σαββατο βράδυ ανημερα του Πάσχα. Εφ τίαζε τη δικη του σταύρωση.

ΘΕΟΦΙΛΙΔΗΣ, Δολοφονήθηκε στην απομόνωση αλυσοδεμένος, χέρια ποδια. ΜΑΡΟΥΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Κρεμαστίκε στο ψυχιατρείο.

Επίσης πολλοι έχουν πεθανει κατω στην καθηλωση, αλλα δεν μπορούμε να τους ξερούμε γιατί οι φυλακες και οι γιατροι τους παίρνουν παντα το βράδυ που δεν βλέπουμε. Αυτα έχουμε σαν απάντηση στις βρωμιες, και λασπολογίες των διαφορων "ιδεολογιών" που καθοναι σπιτακι τους και βλέπουν τηλεοραση. Τώρα θα περάσουμε στο θέμα του ρολου που παίζει η Ασφαλεία και πιο συγκεκριμένα η Διωξη ναρκωτικών.

Κοιττονται οι κυριοι λένε για την υγεία μας. Μα καλά τρέλοι είμαστε; Δεν ξερω εστω κι'ενα τοξικομανη που να μην λείει οτι η διωξη ναρκωτικών έχει το κεντρικο εμποριο χασίς και ηρωίνης. Φυσικά αφού υπα ρχει το χρημα γιατί να μην το κανουμε. Όμως καποιον πρέπει και να παρουνε για να δικαιολογουν τη φημη τους. Ετσι λοιπον, παίρνουν εμ ας που θα έχουμε επανω μας καμμία δόση να τη χρησιμοποιήσουμε μετα μερικές ωρες. Που είναι όμως οι μεγαλοντηλερες; Που είναι οι κυριλα τοι κυριοι με τα πολυτελη αμάξια; Γιατι δεν τους πλανουνε; Φυσικά γιατί είναι οι ίδιοι. Κανουν το μεγαλυτερο εμποριο, στην Ελλάδα, Ευ ρωπη, Αμερικη, βγαζουν δισεκατομμυρια και πλανουν εμας τα ψυχουλα, για να δικαιολογήσουν την υπαρξη τους.

Μα δεν φτανει αυτο. Αυτοι οι μισανθρωποι τυχαίνει να είναι εκ φυ- σεως ανωμαλοι. Πηγαίνεις αρρωστος στην Ασφαλεία κι'εκτος απ'το ξυλο που θα φας, έχεις ν'αντιμετωπίσεις τον σαδιστικο υπ/νομο ΜΑΣΤΟΡΑ που σου βαζει πρέζα κατω απο τη μυτη και σε προτρεπει να καρφώσεις ατομα για να πιεις. Αυτο το καταφέρνουν, ιδιαιτερα στους μικρους και ετσι μας στελνουν με το νομο κατ'ομολογια. Ενας νομος, που δεν υπα ρχει σε καμμία χωρα. Αλλα βεβαια πως θα καλυφτει η ηλιθιοτητα της ασφαλείας αν δεν υπηρχε το κατ'ομολογια(;) Ενας νομος παγιδα για ολους εμας, που ανυποποτοι μπορεί καποτε να δώσουμε σ'ενα φιλο μας κατι και με τηδίκια του ομολογια, μετα απο μηνες και ενα χρονο ακομα, να μας τραβανε μεσα με τις κατηγορίες της εμπορίας της διαθεσης, της εισαγωγής και της προμηθείας. Αυτο το κατ'ομολογια πρέπει να πασει και θα γίνουν συντομα, πολλές κιν ησεις απο μερους μας. Θα θελαμε ακομα ν'αναπτύξουμε το θέμα για την "Ιατρικη περιθαλψη" που έχουμε. Εδω το μυαλο του ανθρωπου σταματάει. Δεν ξερεις τι να πεις. Η υποτιθεμενη περιθαλψη έχει ως εξής:

Κρατούμενος: Αχ' πονάω, δώστε μου κατι-φωνες.
Νοσοκομος: Καλα. Παρτε τον κατω.
Ετσι η πρώτη φαση αρχίζει 5 μερες στη καθηλωση, με χέρια ποδια δεμ ενα σ'αλυσίδες χωρις φαγητο, τσιγαρο και σωματικές αναγκες. Ετσι συμφωνα με την ιατρικη επιστημη μας θείγουν τα στερητικά. Αργότερα ερχεται η ώρα της "Cool" θεραπείας. Αρχίζει απο "Largekill+Nozin- ent+ Valium μεχρι και "Moditen" κατι ενέσεις που στραβώνεις για μια βδομαδα. Αυτη είναι η θεραπεία μας οπου απο τοξικομανεις βγαίνουμε φυτα. Για "Metiten" φυσικά ουτε λογος. Αυτο το φαρμακο είναι αγνωστο στους γιατροους μας. Θα μας πειτε τοτε, τι γιατροι είναι; Εδω γινε- ται το λαθος. Αυτοι δεν είναι ψυχολογοι. Είναι κτηνιατροι. Είναι λοιπον πρωταρχικος στοχος μας να επιτραπει η "μεθαδωνη" στην Ελλάδα και να χορηγείται δωρεαν απο τα φαρμακεία. Ετσι εμεις οι τοξικομα- νεις δεν θα αναγκαζομαστε να σπαμε φαρμακεία για να ηρεμήσουμε απ τα στερητικά. Είναι αναφθαιρετο δικαίωμα μας αυτο.

Να μοιραζεται μορφίνη με καρτες οπως Ιταλία, Ολλανδια, Πακισταν, ΗΠΑ κ.λ.π. Ετσι κι αυτοι δεν θαχουν προβληματα με μας κι εμεις δεν θα πεφτούμε στη παγιδα να τρεχουμε ολη μερα για να βρούμε τ'απαραι τητο. Είμαστε ανθρωποι, δεν έχει σημασία το τι πίνουμε, θελούμε να χουμε τις προσωπικές μας στιγμες και τα ενδιαφεροντα μας.

Αν θελει η κυβερνηση να παταξει τους εμπορους, ωραία. Να μοιραζον- ται τ'απαραίτητα σ'αυτους που τοχουν αναγκη, σε κεντρα. Που είναι το προβλημα; Συνανθρωποι! Στην ουσια δεν υπαρχει προβλη- μα κανενα. Ολα αυτα τα δημιουργει η προσπάθεια μερικων παρανοικων καθαρωτων, που φτιαξαν ολο αυτο το παραμυθι για τα ναρκωτικά για να γεμιζουν τις τσέπες τους.

Θα θελαμε να τελειώσουμε χαίρετιζοντας για μια ακομη φορα, την ση- μερινη σας εκδήλωση και θελούμε να πιστευουμε οτι αυτο θα είναι η αρχη για μεγαλυτερους αγωνες. Αγωνες για ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ- ΖΩΗ- ΕΛΕΥΘΕ ΡΙΑ. Για μια ελευθερία χωρις ορια και κανονες, χωρις εξουσιαστες και υποτακτικούς, χωρις ανθρωπους "νορμαλ" και τρέλλους.

Πρέπει ν'αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις εναντίον στα καθαρχα- τα, που μας ξευτιλιζουν καθημερινά. Πρέπει να τους χτυπήσουμε σε ο- λα τα επιπεδα.

Τα κυρία αιτήματα μας είναι:

- 1) καταργηση της ποινής για χρηση.
 - 2) καταργηση του νομου για το "καθ'ομολογια" επομενως καταργηση του αρθρου 8.
 - 3) κλεισιμο τωρα αμεσως της Κερκυρας.
 - 4) απομακρυνση του διευθυντη Κωσταρα απο το ψυχιατρείο Κορυδαλλου.
- Αν τωρα ζηταμε το κανουμε λογω συνθηκων σε λιγο ομως, θ'αρχισου με ν'απαιτούμε.

ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΣ ΕΞΟΝΤΩΣΟΥΝ ΜΕ ΚΑΘΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΝΕΣΕΙΣ.
ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ.

Επιτροπη κρατούμενων τοξικομανων ψυχ/ου ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ.

10

Πώς νά σου γράψω;

Ή ύγρασία μουσκεύει τὸ χαρτί.

Οἱ λέξεις σκαλώνουν στὰ κάγκελα.

Μὲ μπερδεύει κ' ἡ ἀπολογία τοῦ διπλανοῦ μου.

Πέντε χρόνια τὴ λέει.

Ὁ φύλακας παραμονεύει, τὰ ποντίκια ξύνουν τὴ θούτα.

Ὁ Γιῶργος δὲν εἶναι δῶ.

Τὰ θράδουα γελάει, μὰ κάθε ξημέρωμα λειώνει στὸ
(κλάμα.

Εἶναι πολλὰ τὰ χρόνια, τὸ μυαλὸ δὲν ἀντέχει τὴ «φτώ-
(χρεια».

Τί νά σου γράψω;

Ὁ Μίλτος μὲ κάλεσε γιὰ καφέ.

Μὲ πήραν στὴν ἀπομόνωση τὴν ἄλλη μέρα.

Ἔχασα τὸ κέρασμα.

Τὸ παλληκάρι ἔμεινε χωρὶς ταίρι.

Ἡ μοναξιὰ σκοτώνει:

Κρεμάστηκε μὲ τὸ σεντόνι στὸ ψυχιατρεῖο.

Δὲν ἄφησε παραγγελία σὲ ποιὸν νὰ τὴν ἄφηνε;

Τὸ προηγούμενο θράδου τὸν ἄκουσαν ποὺ φώναζε:

Ἄντε πούστηδες ποὺ κάνετε τοὺς προοδευτικούς καὶ τοὺς ἐπαναστάτες. Ξεφτιλισμένοι κωλογλύφτες.

Κανείς δὲν ἀπάντησε· δὲν ὑπῆρχε ἀντίπαλος.

Πώς νά στο γράψω;

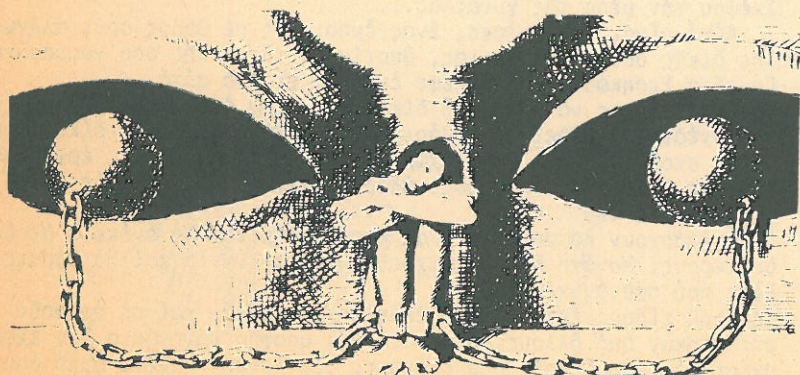
Μείνανε οἱ ἐπαναστάτες χωρὶς στόχο.

Εἶναι πολλὰ ποὺ θέλω νά σου πῶ, μὰ πὼς νά στὰ γράψω;

Δὲ γράφω, μ' ἀκούς;

Δὲ γράφω γιὰ τοὺς λογοκρίτες.

Πὼς νά σου γράψω τὴν ἀλήθεια τοῦ σήμερα ποὺ αὔριο θά 'ναι «ψέμματα»;

Κάπου κοντά στην Γαλλική επανάσταση, τότε που πρόβαλε δειλά ή φεμινιστική κίνηση καμμία από τις τότε φεμινίστριες, δεν θα μπορούσε να φανταστεί πώς αρκετά χρόνια αργότερα, μία μέρα του χρόνου θα αναγνωριζόταν έπλησμα σάν μέρα γυναίκας. Καί δεν χωράει αμφιβολία ότι τό γεγονός δεν θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητο, δίχως να προκαλέσει ικανοποίηση καί ανακούφιση στόν γυναικείο κόσμο. Πολλές μάλιστα θα σκέφτηκαν ότι μπήκε ο βασιικός λίθος γιά τήν τελική αναγνώριση.

Θά αξιζε όμως νά σταθεί κανείς στό τελετουργικό μέρος τής υπόθεσης.

"Ετσι άφοϋ τμήσαν τούς εργατικούς αγώνες μέ τήν "μέρα εργατικής αλληλεγγύης" (1 Μάη), συνέχισαν μέ τόν ίδιο επιβλητικό καί πανηγυρικό τόνο, νά δίνουν εϋστοχα μά στην ούσα κούφια άνοδματα, σέ μέρες ή χρονιές - "Μέρα τής γυναίκας", "Έτος τοϋ παιδιού", "Έτος άναπήρων". Ο τύπος σχολίαζε παράλληλα μέ μεγάλα γράμματα τήν "νίκη τοϋ φεμινιστικού κινήματος", "ο φαλοκρατισμός ύπέκυψε", "τέρμα πιά στην άνδροκρατία", ή κάποιους άλλους παρόμοιους τίτλους.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΣΑΙ ΤΟ ΜΙΣΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ, ΚΑΤΑΚΤΗΣΕ ΤΟ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡ.

Βέβαια είναι αλήθεια ότι γιά νά φτάσουμε στην στιγμή τής ανακήρυξης τής 8 τοϋ Μάρτη σάν μέρα τής γυναίκας, χρειάστηκαν χρόνια. Μά πέρα από τά χρόνια απαιτήθηκαν σκληροί αγώνες, γιά νά σπάσει ο πάγος τής δεισιδαιμονίας, πού ήθελε τήν γυναίκα στό σπίτι έξαρτημένη από τόν άντρα-σύζυγο, άντρα-πατέρα, άντρα αδερφό. Τό φεμινιστικό κίνημα πέρασε από πολλά στάδια, τροποποιήθηκε, προσαρμόστηκε, μέχρι νά γίνει τελικά μία πραγματικότητα. Στην Εϋρώπη μάλιστα, άρχισαν νά πραγματοποιούνται οι μεταρρυθμίσεις πού ζητούσε ο φεμινισμός, όπως στην Γερμανία, Αυστρία, Δημοκρατική Ισπανία. Μόλις όμως επικρατούσε ή πιά αϋστηρή μερίδα τής κεφαλοκρατίας, δηλαδή ο φασισμός, γύριζε τις γυναίκες πίσω στό σπίτι, στην κουζίνα, μακριά από κάθε συμμετοχή στην κοινωνική ζωή. Άλλά όπως είναι φυσικό αϋτοϋ τοϋ είδους τά πωsgyρlσματα δεν θα στέριωναν γιά πάντα. Έπρεπε κάποια άλλη μέθοδος νά βρεθεί γιά νά καθουχαζούν τά πνεύματα. Καί έπειδή δεν ήταν πιά καιρός γιά τήν ώμή βία, βρήκε γιά μία άλλη άκόμα φορά εφαρμογή ο Δούρειος ίππος. Η μέθοδος είναι γνωστή καί τό ρητό κατέχει τήν πρώτη θέση στα καπιταλιστικά κιτάπια. "ότι θέλουμε νά τό θάψουμε τό κάνουμε έπαίτιο".

Στόν τόπο μας τουλάχιστον πρόκειται γιά μία εφαρμογή ρουτίνας. Άπό αϋτή τήν στιγμή καί μετά, άρχίζουν οι γιορτές μέ άναδρομή στους αγώνες πού πρέπει νά συνεχιστούν, μέ ειρηνικές πορείες από γυναικόπαιδα καί μέ αγωνιστικούς χαιρετισμούς τοϋ κάθε κυβερνήτη, πού αν μάλιστα τήχει νά είναι γυναίκα, άποτελεί "τιμή καί καύχημα" τοϋ κινήματος, άσχετα αν ή αντιλαϊκή πολιτική τής, είναι φυσικά καί αντιφεμινιστική. - Γυναίκες τοϋ κόσμου γιορτάστε μαζί μας. Μία μέρα τοϋ χρόνου είναι δική μας. Μία μέρα τό χρόνο είμαστε ίσες. - τις υπόλοιπες όμως καταπιεζόμαστε.

Ίσως αϋτό νά μήν έχει σημασία. Μία μέρα γιά νά έκτονωθούμε, γιά νά φωνάξουμε συνθήματα πού παίρνει ο άνεμος, γιά νά πετάξουμε φεύγ βολάν, πού σκοπίζει τήν άλλη μέρα ο Δίμος. Μία μέρα γιά έπανάσταση ενάντια στην κατάπληση μας. Καταπληση γιά τόν πατέρα πού γαλουχήθηκε μέ τις αντιλήψεις τής αντίδρασης, ή τόν άλλο πατέρα τόν προοδευτικό, πού δόθηκε ολοκληρωτικά στην αντίσταση, πού πιστεύει στην ισότητα αλλά ποτέ δεν τήν εφάρμοσε στό ίδιο του τό σπίτι από στενότητα αντίληψης, καταπληση από τόν σύζυγο πού βλέπει όπως λείει τόν φεμινισμό μέ συμπάθεια, αλλά όχι μέσα στό σπίτι του, καταπληση από τόν αδερφό πού είναι μοντέρνος προοδευτικός-μέ κατανόηση, βλέπει όμως τήν μικρότερη αδερφή κάπως άνώριμη γιά νά τής αναγνωρίσει ίδια μ' αϋτόν δικαιώματα. Μία μέρα είναι αϋτή καί πάμε νά τά ξεχάσουμε όλα. Κατοχυρώνεται ή αναγνώριση μας στα χαρτιά. Άσχετα αν ή ούσα βρίσκεται στην πράξη. Δεν μπορούμε βέβαια νά πολεμήσουμε μία αναγνώριση γιά τήν όποια χρόνια παλέψαμε. Τί γίνεται όμως όταν τής άρχουσας τάξης τά τεχνάσματα παρουσιάζονται σάν κατακτήσεις τών δικών μας αγώνων; Τί συμβαίνει όταν αϋτοί οι καταπιεστές μας πανηγυρίζουν μαζί μας στην ύποτιθέμενη νίκη μας;

"Όταν σε χειροκροτάει ο έχθρός σου γύρισε πίσω νά δεις τό λάθος σου". Φαίνεται έδω πιά καθαρά ότι τό φεμινιστικό κίνημα μέχρι σήμερα πρότεινε λύσεις πού δεν βοηθούσαν στην γυναικεία άπελευθέρωση σταθερά. Η μεταβολή τοϋ παραδοσιακοϋ ρόλου τής γυναίκας, ή ελάφρυνση τής από τήν οικιακή δουλειά (μέ τις ηλεκτρικές συσκευές) καί ή είσοδος τής στόν κοινωνικό στίβο καί κύρια στην παραγωγή, όπου άναδειχτηκε ισοδύναμος καί ισόξιος συναγωνιστής τοϋ άντρα, δεν ήταν άποτέλεσμα τών κινήματων άπελευθέρωσης τής γυναίκας, αλλά έπίτευγμά τής έκβιομηχάνισσης. Καί ούσιαστικά δεν σημαίνει τήν πραγματική άπελευθέρωση τής γυναίκας, αλλά τήν χρησιμοποίηση τής σάν φτηνό εργατικό χέρι.

Καί οι παραχωρήσεις συνεχίζονται. Μέχρι καί στόν στρό μās δέχονται, στό όνομα τής ισότητας πού έμεεις ζητάμε. Έτσι σε σένα γυναίκα, πού στάθηκες στό πλευρό τών άντρών όταν ζητούσαν μεϋωση ή άλλοι κατάργηση τής θητείας, σου δίνεται ή τιμή νά υπηρετήσεις τόν φαντάρο συνάνθρωπό σου μία πού είσαι κατώτερή του, καί όλα αϋτά γιά τήν ισότητα καί τό καλό τής πατρίδας. Τής πατρίδας πού δεν έχεις, δεν τήν ένωισες καί όμως σου ζητά χωρίς νά σου δίνει. Τώρα πιά είσαι μάνα σζζυγος, νοικοκυρά, φανταρίνα, πατριώτισσα, εργάτρια, έπιστημόνισσα, μήν ξεχάς όμως ότι είσαι καί γυναίκα. Διακρίνεις πιά τήν ισότητα σε όλη τής τήν έκταση. Ζήτησες νά σε απαλλάξουν από βάρη πού θα μπορούσες νά μοιραστείς μέ τόν άντρα, καί αντί γιά αϋτό σου πρόσθεσαν σάν χάρη μεγαλύτερες καί βαρύτερες εϋθύνες. Θά ήταν άχαριστία σου αν άρνηθείς τήν προσφορά τους. Γιά τήν επιβράβευσή σου σου αφιερώνουν μία δόκληρη μέρα. Είναι τιμή σου αν σκεφτείς, ότι δεν ύπάρχει έπλησμα μέρα τοϋ άντρα. Καί συνεχίζουν άκόμα νά παίζουν τό δικό τους ύπουλο παιχνίδι πάνω στην δική σου πλάτη. Τώρα πιά έσύ στηρίζεις κυβερνήσεις. Τά έκλογικά προγράμματα σου χαρίζουν άρκετέρεςελίδες, όσο νι αϋτούς τούς προεκλογικούς λόγους ούτε από εκεί δεν λείπεις. Έκτός απ' όλα έγινες κράττης τών κομματαρχών, ύπόσχεση τοϋ ύποψηφίου, έπιχείρημα γιά ψηφοθηρία.

Αϋτοί πού γνώρισες θά σου μιλήσουν γιά τις ψευτοπαραχωρήσεις τους, πού δυστυχώς δεν πρόλαβαν νά τις ολοκληρώσουν στα πλαίσια τοϋ όλιγόχρονου προγράμματος καί θά σου πουν άκόμη ότι έφταιξε καί ή αντιπολίτευση. Όσο γιά τούς άλλους θά κάνουν αϋστηρότατη κριτική στος προηγούμενους, θά φανούν διαλλακτικοί μαζί σου, καί θά σου ύποσχεθούν ότι όλα θά αλλάξουν. Θά φέρουν μάλιστα καί παραδείγματα εϋτυχισμένων γυναικών σε άλλες χώρες, εκεί πού τό σύστημα έχει άξασφαλίσει τήν ισότητα, άδιάφορα αν αϋτό τό ίδιο είναι άνδροκρατούμενο. Καί γιά πειστήρια έχουν τις μαρτυρίες ταξιδιωτών, σλάιτς, μέχρι καί φωτογραφίες εϋτυχισμένων εργατριών τήν ώρα τής δουλειάς τους. Έχουν όλες ένα πλατύ χαμόγελοχι γιά σένα αλλά γιά τό φακό πού στέκει άπέναντί τους. Σίγουρα κανένας δεν τις ρώτησε αν δέχονται νά γίνουν κάρτ-ποστάλ τής προπαγάνδας Σκέψου τήν μέρα τής γυναίκας...

Αϋτή είναι ένα φιάσκο, ένας έμπαϊγμός σε βάρος σου, πλήγμα τής δικής σου αξιοπρέπειας, ύποτίμηση τής δικής σου νοημοσύνης. Γυναίκα ξεσηκώσου καί πάλεψε ενάντια σε όλα αϋτά. Μήν περιμένεις νά βρεις τό δικίο σου μέσα από νόμους βουλές καί νομοσχέδια. Έκεί είναι λαβύρινθος καί θά χαθείς. Τό δικίο σου είναι στους δρόμους στους χώρους πού ζεις, κινείσαι, εργάζεσαι. Έχθρός δεν είναι ο άντρας, αλλά τό κράτος σε όλες τις μέχρι σήμερα μορφές του.

Όσο ύπάρχουν καταπιεστές καί καταπιεζόμενοι θά ανήκεις στους δεύτερους. Μονάχη θά άναδειχθείς στην κοινωνία καί θά πάρεις τήν θέση πού σου ανήκει.

Έτέτοιου είδους έπαίτιοι ή έκδηλώσεις πού αν καί σε άφορούν φτιάχτηκαν από άλλους, όπως καί κάθε μορφής πανηγύρια δεν έχουν σχέση μέ τούς δικούς σου στόχους, δεν λύνουν κανένα δικό σου πρόβλημα καί κύρια γελοιοποιούν τό κίνημά σου, προσπαθώντας νά τό άποπροσανατολίσουν.

Μια αναρχοφεμινιστική δηλώση αρκετά επικαιρή

29

Είμαστε μία ανεξάρτητη ομάδα γυναικών, που πιστεύουμε ότι ο Αναρχισμός είναι ο λογικός τρόπος έκφρασης τού φεμινισμού.

Πιστεύουμε ότι μόνο η κάθε μία γυναίκα είναι η καταλληλή να μιλήσει για την καταπίεση της.

Κάθε γυναίκα, ασχέτως από διάφορες "πολιτικές" περιπλοκές, γνωρίζει καλά και μπορεί να δηλώσει σε σχέση με τη στομική της καταπίεση, ότι από κεί και πέρα μπορεί και πρέπει να προσδιορίσει τη μορφή που θα δώσει στον αγώνα της για απελευθέρωση.

Γιατί πολλές γυναίκες αηδίασαν και κουράστηκαν από τα διάφορα κινήματα; Η απάντηση που δίνουμε εμείς είναι ότι: Η ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΦΥΣΗ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ "ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ", και όχι στην κάθε γυναίκα (ή στον κάθε άντρα τελικά) που απομακρύνεται.

Τά "πολιτικά κινήματα", όπως τα ξέρουμε, διαχωρίζουν την πολιτική μας δραστηριότητα, από τα προσωπικά μας όνειρα για ελευθερία μέχρις ότου ελπίτε αναγκάζομαστε να εγκαταλείψουμε τα όνειρά μας θεωρώντας αδύνατη τη πραγματοποίησή τους, είτε αναγκάζομαστε να απομακρυνθούμε από τα "κινήματα" γιατί κρατιώμαστε σταθερά στα όνειρά μας. Σάν αληθινές Αναρχικές και σάν αληθινές φεμινιστριες λέμε ΤΟΛΜΗΣΤΕ ΝΑ ΟΝΕΙΡΕΥΕΣΤΕ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΟΝ, και ζητάτε την πραγματοποίηση του αδύνατου μέσα στην υπάρχουσα πραγματικότητα, ΤΙΠΟΤΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟ.

Στό κίνημα για την απελευθέρωση της γυναίκας συμπεριλαμβάνονται δύο αρχικές μορφές δράσης. Η μία μορφή, είναι οι μικρές, τοπικές, εθελοντικές ομάδες αυτοσυνείδησης, οι οποίες στην καλύτερη περίπτωση καταπνέονται με την καταπίεση από ένα σωστό αλλά προσωπικό επίπεδο, ενώ στην χειρότερη περίπτωση δεν εξελίσσονται πέρα από το επίπεδο ενός θεραπευτικού γκρούπ.

Η άλλη αρχική μορφή συμμετοχής στο κίνημα, είναι τα μεγάλα, γραφειοκρατικά γκρούπ, τα οποία συγκεντρώνουν τη δραστηριότητα τους κατά μήκος μιας συγκεκριμένης πολιτικής κατεύθυνσης, προσπαθώντας με μεγάλο κόπο να μεταφράσουν την καταπίεση της γυναίκας μόνο μέσα από συγκεκριμένες εκδόσεις. Οι γυναίκες που ανήκουν σ'εγκρούπ τέτοιου τύπου συχνά είχαν μπει η βρισκόντουσαν σε τυπικά αριστερά πολιτικά γκρούπ.

Αντιδρώντας από κάποια στιγμή και μετά ενάντια σ'αυτή τη τοποθέτηση, πολλές από αυτές τις γυναίκες που είχαν τυπικό πολιτικό προσανατολισμό, δεν μπορούσαν να δεχτούν τη ισχύ, το κύρος αυτών που ένοιωσαν ότι ήταν τα "θεραπευτικά γκρούπ" των αδερφών τους. Ακόμα αυτές οι γυναίκες παραμένοντας στη χώρα της Μαξιστικής - Λενινιστικής, Τροτσκιστικής, Μαρξικής, ρητορικής, και συνεχίζοντας να χρησιμοποιούν τις ίδιες μορφές πολιτικής οργάνωσης με αυτές που είχαν μεταχειριστεί τα αριστερά γυναικεία γκρούπ, αντιδρούσαν και πάλι από κάποιο χρονικό διάστημα και έπειτα. Ετσι, ο ελιτισμός και ο συγκεντρωτισμός των παλαιών αριστερών γυναικών, τους δηλητηρίαζε μέχρις ότου η γυναίκα κινήματος. Τα δηλητήρια για αυτά χρησιμοποιούσαν ίδια τοποθέτηση, δηλαδή το ότι η πολιτική πονηρία (ελιγμός) πρέπει να σημαίνει το "χτίσιμο" ενός κινήματος γύρω από μοναχικές προγραμματικές, και όχι μόνο, εκδόσεις.

Πού σημαίνει βαθύτερα ότι "πρέπει να έχουμε υπομονή ωςπου η συνειδητοποίηση του λαού να φτάσει στο δικό μας επίπεδο.

Πόσο καταδεκτικό ν'αναλαμβάνω ν'αναπτύξω την συνειδητοποίηση κάποιου μόνο μέσα από το επίπονο βάδισμα, από τη μία μέχρι την επόμενη μοναχική έκδοση.

Είμαστε τόσο πολυάριθμες και διασκορπισμένες παντού, ώστε εσφαλμένα αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας σάν μέλη μιας ιδιαίτερης τάξης που βρίσκεται στην βάση της τάξης των "ανδρών", των πατέρων μας, των συζύγων μας... Ετσι οι αριστερές γυναίκες αναγνωρίζοντας, τις γυναίκες περισσότερο σάν κάποια μεσαία τάξη παρα σάν καταπιεσμένα άτομα, οδηγήθηκαν στην άμελη μη ενασχόληση του αγώνα για την απελευθέρωση, όπως αυτός θάπρεπε να είναι. Αντί γιαυτό αφιέρωσαν και αφιερώσαμε τους εαυτούς μας στον αγώνα χάριν άλλων καταπιεσμένων ανθρώπων, αποξενώνοντας τους εαυτούς μας από τη δικιά μας άθλια κατάσταση.

Πολλοί λένε ότι αυτή η στάση δεν ισχύει πλέον σ'αυτήν την εποχή των κινήσεων. Λένε ότι αυτή η στάση προήλθε από τις ενοχές των λευκών γυναικών της μεσαίας τάξης, αλλά ακόμα και σήμερα γυναίκες που ανήκουν σε αυτόνομα κινήματα γυναικών μιλούν για την αναγκαιότητα της οργάνωσης των εργαζόμενων γυναικών, χωρίς να υπολογίζουν την αναγκαιότητα του να οργανώσουμε τους εαυτούς μας. Λές και ήδη έχουμε ξεπεράσει αυτό το επίπεδο. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν συμπαθούμε τις καταπιεσμένες αδερφές μας. Αντίθετα, εμείς αισθανόμαστε ότι για να είμαστε ειλικρινείς και αληθινές σε όλους τους αγώνες για την απελευθέρωση μας, ο μόνος δρόμος είναι το να δεχόμαστε αλλά και να ασχολιόμαστε κατευθείαν με την (προσωπική, στομική) δικιά μας καταπίεση.

Οι συγκρούσεις με την αστυνομία στο Παλαιο ντε Σπορ στις 13 και τις 22 μαι εκαναν για πρώτη φορά τόσο ορατή μια κατάσταση που ωριμάζει από καιρό μέσα στη νεολαία, κύρια στους μαθητές, τους ανέργους και τους νεαρούς εργαζομένους.

Ξεκινώντας την πρώτη φορά σαν μια αυθόρμητη συγκρούση με την αστυνομία που προσπαθούσε να εμποδίσει τον κόσμο να μπει στους STEPPENWOOLF δίχως εισιτήριο, τα "γεγονότα" συνεχίστηκαν λίγες μέρες μετά, στους CITY όταν περισσότερος κόσμος αυτή τη φορά εφτάσε να επιτιθεί στα ΜΑΤ, δίχως να βαζει κανένα πρόβλημα εισιτηρίου ή συναυλίας.

Αυτές οι συγκρούσεις, απ'τις πιο βίαιες που έγιναν ποτέ σ'αυτή την πόλη, ήρθαν σ'έναν καιρό που όλα έδειχναν να βαίνουν ομαλώς προς τις καλοκαιρινές διακοπές, γι'αυτό και στις αντιδράσεις ήταν πολύ καθαρή η εκπλήξη κι η αμηχανία των "πολιτικοποιημένων", που συνηθισαν να ταυίζουν τους ρυθμούς των γεγονότων με τους ρυθμούς του ακαδημαϊκού έτους.

Όσοι βεβαίως θέλουν να κοιτούν και λιγάκι πιο πέρα από τα γεγονότα, δεν μπορούν παρά να δουν κάποιες αναλογίες τόσο με τις εκφράσεις του κινήματος της νεολαίας στο εξωτερικό (δίχως αυτό να σημαίνει πως πρέπει να αναγγέλλουμε την εμφάνιση των "κρακερς" στην Ελλάδα), όσο και με τις εκδηλώσεις του εδώ στην Ελλάδα που "αναδείξαν" τον ίδιο πρωταγωνιστή των πεζοδρομίων.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι η τοποθέτηση μερικών ατόμων του φοιτητικού "χώρου", (που άλλοι απ'αυτούς συμμετείχαν στις συγκρούσεις κι άλλοι όχι) πάνω στα προβλήματα που βάλαν τα γεγονότα αυτά, προβλήματα που έχουν να κάνουν τόσο με τις "αιτίες" τους, όσο και με το ποια στάση κρατάμε απέναντι σ'αυτά.

ΜΙΑ "ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ" ΝΕΟΛΑΙΑ

Η δεκαετία του 80 στην Δ.Ευρώπη εμφανίζει επισημάνει μια καινούργια φιγούρα, του "εξτρεμιστή". Μια νεολαία που διαφέρει από τους φοιτητές του 68: διαφέρει πρώτα απ' όλα στην κοινωνική της συνθεση. Πολλές φορές κάτω από 15 χρονών, στην πλειοψηφία τους μαθητές, εργάτες, ανέργοι, μισοανεργοί. Κέντρο των κινητοποιήσεων τα προβλήματα ζωής, τα προβλήματα έξω από τη δουλειά, ο "ελεύθερος" χρόνος, η διασκέδαση, οι σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους. Το σκηνικό είναι λίγο-πολύ κοινό. Μια κοινωνία αφθονίας που έχει ενσωματώσει στο καταναλωτικό όνειρο την πλειοψηφία του πληθυσμού, που είναι ταυτόχρονα κοινωνία σπανής για κείνους που δεν θέλουν-ούτε και μπορούν-να ενταχθούν στους ρυθμούς της. Το σχολείο, η οικογένεια, το κράτος, η αντίθεση με μια δύστυχη που σκοτώνει, η μιζερία μιας ζωής που κυλάει στο ρυθμό του ρολογιού, της μηχανής και του σηματοδότη της κυκλοφορίας, ο πανταχού παρών τοποτηρητής της τάξης με τη φατσα του μπασού, του δασκαλού, του πατέρα ή του κοινωνικού λειτουργού.

Οι βιτρίνες κι οι διαφημίσεις που θυμίζουν αδιακοπα αυτά που δε θα μπορούσαν ποτέ να έχουν. Οι απονεκρωμένες σχέσεις στα γκριζωπα κλουβιά του μετεωρίτη, όπου τα μοναχικά χρώματα που έχουν απομεινεί πηλάν και κωθηκαν στις οθόνες της ενχρωμής τηλεόρασης. Ένας ολοκληρωμένος κόσμος που συντριβεται "ανάμεσα στο πλήθος και την αστυνομία", κάνει το μόνο που του απομένει: χλευάζει το πλήθος και συγκρούεται με την αστυνομία. Και τα φαινόμενα επιμένουν: Στο Αμστερνταμ, τη Ζυρίχη, το Βερολίνο για τα ελεύθερα κέντρα και την κατοικία, στη Νορβηγία για την πρωτομαγιά, ο "πρωταγωνιστής" είναι ο ίδιος. Είναι ο ίδιος και στο Λονδίνο, σχετικά με το χρώμα που έχει το πετσί του, ακόμα και στο Μπελφαστ σαν πρωτοπορία των δρόμων σ'ένα κίνημα που αγκαλιάζει μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού. Και στην Ελλάδα; Αγ. Βαρβάρα, Μαρούσι και τώρα Θεσσαλονίκη, συγκρούσεις όπου αυτή η νεολαία έδωσε το δικό της χρώμα, για να μη μιλήσει κανείς για την ολοκληρωμένη συμμετοχή της σ'όλες τις κινητοποιήσεις. Προκειται για ένα κόσμο σταγμένο έξω από κάθε προοπτική κοινωνικής ανοόδου, συντριβένιο στα γράναζα της εκπαιδ. μεταρρύθμισης. Έναν κόσμο που ασφυκτιά σε μια οικογένεια που κρατάει ακόμα τα οχυρά της, με μια ανάγκη για κοινωνικότητα που δε βρίσκει διεξόδο, με μια μεγάλη έκφραση που γίνεται αγορά για τους εμπορείς της διασκέδασης.

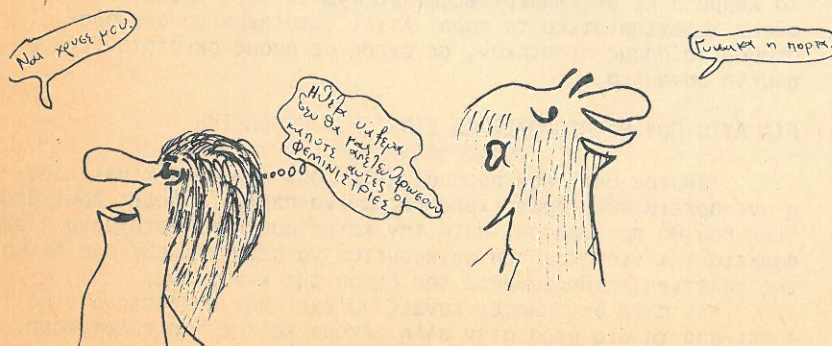
Τα χρόνια που έρχονται θα δείξουν αν αυτή η γενιά ξεκινάει ή όχι το δικό της "68", και σ'αυτό είναι δύσκολο να κάνει κανείς τον προφήτη. Εκείνο όμως που μπορεί να ειπωθεί από τώρα είναι ότι πέρα από τις ιδιομορφίες (που αλυστε τέτοιες υπήρχαν πάντα), πέρα απ'τους διαφορετικούς στοχούς της συγκρούσεως, υπάρχει μια κοινότητα: η κοινότητα του πρωταγωνιστή της.

ΡΟΚ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑ

Το ροκ στο εξωτερικό αποτέλεσε ένα βασικό επίπεδο έκφρασης για τη νεολαία στο εξωτερικό, σε μια παλιότερη εποχή. Εκφράσεως όχι μόνο εμμεσης, δηλαδή του θεατή της συναυλίας αλλά και σε ένα βαθμό άμεσης με τη δημιουργία μυριαδών συγκροτημάτων, η και του καθενά που επαιρνε ένα όργανο κι επαιζε για τον εαυτό του ή την παρέα του. Αυτοί αποτελούσαν στην πραγματικότητα το κίνημα για το ροκ, πολύ περισσότερο από τους γνωστούς μουσικούς.

Ετσι κι η μουσική δημοφιλία αποτέλεσε ένα κομμάτι της καθημερινής ζωής, και σαν τέτοια μπορούσε να εκφράσει αυτή την καθημερινότητα, με τα προβλήματα, τις αγωνίες, τον αγώνα της.

Αυτο για κάποιους καιρούς που φαίνονται πια μακρινοί. Αντίθετα στην Ελλάδα σε συνθήκες δικτατορίας και πολιτιστικής αθλιότητας, το ροκ δεν μπορούσε (εκτός από κάποιες χλωμές προσπάθειες του 70 που γρήγορα εκφυλίστηκαν) να είναι τέτοιο κομμάτι της καθημερινότητας.

ΚΑΜΜΙΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ, ΒΡΕΕΕΕΕΕΕΕΕΕ....

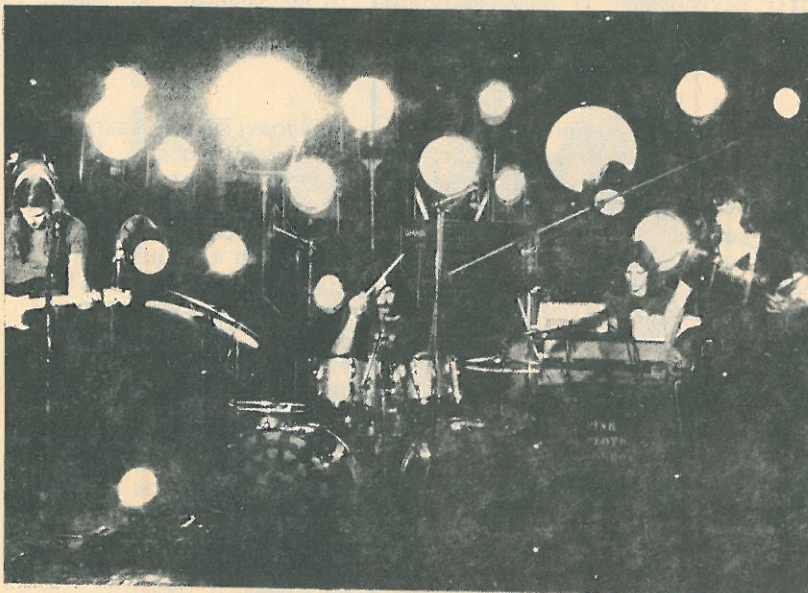
Γ. Κούτσελας.

Η νεολαία παλιότερα και τώρα γνωρίζει μοναχά το ρυθμό (και λιγότερο το στιχό) από κονσερβαρισμένους δίσκους και κασέτες, κι αυτά από μια περιορισμένη γκάμα καλλιτεχνών που συνειδητά προωθεί το εμπορικό κυκλώμα. Η γνώση αυτής της αληθινής επανάστασης στον τρόπο ζωής που εκφράσε κάποτε το ροκ δεν υπάρχει. Το ροκ στην Ελλάδα έγινε "μοδα" για δυο λόγους: ο πρώτος, γιατί επιβλήθηκε από τη νεολαία στο εξωτερικό. Ο δεύτερος, γιατί έγινε δυνατόν να αφομοιωθεί από το σύστημα εκεί όπου γεννήθηκε. Οι συναυλίες ροκ κάποτε ήταν ένα κομμάτι κοινωνικής ζωής, σαν τόπος συνάντησης, γνώριμιας, επικοινωνίας. Οι συναυλίες που γίνονται τώρα στην Ελλάδα είναι εντλώς το αντίθετο: Ξωφλημένα συγκροτήματα ενός ροκ που έχει πια πεθανεί, φορείς ενός μηνύματος που ξεχάστηκε κι έγινε τρόπος να μαζεύεις χιλιαρικά.

Μια διαδικασία που ο κόσμος την ήθελε δικιά του έγινε εμπορευμα στα χέρια μερικών. Έτσι λοιπόν δε μένει παρά να σκασεις το τριακοσποπενήνταρι, ν' αγοράσεις το μαξιλάρκι και να στηθείς δυο τρεις ώρες ακουγοντας μουσική πολλές φορές σε πλαιήμακ, και πινοντας πορτοκαλάδε με συντηρητικό, ενώ ο ΜΑΤατζής επιβλέπει σκυθρωπός για να προλάβει τις τυχόν παρεκτροπές.

Το εισιτήριο στις συγκρούσεις του Παλαί ντε Σπορ δεν ήταν παρά η αφορμή να εξεγερθεί ο κόσμος εναντίον σ' αυτή την κατάσταση.

Έτσι το πραγματικό ροκ που παιχτηκε στις 13 και τις 22 Μαη ήταν ο ρυθμός από τις πέτρες που επεφταν στις κλούβες των μπατών.

Η "ΥΓΙΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ"

Στις 23 Μαη, όλη η αγαναχτήση της μικροαστικής ψυχής που έκανε την παπία στα προηγούμενα γεγονότα, ξέσπασε. Έτσι λοιπόν ο τοπικός τυπός με τεραστία πρωτοσελίδα έδινε την εντύπωση ότι καίκε το παν σκοτεινούς αναρχικούς εννοί νοικοκυραίοι των κομμάτων έσπευδαν να δηλώσουν:

"...Οι "αναρχικοί", ανάμεσα στους οποίους θεάθηκαν και γνωστά φασιστικά στοιχεία, με την αναμφισβήτητη συμμετοχή συνειδητών προβοκατόρων, προέβησαν σε καταστροφές...

τα γεγονότα με την τροπή που πήραν ερχονται να εξυπηρετήσουν με τον καλύτερο τρόπο τα κυβερνητικά σχέδια...

... ερχονται να ενταχθούν στην μονιμή κυβερνητική προσπάθεια για την καταστροφή των φοιτητών"

(ΦΕΑΠΘ 23/5)

...Η κυβέρνηση της ΝΔ που καταβάλλει κάθε προσπάθεια να ενσωματώσει στην πρακτική της υποπτης προέλευσης ομάδες και άτομα, να τις χρησιμοποιήσει σαν προκαλύμματα για το περάσμα της αστυνομοκρατίας και της εντάσης του αυταρχισμού, ιδιαίτερα σήμερα που κλονίζεται η εξουσία του από τις λαϊκές δυνάμεις...

(ΓΡΑΦ. ΣΠΟΥΔ. ΚΝΕ)

Και η ΠΑΣΠ με τον αέρα της αυριανής εξουσίας δίνει συμβουλές στην αστυνομία:

...ενώ η αστυνομία γνωρίζει πως πιθανοτάτα "αναρχικοί" θα προσπαθούσαν πάλι να δημιουργήσουν επεισόδια με αφορμή τη συναυλία που δινόταν στο Παλαί ντε Σπορ, δεν πήρε τα κατάλληλα μέτρα περιφρούρησης... "Κινδυνεύει λοιπόν η "δημοκρατία" από τέτοιες ενέργειες. Ποια δημοκρατία; Μα ποια άλλη από κείνη που θέλει τον κόσμο να βγαίνει το σκάσιμο και ν' ατενίζει με αισιοδοξία προς το μέλλον της επερχόμενης αλλαγής, με δεύτερες κατανομές κι όλα τα σχετικά. Το ήπιο προεκλογικό κλίμα, η συμπαιγνία του αστικού πολιτικού κόσμου δε συκώνει τέτοιους "τυχοδιωκτισμούς".

Κι ακόμα πιο επικίνδυνη είναι η λογική της νεολαίας αυτής. Γιατί όλα δείχνουν πως γράφει στα παλιά της τα παπούτσια κάθε αλλαγή που δεν αλλάζει την ίδια τη ζωή της, που δε θα μπορούσε ποτέ να θιγεί τα αδιέξοδα και τη μιζερία αυτής της ζωής. Ο ταραξίας της προεκλογικής "ταξικής ειρήνης" είναι ο υποψήφιος ταραξίας της "σοσιαλιστικής" ταξικής του αυριό, κι αυτό το ξέρει πολύ καλά ο κάθε θιασώτης της μικρομεσαίας αλλαγής.

Ακόμα είναι χαρακτηριστικό ότι εκείνοι που καταγγέλλουν δεν είναι άλλοι από τον φοιτητικό συντεχνιακό κόσμο.

Φωνάζουν για το ασυλό: εκείνοι που δεν επαψαν ποτέ να διαπραγματευτούν τη διαχείρησή του, εκείνοι που δεν έχασαν ευκαιρία να υποκαταστήσουν τα ΜΑΤ με τα ΚΝΑΤ ανοίγοντας κεφάλια εκεί που δεν εφτανε το χέρι του μπατσού, εκείνοι που ασυλοενοούν την ελευθερία τη δικιά τους να συνδιαλεγούνται με τους καθηγήμες τα του οικου τους, ένα ασυλό γκεττο, κλειστό στον έξω κόσμο. Όμως ότι παλιώνει δεν πειθεί πια κανένα. Τέτοιες καταγγελίες με καρμπόν τις έχουν φάει στη μαπατόσο οι αριστοί φοιτητές, όσο κι ολόκληρος ο κόσμος.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΕΩΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Όμως, πέρα απ' αυτούς που καταδικάζουν υπάρχουν κι αυτοί που θέλουν να "κατανοήσουν", να "παρεμβούν", να "πολιτικοποιήσουν". Όμως εδώ μπαίνει το πρόβλημα για ποια πολιτική μιλάμε.

Η αποστεωμένη πολιτική αντίληψη που χαρακτηρίζει τόσο την παραδοσιακή ακρα αριστερά όσο κι ένα μεγάλο κομμάτι της φοιτητικής αμφισβήτησης έχει την απάντησή στην τσέπη: Να "παρεμβούμε" στον κόσμο που κινείται με βάση τις επιμέρους αντιθέσεις και να τον οδηγήσουμε σε μια συνολική συνείδηση. Πώς;

Με δυο τρόπους: Ο πρώτος, με το να προπαγανδίσουμε γενικότερα ζητήματα που "αφορούν όλους" άρα και τη νεολαία, και να την κινητοποιήσουμε πάνω σ' αυτά. Ο δεύτερος να οξυνουμε τη συγκρούση στο δρόμο και να περιμένουμε να προχωρήσει ο κόσμος μέσα απ' την οξύνση. Ας τα δούμε πιο καθαρά αυτά τα δυο:

Το πρώτο έχει να κάνει με την κλασσική "Μ-Λ" αντίληψη (που όμως απ' ό,τι φαίνεται έχει περάσει και πολύ πιο πέρα απ' το μ-λ.) Αυτή δηλαδή που έχει βάλει στο μυαλό της ένα σινικό τείχος διαχωρισμού ανάμεσα στο ειδικό και το γενικό; στη συγκεκριμένη κοινωνική συγκρούση και την Πολιτική (με κεφαλαίο Π). Αγνοεί ή θέλει να αγνοεί πως αν υπάρξει ποτέ ένα προχωρήμα σ' εκείνους που συγκρούονται για τα δικά τους "αίτηματα" αυτό θα βγει μέσα από το βαθμιαίων ιδιών των "αιτημάτων" απόλα ΓΥΡΩ ΑΠ' ΑΥΤΑ. Μπορεί ο οποιοσδήποτε να εξηγήσει όσο θέλει στον κόσμο που συγκρούστηκε στο Παλαί ντε Σπορ (αλλά κι οπουδήποτε αλλού συγκρούεται η νεολαία) την αναγκαιότητα της δικιάς του κοσμοθεωρησίας, την αναγκαιότητα της πολιτικής του. Μπορεί να μιλάει όσο θέλει για βάσεις ή για ΝΑΤΟ, να κάνει όσες μιζερες συγκεντρώσεις θέλει (όπως η θλιβερή εκείνη μαζωγή των μ-λδών για το Λαμπράκη την ίδια ακριβώς μέρα). Όμως ο κόσμος θα τον γράφει στα παλιά του τα παπούτσια. Φυσικά αυτή η στάση των παραδοσιακών ("κρατιστών" και μη), δεν είναι ξεμπάρκ, ούτε εκφράζει καμία κακή θέληση. Είναι ακριβώς η παραδοσιακότητα μιας αντίληψης για την "άλλη κοινωνία" που δεν απεχει παρά πολύ από τον σοσιαλισμό των "Σοβιετ συν εξηλεκτρισμού" του 18, μιας αντίληψης ανικανής να δει το καινούργιο που φέρνει αυτή η νεολαία στην εικόνα του κομμουνισμού: την αντίθεση με την εργασία σαν Μισθωτή σκλαβιά, τη θέληση για άλλου τύπου σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους, έξω από τη διαδικασία του εμπορευματος, την προοπτική της εισβολής τελικά της ελευθερίας στο βασίλειό της "αναγκαιότητας". Κι είναι καινούργιο γιατί φέρνει στο προσκήνιο των κοινωνικών αγώνων ο,τι ως τώρα είχε εξοριστεί στο χώρο της "φαντασίας" καποιών κλασσικών θεωρητικών της επανάστασης, βαζει τις βάσεις για την πραγμάτωση της "ουτοπίας".

Αντίθετα καποιοι άλλοι φαίνεται να ξεκινούν διαφορετικά.

Αυτούς τους ενδιαφέρει μοναχά η συγκρούση κι η οξύνση της, το καλύτερο οργανώμα της, πλστευοντας ότι αυτό αρκεί για να βγει από μόνο του ένα κίνημα νεολαίας. Ξέχουν όμως ότι η πραγματική οξύνση και το οργανώμα ΠΡΟΥΠΟΘΕΤΕΙ την ύπαρξη ενός κινήματος.

Εδώ ακριβώς βρίσκεται η αντίθεση μας με όσους μιλάνε για "Κράκερ" στην Ελλάδα. Αυτά τα φαινόμενα δεν μπορούν ακόμα να χαρακτηρίσουν κίνημα, κι αυτό για δυο λόγους: τόσο γιατί "εδώ είναι Βαλκάνια", δηλ. μια κοινωνία διαφορετικά δομημένη κι αρκετά καθυστερημένη σε σχέση με τις κοινωνίες της Δ. Ευρώπης, όσο και γιατί η διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης της νεολαίας δεν έχει προχωρήσει τόσο όσο να ξεπερνάει το εφημερο και να γεννάει μια συνείδηση κινήματος.

Τρία χρόνια τώρα ζούμε μια σειρά αποσπασματικών εκρήξεων που όμως δεν καταφέρνουν να ξεπεράσουν την τυφλή πολλές φορές βία στους δρόμους. Δεν καταφέρνουν ν' αποτελεσουν στιγμές ενός κινήματος που να έχει τη δικιά του ταυτότητα, τη δικιά του φαντασία, τις δικιές του οριοθετήσεις. Έτσι η ταύτιση και μόνο τη στιγμή της συγκρούονται, περιορίζει όσους θα μπορούσαν να δράσουν και σ' ένα άλλο επίπεδο (αυτό πχ. της πολιτικής υποστήριξης) μπλοκαρεί καποιες διαδικασίες προχωρήματος. Κι είναι χαρακτηριστικό ότι για τα γεγονότα του Παλαί ντε Σπορ κόσμος δεν έχει ιδέα για το τι ακριβώς έγινε, ή αν έχει του την εφτίξαν τα κομμάτια κι οι εφημερίδες, με το γνωστό τους τρόπο. Είναι ακόμα χαρακτηριστικό το πόσο λίγοι σκεφθηκαν να συμπαρασταθούν σ' όσους πιαστηκαν, σε σχέση με όσους σκεφτόταν την επομένη συναυλία.

ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Σήμερα αυτό που παρουσιάζεται σαν κενό δεν είναι παρά η ανεπάρκεια των "πολιτικοποιημένων" να παρουν καποιες πρωτοβουλίες που θα προχωρήσουν αυτή την κατάσταση, και ταυτόχρονα η ανεπάρκεια της νεολαίας που συγκρούεται να φτάσει άμεσα στη δικιά της πολιτική, τη δημιουργία του δικού της κινήματος.

Κι αυτό δεν μπορεί κανείς να έχει την αυταπάτη ότι θα λυθεί από τη μια μέρα στην άλλη. Ακόμα και σε πιο πολιτικοποι-

ιμενους χωρους οπως στο φοιτητικο, απ' την Πατρα ως το Νοεμβρη του 79 χρειαστηκαν χρονια και απειρες προσπαθειες. Ετσι δεν ωφε- λει να πανηγυριζει κανεις τη γεννηση του καινουργιου, ουτε και να πιστευει οτι αφου το ειπε, το κινημα γεννηθηκε. Γιατι κινημα δεν μπορεί να υπαρξει αν η αντιθεση με τη δοσμενη ταξη πραγμα- των δεν συμπληρωθει απο την οικοδομηση σιγα-σιγα μιας αναλακτι- κης αποψης.

Μ'αλλα λογια αυτο σημαινει την ΕΠΕΧΤΑΣΗ της συγκρουσης με την αστικη κοινωνια μεσα στην ιδια την καθημερινοτητα. Γιατι συγκρουση δεν ειναι μοναχα το να πετας πετρες στις κλουβες.

Η καθημερινη αντισταση στις πιο "εκλεπτυσμενες" μορφες βιαστων θωπωντου, ειναι κι αυτη συγκρουση, ειναι αυτη η συγκρουση που απο την αναπτυξη της κρινεται η συνεχεια. Αν δεν υπαρξει αυτη, τοτε γεγονοτα οπως αυτα του Παλαι ντε Σπορ δε θα 'ναι παρα ενα κωατι απο τον "πυρετο του Σαββατοβραδου", ενα, σπασιμο της πληξης που ερχεται σα διαλειμα για να χωνεψεις καλυτερα την πληξη της επομενης μερας. Η "ανακαλυψη" απ' ολον αυτον τον κοσμο της νεολαιας των ιδιων των προβληματων που ασυνειδητα βαζει (απ' την διασκεδαση ως την θανασιμη μοναξια, ως την "κοινωνικη τρομοκρατια" ενός συστηματος που θαθελε να ελεγχει ακομα και το ρυθμο της αναπνοης μας) και η κοινη δραση πανω σ' αυτα ειναι εκεινη που μπορεί να γεννησει τη συλλογικοτητα, την φαντασια, και τη δημιουργικοτητα, τη αισθηση της ολοτητας που χαρακτηριζει ενα ριζοσπαστικο κινημα.

Αν υπαρχει κατι που μπορουμε εμεις, "οι πιο συνολικα σκεπτομενοι να κανουμε ειναι να δουμε πως τα προβληματα που βαζει αυτος ο κοσμος ειναι και δικα μας, ειναι να τα βαλουμε και να μιλησουμε γι αυτα, λειτουργωντας μαζι μ' αυτον τον κοσμο εκει που ζουμε η βρισκομαστε, οπως στις γειτονιες, πετώντας επι τελους απ' το κεφαλι μας τους τοιχους του μονοπωλιου της "αμφισβητησης" και του φοιτητικου γκεττο.

Θεσσαλονικη 4 Ιουνη

450 Rory gallagher και Coca cola

"Μπορούν νά μάς εξοντώσουν μα δέν μπορούν νά πάρουν τή μουσι- κή μας", "Ερικ Μπάρτον.

Μά νά χιλιάδες στό προσκλητήριο τής coca-cola στή συναυλία τού Rory Gallagher. Καί φυσικά τά εκατομύρια πού "απαράιτητα" θά εισπράξουν απ' όλους εμάς τίς στρατιές τών εξαθλιωμένων, "απα- ραιτητα" σ' αυτούς πού εκτίμησαν 2-2,5 ώρες Roch-n-Roll έναντι 450 δρχ. Οσο περίπου τιμάται 1 κιλό κρέας, 1 κιλό ψάρια μπαρμπ- ούνια, τόσο εκτίμησαν οί εξαργυρωτές τής πρόσκαιρης καί ακίνδυ- νης εκτόνωσης διασκεδασσης, τό ξεπούλημα τής μίζερης ζωής μας. Αντιλαμβανόμαστε τόν διακαή πόθο τους νά διασκεδάσουν τίς μά- ζες τους: "όπως αντιλαμβανόμαστε καί τό πόθο τους γιά τό γρή- γορο τσέπωμα εύκολων καί νόμιμων εκατομμυρίων.

Καί ο Rory ο "αντι-στάρ", ο "τελευταίος" τών Rockers; Πώς θά αισθάνεται κάτω από τό βάρος μιάς τεράστιας διαφήμισης πού τήν υπογράφει φυσικά, ποιά άλλη, η coca-cola Οι φήμες τών φέρουν νά βοηθάει τόν I.P.A. Τώρα τί σχέση έχει αυτό μέ τή λούμπα τής coca-cola καί τά 450 τής εμφάνιση αυτού μόνο η Πυθία η ο θεός τού Roch- n- Roll αν υπήρχε θά μπορούσε νά τό εξηγήσει. Οσο γιά τή Coca-cola τήν ευχαριστούμε γιά τίς ατέρμονες αναζητήσεις της στό χώρο τού Roch καί σάν ελάχιστη ένδειξη ευγνωμοσύνης καί ανταμοιβής κυρήσου με μαύρη αποχή επ' αόριστο από τή κατανάλωσή της καί τήν προτρέπου με μέγιστη εκπλήρωση νά χρησιμοποιεί στό μέλλον κι άλλους σπου- δαίους καλλιτέχνες γιά τή διαφήμισή της ώστε νά μάς αποτρέπει από τό θανατερό γλυκό αγκάλιασμά της.

Αγνωστε φίλε καί φίλη (οί περιστάσεις καί η μαλακία μας μάς κά νουν άγνωστους) τό Ρόκ δέν έχει ανάγκη ούτε από τή coca-cola ούτε από τόν ανώνυμο κύριο "Happening"

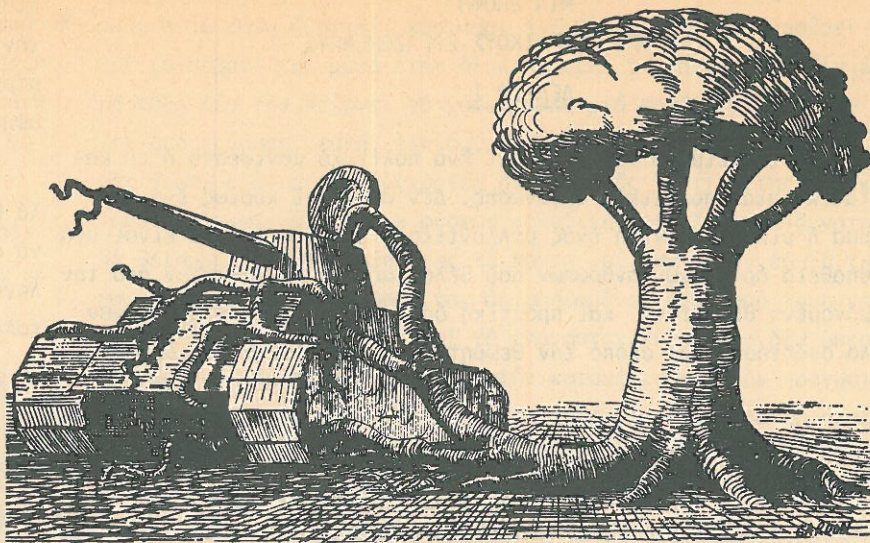
Ο Rory Gallagher σέ λίγο θά τά "δώσει" όλα τί ίδιο ίσως καί μείς. Καί μετά όταν τά φώτα θά σβύσουν καί όλα τά κοράκια θά γλύ- φουν τά δάχτυλά τους ποιός θά κουβαλά τήν μοναξιά του, τήν βαβού- ρα εκατοντάδων ντεσιμπέλ στό μυαλό του, τό σούρσιμο τών βημάτων του μέχρι τό ντιβάνι στό σπίτι η στό πάρκο; Εμείς. Ολοι εμείς πού πάνω μας πρίν λίγο παίχτηκε άλλη μιά άτιμη παρτίδα κατανάλωσης διαφήμισης καί θεάματος.

Όμως Roch δέν είναι μονάχα δύο ώρες μιάς ωραίας νύχτας κάποιας 12 Σεπτέμβρη. Rocheίται κάθε στιγμή τής ζωής μας, Rocheίται η ίδια η ζωή μας. Γι αυτό "ζητάμε μιά επαναστατική μουσική, μιά μουσική πού νά κατεβαίνει στούς δρόμους. Μιά μουσική πού νά σπάει τό φόβο πού κάθε άνθρωπος έχει μέσα του γιά τούς συνανθρώπους του. Μουσική τής κρίσης. Μουσική τού Τώρα. Μουσική πού νά γνωρίζει ποιός είναι ο πρα- γματικός εχθρός...." Τόμ Ρόμπινσον.

ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΑΙΓΑΛΕΩ

Τά κειμενα αυτα κυκλοφορησαν
περσι το Καλοκαιρι

Δεν πιστευουμε να ανηκουν στο ΠΑΡΕΛΘΟΝ Ε;

Θα τους ανεχομαστε για πολυ;

Μας απειλουν οτι πιο ωραιο εχουμε
την επιθυμια για ζωη.

Αυτοί που μετέτρεψαν τόν πλανήτη μας σε στρατόπεδο εργασίας, πού εξοντώνουν κάθε τόλμημα άμφισβήτησης με τόν πιο εγκληματικό τρό- πο.

Πού ξεδεύουν 1.000.000.000 δολ. κάθε μέρα για στρατιωτικούς σκο- πούς, ένω υποσιτίζονται 570 εκατ. άνθρωποι.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ ΤΟΝ ΑΜΕΣΟ ΑΦΑΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΓΗΣ άφοϋ: με τά πυρηνικά τους προγράμματα σε 10 περίπου χρόνια ή έκρηξη σε ένα πυρηνικό εργοστάσιο (καί γνωρίζουμε πολλές μέχρι τώρα), θά σημαίνει άλυσιδωτή ανατίναξη όλων τών πυρηνικών σταθμών.. άλλά καί πρίν αυτό, τά δηλητήρια πού παράγουν καί -κορπίζουν με άφθονία για νά χάσουν στο μισό τήν ραδιενέργειά τους χρειάζονται: Κάσιο 137, 33 χρόνια - Πλουτόνιο 24.000 χρόνια - Ουράνιο 235 4,5 δισ. χρόνια καί άλλα φρικιαστικά.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΦΑΝΙΣΑΝ μέσα στα τελευταία 50 χρόνια 160 είδη ζώων καί απειλούν άμεσα 345 είδη πουλιών καί 25.000 φυτών, πού μετατρέπουν τήν γή σε άπέραντη έρημο με τό πάθος τους για κέρδος καί άφοϋ μόλυναν άνεπανόρθωτα άέρα καί θάλασσα, μάς θέλουν άπληροφρόνητους καί άπαθείς!!!

ΚΑΙ ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΚΛΕΙΝΟΜΑΣΤΕ
ΚΑΙ ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΜΕ
ΤΟΣΟ ΧΑΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΘΟ ΓΙΑ ΖΩΗ
ΤΟΣΟ ΜΑΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΛΑ ΜΟΙΡΑΙΑ.

μουγκοι κι οχι χωρις λεξεις. χτισμενοι μεσα στις λεξεις. δεν αλλαζει αυτο με χαρτινα βαρκακια αλλοι 4 μεσα. στεγανοποιηση. δεν οφειλει. χτυπανε την πορτα. δεν μπορουμε να τους σπασουμε τα μουτρα και σπαζουμε τα δικα μας. τρελλα να βρικολακιαζεις ικετευοντας το αυριο με οποιο τροπο. σημερα πηδω πανω απο τα κεφαλια τους με μονη δυναμη την συνεπεια στο μισος και την περιφρονηση συνεπεια που σκατα δεν οφειλει.. αν την πεις ενθουσιασμο μουγγου θα μεινουμε όσο οι λεξεις μας και η πραχτικη μας ειναι μισα συμπληρωματα σακατεμενων επιθυμιων. εγκλειστων απο την αδιαφορια και την επαναστατικοτητα των στιγμων. το αστυνομικο σκυλολοι ξερει ποτε ειναι καιρος για στριγνωμα και ποτε για αφομοιωση, φτιαχνωντας την φωνη μας για τις εκαστοτε αναγκες του. κουφοι και μουγκοι τελος προσωπικη αναγκη, σημερα 20 /5 / σμσ

ΜΙΑ ΑΠΩΣΗ
ΑΠΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

ΔΕΛΤΙΟ Ι

Αυτό τό κείμενο δέν ἀποτελεῖ ἕνα πολιτικό μανιφέστο ἢ τό κα-
ταστατικό μιᾶς πολιτικῆς ὀργάνωσης. Δέν ἀποτελεῖ κυρίως ἕνα πρό-
γραμμα ἢ μιᾶ στρατηγική ἑνός μελλοντικοῦ κινήματος, ἀλλά εἶναι μιᾶ
προσπάθεια ὀρισμένων ἀνθρώπων πού θέλοντας πιά νά ξεφύγουν ἀπό τήν
ἀπομονωμένη θεωρητική καί πρακτική δραστηριότητα, ἀρχίζουν ἕναν
κύκλο συζητήσεων μέ σκοπό τήν θεωρητική καί πρακτική του συγκρότη-
ση.

Αὕτη ἡ συγκρότηση ἔχει σάν σκοπό τήν παρέμβαση αὐτῆς τῆς ὁμά-
δας στόν κοινωνικό χῶρο.

Αὕτη ἡ ὁμάδα δέν εἶναι μιᾶ κλειστή ὁμάδα σχέσεων ἀλλά μιᾶ πρω-
τοβουλία γιά τό ξεπέρασμα τῆς ἐξατομίκευσης καί τήν ἀπαρχή μιᾶς
ὀργανωμένης παρέμβασης τῶν ἀναρχικῶν στούς μαζικούς χώρους (παρα-
γωγή, μόρφωση κ.λ.π.). Ἡ ὁμάδα αὕτη συγκροτεῖται κατ'ἀρχάς πάνω
σέ μιᾶ μίνιμουμ συμφωνία ἀρχῶν. Αὕτη ἡ συμφωνία πηγάζει τόσο ἀπό
τίς θεωρητικές θέσεις ὅσο καί ἀπό τήν πρακτική ἐμπειρία τοῦ καθέναν.

Οἱ ἄνθρωποι πού ἀποτελοῦμε πρὸς τό παρόν αὐτήν τήν ὁμάδα βρι-
σκόμαστε μαζί γιά τούς ἑξῆς λόγους:

α) Ἀρνούμαστε ὅλους τούς κοινωνικούς θεσμούς καί τίς λειτουργίες
πού μᾶς ἐπιβάλλει ἡ καπιταλιστική κοινωνία. Δηλαδή ἀρνούμαστε τήν
ὑπάρχουσα κοινωνία στό σύνολό της σάν μιᾶ κοινωνία ταξικῶν καί κα-
τά συνέπεια ἐμπορευματικῶν καί διαχωρισμένων σχέσεων. Καί αὕτην
τήν ἄρνηση νοιώθουμε τήν ἐπιθυμία νά τήν μετατρέψουμε σέ ἔμπραχτη
κριτική παρεμβαίνοντας καί ὀξύνοντας στό βαθμό τοῦ δυνατοῦ τήν τα-
ξική πάλη.

β) Πιστεύοντας ὅτι τήν ὑπάρχουσα κοινωνία καί τούς θεσμούς της μπο-
ροῦν νά τήν ἀνατρέψουν αὐτοί πού τήν στηρίζουν, δηλαδή οἱ προλετά-
ριοι κάθε μορφῆς, ἔχουμε τήν πεποίθηση ὅτι ἡ μοναδική πραγματική ἐ-
παναστατική κριτική τοῦ συστήματος εἶναι αὕτη πού ὑπαγορεύεται ἀπό
τήν πάλη τῶν τάξεων.

γ) Πιστεύοντας πῶς τό προλεταριάτο γίνεται ἐπαναστατικό τήν στιγμή
πού ἀρνούμενο τόν κοινωνικό του ρόλο λειτουργεῖ σάν ὑποκείμενο τῆς
ἱστορίας, πιστεύουμε ὅτι ἡ μοναδική ὀργάνωση πού ἐξυπηρετεῖ αὐτόν
τό σκοπό εἶναι μιᾶ ὀργάνωση πού πηγάζει καί συγκροτεῖται ἀπ'αὐτό τό
ἴδιο.

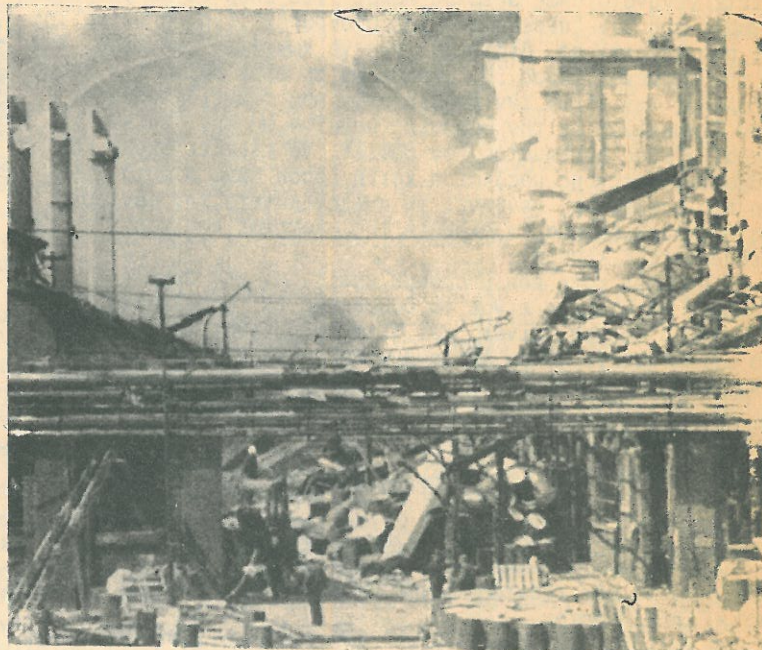
Εἶναι κύρια καί πάνω ἀπ'ὅλα μιᾶ ὀργάνωση πού δομεῖται πάνω
στόν χῶρο παραγωγῆς καί κατανάλωσης. Διαχωρίζοντας τήν θέση μας
εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀπό τά συνδικάτα-ὑπηρετές τῶν κομμάτων πιστεύουμε
ὅτι οἱ μοναδικές ἐργατικές ὀργανώσεις πού μποροῦν νά θεωρηθοῦν σάν
γέννημα τῆς ταξικῆς πάλης εἶναι τά ἐπαναστατικά συνδικάτα καί τά
ἐργατικά συμβούλια. Ἐμεῖς δέν θεωροῦμε αὐτά σάν συνταγές πρὸς χρῆ-
σιν ἀλλά μέσα ἀπό τήν κριτική μελέτη ἐπιδιώκουμε νά συγκροτήσουμε
μιᾶ πρόταση σχετικά μέ τήν ὀργάνωση τοῦ προλεταριάτου στήν Ἑλλάδα
σήμερα.

δ) Πιστεύουμε ὅτι δέν πρέπει νά ὀργανωθοῦμε χτίζοντας μιᾶ ὀργάνωση
τῶν ἀναρχικῶν σάν διαχωρισμένη πολιτική ὀργάνωση. Δηλαδή χτίζοντας
μιᾶ ἀναρχική ὁμοσπονδία πού θά βασίζεται σέ ἀπολιθωμένα ἰδεολογικά
δόγματα, ἀλλά νά συγκροτήσουμε ἀπό κοινοῦ μιᾶ συσπείρωση τῶν ἀντι-
ἐξουσιῶν ἐργαζομένων ἢ μελλόντων ἐργαζομένων πού θά στηρίζεται
στήν θεωρητική ἐπεξεργασία τῆς πρακτικῆς πού ἐξασκεῖται ἀπό τό προ-
λεταριάτο ὅχι ἐξετάζοντας τό θέμα ἀπό τήν πλευρά τῶν εἰδικῶν, ἀλλά
σάν ἄτομα πού ἀνήκουμε ἱστορικά στήν ἐργατική τάξη.

Θέλουμε νά συγκροτήσουμε μιᾶ κίνηση τῶν ἀντιεξουσιαστῶν ἐργα-
ζομένων ἀποκλείουμε στούς κόλπους αὐτῆς τῆς κινήσεως τήν δημιουργία
κάθε νομοθεσίας καί ἐξουσίας καί κάθε προνομιοῦχας κατεστημένης ἐ-

πίσημης καί νομικά κατοχυρωμένης ἐπιρροῆς ἀκόμα καί ἂν πηγάζει ἀπὸ
τήν καθολική ψηφοφορία μέ τήν πεποίθηση ὅτι δέν μπορεῖ παρά νά
στραφεῖ πάντοτε πρὸς ὄφελος μιᾶς κυρίαρχης καί ἐκμεταλεύτριας με-
οψηφίας.

Ἡ ὁμάδα αὕτη ὅπως τονίσαμε καί πιὸ πάνω, δέν εἶναι κλειστή ἀλ-
λά ὁποιοσδήποτε σύντροφος συμφωνεῖ μέ τήν παραπάνω γενική συμφωνία
νά συμμετέχει στίς λειτουργίες της χωρὶς νά ἀποκλείεται καί ὁ διά-
λογος καί ἡ συνεργασία μέ ἄλλες ὁμάδες ἑνός παραπλήσιου προσανα-
τολισμοῦ.

ΣΑΜΠΟΤΑΡΕΤΕ ΘΑΞΕΣ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΟΚΑΠΗΛΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ ΝΑ ΦΘΑΣΕΙ ΣΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ

ΟΜΑΔΑ ΚΑΤΑΛΗΨΙΩΝ ΑΙΓΑΛΕΩ

I. "Ὅσο ἡ πλάνη εἶναι πυκνή, τόσο ὁ δρόμος τῆς ἀλήθειας εἶναι
σύντομος καί ἄμεσος. Ἐνῶ, ὅσο ἡ πλάνη εἶναι ραφινάτη τόσο μπορεῖ
νά μᾶς κρατάει αἰῶνια μακριά ἀπὸ τήν ἀλήθεια τόσο μᾶς εἶναι δύσκο-
λο νά τήν ἀναγνωρίσουμε... Ἐκεῖνος πού δέν ζητάει παρά νά βρῇ ἁ-
γοραστή γιά μιᾶ ἀλήθεια μασκαρεμένη καί φκισιδωμένη μπορεῖ βέβαια
νά εἶναι σωματέμπορας τῆς ἀλήθειας, ἀλλά δέν ὑπῆρξε ὁ ἐργαστής
της".

II. 1η ΜΑΗ ΠΡΩΙ: Στούς δρόμους δέν θά κυκλοφορεῖ ψυχὴ.

Γιατί; Θ'ἀπαντήσουν ὅτι "οἱ μᾶζες" πῆγαν στήν Συγκέντρωση Μασκαρά-
τα τῆς Ἀθήνας νά συμμετάσχουν στόν "ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΓΙΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ ΜΕ-
ΓΑΛΗΣ ΜΕΡΑΣ" τόν πρώτο στή φάση τῆς "ΑΛΛΑΓΗΣ".

("Ἐχει γοῦστο νά μὴν πᾶνε οὔτε φέτος στήν Πλ. Κοτζιά).

Ἡ ἀλήθεια ὅμως πού θά εἶναι ἄδικοι οἱ δρόμοι: Οἱ πλούσιοι θά ξυ-
πνήσουν, ὅπως πάντα, ἀργά καί οἱ ἐργάτες δέν θά πᾶνε στή δουλειά
γιατί τῇ προηγούμενῃ ἡ ἐργδοσίας τοὺς ἀνακοίνωσε συγκινημένη
ὅτι ἡ Πρωτομαγιά εἶναι κάτι μεταξύ ἀργίας καί ἀπεργίας κ.λ.π.....
καί ὅτι τό βράδυ πρέπει νά δοῦν στήν Τ.Β. τά... ντοκουμαντέρ γιά
τόν Γιορτάσμό τῆς σφαγῆς τῆς Διεθνούς ἐργατικῆς τάξης, ἀφοῦ πρώτα
ρίξουν καί μιᾶ ματιά στίς... διαφημίσεις τους.

III. Ἐχουν λοιπόν τήν δυνατότητα νά διαχειρίζονται ἄνετα τήν ὑπό-
θεση τῆς Πρωτομαγιάς μέ τά δικά τους μέτρα καί σταθμά. Συνεχίζει
δηλ. νά ἰσχύει ἀτόφια, ἡ παλιά διαπίστωση, ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ ἐπα-
ναστατικοῦ κινήματος, εἶναι ἡ ἱστορία τῆς "Ἡτας" του.

Παντοῦ σ'ὅλον τόν Πλανήτη, κάθε μέρα, γνωστὴ καί ἄγνωστη συνεχίζε-
ται καί πλαταίνει ἡ "Ἡτα".

... Σπάρτακος 1919 Βαρσοβία 1831, 1981 Παρισινὴ Κομμουνία 1871, Ἡ-

υπανία 1936, Μάης 1968, Κροστάνδη 1921, Σικάγο 1886 'Αμερική 1968, Μεξικό 1968 'Ιταλία 1969, Σαλβαδόρ 1982, Πορτογαλία 1975, Λίβερπουλ-Μάντσεστερ 1981, Πολυτεχνείο 73-80... Αυτό που κάνουμε έμεϊς αυτή τη στιγμή, είναι ν'αναφερόμαστε σ'αυτό τό πραγματικό κίνημα, μόνο μέ λόγια. Κι'αυτή είναι ή δική μας πραγματικότητα, πού πρέπει νά χτυπιέται κάθε στιγμή έμπραχτα.

IV. Θά διαβάσουμε τίς ανακοινώσεις τους. Θά είναι ίδιες μεταφράσεις τών παλιών διαταγμάτων τους. 'Απλά θ'αποδείχνουν ξανά καί μέ

Σιγουριά (ένεκα ή 'Αλλαγή...) ότι ή γλώσσα δόθηκε σ'αυτούς μόνο γιά τόσο γελοία χρήση όσο καί τό μέγεθος τής ύποκρισίας τους. Τό σημερινό τους ψέμμα θά είναι ίδιο μέ τό Αύριανό, γιά τί είναι πάντα τό ίδιο, τό 'Αρχικό τους ψέμμα. Οί ανακοινώσεις τους είναι τά ντοκουμέντα τής αποσυντεθειμένης κυριαρχίας καί τοῦ κόσμου τους.

'Αντλοῦν ζωτικότητα ἀπό τήν άσφυξία πού σπέρνουν καί φρουροῦν μέ πράσινα-μπλέ-κόκκινα περιβραχιόνια, γύρω τους.

Θά ανακοινώσουν τό πένθος τους γιά τά "θύματα τών εργατικῶν κινητοποιήσεων". Τό βράδυ ὅμως θά χουζουρεύουν ἀγαλλιώντας μέσα στήν ἀναζωογονημένη τους πουτανιά. Τό πλάνο τοῦ πένθους τό κάλυψαν, γνωστοποίησαν τήν ὁδύνη τους μέ τό πιό ἀποτελεσματικό μέσο: "Ένός λεπτοῦ σιγή".

Καί λένε, λένε, λένε... μυρηκάζουν. 'Οργανώνουν τήν Γενική Σιωπή παίρνοντας βαθιές εἰσπνοές ἀπό τό ἀποβλακτικό ἀέρακι πού ἔρχεται ἀπό τήν "Μεγάλη χώρα τών Σοβιέτ" καί τούς Χολυγουντιανούς 'Αστέρες.

V. Είναι ἄθλιοι χασάπηδες πληθωρικοί στόν ἐλεεινό ἑαυτό τους. 'Αποτέλεσμα: Τό εἰρηνικό μακέλεμα τών ἐθνικῶν τημάτων τής παγκόσμιας εργατικῆς τάξης, ἀπό τήν στυγερότερη ἐγκληματική ὀργάνωση πού ἐδρεῖ στό Λευκό καί Κρεμλίνο οἶκο, στά 'Ανάκτορα τοῦ Μπάκινχαμ, στό Βατικανό, στά 'Ηλύσια Πεδία καί στό Πεκίνο. Καί ή "βάση" του. "Όλα αὐτά τά "ἀγνά μέλη"; Αὐτοί είναι τό ἐκκλησίασμα τών παλαμακιστῶν, πού ή 'Ηγεσία τούς πασσάρει τό ὄμο της αἰσχρῆς ξαναζεσταμένο, καί αὐτοί τό ἐπιστρέφουν κορνιζαρισμένο γιά Πρωτομαγιάτικο δῶρο. Μέ φιλόγγο τήν ἐθελοντική τους ἀφασία καί τόννους αὐταπάρνησης σέ ἀφίσες. "Όλος αὐτός ὁ συρφετός ἀπό πετυχημένους, πολλά ὑποσχόμενους γιά τό Μέλλον, Μαλάκες. Παλαίμαχοι ή φρέσκοι πού δέν μποροῦν νά ἀναπνέουν τό ἀεράκι τής 'Αποβλάκωσης, ἄν δέν σλωσσᾶνε μόνοι τους τήν ἀγωνία τους, νά προσκυνᾶνε τήν 'Ηττοπάθειά τους. "Όλοι πρεσσαρισμένοι στήν 'Ακίνητη αὐταπάτη τους κολυμποῦν ἀπεγνωσμένα νά θάψουν οἱ ἴδιοι τόν ἑαυτό τους, γιά νά χάσουν ὅλοι μαζί μ'αυτούς καί τήν δική τους "Αλήθεια".

"Οἱ σημερινοί νικημένοι ἔμαθαν. Γιατρεύτηκαν ἀπό τίς αὐταπάτες τους. Δέν ἔχουν νά περιμένουν καμιά βοήθεια, ἀπ'τά ἄψυχα πλήθη πού είναι ἀδιεξοδικά ἐγκλωβισμένα σέ παραδόσεις πειθαρχίας".

Ρόζα Λούξεμπουργκ

VI. Αυτό ὅμως πού τούς πανικοβάλλει είναι τό ότι δέν μποροῦν νά μήν ὁμολογοῦν ότι ή ἀντοχή τους ἔχει ἀρχίσει ἀπό καιρό νά ἐξαντλεῖ τό τελευταῖο της 'Απόθεμα. 'Ο Ρονάλντ, ή Μάργκκαρετ, ὁ Φρανσουά καί ὁ 'Αντρέας ή GENERAL MOTORS καί ὁ Λεονίντ, τά UFO καί ή COCA-COLA, 'Ο Γιαρουζέλσκι καί ὁ "Αλάθητος" γνωρίζουν ότι σήμερα μονάχα στήν ἀτζέντα τους ἀξίζουν νά σημειωθοῦν οἱ νίκες τους.

"Ότι "καταχτοῦν καί σώζουν" βαθαίνει τό σάπισμα καί τήν ἀπόγνωσή τους. Παντοῦ ἐπιβεβαιώνουν τό 'Ιστορικό τους 'Αδιέξοδο. "Έμαθαν πιά ότι ἀπό τή φύση τους, μέ τά μέσα πού θωρακίζουν τήν 'Ασφάλεια τοῦ Κεφαλαίου καί τοῦ Κράτους τους, μέ τά ἴδια παράγουν τίς καταστάσεις πού ὁδηγοῦν στόν νομοτελειακό ἀφανισμό τους.

VII. Γι'αὐτό ὅλες οἱ περισσότερες σχίζουν τᾶ ἱμάτιά τους γιά Εἰρήνη. Καί σέ κάθε χώρα ναί στήν 'Εθνική ἐνότητα, στό συμβιβασμό καί τήν ἀπάτη. 'Εθνική ἐνότητα: Μά συγγνώμη, αὐτοί δέν είναι τ'ἀφεντικά; "Αν θέλουν αὐτοί τήν εἰρήνη στό κόσμο, ἄς ἐτοιμαστοῦμε ἔμεϊς γιά ἐμφύλιο πόλεμο σ'ὄλο τόν πλανήτη. Οἱ ἐργάτες δέν γίνεται νά θέλουν τήν εἰρήνη μέ τό Κεφάλαιο. Είναι τό ἀναμφισβήτητο μέσο γιά νά γνω-

στοποιήσουμε τά φιλελερηνικά μας αἰσθήματα. Τότε καμιά μούμια μέ ράσο ή στολή, κοστούμι ή ζιβάγγο, δέν θά μπορέσει ν'ἀρνηθεῖ τό σάβανό της μέσα στήν ὀλοκληρωτική της συντριβή. Τήν ἐργατική τάξη δέν τήν παίρνει νά χάσει ἄλλη μιὰ φορά. Κι'αὐτό δέν βγαίνει ἀπό κούραση, εὐχή, ἐλπίδα, ἐτσιθελισμό. Δέν τήν παίρνει νά χάσει γιατί σ'ὅλες τίς σύγχρονες στιγμές τής "Ηττας της" διεκδικεῖ τώρα τελειωτικά, τήν ἐκ φύσεως μοναδική της ιδιότητα-δυνατότητα. Νά θριαμβεύσει, ἀνατρέποντας τά πάντα καί πρῶτα τόν ἑαυτό της Διεθνῶς. Διότι αὐτοί τώρα είναι ἀποφασισμένοι στό χαμό τους νά σβήσουν τ'Ανθρώπινο εἶδος. Καί τό ἐπαναστατικό κίνημα δέν ὑπερβάλλει ποτέ ἄν θέλει νᾶναι ἀπλό, στήν κατανόηση καί τήν πραγματοποίηση τής 'Αλήθειας του. Καί τό τελευταῖο είναι ἀπό καιρό ἀποδειγμένα, ἀναγκαῖο προκειμένου, ή μέρα πού ὁ Καπιταλισμός Δυτικός καί 'Ανατολικός, θά ὁμολογήσει ὀλόκληρο τό ψέμμα του, νᾶναι καί ή μέρα τής χαριστικής του βολῆς. Καί τό "ἕνα γέλιο θά τούς σκοτώσει" σημαίνει σέ πλήρη μετάφραση, ἴδια σ'ὅλες τίς γλώσσες τοῦ κόσμου "Όσο καί νά σφίξουν τά κλωμέρια δέν θά γλυτώσουν τό γαμήσι κατὰ ἡμῖς".

Διότι ἄν μέ τά μέσα πού ἔχεις σκοτώνεις τά 5 γουρούνια, μέ τά ἴδια ἀφήνεις τό 6ο ζωντανό, τότε αὐτό κάνει γιά 10. Καί αὐτό τό μυστικό τό ξέρουν πρῶτοι ὅλοι οἱ ἐνῶμενοι ΝΤΑΒΑΔΕΣ ('Ανατολικοί, Δυτικοί, Νότιοι, Βόρειοι) πού τώρα χωρίς προσχήματα, χύνοντας τό αἷμα τής παγκόσμιας εργατιᾶς, αὐτοαποθεώνονται γιά τό 60χρονο εἰδύλλιο τους. Τό προλεταριάτο δέν ἔπαψε ποτέ νά είναι τρομακτικό. Καί πρῶτοι αὐτοί τρέμουν μήν τυχόν χειροτερέψουν "οἱ ἐγκεφαλικά τους παρενέργειες" σάν τάξη, μήν τυχόν γίνουν πιό ἀπλοί, καθόλου συνδικαλιστικοί καί θυμηθοῦν ότι δέν ἔχουν νά χάσουν τίποτε, μονάχα τίς ἄλυσσίδες τους, ἀλλά ἔχουν νά κερδίσουν ἕνα κόσμο ὀλόκληρο. Τότε τά γεγονότα θά γίνουν προλεταριακά, δηλ. καταραμένα, ξεροκέφαλα καί ἐφιαλτικά. Τότε πανικός θά σημαίνει.

"Σωβιέτ πού συντρίβουν ὅλα τά 'Ανώτατα".

VIII. 'Εργάτες, Σύντροφοι,

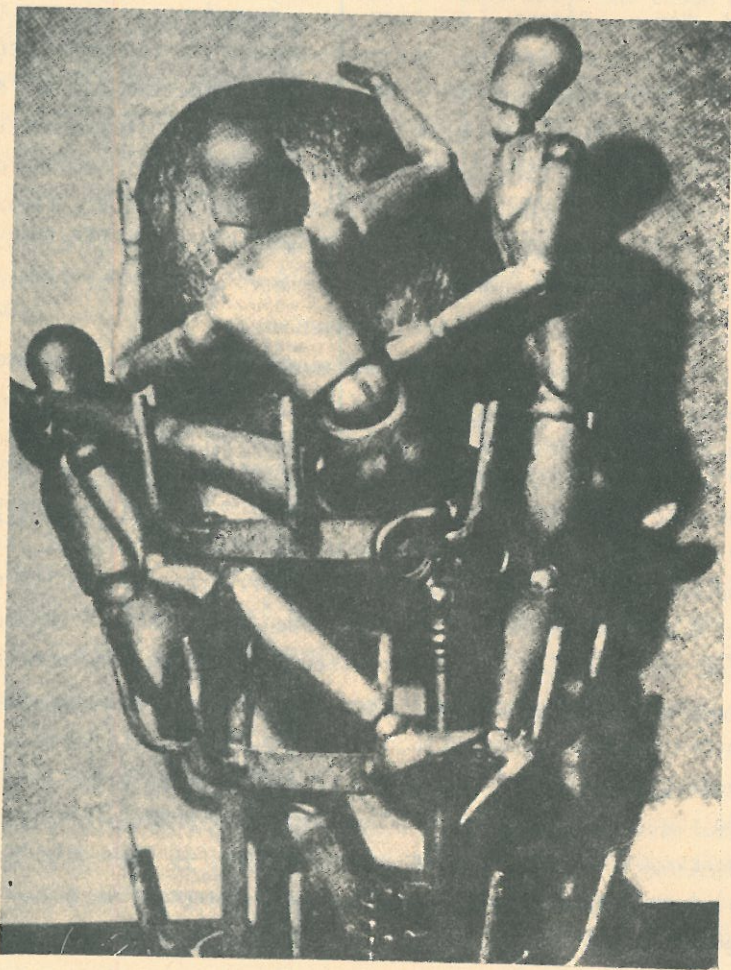
'Η ἔμπραχτη προλεταριακή κριτική, περνάει μέσα ἀπό τήν ἀναζήτηση τής αὐτόνομης πληροφόρησης τών ἐργοστασιακῶν εργατικῶν συνελεύσεων, ἀπέναντι στήν ὀργάνωση διάδοση τοῦ Μαζικοῦ ψέμματος, τής οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς ἐξουσίας, ἀπέναντι στήν ἀντεργατική καπηλεία καί διαστρέβλωση τών κρατικῶν καί κομματικῶν μέσων ἐνημέρωσης. Μόνη τους φροντίδα είναι νά περιφρουροῦν καί νά χρησιμοποιοῦν τήν πειθαρχία τοῦ ἐργοστασιακοῦ περιβάλλοντος γιά νά πειθαρχήσουν τόν ἐργάτη καί στό κομματικό περιβάλλον καί σ'ὅλες τίς μορφές τής ἱεραρχίας. 'Η "Αλλαγή τους", δέν είναι τίποτε ἄλλο ἀπό τήν προσπάθεια τους γιά ἐθνικο-σοσιαλιστικό ἐκσυγχρονισμό καί ἐθνικιστικό συγκεντρωτισμό τής ἐξουσίας τοῦ Κεφαλαίου. Οἱ ἴδιοι πλουτοκράτες πού προεκλογικά ἔξυναν τό σβέρκο τους, χαμογελῶντας εἰρωνικά, τώρα τρίβουν τά χέρια τους ἀπό χαρά καί ζητοῦν οἱ ἴδιοι... ἐθνικοποιήσεις.

Κοινωνικοποιήσεις είναι μονάχα, οἱ καταλήψεις ἐνάντια σέ κάθε ἀπόπειρα εἰσαγωγῆς τοῦ κρατικοῦ χαφιεζισμού, τής μαζικῆς ἀστυνόμευσης καί τής πνευματικῆς τρομοκρατίας.

'Η ἀντίθεση τοῦ "Ελλήνα στόν Τοῦρκο δέν είναι παρά ἕνας τρόπος νά συγκαλυφθεῖ ή πάλη τών τάξεων καί νά ἐπιβραδυνθεῖ ὁ ἀγώνας γιά τήν προλεταριακή ἐπανάσταση. Κι'ἀκόμα χειρότερα: οἱ ἐθνικισμοί καταστρέφουν τά ἐργατικά κινήματα ἀποκλείοντάς τα ἀπό τήν παραγωγική διαδικασία γιά νά τά ἐξολοθρεύσουν στά πεδία τής καπιταλιστικῆς σφαγῆς. 'Η ἀντίθεση πρὸς τόν ἱμπεριαλισμό συμβαδίζει μέ τήν ἀντίθεση πρὸς τόν ἐθνικισμό ἐφ'ὅσον ὁ ἀγώνας τοῦ προλεταριάτου ὑποχρεώνεται νά καταστρέψει αὐτό τό ἴδιο σάν τάξη τής ἀνταλλαγῆς, κι'αὐτό θά γίνη σ'ὄλο τό κόσμο-μέ τό γενικευμένο ὀλοκληρωτικά ἀνατρεπτικό κίνημα ἐναντίον τοῦ καπιταλισμοῦ - ή δέν θά πραγματοποιηθεῖ ποτέ.

ΙΧ. Τό ζήτημα της 'Ιστορικής συνέχειας του αγώνα, πού μιά στιγμή του ήταν ή σφαγή της Πρωτομαγιάς του 1886 στο Σικάγο, κλείνει μόνο όταν τό χτύπημα ενάντια στους σημερινούς κομματικούς μηχανισμούς καί τό κράτος του Κεφάλαιου, θεμελιωθεί βαθιά σαν σημερινός καθημερινός στόχος της ταξικής πάλης, τά θύματα του 'Αγώνα δέν ήταν θύματα μόνο των τότε 'Αστών. Είναι καί θύματα όλων αυτών πού σήμερα χειραγωγούν την προλεταριακή πάλη καί καπηλεύονται την ιστορία της.

'Η εργατική τάξη γιά νά εκφράσει έμπραχτα την αντίθεσή της στον άστυνομικό καί κρεττίνιμο μηχανισμό διάδοσης καί δημιουργίας των ψευτοαξιών (αξιών του Καπιταλισμού) πρέπει νά μεθοδεύσει την αυτεδιδευθυνομένη δραστηριότητά της έλελυθερα έμπνευσμένη σαν την διαδικασία γιά την άπελευθέρωση της ζωής. 'Από τά σαμποτάζ καί τίς καταλήψεις μέχρι την δημιουργία των άπελευθερωτικών εργατικών συμβουλίων, οί συμβουλευτικές καταστάσεις των εργατών διασφαλίζουν τον άντιεξουσιαστικό καί επαναστατικό τους χαρακτήρα, στο μέτρο πού μόνιμη φροντίδα των εργατών είναι ή συντριβή στους κόλπους τους κάθε ιεραρχίας, (κομματικής, ιδεολογικής, Συνδικαλιστικής, μέ όλες τίς μορφές της έντεχνης καί καλυμμένης χειραγώγησης της πάλης τους από τό Κεφάλαιο τό Κράτος καί τά κόμματά του.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ G. LENNON, ΟΙ ΘΕΩΡΙΕΣ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ-ΡΟΜΠΟΤ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΡΕΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Μετά απ'τή δολοφονία του Τζόν Λένον φήμες καί συγκεκριμένες πληροφορίες συνδέουν τή δολοφονία του, μέ τίς αμερικάνικες υπηρεσίες πληροφοριών Ναυτικού καί 'Αεροπορίας. Αυτή ή άποψη, έχει ισχυροποιηθεί μετά από κινητοποίηση καί έρευνα πού έκανε μιά όργανωση πού άποκαλείται Alternative Information Service ('Υπηρεσία γιά μιά 'Εναλλακτική Πληροφόρηση), πού σύμφωνα μέ την όποία ό δολοφόνος του Λένον Μάρκ Τσάμπαν δούλευε γιά ένα τμήμα μίας άκρας άπόρ-

ρητης ύπηρεσίας πληροφοριών πού διαθέτει ένα παράρτημα στη Χαβάη σε διασύνδεση μέ τή Ναυτική Βάση του Πέρλ Χάρμπορ.

'Ο Robert Eringer συγγραφέας του "Global Manipulators" πού σημαίνει έλεύθερα "Αυτοί πού μέ δόλια μέσα κατευθύνουν τίς τύχες μας σε παγκόσμια κλίμακα" αναφέρει, ότι ό Τσάμπαν αρχίζει πλέον νά τοποθετείται στο ίδιο καλούπι του "μοναχικού τρελού" στο όποι βρίσκονται ήδη οί Λί Χάρβεϊ 'Οσβαλντ, Σιρχάν Σιρχάν καί Τ. Ε. Ρέ φερόμενοι σαν δολοφόνοι των Τζόν Κέννεντι, Ρόμπερτ Κέννεντι καί Μάρτιν Λούθερ Κίγκ αντίστοιχα.

'Ερευνες απ'την πλευρά βρεττανών δημοσιογράφων δείχνουν ότι μονάδες πληροφοριών του Πολεμικού Ναυτικού καί της 'Αεροπορίας έχουν αναμειχθεί εδώ καί πολύ καιρό σε δολοφονικές συνωμοσίες οί ό ποιές περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων βίαιο καί ολοκληρωτικό προγραμματισμό πρακτόρων.

Σάν επιβεβαίωση, έρχεται μιά εξαιρετικά ενδιαφέρουσα παραδοχή ή όποία έφτασε στα χέρια του Πήτερ Γουότσον, δημοσιογράφου της έφημερίδας Sunday Times ύστερα από μιά γκάφα 'Αμερικανού αξιωματικού τον 'Ιούλιο του '75. Κατά την διάρκεια μιάς συνδιάσκεψης του NATO στο 'Όσλο, ό 'Αμερικανός αντιπλοίαρχος Thomas Nazut παραδέχτηκε ότι ή 'Αμερικανική 'Υπηρεσία Πληροφοριών του Ναυτικού είχε πάρει βαρυποινίτες από στρατιωτικές φυλακές καί αφού τούς προγραμμάτισε σαν πολιτικούς δολοφόνους τούς τοποθέτησε σε αμερικανικές πρεσβείες σ'όλο τό κόσμο, μέ προεξέχουσα την 'Αθήνα.

'Ο Nuzut ισχυρίστηκε ότι ήταν προσωπικά άναμειγμένος σε τέτοιους προγραμματισμούς.

Γιά την ακρίβεια τά πειράματα "προγραμματισμού" του 'Αμερικανικού Ναυτικού ξεκίνησαν τουλάχιστον κατά τά τέλη της δεκαετίας του '40. Σύμφωνα μέ ντοκουμέντα της CIA πού κοινοποιήθηκαν κάτω από την πίεση του Διατάγματος γιά την 'Ελευθερία στην πληροφόρηση, εκείνο τον καιρό διάφοροι κλάδοι των 'Υπερεσιών Πληροφοριών των ΗΠΑ συνεργάστηκαν πάνω σ'ένα γιγάντιο πρόγραμμα έλέγχου της ανθρώπινης σκέψης, τό όποιο αναφέρονταν στις διάφορες φάσεις του μέ τίς κωδικοποιημένες όνομασίες του "Project Bluebird" "Operation Artichoke" "MKDELTA" καί "MKULTRA".

'Ομάδες εκπαίδευσης καί άναζήτησης άρχισαν νά έρευνούν όλους τούς πιθανούς τρόπους έλέγχου, πού εκτείνονται από τον ύπνωτισμό μέχρι τά ηλεκτροσόκ, την ψυχολογία καί τίς φαρμακευτικές ουσίες. Τά περισσότερα από τά σχέδια πού είχαν σαν βάση τά ναρκωτικά, μπηχαν σε ενέργεια κάτω από την έμπραχτη έξουσιοδότηση του 'Αμερικανικού Ναυτικού, μέ βάση έρευνών στο Ναυτικό Νοσοκομείο της Βιθεσδάσης Μέριλαντ.

Τό ανακοινθέν της CIA προσδιορίζει τό αντικείμενο των έρευνών σαν "άναζήτηση ενός τρόπου άπομόνωσης καί σύνθεσης καθαρών ναρκωτικών, μέ σκοπό τή χρήση τους γιά τον έπηρρεασμό καί τον έλεγχο του ατόμου".

(Θά.πρέπει κάποτε νά έρευνήσουμε, μετά τίς άποκαλύψεις ότι στην αμερικάνικη πρεσβεία λειτουργεί τμήμα προώθησης ναρκωτικών ουσιών, συνεργασία μέ τό αντίστοιχο τμήμα της Δίωξης Ναρκωτικών της 'Ασφάλειας 'Αθηνών)

Στό βιβλίο τους "The Mind Manipulators" (οί χειριστές της σκέψης) οί Schrtin καί Orton αναφέρονται σε μιά σειρά από "ίσχυρά καί τρομακτικά" όπλα έλέγχου της ανθρώπινης συμπεριφοράς, πού βρίσκονται τώρα πιά στην διάθεση της Κυβέρνησης των ΗΠΑ.

'Ο Waiter Bownt στο βιβλίο του "Επιχείρηση 'Ελεγχος της σκέψης" βεβαιώνει ότι οί "Προγραμματισμένοι πράκτορες" άποτελούν ήδη πραγματικότητα καί ότι "ύπάρχει στην 'Αμερική ή τεχνολογία πού χρειάζεται γιά τή δημιουργία του τέλειου κράτους σκλάβων". 'Ο Bownt αναφέρει ότι άρχισε νά τον άπασχολεί τό σύνδρομο

του ψυχολογικού προγραμματισμού, όταν ένας φίλος του, τον οποίο γνώριζε από πολλά χρόνια, επέστρεψε από την αεροπορική βάση του, μετά από μία περιπολία ανίκανος να θυμηθεί πολλές βασικές λεπτομέρειες από τη διαδρομή του.

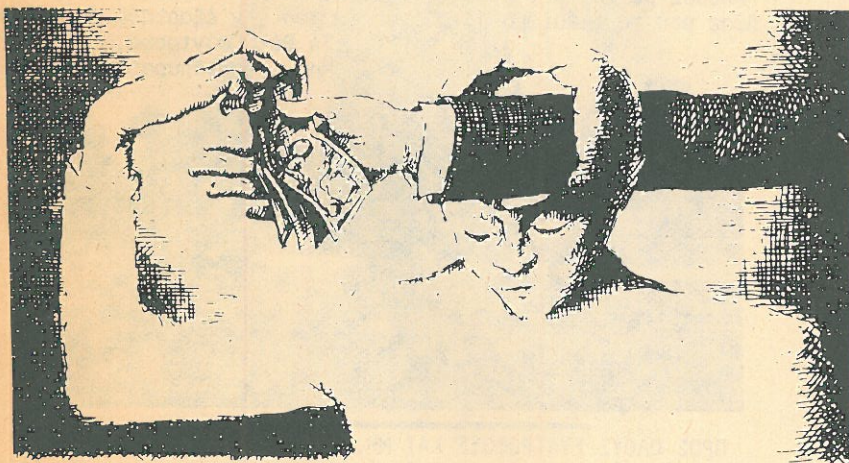
Μετά από έντατική θεραπεία, ο Bowart ισχυρίζεται ότι ο φίλος του "είχε ύπνωτιστεί και προγραμματιστεί. Η σκέψη του είχε συντεθεί μία φορά και στη συνέχεια είχε ανασκευασθεί εκ νέου, έχοντας περάσει από φάσεις έλεγχου".

Ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον υπάρχει στα πειράματα του πολυσυζητημένου έρευντή Jose Delgado. Οι πειραματισμοί του πάνω στον έλεγχο της σκέψης μέσω ηλεκτρικής διέγερσης του έγκεφάλου (ESB, Electrical Stimulation of the Brain) χρηματοδοτήθηκε σε μεγάλη έκταση, από το γραφείο Ναυτικών Έρευνών και την Αμερικανική Πολεμική Αεροπορία.

Η μέθοδος αυτή γίνεται πραγματικότητα φυτεύοντας μικροσκοπικά ηλεκτρόδια στον έγκέφαλο, ο Delgado, είχε την δυνατότητα να ρυθμίζει την συμπεριφορά τόσο των ανθρώπων όσο και των ζώων με τρόπους έκθαμβωτικούς. Μπορούσε για παράδειγμα, να σταματήσει την όρμητική πορεία προς τη μεριά του ενός επιτιθέμενου ταύρου, πιέζοντας το κουμπί ενός φορητού μηχανισμού διέγερσης. Το ζώο σταματούσε επί τόπου χάνοντας την ισορροπία του, γύρισε και άρχισε να στριφογυρίζει απελπισμένα σε κύκλους.

Ο Delgado ισχυρίζεται ότι προξένησε ισχυρούς βίαιους παροξυσμούς σε μία πελάτισσά του και εξουδετέρωσε άνιαιτους πόνους σε μία άλλη. "Η τεχνολογία, για μία όχι αισθητή από τον ίδιο, επικοινωνία, ανάμεσα στον ανθρώπινο έγκέφαλο και στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, διά μέσου του ανέπαφου δέρματος βρίσκεται ήδη ανάμεσα στις άμεσες δυνατότητές μας" αναφέρει ο Delgado.

Η ιδέα ότι ο Μάρκ Τσάμπαν ήταν ένα πειθήνιο όργανο καθοδγούμενο μέσω του συστήματος ESB (ηλεκτρικής διέγερσης του έγκεφάλου) που ένεργοιζε κάτω από ηλεκτρικούς έρεθισμούς, δεν είναι λοιπόν και τόσο παράλογη.

Τό 1967 ο συγγραφέας Lincoln Lawrence έκδωσε ένα βιβλίο με τίτλο "Βρισκόμασταν υπό έλεγχο;" (Were we Controlled?) στο οποίο βάζει το ερώτημα: "Ήταν ο Λί Χάρβεϊ Όσβαλντ ένας δολοφόνος ρομπότ προγραμματισμένος από μία εξελιγμένη τεχνολογία που είναι γνωστή σαν RHIC-EDOM;)" (Hypnotic Intra Genebral Control Electronic Dissolution of Memory) (Ραδιουπνωτικός ένδοεγκεφαλικός έλεγχος ηλεκτρονικής αποσύνθεσης της μνήμης).

Ο Lawrence ισχυρίστηκε ότι σ'ένα ταξίδι του στο Μίνσκ της Ρωσίας ο Όσβαλντ είχε ένα μικρό ηλεκτρόδιο εμφυτευμένο μέσα στη μαστοειδή του κοιλότητα που βρίσκεται πίσω από τ'αυτό.

"Τό ηλεκτρόδιο αντιδρούσε σ'ένα ηλεκτρομαγνητικό σώμα που μπορούσε να μεταφέρει ευδιάκριτα, μέσα στο κεφάλι του Όσβαλντ όρισμένες ηλεκτρονικές έντολές στις οποίες ήταν ήδη ψυχουπνωτιστικά προγραμματισμένος ν'αντιδρά".

Ο Boward στο βιβλίο του "Operation Mind Control", ή αυτοψία που έγινε στο Ντάλλας αναφέρει ότι παρατηρήθηκε μία μικρή ούλη στη μαστοειδή κοιλότητα πίσω απ'τό αυτό του Όσβαλντ.

Τό σύστημα RHIC-EDOM βγαίνει και πάλι στην επιφάνεια τό 1975 όταν ένας φάκελλος 350 σελίδων πάνω στο θέμα, συγκεντρωμένος προφανώς από την CIA μετά την δολοφονία του Κέννεντι, παραχωρήθηκε στο δημοσιογράφο του Τέννεσι James L. Moore. Ο Moore ισχυρίζεται ότι τό παρέλαβε από δύο ανθρώπους που παρουσιάστηκαν σαν πρώην τεχνικοί της CIA και αποδίδει σε μία από τις ανώνυμες πηγές του τά λόγια "Είναι φανερό ότι ο Τζάκ Ρούμπι είχε προγραμματιστεί νά σκοτώσει τον Όσβαλντ... Όσο για τον Σιχράν Σιχράν δεν υπάρχει άλλη εξήγηση. Είναι αποδεικτικό τό γεγονός ότι ή μνήμη του έχει σβηστεί έντελώς".

Όλα αυτά όμως δεν είναι τίποτ'άλλο, παρά λεπτομέρειες που διέρρευσαν, σε σύγκριση με την πραγματικότητα που κρύβεται πίσω από όλη αυτή την υπόθεση. Πραγματικότητα τέτοια που οι κάτοχοι της δεν θά διστάσουν κάποτε νά την εφαρμόσουν μαζικά πάνω σ'όλα τ'άτομα ή και σήμερα σαν μέθοδο σωφρονισμού και υποδούλωσης κάθε εξεγερμένου ατόμου.

Θ.Σ.

Στις 1 τού Ιούνη οι καταδικασθέντες από τούς καταληψίες τού Ηρακλείου Ιωάννης Αδάμης και Θανάσης Γάτσιος, ξεκίνησαν απεργία πείνας, μέ αίτημα την αποφυλάκιση τους.

ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ.

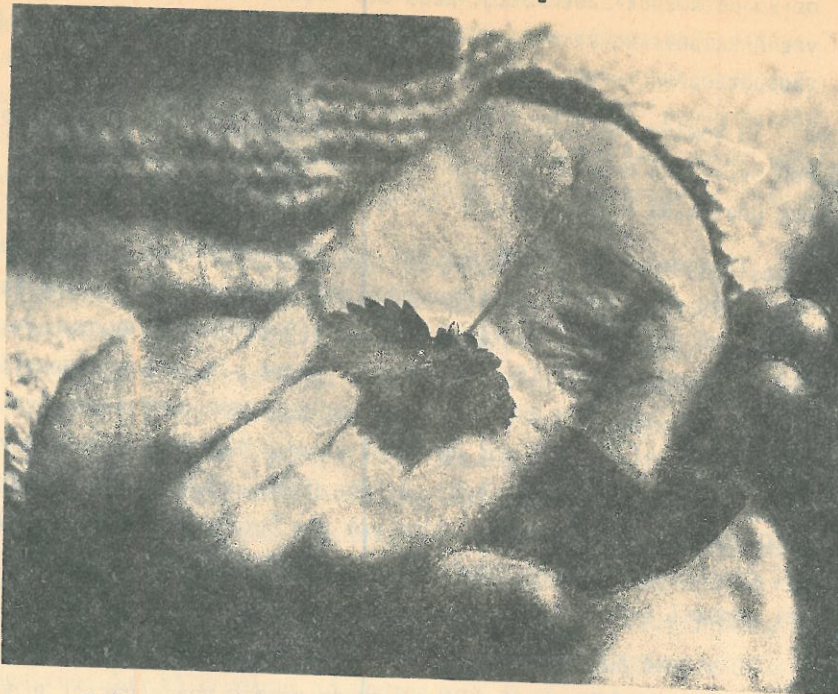
Κάθε τρείς τέσσερις ή πέντε μήνες κυκλοφορεί ένα περιοδικό μέ τό όνομα "μαρξιστικό δελτίο", που οι εκδότες του και οι συντάκτες του προσπαθούν νά πείσουν τούς εαυτούς τους και τούς αναγνώστες τους (όλοι μαζί καμιά δικασαριά), ότι είναι οι μοναδικοί κάτοχοι ενός φαρμάκου που θά γιατρέψει όλες τις πληγές της συφιλιδικής μας ανθρωπότητας. Ετσι στο τελευταίο τεύχος τού Δελτίου τους, κάποιοι πρώην και κάποιοι νύν πουλημένοι κοντυλοφόροι τού συγκροτήματος Λαμπράκη παίρνοντας σαν αφορμή μία από τις διαδηλώσεις που έγιναν στο κέντρο της Αθήνας εναντίον της στρατιωτικής δικτατορίας στην Πολωνία από ανθρώπους μέ μαύρα πανώ και μαύρες σημαίες, όπου μέσα σε όλα που έγιναν φωνάχτηκε και τό σύνθημα "ο Τρότσκι ήταν ο πρωτος Γιαρουζέλσκι", νά αναλάβουν νά διδάξουν στους διαδηλωτές τό φάρμακο της γιατρίας της ανθρωπότητας, τον ιστορικό διαλεκτικό υλισμό τους, διά μέσου τού οποίου προσπαθούν νά μάς αποδείξουν τό αναπόδεικτο και την ανιστορικότητα τού συνθήματος. Στην προσπάθεια τους νά τό αποδείξουν λένε πάρα πολλά ιστορικά μαργαριτάρια, όπως ότι οι εξεγερμένοι και κατόπιν σφαγμένοι της Κροστάνδης ήταν οι προνομιούχοι της τότε Ρωσίας, ότι οι αναρχικοί ήταν άνθρωποι που γυρνούσαν και πέρναγαν την ώρα τους στα σαλόνια, ότι ο Μάχνο και οι αντάρτες του ήταν αντεπαναστάτες, ότι πυροβόλησαν και τραυμάτησαν τον Λένιν, ότι καλά έκαναν οι μπολσεβίκοι και σκότωσαν όλους όσους είχαν διαφορετικούς οραματισμούς για την επανάσταση, ότι συνεργαζόντουσαν μέ τούς λευκούς. Κι άλλα κι άλλα πολύ σπουδαία και μεγάλα, που αν εμείς οι διαδηλωτές, τά φρικιά τά γνωρίζαμε δεν θά κάναμε την ιεροσυλία εναντίον τού Τρότσκι τους, τού Αγίου αυτού των Αγίων...

Όπως κι αν ανακατέψετε ή κλέψετε την ιστορική τράπουλα, κύριοι κυνηγοί της ιστορικής αλήθειας, μερλίνοι ή μπερλίνοι, ηθικοί και φυσικοί διαφθορείς και εξολοθρευτές των επαναστατών, εκβιαστές στις ίδιες σας τις συντροφισσες, γιατί δεν τολμάτε νά πείτε ούτε μισή λέξη για την επέμβαση των (κόκκινων) συνταγμάτων τού Τρότσκι, τού Λένιν, τού Στάλιν και τού σφαγμένου Τουχατσέφσκι στην επαναστατημένη Πολωνία τού 1920;

Σταματάμε εδώ γιατί κινδυνεύει η ευαισθησία μας από την βρώμα σας!

Γιάννης Νίκας
Ηλίας Φωτόπουλος
εργάτες.

Σε θελω συντροφο

Σκέψεις πάνω σ'ένα αδιέξοδο πραγματικό και όχι "υπαρξιακό".

"Τό θέμα φίλε μου είναι να καταφέρεις να επιβιώσεις".

Κουβέντες που σύ αρνιέσαι. Και αρνιέσαι όχι μόνο σέ "ξεσπάσμα-τα βραδιάς", μά σέ καθημερινό επίπεδο μέ άγώνες προσωπικούς και προσπάθειες, προσπάθειες να μην σέ παρασύρουν τό κοινό και οι άτζέντες. Και τό τίμημα είναι βαρύ και σύ τό βλέπεις και πονάς και φτάνει μία στιγμή που αναθεματίζεις τούς πάντες, που σέ φτάνουν σέ στιγμές άπόγνωσης και άπομόνωσης.

Και έχει περάσει καιρός πολός που οι στιγμές πᾶσαν νᾶναι μόνο στιγμές... Γίνανε μήνες, χρόνος... Και να που φτάνεις στο σημείο εκείνο που πρέπει να διαλέξεις. Να διαλέξεις ανάμεσα στην σχιζοφρένεια της κοινωνίας και στην σχιζοφρένεια της άρνησης της ίδιας.

Μιά άρνηση δίχως συγκεκριμένη μάχη είναι τρέλλα. Έγώ από τότε που βγήκα στην Έθνική οδό είδα πώς δεν υπάρχει περιθώριο γυρισμού προς τα πίσω. Και κεί στην "κοινωνία της λεωφόρου" είδα πώς τά πράγματα είναι σκληρά και γώ έπρεπε να παίζω μέσα σ' αυτά για να φτάσω στο τέλος του δρόμου.

Τώρα τό "γαμώτω" της άνάγκης να τρέξεις στην Έθνική οδό, είναι άλλη ιστορία.

Αυτό σου επιτρέπεται να τό βγάζεις τά βράδια που μένεις μόνος σου και άκούς μελοποιημένο Καβαδά... Από κεί και μετά.

Τό τραγούδι είναι μία στιγμή.

Εσύ την άλλη μέρα ξυπνάς μέ τά άπομεινάρια του στίχου και των έφιαλτών σου. Ξυπνάς μ'ένα βάρος στο στήθος, ένα βάρος που σου δείχνει πώς εσύ είσαι ψυχούλα και παιδάκι ακόμη... — μά τί νομίζεις πώς τά παιδιά όταν τά παρατάνε αυτοκτονούν; Και γώ σου λέω πώς δεν αυτοκτονούν, γιατί μέσα τους υπάρχει μία ώθηση για ζωή — μία ζωή που δεν ξέρουν πώς είναι μά που θέλουν να γνωρίσουν...

Και επιτέλους μην σέ πιάνει θλίψη, που εσύ στο ταξίδι σου βλέπεις πράγματα που οι άλλοι δεν θέλουν να βλέπουν.

Η αλήθεια είναι πώς ταξιδεύεις στο ίδιο πειρατικό μέ τούς άλλους. Κι αυτό δεν πρέπει να τό ξεχνάς ούτε για μία στιγμή.

Κι άς μουρμουρίζεις πώς είναι φάλτσα ή πορεία...

Μά λοιπόν καταλαβαίνεις πώς πρέπει να πάψεις να μένεις στο μουρμουρητό και τό παράπονο;

Φοβάμαι πώς έχεις μείνει πίσω.

Ίσως έχεις συνηθίσει να ζεις και λίγο στά σύννεφα. Μά μέχρι πότε; Ψάξε να βρεις μέχρι που φτάνει τό παραμύθι σου και από που ξεκινά ή αλήθεια σου.

Δεν βλέπεις τί γίνεται γύρω σου;

Εσύ κλειστής. Κλειστής για να κρατήσεις άτόφιο τόν έρωτά σου, μην τυχόν και στόν βρωμίσουνε.

Μά δεν καταλαβαίνω γιατί να φοβάσαι πώς θα στόν βρωμίσουνε!

Τόσο πολύ έχει πιάνει πάνω σου ή δύναμη της έξουσίας;

Κι όμως εσύ μάς λές συνέχεια πώς είναι σάπια και παράλογη!

Πώς άφήνεις να δείχνεις πώς την υπερτιμάς και την τρέμεις;

Πώς κατορθώνουν να σέ βάζουν στά βρώμικα σοκάκια της άμφιβολίας;

Πώς και μέ ποιο δικαίωμα άπέναντι στην ίδια σου την ζωή, φεύγεις, φεύγεις, έτσι;

Κι όμως λένε, πώς την είχες αγαπήσει!

Είσαι ύπόλογος άπέναντι σ'αυτούς που σ'έβλεπαν και θα πρέπει να δώσεις συνέχεια.

Η όμορφιά είναι δύσκολη κι εσύ που είσαι άπαιτητικός μέ όλους τούς άλλους, γίνε και λίγο άπαιτητικός για σένανε!!

Πώς παραιτείσαι έτσι;

Εχεις συνέχεια τό καταλαβαίνεις;

Η αυτοκτονία και ή πρέζα δεν είναι λύση.

Συνέχισε... μόνο μάθε να παίζεις μέ την αντίφασή σου.

Σκέφτηκες ποτέ πώς αυτό είναι μία πιο μαγκιόρική στάση άπέναντι σ'αυτή την καταδίκη;

ΚΑΙ ΒΑΛΤΟ ΚΑΛΑ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΟΥ ΠΩΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΠᾶΣΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΕΡΩΤΡΟΠΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΝΑ ΣΟΥ.

Είναι τραγικό, τό βλέπεις; Μην φοβάσαι να δεις τόν μύθο που ή γκη σέ ώθησε να φτιάξεις.

Πάρτο λοιπόν άπόφαση, πώς ή μάνα σου δεν είχε ποτέ σχέση μέ ήτέρα της!!!

"Αντε για να ξεμπερδεύεις και να προχωρήσεις. Και άς μείνεις τό τό άπωθημένο σου.

"Ετσι σ'έναν άγώνα για να τό ζήσεις, θα παλεύεις πιά για να ύπξουν γυναίκες που ν'αγαπούν την ήτέρα τους.

"Ένας άγώνας μέσα σ'αυτή την πραγματικότητα.

"Ετσι ωμά και βίαια. Και δύσκολα.

Σάμπως κι εσύ πίστευες ποτέ πώς θαταν πιο εύκολα;

Και όχι έπειδή τώρα οι βάρβαροι έμαθαν να κρύβονται, εσύ να λήσεις για πολύ, στο πώς θα τούς χτυπήσεις.

Και μιας και μπήκες στο χορό του πολέμου, πᾶσε να λές πώς σ'χαίνεσαι τούς έλιγμούς και τίς στρατηγικές.

"Ο άγώνας είναι .ανισος. "Ο έχθρός ξέρει πολύ καλά για πιο λόγ σέ πολεμάει και σύ μπαίνεις σέ μία μάχη — άς μου επιτραπεί άνθρωμα. Δεν μπορώ να καταλάβω.

Μά δεν βλέπεις πώς αυτοί έχουν όπλα και θα σέ φᾶνε;

Γιατί δεν βρίσκεις κι εσύ τό δικό σου όπλο;

"Εξ άλλου ξέρεις πολύ καλά πώς εσύ δεν ήθελες ποτέ σου πόλεμο, όμως σέ έξωθούν. Φεύγεις;

Πώς έχεις μπλέξει έτσι την άνάγκη μέ την έπιθυμία σου;

Πώς γίνεται ν'άντιτάσεις ήθικές σέ άνήθικους; Γίνεσαι συμπαράλογο.

Και στην συνέχεια κλαίς βγαίνεις και προδωμένος, ενώ στην ουσία σέ προδίδει ο ίδιος σου ο έαυτός, ο φόβος σου, ή άπειρία σου κι ή άρνησή σου να δεις, πώς άκόμα δεν τάχεις καταφέρει να γίνεις καλός ήθοποιός.

Τόχεις πάρει πολύ πάνω σου, γιατί λές πώς είσαι κάτι "διαφορετικό".

Τότε τί φοβάσαι; Δεν έχεις δικά σου στοιχεία;

Χρειάζεσαι μήπως κι άλλες κατακτήσεις για να σιγουρέψεις τόν έαυτό σου;

"Αντε λοιπόν! Κάνε παιχνίδι!

(και όταν λέω ήθοποιός, ενω ήθοποιός που να μην παίζει για να αρεστήσει τό κοινό τῶν, μά ένας τέτοιος που να τό φοβάται.)

"Ετσι που λές ψυχή μου... θέλει άγώνα αυτή ή σπάιλα.

Βάλε την άγωνία του άγώνα σου μέσα τους.

Μην τούς κάνεις την χάρη να φύγεις.

"Έχουν πορωθεί πολύ, για να δώσουν σημασία στην σιωπή σου.

Μην πιστεύεις πώς νιώθουν την διεκδίκησή σου, όταν σπαίλεις.

Είναι ψέμμα.

Κι είμαι και εγώ, που φοβάμαι για σένα.

Φοβάμαι μήπως κάποια μέρα προκειμένου ν'αντιμετωπίσεις τό ψέμμα που δεν μπορείς να ζήσεις... Δεν τ'αντέχω.

Η ζωή είναι αυτή και γώ ξέρω πώς εσύ δεν μπορείς τά μισά πράγματα.

Μόνο να! "Ας μην ζοῦμε στή φαντασία μας αυτό που θα θέλαμε στά λήθεια και δεν γίνεται.

"Ακουσέ με και μην μ'αφήνεις μόνη, γιατί τά βράδια κρύνω.

Δώσε μου τό δικαίωμα να σ'αγαπήσω χωρίς ν'έξαρτηθώ από σένα.

Σέ θέλω σύντροφο.

Μου είναι άπαραίτητο!

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΜΗ.

Όταν αυτοί που πολεμούν την αδικία,

δείχνουν τά πληγωμένα πρόσωπα τους,

ή αδημονία εκείνων που ήταν σέ ασφάλεια είναι μεγάλη.

Γιατί έχετε παράπονο, ρωτάνε,

Πολεμήσατε την αδικία!

Τώρα σάς νίκησε: σπαάστε λοιπόν!

Όποιος, λένε, άγωνίζεται, πρέπει να ξέρει να χάνει.

Όποιος επιζητεί την σύγκρουση μπαίνει σέ κίνδυνο.

Όποιος επιστρατεύει την βία, δεν πρέπει να κατηγορεί την βία.

Αχ! φίλοι εσείς που είστε σέ ασφάλεια.

Γιατί τόσο εχθρικοί;

Είμαστε εχθροί σας, εμείς, που είμαστε εχθροί της αδικίας;

Αν αυτοί που αγωνίζονται

ενάντια στην αδικία νικηθούν

δεν σημαίνει πώς

ή αδικία έχει δικιο.

Γιατί οι ήττες μας δεν αποδείχνουν τίποτα,

παρά μόνο πώς, είμαστε πολύ λίγοι εμείς που αγωνιζόμαστε,

ενάντια στή βαναυσότητα.

ΚΙ ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ,

ΕΙΝΑΙ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΝΑ ΝΤΡΕΠΟΝΤΑΙ!

Μ. Μπρέχτ.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΜΑΣ Ο ΣΒΕΡΚΟΣ ΜΑΣ ΣΥΝΗΟΤΣΕ ΣΤΙΣ ΚΑΡΠΑΖΙΕΣ:

Κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, γιὰ νὰ μὴν φαινόμαστε. Ἀναμασάμε μὲ κάθε τρόπο τὰ λόγια πού μᾶς βάζουν στό στόμα, καί ὀρθολογικοποιούμε τὴν ζωὴ μας σάν πιστὴ ἀντιγραφή τῆς κοινωνίας πού βιώνουμε. Καί νά ναι μόνο τοῦτα; Ἡ καθημερινὴ μας ἀγωνία γιὰ κατάρκτηση. Ὁ πόθος μας νὰ ταυτιζόμαστε μὲ τὴν ἀνάλογη ἐξουσία γιὰ νὰ νιώσουμε πὼς κάποιοι εἴμαστε... Ἡ ποικιλομορφία τῶν ἀγώνων νὰ πείσουμε τὸν ἑαυτὸ μας, πὼς δὲν εἴμαστε τυχαῖοι διεκδικώντας τὴν καλύτερη εἰκόνα στό θέαμα τῆς ζωῆς μας... Ἡ ἀνταλαγή πού ἐγινε τρόπος ζωῆς τοῦ καθένα μας... Ὅλα μᾶς ἀναγκάζουν νὰ τρέχουμε σέ ἕνα δρόμο πού σέ κανένα δὲν ἀρέσει, μὰ ὅλοι -μὲ τίς ἰδιαιτερότητες καί τίς ἰδιομορφίες- λαδώνουμε τὴν μηχανοῦλα τῆς κατάντιας μας. Πουλᾶμε καὶ ἀγοράζουμε λές καὶ εἴμαστε ἔμποροι μὲ ἀντικείμενα σὲ βιτρίνες τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς. Κλειδωνόμαστε στὴν φυλακὴ, πετᾶμε μακριὰ τὰ κλειδιά καί ὕστερα, ἐπιπλέον, φωνάζουμε πὼς θέλουμε τὴν ἐλευθερία μας. Σκύβουμε τὸ κεφάλι. Φορᾶμε σκοῦρα χρώματα καί εἴμαστε μελαγχολικοί. Κλειδωνόμαστε στὴν ψευδαίσθηση τοῦ ἑαυτοῦ μας καί ἡ ἐπαφὴ μας γίνεται θέμα φιλολογικῶν συζητήσεων τὰ βράδια πού εἶναι ἀνιαρά. Ποτέ δὲν βρήκαμε μιὰ κοινὴ γλῶσσα. Ὁ καθένας χάνεται στίς ἀνταυγείες τοῦ ναρκισσισμοῦ του. Κάνουμε τραγουδία τίς ἀδυναμίες μας καί ὑμνολογοῦμε σάν ἀσκητές. "Ἐπιτρέπεται" καί "ἀπαγορεύεται". Ἐσωτερικεύσαμε τὴν καταστολὴ καί χεζόμαστε στὸν φόβο. Καί τὸ παραμῦθι μας προχωράει. Καλλιτεχνικοποιούμε τὴν ζωὴ μας καί ἡ ψευδαίσθηση γίνεται "αἴσθηση". Δημιουργοῦμε ζωὴ μέσα στὴ μήτρα τῆς ἀρνησῆς της. ΓΑΜΙΟΜΑΣΤΕ μὲ τὰ φαντάσματα καί μετὰ οὐρλιάζουμε-δὲν τὴν βρῆσκω! Οἱ ἄντρες εἶναι φαλοί, οἱ γυναῖκες ἡλίθιες- καί ἄλλα τέτοια. Ἐχουμε τρελαθεῖ -βλέπετε- νᾶχουμε σχέση μὲ τίς ἐπιθυμίες μας. Τὴν μέρα τὰ "φέρνουμε βόλτα". Ἀφήνουμε τὸν ἑαυτὸ μας στίς ἐπιταγές τῆς ἀνάγκης. ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ: νὰ κάνουμε πάντα ὅτι μᾶς λένε!

"Πάλι δουκεία θὰ πάω ὁ μαλάκας" εἶχε γραφεῖ στό τοῖχο στό θησεῖο καί προχτές πού πέρασα ἀπὸ κεῖ εἶχαν σβῆσει τὸ "μαλάκας". Οἱ μαλάκες. Τὰ βράδια ὅμως εἶναι ζόρικα. Καί οἱ δρόμοι ἀδιέξοδοι. Δὲν ξέρουμε πού νὰ πάμε καί τὰ σπίτια μας τὰ μάθαμε καλά. Βγαίνουμε ἀπὸ τὸ σινεμά καί νοιώθουμε κενοί. Κάτι πήραμε. Ξεχαστήκαμε γιὰ δύο ὥρες. Μαζευνόμαστε μὲ τὴν παρέα μας καί ὁ ἕνας προσπαθεῖ νὰ πείσει τὸν ἄλλο πὼς βρῆκε καλὸ καί σωστὸ τρόπο νὰ γίνεῖ ἡ ἐπανάσταση. θὰ φτιάξουμε καί ὁμάδες. Καί οἱ ἐργάτες θὰ ἔχουν καί τὴν πρωτοπορία. Ἐστω καί κοιμισμένοι. Τὰ αἰσθητικὰ πρότυπα μᾶς δέρνουν ἀνελέητα. Καί μεῖς τὸ παραμῦθι, πὼς εἴμαστε διαφορετικοί. Ἐχουμε καί νέες μορφὲς σχέσεων. Γίναμε καί φεμινιστές, ἀλλὰ τὴν συντρόφισσα πού "εἶναι πολὺ γυναῖκα", ἀκόμα νὰ τὴν πάρουμε καί νὰ τὴν κάνουμε εὐτυχισμένη. Ἡ ἐπιβολὴ τῆς κατασκευασμένης ἠθικῆς. Ἡ καρδιά τοῦ φασισμού. Τὸ νέφος ἀκούμπησε τὸ κεφάλι μας. Ἀδιαφορία. Παίρνουν ἀποφάσεις γιὰ μᾶς. Ἀδιαφορία. Τὰ ΜΑΤ ἄν καί καταργημένα χτυποῦν διαδηλωτές. Ἀδιαφορία. Στίς φυλακές ἐξοντώνουν σοσιαλιστικά. Ἀδιαφορία. Μᾶς κοροιδεῖουν καί θησαυρίζουν στίς πλάτες μας. Ἀδιαφορία.

Δὲν αἰσθανόμαστε. Ἀδιαφορία. Καί τὸ παραμῦθι μας ἀδιαφορία. Τὰ βράδια ὅμως κλαῖμε. Ὅσοι μποροῦν ἀκόμη. ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΑ ΗΛΙΘΙΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, Μᾶς ξαφνιάζουν συνέχεια καί μέχρι νὰ συνέλθουμε μᾶς ξανα-ξαφνιάζουν. Καί ἡ κριτικὴ στὴν ζωὴ μας ἐγινε τρόπος ζωῆς μας. Καί πάντα πίσω ἀπὸ τὰ γεγονότα. Οἱ μέρες μας μᾶς ἔχουν στριμώξει. Ἀς μὴ γελιόμαστε. Μὲ τὴν καθημερινὴ μας ἀπόστασι ἀπὸ τὴν πραγματικότητα δίνουμε ὅλες τίς προϋποθέσεις στὸν ἑαυτὸ μας νὰ ἐξοικιώνεται μὲ τὸ σύνολο τῆς κοινωνικῆς βίας. Στούς δρόμους πού περπατᾶμε. Στούς χώρους ἀπόλαυσης καί δημιουργίας. Στὰ κλουβιά τῶν πολυκατοικιῶν. Στούς χώρους πού συντηροῦμε τὰ ἀφεντικά μας. Στὰ θλιβερά μπάρ. Στὰ παραμύθια τῆς μαστούρας. Στὰ παραμύθια τῆς κάθε παρανομίας. ΠΑΝΤΟΥ. Καὶρός πιά νὰ βουλώσουμε τὸ στόμα, τίς δικαιολογίες καί τίς ἰδεολογίες. Ἀρκετὰ συντηρηθήκαμε μέσα στίς διάφορες ἐτικέτες, καί κρυφτήκαμα πίσω ἀπὸ διάφορα συνθήματα. Ξέφτισαν τὰ παραμύθια κύριοι. Νὰ δοῦμε λοιπὸν ποῖοι θὰ ἀντέξουν ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς πού ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξέριψε καί ἀπὸ χρόνια τώρα μάλιστα. Λογοδοτοῦν οἱ ψεύτικες συλογιστικότητες πού εἴχαμε μέχρι τώρα καί οἱ ρόλοι δὲν ἀντέχουν νὰ ὑπάρχουν ὅπως ἦταν, καί ὅποιοι δὲν τὸ πέρνουν χαμπάρι, εἶναι ἄξιοι τῆς μοῖρας τους. ΜΑΣ ΞΑΦΝΙΑΣΕ ΚΑΠΩΣ Ἡ ΑΛΛΑΓΗ Ε ΦΙΛΟΙ. ΚΑΙ ΑΣ ΜΗΝ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ!

B.A.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κραυγὴ κρατουμένων ἀπὸ τίς Δ.Φ. Κορυδαλλοῦ.

Οὔτε ἐπὶ Ν.Δ. δὲν γινόντουσαν αὐτὰ τὰ μεσαιωνικὰ αἷσχη πού γίνονται στίς Φυλακές καί ἰδιαίτερα στὸν Κορυδαλλό. Κάθε πρωτὶ ὁμάδα κρούσεως καί συγκεκριμένα ὥρα 6 π.μ. εἰσβάλλουν στὰ κελλιά διάφορων κρατουμένων τοὺς ξυλοκοποῦν, καί κατόπιν τοὺς δένουν χειροπόδαρα καί τοὺς στέλνουν στίς φυλακές Κερκύρας. Ὑπάρχει τέτοια τρομοκρατία μέσα στίς φυλακές καί ἰδιαίτερα στὸν Κορυδαλλό ὅσο ποτὲ ἄλλοτε.

Ἀς σημειωθεῖ ὅτι τῆς Ν.Δ. στίς φυλακές Κερκύρας ὑπῆρχαν μόνον 30-40 κρατούμενοι, ὑγιεῖς καί μὲ τὴν ἀλλαγὴ ὑπερβαίνουν τοὺς 150 καί τὸ πῶ οὐσιώδες εἶναι ὅτι οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν εἶναι ὅλοι ἀσθενεῖς.

Δι' αὐτὸ θὰ πρέπει οἱ ἀρμόδιοι πού ἔχουν δώσει τέτοιες μεσαιωνικὲς ἐντολές νὰ μάθουν ὅτι ὁ Σοσιαλισμός τους δὲν ἔχει καμιὰ συγγένεια παρὰ μόνον ἀπάνθρωπος καί ἐξευτελιστικὸς πού γκρεμάει κάθε ἀνθρώπινα δικαιώματα καί πού μᾶς θυμίζει σκέτο Φασισμό. Οἱ δὲ συγγενεῖς καί γονεῖς μας, μὲ τὰ αἷσχη αὐτὰ ἀντιμετωπίζουν τρομερὴ ἀπελπισία ὡς πρὸς τὴν Ἀλλαγὴ.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ 6 / 2 / 82

Καταγγελία τοῦ κρατουμένου Παναγιώτη Γαγλία

Ἀρμόδιοι

Μέχουν κάνει σκέτη βαλίτσα, μὲ τὴν αἰτιολογία τὴν ἐξόντωσή μου. Κανένα Νοσοκομεῖο σκόπιμα δὲν μοῦ κάνει εἰσαγωγή πρὸς πρὸς τὴν πάθησή μου, ἀλλὰ οἱ ἀρμόδιοι τὸ μόνο πού ἐπιδιώκουν εἶναι νὰ μὲ μετάνουν στοὺς ΝΤΑΧΑΟΥ τῶν φυλακῶν Κερκύρας ὅπου καί μὲ περιμένει ἡ ἐξόντωσή μου.

Συγκεκριμένα: Μετὰ ἀπὸ ἐπανειλημμένες διαμαρτυρίες, ξυλοδαρμούς, καθώς καί ἀπεργία πείνας πού ὑπέστη στοὺς ΝΤΑΧΑΟΥ τῆς Κερκύρας, μὲ μόνιμο αἷτημά μου νὰ εἰσαχθῶ εἰς ὁποιοδήποτε Νοσοκομεῖο, ἀφοῦ στὴ προκειμένη περίπτωσι εἶμαι ἀσθενὴς ἐκ τῆς παθήσεως T.B.C. (Φυματίωσι) κι ἀσφαλῶς τὸ ΝΤΑΧΑΟΥ, ὅχι μόνον εἶναι ἀκατάλληλο νὰ κρατᾷ κρατουμένους ἀσθενεῖς, ἀλλὰ καί ὑγιεῖς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, Ἀρμόδιος Φυματιολόγος τοῦ Γ. Νοσοκομείου Κερκύρας, κατὰ τὴν σχετικὴ ἐξέταση πού μοῦ ἔκανε, γνωμάτευσε ὅπως μεταχθῶ ἐκτακτὸς εἰς τὸ Ν.Ν.Θ. Ἀθηνῶν, προκειμένου νὰ μοῦ γίνουν οἱ σχετικὲς ἀντιφυματικὲς θεραπείες καθώς καί εἰδικὲς ἐξετάσεις. Πράγματι κατὰ τὴν εἰσαγωγή πού μοῦ ἐγινε εἰς τὸ Ν.Ν.Θ. Ἀθηνῶν

●ΚΟΙΜΗΘΗΤΕ ΗΣΥΧΑ●

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ,
ΕΥΧΟΜΕΝΟΙΣ ΟΛΕΣ ΗΣ
ΕΥΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΝΕΣ
ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

20η ΜΕΡΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΩΝ:
ΘΟΔΩΡΟΥ ΠΙΣΙΜΙΣΗ
ΘΟΔΩΡΟΥ ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΛΟΥΛΟΥΔΗ
ΧΑΣΑΝ ΜΑΧΜΟΥΤ
ΘΑΝΑΣΗ ΕΓΓΟΝΙΔΗ

ΑΠΑΙΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ
ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥΣ

στή 2α κλινική, έγινε κάτι που εξευτελίζει κάθε απάνθρωπο αδίκημα, δηλαδή αφ' ενός ότι δεν μου έγινε καμία σχετική εξέταση και ιδιαίτερα πτύελων, αφού η ασθένεια αυτή πρόκειται για μεταδοτική και αφορά τη Δημόσια Υγεία, και αφ' ετέρου μου έκαναν γκαγκαστερική άπαγωγή για το ΝΤΑΧΑΟΥ της Κερκύρας. Αλλά όμως κατά την διαδρομή μου στο ΝΤΑΧΑΟΥ έπαθα ραγδαία αιμόπτυση και συγκεκριμένα εις τὸ μεταγωγὸ Ἰωαννίνων, όπου και ἐμετάχθην εἰς τὸ Γ. Νοσοκομείο Ἰωαννίνων. Πέρα τούτου, κατά την εξέταση πού μου έγινε ἀπὸ ἀρμόδιο Φυματιολόγο τῶν Ἰωαννίνων διτάξε με σχετική του γνωμάτευση ὅπως μεταχθῶ καὶ εἰσαχθῶ ἔκτακτος εἰς τὸ Ν.Ν.Θ. Ἀθηνῶν. Κατά τὴν εξέταση πού μου έγινε στὰ ἐξωτερικά Ἰατρεῖα ἀπὸ τὸν Ἰατρὸν Α. Βιτωλιάνο ἐφημερεύοντα τὴν 12.3.82 καὶ ὥρα 6 μ.μ. με ἔδωξε σκόπιμα γιὰ τίς Δ.Φ. Κορυδαλλοῦ, με τὴν αἰτιολογία ὅτι δὲν ἔχω τίποτε, παρὰ μόνον νὰ ἐπανέλθω σὲ μερικές μέρες νὰ μου κάνουν εξέταση πτύελων (Ἄς σημειωθεῖ ὅτι αὐτὸ πού έγινε εἰς τὸν ἑαυτὸ μου ἔχει γίνῃ ἐπανειλημμένα καὶ σὲ ἄλους φυματικούς κρατούμενους καὶ συγκεκριμένα στὸ Πέτρο Κουτρόπουλο ὅπου ἦταν καὶ θετικός καὶ πού σὲ σχετικὸ δημοσίευμα ἀπογευματινῆς ἐφημερίδας (Ἐλευθεροτυπία) ἐγινε μεγάλος ντόρος τόσο στίς φυλακές ὅσο καὶ στή κοινὴ γνώμη). Διαυτὸ ἐπειδὴ γνωρίζω σὲ γενικὲς γραμμές ὅτι ὑπάρχει ὀργανωμένη κλίκα τόσο εἰς τὸ Ν.Ν.Θ. Ἀθηνῶν ὅσο καὶ στή Σωφρονιστικὴ ὑπεραξία, καὶ πού χωρὶς οὐδεμίαν ἀμφιβολία θέλουν τὴν ἐξόντωσή μου, στέλνοντάς με στὸ ΝΤΑΧΑΟΥ. Καθιστῶ ὑπεύθυνους τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν γιὰ τὴν σκόπιμη ἐξόντωσή μου. Διαφορετικὰ ἂν οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ θὰ ἤθελαν νὰ ἀποφύγουν μία τέτοια εὐθύνη, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ διατάξουν Διοικητικὴ Ἀνάκριση τόσο στὸ Ν.Ν.Θ. Ἀθηνῶν ὅσο καὶ στή Σωφρονιστικὴ Ὑπηρεσία. Τέλος θὰ πρέπει νὰ μάθουν οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ κρατούμενοι πού πάσχουν ἀπὸ πνευμονικὲς παθήσεις καὶ παραμένουν σκόπιμα ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους τόσο τοῦ Ὑγιεινομικοῦ ὅσο καὶ τοῦ Σωφρονιστικοῦ στίς Φυλακές.

Υ.Γ
ἔχω ἀποδείξεις με τὰ ονόματα τῶν ἱατρῶν τοῦ Ν.Ν.Θ. Ἀθηνῶν πού εἶναι ὀργανωμένη κλίκα, καθὼς καὶ τοῦ Σωφρονιστικοῦ Προσωπικοῦ πού θέλουν τὴν ἐξόντωση μου καθὼς καὶ ἄλλων Κρατούμενων. Ἐπίσης ἔχω μάρτυρες γι' ὅλα αὐτὰ πού δύναμαι νὰ ἀποκαλύψω μόνο στή Διοικητικὴ Ἀνάκρισι-Ἀν ἐνδιαφέρει τοὺς Ἀρμόδιους.

4/2/82

Π. ΓΑΓΛΙΑΣ

ΚΛΙΚΑ ΙΑΤΡΩΝ:

Δ/ντρια: Βασιλική Κατσοβούλου 2η Κλινική
Δ/ντης: Δρακόπουλος 10 η Κλινική
ΙΑΤΡΟΣ: Δημήτρα νικολακάκου 10 η Κλινική
ΙΑΤΡΟΣ: Α. Βιτωλιανός
ΣΦΡ/ ΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Μαρινόπουλος ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ ΚΟΡΥΔΑΛΟΥ
Κοντογιαννίσης ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ (Προσωπικού)

MARTYRES:

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΑΒΑΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΡΙΓΚΑΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

Κιάλλοι...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΟΡΗΘΕΩΝ
ΟΡΘΟΚΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
"Η ΣΟΦΙΣΤΙΑ"
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΤΗ. ΑΣΘΕΝΩΝ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.: 17742

Αθήνα τῇ 3-10-81

Π Ι Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Τ Ι Κ Ο Ν

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν τηρουμένων στοιχείων καθὼς καὶ ἐκ τῆς σχετικῆς γνωματεύσεως τῆς Δ/ντριας τῆς 2ας Κλινικῆς κ. Βασιλικῆς Κατσοβούλου-Φουσκάκη, πιστοποιοῦμεν ὅτι, ὁ ΓΑΓΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ ΠΕΤΡΟΥ εἰσέχθη παρ' ἡμῶν πρὸς νοσηλείαν τὴν 22-9-81 (εἰκοστήν δευτέραν Σεπτεμβρίου) χιλία ἐννεακόσια ὀγδόοντα ἔνα), παρουσιάζων ἀναφερομένην αιμόπτυση, ΤΒC πνευμόνων, περιωρισμένη ἀνενεργὸς καὶ ἐξακολουθεῖ νοσηλευόμενος.

Τὸ παρὸν χορηγεῖται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἰδίου διὰ δικαστικὴν χρῆσιν.-

Πρὸς
Γενικὸ Γραμματεῖα
τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
εἰς Ἀθήνας.

Πρὸς
Εἰσαγγελεῖα Ἐφετῶν Πάτρας

ΕΝΤΑΥΘΑ.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

τῶν κρατούμενων: Θεόδωρου Πισιμισή
Θεόδωρου Τσουβαλάκη
Εγγονίδη Ἀθανάσιου
Λουλούδη Κορνῆλιου
τῆς Κ.Φ. Ἀγίου Στεφάνου Πάτρας

ΘΕΜΑ: Ἀπεργία πείνας μέχρις ἐπίλυσης τῶν στοιχειωδῶν αἰτημάτων μας.

Σὰς γνωρίζουμε ὅτι, ἀπὸ σήμερα 5 τοῦ Μῆν, ἡμέρα Τετάρτη τοῦ '82 κατερχόμαστε στὸ ἔσχατο μέσο διαμαρτυρίας καὶ ἀγῶνα, τῆς ἀπεργίας πείνας, διεκδικώντας τὰ στοιχειώδη δικαιώματά μας, γιὰ ζωὴ καὶ λευτεριά.

Δικαιώματα, αἰτήματα, τὰ ὁποῖα καθένας ἀπὸ μᾶς ἀναφέρει διεξοδικὰ καὶ με σαφήνεια ἐγγράφως στοὺς ἀρμόδιους κρατικούς φορεῖς, γιὰ τὴν ἐπίλυση τους.

Παράλληλα σὰς κάνουμε γνωστὸ ὅτι, καθένας ἀπὸ μᾶς, συμπαρίσταται ὁλόψυχα στὸν ἀγῶνα τῶν ἄλλων μέχρι τέλους, καθ' ὅτι ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἰδιαιτερότητα τῶν ἐπὶ μέρους προσωπικῶν περιπτώσεων, κοινὸς εἶναι ὁ στόχος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή μας.

Διαλέξαμε αὐτὸ τὸν τρόπο Ἀγῶνα γιατί ἡ μέχρι τώρα ἀντιμετώπισή μας ἀπὸ τίς δικαστικὲς Ἀρχὲς καὶ τὸ ὑπάρχον νομικὸ πλέγμα ἀπέδειξε πρωτοφανὴ ἐμπάθεια, μεροληψία καὶ διάκριση ρατσιστικὴ

Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε τὴν πλήρη ἐφαρμογὴ τῶν ἀρθρῶν 105-110 τοῦ Π.Κ. στὴν περίπτωση τῶν χουντικῶν, μηδενὸς ἐξαιρουμένου ἀντίθετα με τίς δικές μας περιπτώσεις.

Τέλος πιστεύουμε, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ εἶναι μακριὰ ἀπὸ μικροκομματικὲς καὶ μικροπολιτικὲς βλέψεις καὶ δὲν ζητᾶμε τίποτα παραπάνω, ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς.

Ἀρκετὰ πληρώσαμε γιὰ τὴν κοινωνικοπολιτικὴ μας συμπεριφορὰ μέσα κι ἔξω ἀπὸ τίς φυλακές.

ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ.

Ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἀπεργοὺς πείνας
ΠΑΤΡΑ.
Πισιμισὴς Θεόδωρος
Τσουβαλάκης Θεόδωρος
Ἐγγονίδης Ἀθανάσιος
Κορνῆλιος Λουλούδης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Εμείς οί κρατούμενοι, ΠΙΣΙΜΙΣΗΣ ΘΕΟΔ. ΤΣΟΥΒΑΛΑΚΗΣ ΘΕΟΔ. ΛΟΥ-ΛΟΥΔΗΣ ΚΟΡΝ., ΜΑΧΜΟΥΤ ΧΑΣΑΝ, καί ΕΓΓΟΝΙΔΗΣ ΑΘΑΝ. μετά από 8 μέρες άπεργία πείνας στή φυλακή Πάτρας, μεταφερθήκαμε έκτάκ-τως (12-5-82) στο Νοσοκομείο κρατουμένων Κορυδαλλού.

Σήμερα 17-5-82, γιά 13η μέρα συνεχίζουμε τήν άπεργία πείνας γιά τήν άπελευθέρωση μας καί διαμαρτυρόμεναι, ό μόν πρώτος γιά τίς φυλακίσεις καί διώξεις σέ βάρος του καί σέ βάρος τών συν-τρόφων του, γιά τίς κοινωνικοπολιτικές δραστηριότητες τους, οί δε άλλοι γιά τίς διακρίσεις, πού γίνονται στο θέμα τής ύφ' όρου άπόλυσης μέ τά 2/3 τής ποινής. Ένδεικτικά αναφέρουμε ότι όλοι οί χουντικοί-βασανιστές είναι έξω μέ τήν ύφ' όρου άπόλυση.

Ήδη έχουμε κάνει γνωστό στις δικαστικές άρχές καί στο ύπου-ργείο Δικαιοσύνης τούς λόγους, γιά τούς όποιους άπεργούμε.

Άπέραντη σιωπή. Εμείς όμως είμαστε αποφασισμένοι νά συνε-χίσουμε μέχρι τέλους τόν άγώνα μας.

Οί άπεργοί πείνας.

Ο άπεργός πείνας Ίρακινός Μαχμούντ Χασάν μέ ύπεύθυνη δήλωση στή διεύθυνση του Νοσοκομείου δηλώνει ότι στή περίπτωση, πού δέν ικανοποιηθούν τά αίτήματα του καί ως έκ τούτου επέλθει ό θάνατος, παραχωρεί όλα τά σωματικά του όργανα, σ' όποιον φτωχό άσθενή έχει ανάγκη μεταμόσχευσης όργάνων.

Μαχμούντ Χασάν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σήμερα, 24 Μάη 82, συνεχίζουμε τήν άπεργία πείνας στο νοσο-κομείο κρατουμένων Κορυδαλλού, πού ξεκινήσαμε στις 5 του Μάη στις φυλακές Πάτρας, εμμένοντας στήν στοιχειώδη άποδοχή τών αί-τημάτων μας γιά άποφυλάκιση, από τίς δικαστικές άρχές.

Ήδη ή κατάσταση τής ύγείας μας βρίσκεται στο έσχατο όρια-κό σημείο βιολογικής φθοράς, μέ συνέπειες άνεπανόρθωτες βλάβες

Πιστεύουμε στο δικαίο του άγώνα μας καί δέν ζητάμε ούτε χά-ρη, ούτε ευεργέτημα, άλλα τήν άπόδοση κατοχυρωμένων δικαιωμά-των μας. Άξιοσημείωτο είναι ότι μέ βάση τίς ίδιες νομικές δια-δικασίες βασανιστές χουντικοί άφέθηκαν έλεύθεροι καί μάλιστα αύτεπάγγελτα στά 2/3 τής ποινής, ενώ έμείς ζητάμε τό 1/6 ή 1/7 ως ύπόλοιπο. Αύτή ή διάκριση είναι έξοργιστική, γιατί πιστεύου-με ότι δέν μπορεί νά ισχύουν δύο μέτρα καί δύο σταθμά σέ ίδιες καταστάσεις, κι αυτό μπορεί καί μάς κάνει νά συνεχίσουμε τόν άγώνα μας μέχρι τέλους. Άρκετά έχουμε τραβήξει μέχρι σήμερα στις φυλακές μέ βάση αυτό τό σύστημα τών ρατσιστικών διακρίσε-ων. Νομίζουμε ότι ή συνέχιση τής παραμονής μας στις φυλακές δε είναι παρά έκδικητική γιά τήν άγωνιστική μας συμπεριφορά.

Οί άπεργοί πείνας

Τσουβαλάκης Θεόδωρος
Λουλούδης Κορνήλιος
Έγγονιδης Άθανάσιος
Μαχμούτ Χασάν
Πισιμιλής Θεόδωρος

ΕΝΩΠΙΟΝ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ
ΕΝΤΑΥΘΑ

Διά του παρ' αυτού κ. Εισαγγελέα

ΔΙΑ

του κ. Διευθυντού τής Κλειστής φυλακής Πάτρας

ΑΙΤΗΣΗ

τού Κορνηλίου Λουλουδη

τού Αθανασίου

κατοίκου Αθήνας

Σουλίου 14 Αγ. Ανάργυροι

καί ήδη κρατούμενος

στή Κ.Φ. Αγίου Στέφανου Πάτρας.

-ΘΕΜΑ-

"Υφ' όρον άπόλυση"

Πάτρα

Κύριοι δικαστές.

Τήν 12-2-82, τό συμβούλιο σας έκρινε καί αποφάσισε, όπως η (υπ. Αρ. 9717/9-12-81) αίτηση αναστολής μου, τύχει απορριπτι-κή, διότι η έν γένει συμπεριφορά μου σύμφωνα μέ τά άρθρα 105 καί 110 τού Π.Κ., δέν συνηγορεί στο αντίθετο, δηλαδή τήν άπόλυσή μου.

Λόγοι βασικοί πού επικαλεσθήκατε γιά νά απορρίψετε τή αίτησή αναστολής μου, είναι τρεις.

Α) Τό ότι έχω ξαναλάβει αναστολή

Β) Οτι έχω ποινικό μητρώο καί

Γ) Οτι έχω έντός τών φυλακών πειθαρχική τιμωρία. Τρεις λόγοι πού κατά τή γνώμη σας, ήταν αρκετοί γιά τήν άπόρριψη του αιτήματος μου. Εγινε όμως μιά βασική παράλειψη από μέρους σας, μιά παράλει-ψη πού επαναλαμβάνεται χρόνια τώρα. Νά κρίνετε καί νά αποφασίζετε, ερήμην του αιτούντος, παρά μονάχα μέ κριτήρια αέρα. Δηλαδή τό τί θά γράψει στο διαβιβαστικό η Αστυνομία και ο κάθε Διευθυντής φυ-λακής.

Παραπάνω έγγραφα αέρα, πού εξηγείται ψευδολογία. Αυτό θά τό απο-δείξω παρακάτω. Σαυτό τό σημείο νοιώθω έντονη τήν επιθυμία, νά απο-δείξω, ότι οί λόγοι πού επικαλεσθήκατε στήν (υπάρ. 52/1982) απορρι-πτική σας έκθεση, είναι αναχρονιστικοί καί κατάλοιπα τής φασιστι-κής πολιτικής τής Δεξιάς.

Επικαλείσθε ότι έχω λάβει κατά τό παρελθόν αναστολή. Βέβαια καί έλαβα ως εργαζόμενος στις αγροτικές φυλακές Κασσαβέτειας.

Ετυχα του "ευεργετικού" απολογισμού (α. 25 Ν. 2058/52).

Είναι όμως ανθρώπινο, είναι λογικό, σέ μιά εποχή πού ο άνθρω-πος πίνει καφέ στο φεγγάρι, νά ισχύει τέτοιος Νόμος;

Δηλαδή νά επανεκτίω αυτό που έλαβα ως εργαζόμενος; Πού στο φινάλε τό "ευεργέτημα αυτό, μου τό δώσαν, γιατί είχα συμβάλλει στή παραγω-γή της Κασσαβέτειας. Σάν εργάτης πού ήμουν δέχτηκα τήν πληρωμή μου. Η κάνω λάθος;

Φυσικά τό θέμα "αγροτική φυλακή" είναι ένα θέμα πολύ μυστήριο. Καί ειδικότερα επί χουντικής καί νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης τής Ελλάδας. Τότε πού τά πάντα γινόντουσαν στά σκοτεινά, τελείως άόρατα καί μέ τακτικές άπάνθρωπες, μισάνθρωπες καί αξιοποινες.

Ενα παράδειγμα. Τό 1974 πήγα στις αγροτικές χωρές νά κάνω αι-τηση καί δέν θυμάμαι νά υπόβαλλα αίτηση αναστολής. Δέν μου δώσαν από τήν Κασσαβέτεια, φεύγοντας, χαρτί σχετικό μέ τίς υποχρεώσεις μου έναντι τής αναστολής. Μονάχα τό αποφυλακιστήριο.

Σήμερα πού φέρνω στήν σκέψη μου τήν παράλειψη αυτή, τήν δικαι-ολογώ. Η τότε ακροδεξιά ιεραρχία του Υπουργείου Δικαιοσύνης φρό-νιζε τά πάντα. Πρόσφερε άγνοια καί σκοταδισμό.

Επαναλαμβάνω τήν ερώτηση. Είναι ευεργέτημα, τό χρονικό διάστημα, πού σάν εργάτης στήν αγροτική φυλακή Κασσαβέτειας, είχα συμβάλλει στήν συγκομιδή βαμβακιού, αμυγδάλων, ντομάτας κτλ.;

Αν ναι πού είναι η πληρωμή μου; Μήπως οί τότε δρχ. πού μάς έδινε η Υπηρεσία;

Τελειώνοντας τόν πρώτο λόγο πού επικαλεσθήκατε, ότι έχω λάβει κατά τό παρελθόν αναστολή, δέν τό δέχομαι προσωπικά γιά τούς λό-γους πού σας προανέφερα. Τόν Νόμο αυτόν (α. 25 Ν. 2058/52) τόν θε-ωρώ αντίθετο του Ελληνικού Συντάγματος, διότι θέτει τίς αγροτικές φυλακές, σ' ένα στυλ στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Δηλαδή εργασία χωρίς ανταμοιβή καί άπόλυση βραχυκυκλωμένη καί

εκβιαζόμενη"Κύτταξε φρόνιμα τώρα,γιατί στην αντίθετη περίπτωση, επανεκτίλεις τό διάστημα πού δούλεψες:...

Αξιοσημείωτο είναι νά ναφερθώ,στό γιατί δέν πρόλαβα νά διαβίωσω σάν πολίτης,τό χρονικό όριο τής αναστολής. Τήν πενταετία. Χρονικό διάστημα,πού μούκανε γνωστό η Αστυνομία καί όχι η Διευθυνση τής αγροτικής φυλακής.Στήν περίπτωση αυτή,είμαι υποχρεωμένος νά σάς γνωστοποιήσω κάτι,όσχετα μέ αίτηση αναστολής...

Στό διάστημα πού ήμουν λεύτερος πολίτης,εργάστηκα ως σερβιτόρος στήν Καφετέρια τού(Στυλιανού Γαλάνη,τσιμισκή 12 Αγ.Ανάργυροι.) Στό διάστημα εκείνο,η πίεση της Αστυνομίας αφόρητη καί πάντα νά προσπαθεί νά πείσει τόν εργοδότη μου νά μέ διώξει γιατί ήμουν ένα κακοποιό στοιχείο! Εργάστηκα ακόμη σάν αλουμινάς, στό εργοστάσιο αλουμινίου Σακελαρίου-Μπελλογιαννέα(Κέννεντυ 14, Αγ.Ανάργυροι).Τά ίδια ή αστυνομία. Σέ μία οικοδομή (δέν θυμάμαι διεύθυνση) τά ίδια πάλι.

Λίγο πριν τήν προφυλάκιση μου,στήν ταβέρνα τού θείου μου (Βασιλείου Λουλουδά) στή Φλώρινα. Ε καί η αστυνομία τής Φλώρινας δέν ήθελε νά βρισκομαι εκεί.

Τέλος άλλο ένα γεγονός. Τό 1977 Κυριακή Βουλευτικών εκλογών Μαζί μέ τόν φίλο μου (Δημήτρη Φαλάνη) μάς σταμάτησε αστυνομικός στους Αγ.Ανάργυρους."Λουλουδά καί μέ τά πολιτικά ανακατεύεσαι;" Μ'ερώτησε.

Κύριοι δικαστές.

Τό ότι δέν μπόρεσα νά υπερβώ τά όρια τής αναστολής,(τήν πενταετία)αυτό δέν οφείλεται σέ δικούς μου χειρισμούς,αλλά στή σκόπιμη καί μεθοδική τακτική τής Αστυνομίας.Μιάς Αστυνομίας,όργανο εκτελεστικό μιάς εξουσίας ακρώς επικύνδινη πρός τά Ανθρώπινα δικαιώματα.Μέ ποιά προυπόθεση,νά μπορέσω εγώ νά προσαρμοστώ στήν κοινωνία,μέτά από τρία χρόνια φυλακή,όταν η Αστυνομία μούχει γίνει σκιά; Όχι από λόγους μήπως παρανομησω,αλλά από λόγους μήπως καί γίνω άνθρωπος!

Τά ονόματα καί οι διευθύνσεις στήν διάθεσή σας,γιά τό αληθές τού λόγου μου.

Δεύτερος λόγος πού επικαλείσθε,είναι τό ότι έχω ποινικό μητρώο.Δέν τό αρνιέμαι.Εχω καί μάλιστα μακρύ.

Μά νάστε σίγουροι πώς σέ ότι καί αν παρανόμησα,αυτό δέν τό έκανα από λόγους χόμπυ η ν'αγοράσω καραμέλες.Τό έκανα από λόγους ανάγκης από λόγους γενικά επιβίωσης τής ύπαρξής μου.

Τά λιμοκτόνα χρόνια από τό 1967 μέχρι καί τής τελευταίας μου προφυλάκισης μέ οδήγησαν νά κάνω ότι έκανα,καί ντροπή δέν έχω. Βλέπετε ήμουν,είμαι καίθά είμαι άνθρωπος,κατά τής αδικίας καί διάκρισης,κατά τής κάθε είδους μπουρζουάδικης πολιτικής. Τό ποινικό μου μητρώο,δέν είναι τίποτα άλλο,εκτός από μιάς κατάστασης πού βρίσκεται στά χέρια τής Δικαστικής εξουσίας καί πού αναγράφει ολογράφως τούς αγώνες πού έκανα νά ζήσω καί εγώ,όπως οι λίγοι εκλεκτοί τής χώρας αυτής.

Αγώνες πού γίνα σέ μία εποχή,πού η μητέρα μου δούλευε σέ κάτι αρχοντόσπιτα (φασίνα κτλ.) καί εγώ δέν είχα χρήματα ν'αγοράσω ένα κουστούμι.

Ποιός νόμος κ.κ.Δικαστές ορίζει οι μέν αστακό καί οι δέ' πιάτο αδειανό;Γιά τόν λόγο αυτόν,τό ότι έχω ποινικό μητρώο, θά σάς φανεί παράξενο,αλλά εγώ νοιώθω υπερήφανος πού μου τόν επικαλείσθε. Από τήν πλευρά,ότι μου αναγνωρίζεται ο αγώνας μου κατά τής λιμοκτονίας καί κατά τής ολιγαρχίας.Τόν βρίσκω όμως τον λόγο αυτό παράνομο στήν συγκεκριμένη περίπτωση τής απόρριψής μου,γιατί αν δέ αυταπατούμαι ό νέος Υπουργός τής Δικαιοσύνης,αμέσως μετά τήν παραλαβή τών καθηκόντων του είχε τονίσει,ότι τό παρελθόν δέν θά λαμβάνεται πιά υπ όψιν.

Αλλά δέν αυταπατόμαι.Η Δικαστική εξουσία καρκινοβατεί ακόμη. Βρίσκεται στό στάδιο,τής νοοτροπίας Παπαδοπουλικών καί Ραλλικών καταστάσεων.Εννοώ φυσικά τήν πλειοψηφία αυτής,καθώς πιστεύω πώς υπάρχει μιά μειοψηφία,πού μέ τόν καιρό,θά καταφέρει τόν εξανθρωπισμό στόν Δικαστικό κλάδο.

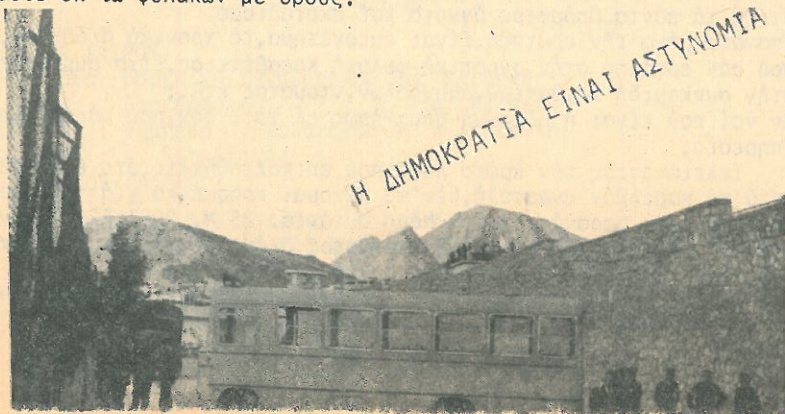
Δύριοι Δικαστές

Τρίτος λόγος ήταν,τό ότι κατά τήν παρουσία μου στίς φυλακές είχα τιμωρηθεί μέ δέκα μέρες πειθαρχική ποινή.Επί τούτου τού λόγου σάς αποστέλλω τήν(υπ.αρ. 1600) ΒΕΒΑΙΩΣΗ τού κ.Διευθυντού τής εδώ φυλακής ότι ποτέ δέν τιμωρήθηκα στήν εδώ φυλακή.Ως έκ τούτου η(υπ.αρ. 12/23-3-81)απόφασή του,ότι μέ τιμώρησε μέ δέκα μέρες πειθαρχική μόνωση,τυγχάνει ψέμμα η λάθος,καθ ότι ασπάζομαι ότι τά λάθη είναι ανθρώπινα.Δέν πιστεύω νά χρειαστεί καί αλλό στοιχείο εκτός τής ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ,γιά νά εξαφανισθεί ο λόγος αυτός.

Στό σημείο αυτό,σταματώ τήν προσπάθειά μου,όπως αποδείξω τόν αναχρονισμό καί τόν ακραίο φασιστικό τρόπο κριτηρίων,πού επικαλεσθήκατε,έτσι ώστε νά μου απορρίψετε τήν απόλυσή μου,απόλυση στό φινάλε μέ όρους καί απόλυτη.

Κύριοι Δικαστές

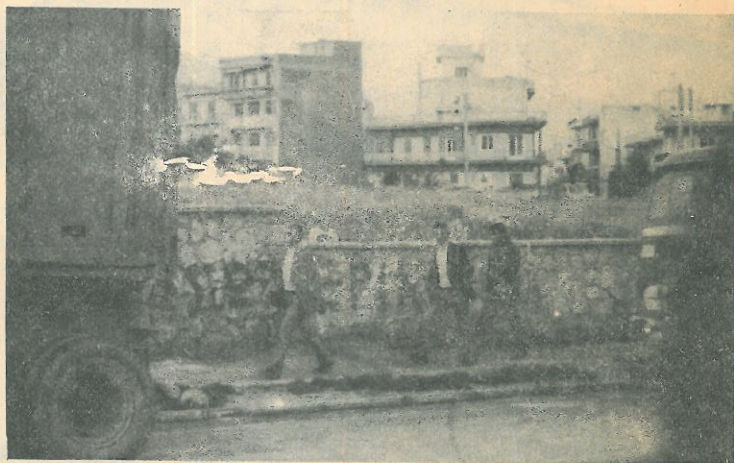
Επικαλούμαι τά άρθρα 105 καί 106 τούΠ.Κ. μέ σκοπό νά μέ απολύσετε εκ τώ φυλακών μέ όρους.

Χαφιέδες επί τώ έργω...

...Γιά τόν σοσιαλισμό!

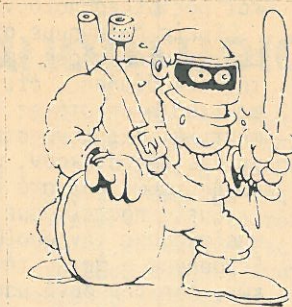

Τί κρύβεται πίσω από τίς δίκες τών Αναρχικών καί άλλων ατόμων τού Πειραιά;

Τό σάββατο 13 τού Μάρτη συνελήφθησαν κατά τήν διάρκεια συγκέντρωσης Εναντίον στήν Κρατική Βία καί Καταστολή,επτά άτομα αφού κακοποιήθηκαν άσχημα στό δεύτερο τμήμα από τούς Αστυνομικούς καί κατά τήν μεταφορά τους στήν Ασφάλεια Πειραιώς στήθηκε μιά σκευωρία σέ βάρος τους καί οι Εφημερίδες προσπάθησαν από ένα οχετό ψευμάτων,εξυπηρετώντας τά Αφεντικά τους ,προσπάθησαν να τούς παρουσιάσουν σάν τεντυμπόδες και άλλες σάν Χουντικά στοιχεία.Όταν συνελήφθησαν οι πέντε από τούς επτά κήρυξαν Απεργία Πείνας,εφ'όσον αυτό ήταν τό τελευταίο τους όπλο πού τούς είχε μείνει γιά νά αντιστθούν στά Κρατικά βασανιστήρια,εφ'όσον ο Λαός έχει παχυδεμοποιηθεί τόσο,πού δέν νοιάζεται,γιά τά βασανιστήρια πού γίνονται στά Μπουντρούμια τής Ασφάλειας καί ακόμη κοροιδευοντάς τόν ευατό του μέ ένα Σοσιαλιστικό Μύθο,πληρώνει μέσω τής Εφορίας τούς Βασανιστές τών Ασφαλειών καί τών Φυλακών.Κατά τήν μεταφορά τών επτά κρατουμένων Αναρχικών στήν ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ, οι μπατοσι επιτέθηκαν σέ συμπαραστάτες τών κρατουμένων καί συνέλαβαν άλλους εννέα αφού χτύπησαν πολλούς από αυτούς. Μετά από λίγο αφέθηκαν 2 ελεύθεροι καί κρατήθηκαν 7 στους οποίους απαγορεύτηκε κάθε επίσκεψη συγγενών τους καί παραπέμφθησαν γιά δίκη στό Αυτόφωρο.Στό μεταξύ η δίκη τών πρώτων συλληφθέντων ορίστηκε γιά τίς 29 του Μάρτη καί παραπέμπονται μέ βαριές κατηγορίες.Τώρα πού σπάζεται η Βιτρίνα τού Φιλελευθερισμού καί τού Σοσιαλισμού κύταξε ,τήν βάνανυση πραγματικότητα τών βασανιστηρίων τών δικών καί τών Φυλακών.

Λένε ότι υπάρχει ελευθερία στήν έκφραση,έχουν όμως διαστρεβλώσει κάθε έννοια έκφρασης καί έχουν στερήσει κάθε δυνατότητα τής. Όταν αποκτηθεί μιά τέτοια δυνατότητα,αντιμετωπίζεις Φυλακές καί Δικαστήρια.Αντιστάσου στήν Κρατική βία καί Τρομοκρατία προτού η ζωή σου γίνει Κόλαση προγραμματισμού από τούς Τεχοκράτες.Προτού καταλήξεις ένα Ρομποτάκι πού τό κινούν καί τό προγραμματίζουν μέ διάφορες μεθόδους

ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.Λευτεριά στους φυλακισμένους.
ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΜΑΥΡΟΣ ΗΛΙΟΣ: Αναρχική επιθεώρηση κοινής ωφελειας.
ΚΡΑΞΙΜΟ: Καθε εργασία με σκοπο το κερδος είναι πορνεία.
ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ.
ΚΕΙΜΕΝΑ.
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΑΛΗ.
ΚΟΚΟΡΑΣ: Συμβολη στην επαναστατική θεωρία και πράξη.
ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ: Περιοδικο πολιτικής δράσης και κουλτουρας.
ΑΛΗΛΕΓΥΗ: Συμπαρασται στους αγωνες της ανατολικης ευρωπης.
ΡΗΞΗ: Για μια προλεταριακη αριστερα.
ΑΛΗΛΕΓΥΗ: Μπροσουρα αφιερωμενη στους αγωνες των πολωνων εργατων.
Ο ΤΕΙΧΟΣ: Περιοδικο για κεινους που υφιστανται την πραγματικοτητα της ελλην. ψυχιατρικης.
ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ: Περιοδικο απο τον Υμητο.
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ: Μπροσουρα τις φυλακες.
ΙΣΠΑΝΙΑ: Αφιερωμα στους Ισπανους αντ/ες
ΛΑΒΡΥΣ: Περιοδικο απο ομοφυλοφυλες γυναικες.
ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ: Περιοδικο.
ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΧΡΗΣΗ.
ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ: Περιοδικο για τις φυλακες.
ΠΕΝΤΑΔΑΚΤΥΛΟΣ: Εφημεριδα απο Κυπρο.
ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ.

"3 είναι τα εωα-
 χείματα σου χρεια-
 μοιουν καρτα",
 ελεγε καποιος φιλος:
 οι ηουτανες
 οι ναυτικοι 3'
 οι ηθογοιοι.
 — Ξχω λεω και
 ενα τεταρτο:
 Οι δημοσιογραφοι..

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
 ΤΖΑΝΕΤΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ
 ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ 54

Ποτε πια πορείες που θυμίζουν κηδείες

Με άφορμή μια συγκέντρωση-διαδήλωση κηδεία, και μια αντιμαχόμενη συζήτηση πάνω σ' αυτό σκέφτηκα να γράψω πέντε πραγματάκια, διαπιστωμένα για άλλη μια φορά.

Εγώ προσωπικά είμαι ενάντια στις συγκεντρώσεις-πορείες που θυμίζουν περίπατο στο πάρκο και πιο συγκεκριμένα για προσωπική εκτόνωση του καθενός.

Ακόμα σ' αυτές που υπάρχει συμμετοχή περισσότερο από ψεύτικη υποχρέωση, γιατί "πώς μπορείς να νοήσαι αναρχικός -τή στιγμή που δεν κατεβαίνεις στις διαδηλώσεις".

Θά πάρεις άπουσία! Κάπου όμως είτε για λόγους συναισθηματικούς, είτε για το παραμύθι που συντηρούσα κατέβαινα, δίνοντας το παρόν.

Περπατώντας άνιαρά, Προπούλεια, Σταδίου, Πανεπιστημίου. Κι έπειτα έφευγα, νομίζοντας πώς είχα κάνει το καθήκον μου(!) Μά πάντα έμενα μ' ένα παράπονο.

Χανόμουνά μέσα σ' αυτά. Κοιτούσα γύρω μου κι έβλεπα παγωμένα βλέματα. Βλέματα που ήσαν αδιάφορα για το τί γίνεται γύρω τους.

Μοῦ έδιναν πάντα την έντύπωση πώς ήταν προβατάκια που τά πάνε για σφαγή.

Αυτούς λοιπόν τούς θεωρούσα συντρόφους, στηρίζοντας μέσα μου ένα παραμύθι:

Οτι υπήρχαν τάσεις αντιφατικές οι όποιες σέ μια συνύπαρξη θά ήταν δημιουργικές.

Η αλήθεια όμως είναι πώς είχε ήδη άρχσει ο εκφυλισμός σέ μια λειτουργία του "κινήματος" και η επόμενη στασιμότητά του.

Σ' αυτές τις πορείες υπήρχε πάντα μια τάση άσυνείδητης σύγκρουσης, και λέω άσυνείδητης για δύο συγκεκριμένους λόγους:

Πρώτον διότι σέ μια συνέχεια, δεν μπορούσαν να υπερασπιστούν τις πράξεις τους και δεύτερον διότι μέ την ψευδαίσθηση ότι όλοι έπιζητούσαν την σύγκρουση, λειτουργούσαν και μάλιστα έκτονωτικά, έφ' όσον είδαμε ότι δεν υπολόγιζαν τούς άλλους.

Όπου τελικά βλέπουμε να κατεβαίνουμε σέ πορείες, διαμαρτυρόμενοι για συλλήψεις, που έγιναν σέ προηγούμενες πορείες.

Η ίδια ιστορία. Μια ζωή. Φαῦλος κύκλος.

Λοιπόν άς μ' ην γελιόμαστε και άς μ' ην δικαιωνίζουμε μια άθλια κατάσταση πιστεύοντας πώς κάνουμε κάτι διαφορετικό.

Εγώ πια προσωπικά θά κατέβω σέ μια πορεία-συγκέντρωση, όταν πραγματικά θά υπάρχουν οι έξής προϋποθέσεις:

Σύντροφοι που θά συμφωνούν σέ μια συγκεκριμένη τακτική, έχοντας επίγνωση των ευθυνών τους, και συνεπώς τό θάρρος να άναλαμβάνουνε και να υπερασπίζονται τις πράξεις τους.

Σύντροφοι που η πρακτική τους θάχει συνοχή και λειτουργικότητα.

Σύντροφοι που εκ των προτέρων θάχουν συμφωνήσει στον χαρακτήρα που θά δώσουν σέ μια πορεία.

Γιατί τελικά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τί ζητάμε από μια πορεία.

Και περάσε η εποχή που στην πορεία είχαμε περίπατο και άγκαλιές μέ την γκόμενα.

Πρέπει επιτέλους να έπμβαίνουμε και να

υπερασπίζουμε την ζωή μας και τούς συντρόφους μας πιο δυναμικά! Μας χρειάζονται πορείες που να μας δίνουνε τό έρέθισμα-μέσα από την συντροφικότητα και την συνοχή- να προχωράμε σέ πιο άνοιχτές συγκρούσεις.

Γιατί μόνο έτσι θά μπορέσουμε να άπελευθερώσουμε δυνάμεις, που θά μας δώσουνε ώθηση για μεγαλύτερη δυναμική και πάθος.

ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ, ΣΥΝΤΡΟΦΕ ΘΑ ΝΟΙΩΣΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ Ο ΕΝΑΣ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ.

Μόνο πίσω από τό δόδοφραγμα θά ξεπεράσουμε τον "επαναστατικό άνταγωνισμό" που μας διακατέχει όλους.

Τότε τό σύνθημα δεν θά'ναι μια στείρα φράση, μά άπαίτηση για ζωή! Άπαίτηση για όμορφιά και ένταση.

Άς άφήσουμε τις ψευδαισθήσεις. Τέτοιου είδους πορείες τις ξέρουμε όλοι.

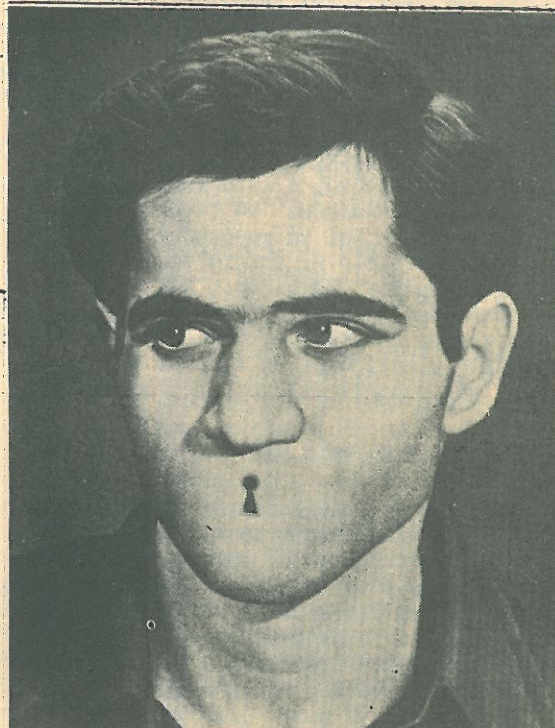
Τέτοιες κάνουν και για τό Πολυτεχνείο. Και αυτές μας πληγώνουν.

Άς ρίξουμε τις μάσκες και άς προσπαθήσουμε για κάτι καινούργιο και πιο άληθινό.

Και άς κάνουμε πορεία μετά από δέκα χρόνια! Μια φορά θά κατέβουμε.

Μά θά ξέρουμε και θάμαστε σίγουροι γι αυτό που θέλουμε να πετύχουμε.

Δ.Ν.

Πάνε... μήνες τώρα που συζητάμε για τη άποτυχία ενός κινήματος.

Ευθύνες από τον ένα στον άλλο..

Ποτέ ευθύνες σέ μας τούς ίδιους.

Πάντα θεωρούσαμε τούς έαυτούς μας σαν κάτι τό ξεχωριστό. Δεν είμασταν ποτέ τυχαίοι.

Και η πρακτική μας;

Πάντα μια στείρα κριτική.

Κριτική σέ ανθρώπους που έστω και μέ λανθασμένη πρακτική, προωθούσαν μια κατάσταση.

Εμεῖς οι "διαφορετικοί" τί κάναμε; Τίποτα. Μηδέν.

Ποτέ δεν ψάξαμε αυτήν την άποτυχία και μέσα σέ μας τούς ίδιους.

Μήπως και η άποτυχία η δική μας άντανακλούσε στο κίνημα;

Η άδυναμία μας.. ή μιζέρια μας..

Τό άδιέξοδο, η άδυναμία και η δειλία να άντιμετωπίσουμε την ίδια την ζωή μας;

Ηλίθιοι "σύντροφοι" μ' ην ντραπείτε να τό δεχτείτε.

Η σιωπή μας και η φυγή τά δείχνει όλα.

Όλα ξεκινάνε από την πρακτική στην καθημερινότητά μας, που δεν ήταν τίποτα άλλο παρά ένα συννοθήλημα "αυθόρμητων" κομπλεξικών ενεργειών.

Ην άδυναμία μας την κάναμε ιδιαιτερότητα του έαυτού μας και ναρκισσισμό.

Όλα ξεκινάνε από τις καθημερινές μας σχέσεις, οι όποιες άντανακλούν και στο κίνημα.

Όταν αυτές τις σχέσεις -είτε πρόκειται για την γκόμενά μας, είτε για τον φίλο μας που βασίζονται πάνω στις έμπορευματικές σχέσεις της κοινωνίας που ζούμε και παλεύουμε ενάντια της(;), δεν τις έχουμε θέσει

πάνω σε νέες βάσεις, πως θέλουμε να έχουμε προοπτικές για ένα επαναστατικό κίνημα; Ένα κίνημα που σκοπό έχει να ανατρέψει την σημερινή κατάσταση, γιατί ένα κίνημα δεν είναι δεν είναι κάτι έξωπραγματικό φανταστικό ή όριο.

Είναι κάτι συγκεκριμένο που η συμμετοχή μας θέλουμε δεν θέλουμε είναι συγκεκριμένη και επιδρά πάνω σ' αυτό.

Πιστεύω πως περισσότερο επέδρασε η μιζέρια μας, η παθητικότητα μας, παρά η κρατική καταστολή. Η αδυναμία μας στο να έχουμε δική μας προσωπικότητα και να αντιμετωπίζουμε τα πράγματα απ' την δική μας σκοπιά και πρακτική.

Ναί, άλλοι σύντροφοι... η εξουσία έχει εισχωρήσει βαθειά στο πετσί μας.

Αρνιόμαστε την κρατική εξουσία, μά η πρακτική μας δείχνει πως έχουμε ανάγκη από τέτοιου είδους εξουσίες.

Και αυτό αφήνοντας συντρόφους που έχουν μία κάποια δραστηριότητα, να αποφασίζουν για τα πάντα.

Δεν έκφρασα ποτέ την διαφωνία μας σε συγκεντρώσεις-συζητήσεις. Γιατί απλούστατα δεν είχαμε ποτέ να αντιπαράθεσουμε δικές μας θέσεις και πρακτική.

Με αυτό τον τρόπο δεχτήκαμε τον ρόλο του ήγέτη.

Η διαφωνία μας πολλές φορές δημιουργούσε μίσος και συνάμα μύθους για τους "ηγέτες" του "επαναστατικού κινήματος".

Ποτέ δεν ακούστηκε η γνώμη μας. Με την πάροδο του χρόνου η κατάσταση αυτή μας έκανε να κομπλάρουμε να έκφραστούμε, να κοκκινίζουμε και να χανόμαστε.

Από ένα σημείο κι έπειτα το παίζαμε απογοητευμένοι, βαρεμένοι, πουλημένοι. Βαρεθήκαμε λοιπόν τα ίδια και τα ίδια.. Μά τιποτα από την μεριά μας.

Καιρός να αρχίσουμε να κάνουμε αυτοκριτική, και να μάστε ειλικρινείς, εντάξει;

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ...

Όλοι μας γνωρίζουμε το ρόλο που έχουν αναλάβει τα σωματεία τουλάχιστον μεταπολεμικά, σε βάρος της εργατικής τάξης και το συγκεκριμένο χαρακτήρα τους, για την κατάρτηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και όχι για τα αιτήματα μόνον.

Αλλά το ότι στον καθένα ανήκει μία καλύτερη ζωή, κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει και να πείσει αυτό να πιστεύει: ότι πρέπει να είναι "της γής ο κολασημένος" και ότι ήρθε σ' αυτόν τον πλανήτη για να νιώσει την φρίκη ενός οργανωμένου θεάματος, με αυτοσκοπό να διαβρώσει την ίδια την δικαιοσύνη και να μετατρέψει τους εργάτες σε σύγχρονους σκλάβους και να διαιωνίσει μία μίζερη ζωή και αρρώστεια. Ε λοιπόν! ας αποφασίσουμε εμείς οι ίδιοι για την ίδια τη ζωή μας, ενάντια σε όλους αυτούς που μάς ληστεύουν την γεύση και τη αίσθηση της.

Σε όλους αυτούς που έχουν την συνείδηση του καθήκοντος ήσυχη, ότι με διάφορες τροποποιήσεις και νομοπλασία θα γίνουν μεταρρυθμίσεις για την επίλυση των προβλημάτων, εμείς δηλώνουμε ότι αυτά δεν λύνονται με γραφειοκρατικές διαδικασίες όπως πχ κοινοβούλιο, σφραγίδες, αποφάσεις κ.τ.λ. του υπουργού εργασίας ή του παραυπουργού της ΓΣΕΕ, αυτών των γαμιάδων.

(τα σωματεία με τον τρόπο που λειτουργούν σήμερα εμποδίζουν τους εργάτες να απαιτήσουν τα δικαιώματά τους και για αυτό τον λόγο δεν υπάρχει η συλλογική εργατική πάλη).

Και πως είναι δυνατόν να γίνει η εργατική πάλη συλλογική και συνειδητή, ούτως ώστε να μάς οδηγήσει στην αυτοδιεύθυνση; Είναι φύσει αδύνατον να παλέψει κανείς με σ' αυτά τα σωματεία για αυτοδιεύθυνση!

Τα σωματεία τα οποία εκπροσωπούνται από διάφορους "δημοκράτες" η σημερινούς "σοσιαλιστές", αριστέρους είτε δεξιούς καθοδηγητές έχουν σκοπό να στρατικοποιούν την πάλη και να εντάσσουν τους εργάτες σε διάφορες δογματικές οργανώσεις.

Εμείς αρνούμαστε τους χώρους αυτούς και τήν οργανωση τέτοιου είδους, με προεδρία

και εκλογές και συνελεύσεις, κατόπιν αποφάσεων των καθοδηγητών.

Εμείς δηλώνουμε ότι είναι καιρός πλέον να αρνηθούμε τις εξευτελιστικές προσφορές των αφεντικών που μάς αποπροσανατολίζουν, και μάς μιζεροποιούν.

Εμείς δηλώνουμε ότι είναι καιρός να νιώσουμε μέσα στους χώρους της παραγωγής και της οικοδόμησης, ότι μπορούμε και δίχως αφεντικά η επιστάτες. Να νιώθουμε εμείς αφεντικά, όχι μόνο στα προϊόντα που παράγουμε και μάς ανήκουν, αλλά και στα μέσα παραγωγής καθώς και στα κέντρα αποφάσεων.

Εμείς προτείνουμε: για να μπορέσουμε να απολαύσουμε την ουσία της ζωής, πρέπει να ξεράσουμε σ' αυτήν την κοινωνία των αφεντικών, όλη την οργή μας.

Η κοινωνία τους βρωμάει εμπόριο, σπίλα, αίμα, νόμους, αστυνόμους και δικαστές. Οργή λοιπόν γιατί μόνον τότε θα μπορέσουμε να δέσουμε τα εργατικά συμβούλια.

Όταν θα έχουν όλα τα άτομα το δικαίωμα της αυτοέκφρασης, γιατί αυτό είναι ένα δικαίωμα όλο στα χέρια των εργατών, εν ονόματι της ελευθερίας.

Γιατί κάθε αποψη είναι αναγκαία μεσ' τα εργατικά συμβούλια για την επίλυση των προβλημάτων και των αναγκών μας.

Για την αποστρατικοποίηση του καθήκοντος, πάνω στο θεσμό της εργασίας με απότερο σκοπό, την ανατροπή του αφεντικού.

Για μία κοινωνία αυτοδιεύθυνσης, ελεύθεροι όλοι οι χώροι παραγωγής και οικοδόμησης, για να μπορέσουμε να απολαύσουμε ο ένας τον άλλον.

Μέσα στους χώρους που θα δημιουργήσουμε θα παίρνονται όλες οι αποφάσεις, μέσα από γενικές συνελεύσεις, αδεσμευτες από χρόνο και λογοκρισία.

Μέσα σ' αυτούς τους χώρους θα δημιουργηθεί η συλλογική πάλη, που θα συντρίψει αυτό το οικοδόμημα φρίκης.

Μέσα από αυτούς τους χώρους που θα είναι δημιουργία του καθενός και όλων, θα μπορέσουμε να πραγματοποιήσουμε τον αυτοσκοπό, την αυτοδιεύθυνση. Καμμία αντίληψη δεν θα είναι αμετάκλητη.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη της εκτέλεσης του πωλητή ναρκωτικών και μαφιόζου Γκράντι Τζιανπiero και των εκρήξεων στο Κέντρο Υγιεινής και Ψυχικής Προστασίας της οδού Πανγκράτσι και στο κέντρο διανομής της οδού Ντέλι Απουλι της 1-11-78, στο μπάρ της οδού "Αρσιρ κέντρο διανομής ηρωίνης της ζώνης Κουάρτο Οτζάρο της 6-11-78.

Οι κομμουνιστές δεν είναι γενικά εναντίον των τοξικομανών όπως είναι οι άστοι και οι δυνάμεις καταστολής: είναι εναντίον αυτών που σπεκουλαρούν πάνω στο πετσί των τοξικομανών.

Ξέρουμε ότι η ηρωίνη είναι μία απάντηση αν και απατηλή και αηδιαστική, σε μία πραγματική ανάγκη αλλάγης της ποιότητας της ζωής. Η ηρωίνη είναι το πιο ωραίο από τα ψεύτικα καταναλωτικά αγαθά που το κεφάλαιο ανακαλύπτει για να διαστρέψει την πραγματικότητα των αναγκών των προλετάρων. Να παλαίσουμε εναντίον των πωλητών είναι για έναν ηρωϊνομανή μία πάλη ενάντια αυτού που του φαίνεται να του δίνει την μοναδική δυνατότητα ζωής και επιβίωσης.

Δεν θα υπήρχε έθισμός αν η καθημερινή ζωή δεν ήταν σκατά. Κράτος, Θεός, Έργασία και Οικογένεια είναι ιδεολογίες που χρειάζονται για να κρατιέται, να κρύβεται μία κοινωνική τάξη αφύσικη, αηδιαστική και εγκληματική, που αρνείται όλες τις φυσικές ανάγκες του ανθρώπου, καταστρέφει τη σχέση του με την πραγματικότητα, καταστρέφει την φύση, καταστρέφει τον άνθρωπο σαν φυσικό όν. Αυτό που το κεφάλαιο δεν μπορεί να το αξιοποιήσει το καταστρέφει.

Με τον προγραμματισμό της διάδοσης της ηρωίνης και των ψυχοφαρμάκων προγραμματίζεται η καταστροφή γενεών ολόκληρων. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να κερδίσει το κεφάλαιο πάνω στην θέληση για ζωή, την επιθυμία να αισθάνονται καλά, την έκφραση δημιουργικότητας που οι νεαροί προλετάριοι φέρνουν μέσα τους.

Αντί για την αναγκαστική αυτοκτονία αλλά Χιλή το κεφάλαιο προσφέρει στην αγορά την έθελοντική

(Απο το περιοδικό ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ)

αυτοκτονία για τον κανένα.

Η ηρωίνη αυτή καθαυτή είναι ένα ψεύτικο πρόβλημα. Είναι ένα καταναλωτικό προϊόν που προορίζεται να πνίξει την ανάγκη να αλλάξει η ποιότητα της ζωής. Το αληθινό πρόβλημα είναι η ύπαρξη της καπιταλιστικής κοινωνικής οργάνωσης γιατί είναι εκεί που γεννιέται η τάση για το θάνατο, η καταστροφή του, τι είναι ανθρώπινο. Ο τοξικομανής μετριεται με το πόση ηρωίνη καταναλώνει, πόσες κλοπές κάνει και όχι απ' το ότι είναι ένας άνθρωπος που όπως όλοι θέλει να διεκδικήσει το δικαίωμά του να υπάρχει. Γι' αυτό να μιλάμε για δωρεάν ηρωίνη είναι άχρηστο αν δεν παλεύουμε σύγχρονα να καταστρέψουμε την τωρινή κατάσταση. Η προλεταριακή επανάσταση δεν είναι άφηρημένο σχέδιο αλλά αρχίζει με την πρακτική της καταστροφής της καπιταλιστικής κοινωνίας.

Όλα αυτοί που υποστηρίζουν την ελεύθερη αγορά της ηρωίνης χωρίς να βάζουν το πρόβλημα του πως αλλάζει η ζωή των προλετάρων είναι άφελεις και όπιορτουνιστές.

Η διανομή ηρωίνης, η έκμεταλλευση της πορνείας ή κλεπταποδοχή είναι δραστηριότητες που ενδιαφέρουν μόνο τους νόμους της καπιταλιστικής συσσώρευσης. Οι κομμουνιστές δεν είναι εναντίον στις παράνομες δραστηριότητες που βλάπτουν στρώματα άστων. Είναι εναντίον των άτιμων δραστηριοτήτων έκμεταλλευσης των προλετάρων. Είναι σωστές οι ληστείες των τραπεζών, η φορολόγηση των δουλειών των άστων, αλλά φτάνει με τους όπιορτουνισμούς! Όποιος πλουτίζει σε βάρος άλλων προλετάρων θα αντιμετωπίζεται σαν άτιμος προδότης.

Ατιμος είναι ο διανομέας που κερδίζει τη ζωή του απ' το θάνατο των άλλων. Ατιμος είναι ο σωματέμπορας που χρησιμοποιεί το σώμα των γυναικών σαν εργαλείο για δικό του κέρδος. Ατιμος είναι ο κλεπταποδόχος που έκμεταλλεύεται τη μαύρη δουλειά των νέων όταν υποχρεώνονται να κλέβουν τα κασετόφωνα και τις ρεζέρβες των αυτοκινήτων. Όλοι αυτοί ειδικά σε ψηλό επίπεδο είναι οι φίλοι της άστυνομίας και έχθροι του προλεταριάτου. Όλα αυτά αγοράζουν την δυνατότητα να συνεχίζουν με αντίτιμο προδοσίες και φυλακίσεις άλλων προλετάρων. Οι καραμπινιέροι τους χρησιμοποιούν σαν ρουφιάνους κι' αυτά χρησιμοποιούν τους καραμπινιέρους για να βγάζουν απ' την μέση όποιον δεν τους γουστάρει. Έτσι οι επιχειρήσεις που κάνει η άστυνομία ναρκωτικών δεν είναι παρά έλεγχος της αγοράς εις όφελος αυτών που συγκεντρώνουν την αγορά στα χέρια τους.

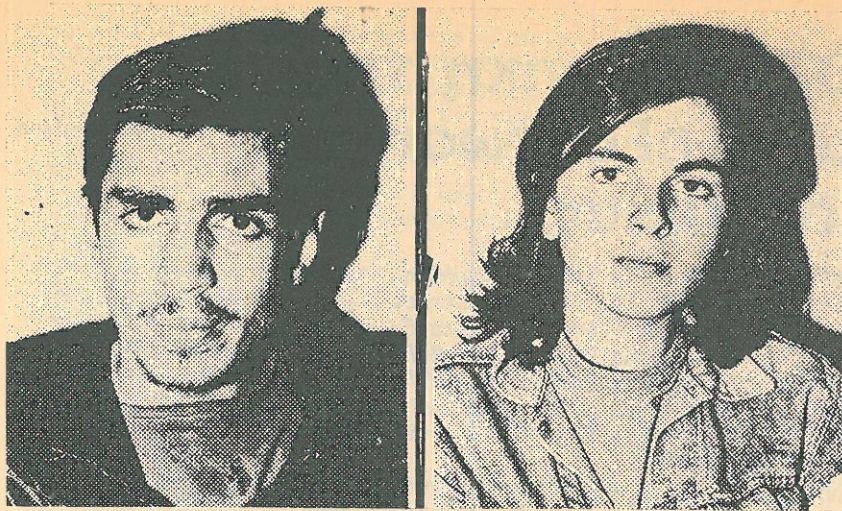
Όποιος σπάει την ενότητα, έκμεταλλεύεται και κλέβει τους προλετάρους πρέπει να θεωρείται έχθρος και άτιμος προδότης. Καμία άλλη λεγόμενη έναντί τους, άλλη λεγόμενη την ένοπλη επαναστατική πάλη σ' όλες τις φόρμες της.

Θα δώσουμε όλους τους έχθρους του προλεταριάτου, ρουφιάνους και προδότες, είτε είναι πωλητές ηρωίνης είτε είναι ψηλοί συνδικαλιστές, θα χτίσουμε στον αγώνα την ενότητα του προλεταριάτου.

Η ηρωίνη είναι ένα εργαλείο έλέγχου της εξουσίας. Στο πλευρό των πωλητών και των δυνάμεων καταστολής υπάρχει μία άλλη ιεραρχία έλέγχου. Είναι η ψυχιατρική ιεραρχία. Η άποκέντρωση και η δημιουργία κέντρων σε κάθε περιοχή είναι τα νέα εργαλεία του κεφαλαίου. Όποιος βγαίνει έξω απ' τους κανόνες του Κράτους - Έργασίας - Οικογένειας είναι «τρελός», μπορεί να θεωρηθεί από νήπιο σαν ψυχοπαθητικό υποκείμενο. Σαν τέτοιο θα τον έχουν στο γκέτο του. Μπορεί να τους δώσουν και δωρεάν ηρωίνη. Θα τους γεμίσει απ' την αρχή με ψυχοφάρμακα φτάνει να μην ένοχλουν το σύστημα.

ΤΡΕΛΟΙ και ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ είναι γιατροί και ψυχίατροι που προσφέρουν τέτοιες αηδίες στους προλετάρους, ειδικά σε νέους και γυναίκες και χαρακτηρίζουν την εξέγερση σαν «κοινωνική τρέλα». Υποκείμενα νευρωτικά και ψυχοπαθητικά επειδή δεν καταφέρνουν να αντέξουν την αηδία της κοινωνίας. Τι μπορεί να ξέρει ένας ψυχίατρος απ' τη ζωή στις συνοικίες γκέτο;

Αυτό για το οποίο αγωνιζόμαστε είναι το βασικό δικαίωμα αυτοδιάθεσης των προλετάρων που πρέπει να είναι αυτοί που θα αποφασίσουν πως, που και γιατί θέλουν να ζήσουν. Ψυχίατροι, εγκληματολόγοι, παπάδες και συνδικαλιστές στην λειτουργία τους σαν κοινωνικός έλεγχος είναι έχθροι και θα αντιμετωπιστούν σαν τέτοιοι.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Σήμερα Κυριακή 23 Μάη οι Φώτης Δανάτος και Σοφία Δήμου προφυλακίστηκαν κατόπιν απόφασης εισαγγελέα και ανακριτή. Είχαν συλληφθεί το βράδυ της Τετάρτης 19 Μάη, στη πλατεία Θμονοίας, όταν τους σταμάτησε τροχονόμος, ενώ επέβαιναν σε μηχανάκι, για έλεγχο διπλώματος και άδειας κυκλοφορίας. Οδηγήθηκαν στη γενική Ασφάλεια Αθηνών, όπου αυτόματα μετεβλήθηκαν σε κατηγορούμενους για επισόδια που συνέβησαν το ίδιο βράδυ σε κάποιο άλλο σημείο της Αθήνας. Από αυτό το σημείο και μετά ξεκινά μια καινούργια πολιτική σκευωρία σε βάρος τους, που έχει σκοπό να συνεχίσει τη στήριξη των αντιτρομοκρατικών νόμων 774 και 495, καθώς και να διαιωνίσει το μύθο του Αναρχικού "Μπαμπούλα".

Πώς είναι δυνατόν, τη στιγμή που οι μαρτυρίες πολιτών, είναι αντιφατικές και υπερδεμένες, να στηρίζεται κατηγορία εναντίον του Φ. Δανάτου και της Σ. Δήμου; Π.χ. μάρτυρες κατέθεσαν ότι ο υπάλληλος του επισοδείου είχε μακρύ μαλλιά, ενώ ο Φ. Δανάτος έχει πρόσφατα γυρίσει από το στρατό και έχει κοντά μαλλιά. Όσο αφορά τη Σοφία Δήμου δίνουν ανόμοιες περιγραφές, παρουσιάζοντάς την ο καθένας με διαφορετικό τύπο μαλλιών και ρούχων. Είναι απαράδεκτη η κατασκευασμένη μαρτυρία ενός ύποπτου ατόμου, που ονομάζεται Σωτήρης Καμπανόπουλος.

Πιστεύουμε πως η Ασφάλεια στήνει μια ακόμη σκευωρία συνεχίζοντας τη γνωστή τακτική, που οδήγησε εσκεμμένα, για μακρύ διάστημα, στις φυλακές τους Γ. Σερίφη, Φ. & Σ. Κυρίτη, "ομάδα Ζηρίνη", "ομάδα Χανίων", Κ. Μοίρα και Κ. Βασιλειάδη κ.λ.π. (που φυσικά αθώωθηκαν μετά στις δίκες τους). Αρα πρόκειται για τακτική εξόντωσης γνωστών ατόμων, για τις πολιτικές πεποιθήσεις τους και τους αγώνες τους.

Καταγγέλλουμε τη στάση και την απόφαση του εισαγγελέα Αλ. Θεοδορίδη, που διέταξε τη σκόπιμη προφυλάκιση τους, κατόπιν σύσκεψης με τον ανακριτή Γιαννακάκη, ο οποίος, μετά τις αντιφατικές καταθέσεις των μαρτύρων ζήτησε τη γνώμη του πρώτου έχοντας περιπέσει σε αδιέξοδο.

Για παράδειγμα η μάρτυρας Νικολακοπούλου Μάρθα (δημοσιογράφος) κατέθεσε ότι οι αστυνομικοί τη κράτησαν σαν μάρτυρα κατηγορίας, γιατί βρέθηκε εκείνη τη στιγμή στο τόπο των επισοδίων και δεν είδε ούτε μηχανάκι, ούτε το κατηγορούμενο ζευγάρι.

Καταγγέλλουμε τη στάση και τη μέθοδο της Ασφάλειας, που παρά τη πολιτική αλλαγή, διατηρεί την ίδια φασιστική νοοτροπία που 'χε και επί Δεξιάς (Μποσινάκης) απέναντι σε κάθε προοδευτική μορφή.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ την άμεση αποφυλάκιση των Φ. Δανάτου και Σ. Δήμου, την άρση όλων των κατηγοριών εναντίον τους, που προσβάλλουν και συνθλίβουν τη προσωπικότητά τους, σαν άτομα και που υποβιβάζουν τη δικιά μας νοημοσύνη.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ τη κατάργηση των αντισυνταγματικών νόμων 774, 495 και 4000.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ να σταματήσει η τρομοκρατία από μέρους της Ασφάλειας και της κρατικής δικαιοσύνης, που συνεχίζουν να γυρεύουν αποδοιοπομπικούς τράγου.

Αθήνα 23 Μάη 1982

ΟΜΑΔΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΥΣ
Φ. ΔΑΝΑΤΟ ΚΑΙ Σ. ΔΗΜΟΥ

Συμπληρώθηκαν 8 μήνες από τότε που λαβε την εξουσιοδότηση να εκσυγχρονιστεί στις προδιαγραφές του εφελκίου την Ελληνική κοινωνία.

Συμπληρώθηκαν 8 μήνες και η κατάσταση στις φυλακές παρ' όλες τις φαινομενικές αλλαγές παραμένει βάρβαρη, εξευτελιστική, απανθρωπη.

- Οι φύλακες βασανιστές συνεχίζουν να ζούν και να βασιλεύουν νενόχλητοι και καλυμμένοι από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

- Οι διευθύντες των φυλακών που είναι άμεσα υπεύθυνοι για τις δολοφονίες κρατουμένων (Γιάνναρη, Ξυράφη κ.τ.λ.) παραμένουν στις θέσεις τους.

- Τα πειθαρχεία και η απομόνωση συνεχίζουν να λειτουργούν κανονικά.

- Τα μεροκάματα συνεχίζουν να λειτουργούν κανονικά.

- Τα ψυχοφάρμακα δίνονται μά τις χούφτες.

- Το ψυχιατρείο χρησιμοποιείται σαν μέσο Σωφρονισμού.

- Τα γράματα λογοκρίνονται.

- Το σωφρονιστικό σύστημα παραμένει στα χουντικά πρότυπα

- Η Κέρκυρα απειλή

ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ

ΟΙ Φ. ΔΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Σ. ΔΗΜΟΥ

- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΨΕΜΜΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΠΟΥ ΣΤΗΝΕΤΑΙ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΗ ΔΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΣ ΔΗΜΟΥ

- ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΟΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ 774, 495, ΚΑΙ 4.000

- ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Ο ΧΟΥΝΤΙΚΟΣ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

- ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΠΑΡΑΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΛΑΙΚΗ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ, ΓΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΠΙΣΟΔΙΑ ΤΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΤΟΥ '82 ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΟΛΩΝ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ, ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ, ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΤΟΥ '74 ΚΑΙ ΜΕΤΑ

- ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΟ ΚΑΙΜΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

- ΝΑ ΔΙΚΑΙΩΘΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ 5 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΙΟΥΝΗ 5.30 μ.μ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΠΟΙΟΣ ΘΑ
ΦΡΟΝΤΙΣΕΙ;
Φωτ. από την καταστολή
λή των καταλήψεων.

Η ελληνική κοινωνία, κουρασμένη και ταιπωρημένη τόσα χρόνια-η καυμενούλα-να απειλείται άμεσα, βάρβαρα και βασανιστικά από τον εαυτό της-πού κύριος εκφραστής της ήταν η δεξιά-, εξαντλώντας τα ιστορικά όρια της αντοχής της αποφάσισε, να αλλάξει να τροποποιηθεί, να εκσυγχρονιστεί και να ανακαλύψει νέες μορφές να ποδοπατιέται.

Η ποδοσφαιρική ομάδα του ΠΑΣΟΚ συλλαμβάνοντας το σφυγμό αυτό της ελληνικής κοινωνίας, προβλήθηκε θεαματικώτατα, σαν φορέας αυτής της λαϊκής επιταγής.

Τά στελέχη του ΠΑΣΟΚ πιά έξυπνα από το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας χρησιμοποιώντας συνθήματα και θέσεις πολύ πιο προωθημένες από τις απαιτήσεις της, στις 18 του Οκτώβρη ανέλαβαν την κυβέρνηση της.

Στις 18 του Οκτώβρη η ιεραρχία του ΠΑΣΟΚ με την ευλογία του συνδέσμου βιομηχάνων, ξεκίνησε να πραγματώνει το δύσκολο έργο της αλλαγής, που θα εκσυγχρόνιζε την λειτουργία του κεφαλαίου στην Ελλάδα για την καλύτερη αποδοτικότητα του αφ' ενός, δίνοντας "λόγον τιμής και ευθύνης" πώς θα υλοποιήσει το πρόγραμμα της "κοινωνικής απελευθέρωσης" αφ' ετέρου. Σ' αυτό το σημείο η ελληνική κοινωνία πίστεψε τόσο πολύ που νόμιζε πως είχε κιάλα αλλάξει...

Προεκλογικά η ελληνική κοινωνία μέσα στα συζυγικά της κρεβάτια, στα καφενεία της, στους πολιτικούς της χώρους σκεφτόταν πως έτσι κι αλλιώς "ζωή" ατομική η συλλογική δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς εξουσία.

Τό πρόβλημα της λοιπόν απλουστεύτηκε και η λύση του προσδιορίστηκε στο "ποιά μορφή εξουσίας" θα την τυρανήσει με τρόπο που να φαίνεται λιγώτερο η αδυναμία της και η ασυγουριά της για αυτοδιεύθυνση.

Θάναι ψέμμα να λέγαμε πως τό ΠΑΣΟΚ δεν είναι κυβέρνηση μιάς τέτοιας αλλαγής.

Θάναι ψέμμα να λέγαμε πως τό ΠΑΣΟΚ δεν εξουσιοδοτήθηκε από τον "λαό" να πραγματώσει την θέληση του να συντηρεί αρχηγούς και αφεντικά πάνω από τό κεφάλι του.

Η υποτιθέμενη αντιπολίτευση που ασκήθηκε και ασκείται (εκτός των αποσπασματικών ενεργειών του "χώρου", που αποτελείται από τον αυτόνομο χώρο) από τό σύνολο των πολιτικών φορέων (πάντα κριτικά καλοπροαίρετα στο έργο της "αλλαγής") η δεξιά δεν υπολογίζεται λόγω ακρας ηλιθιότητας-έχει κύρια δύο κατευθυντήριες γραμμές:

1. Να πιεσθεί να πραγματώσει η κυβέρνηση τό παραμύθι της αλλαγής.
2. Προσπάθεια διαμέσου της κριτικής και εκμεταλευόμενοι τις αδυναμίες και αντιφάσεις της κυβερνητικής λειτουργίας σέ σχέση με τις υποσχέσεις της, να αποδείξουν πώς ο λαός εξαπατήθηκε για να τον πείσουν πώς πρέπει να δώσει ψήφο σέ καλύτερα αφεντικά.

Ενα από τα Καθήκοντα που επιβάλλει η ψευδαίσθηση της Αλλαγής, είναι και η Συμφιλίωση των Συμ. Ασφαλείας με τό Λαό.

ΣΗΦΑΚΗΣ:

«Οι αστυνομικοί είναι παιδιά του λαού»

Νέος άνεμος άρχισε να πνέει στην Αστυνομία: Οι γενικοί αστυνομικοί διευθυντές Αθηνών και Πειραιώς με ομιλίες τους και ημερήσιες διαταγές τους, καθόρισαν τά καθήκοντα και την συμπεριφορά των αστυνομικών οργάνων με τρόπο που τιμά την Αστυνομία αλλά και τους πολίτες και τόνισαν με έμφαση την επείγουσα ανάγκη συμφιλίωσης με τό λαό.

Με ημερήσια διαταγή του προς όλες τις υπηρεσίες, ο Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Αθηνών κ. Εμμ. Σηφάκης, υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων:

«Η Δημοκρατική Αστυνομία, η Δημοκρατική νοοτροπία μέσα στην Αστυνομία, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσα στις αστυνομικές διαδικασίες, αναβιβάζουν τό κόστος συντήσεως της Αστυνομίας και τό κόστος αυτό πολλαπλασιάζεται, έφ' όσον είναι άπουσα ή, συμφιλίωση Λαού και Αστυνομίας. Εάν είναι άπουσα αυτή ή συμφιλίωση, δεν έννοώ ότι όφείλεται πάντοτε σέ δική μας υπαιτιότητα. Αυτή ή αλήθεια όγνιζε από την μακροχρόνια μελέτη του αστυνομικού προβλήματος στη θεωρία και στην πράξη».

«Ο Ελληνικός Λαός, που έφερε την Κυβέρνηση της Αλλαγής, άπαιτεί αλλαγή σέ όλους τους τομείς της δημοσίας διοικήσεως, μέσα στην όποια έντάσσεται και ή Αστυνομία. Συγκεκριμένα αλλαγή σημαίνει βελτίωση προς τό καλύτερο, που μεταφράζεται για μας τους Αστυνομικούς, παροχή βελτιωμένης ποιότητας υπηρεσιών, όχι με λόγια αλλά με πράξεις. Είμεθα έπομένως, υποχρεωμένοι, όλοι μαζί, χωρίς εξαιρέσεις, να δώσουμε ό,τι μπορούμε καλύτερο, προς τον Έλληνα πολίτη».

«Η Πολιτεία, έδωσε στους αστυνομικούς δέητρο έργασια την έδωμάς. Μας άποκημύνει μιά μέρα και μιά καθάμαστε, κάθε δέδομάς. Μας άναγνωρίζει τις ημέρες άργιας. Μας έδωσε αξιολογες χρηματικές και ήθικές αύξησης. Μας καθήκον μετωικές για την προσωπικότητά μας δια-

τάξεις και περιορισμούς. Και προχωρεί στην ικανοποίηση αιτημάτων μας που, κάποτε, μόνο ή άπλή διατύπωση των ήταν άπαγορευμένα».

Χαρίζοντας τά καθήκοντα που άπαιτεί από τους αστυνομικούς των Αθηνών μέσα στα πλαίσια των παραπάνω έντολών ό κ. Εμ. Σηφάκης τόνισε επίσης ότι όλοι οι αστυνομικοί πρέπει:

«Ανά κάνουν ό,τι μπορούν για να συμφιλιωθούν με τό λαό».

«Είμεθα - γράφει στην διαταγή του - όλοι παιδιά του Λαού, ξεκινήσαμε την σταδιοδρομία μας όλοι πτωχοί και είναι παραλογισμός να μην είμεθα άξιοι να φέρουμε σέ πέρας τό έργο μας. Αλλά εκτός τούτου είναι άκατανόητο και εκτός πάσης λογικής σκέψης να μην είμεθα άγαπημένοι με τό άδελφία μας».

Ο κ. Σηφάκης προσέθετε στην ημερήσια διαταγή του:

«Πρέπει να άναπούμε και να υπηρετούμε όλο τον κόσμο χωρίς διακρίσεις. Δεν έχουμε έχθρους. Έχθρός μας είναι και πρέπει να είναι τό έγκλημα, που όρελουμε να πολεμούμε με όλες τις δυνάμεις. Έχθροι μας είναι οι έγκληματίες μέχρι της στιγμής που θα τους συλλάβουμε. Από της στιγμής που θα τους συλλάβουμε είναι συνάνθρωποι μας, είναι μέλη του Λαού, που παραστράψαν και χρειάζονται έκ μερους μας βοήθεια, κατανόηση και δικαιοσύνη. Δεν πρέπει, έπί ούδενί λόγω, να τους κτυπούμε ή να τους άδικήσουμε. Εμείς, θα παρουσιάσουμε στην Δικαιοσύνη ό,τι στοιχεία γνωρίζουμε, για την πράξη και τον πρόσαντα, χωρίς προκαλήψεις, μίσο και έχθρότητες».

«Ανά είμεθα ευγενείς προς όλους αλλά και σταθεροί και άποτελεσματικοί στις ένεργείες μας. Όράσεις που θάινουν από τό στόμα μας δεν πρέπει να θίγουν».

Χειρονομίες μας δεν πρέπει να μειώνουν την προσωπικότητα των πολιτών».

Περιττή δια κατά άνθρωπίνων κακοποιών ή έυλοδορμίες για τιμωρία των ή για να διολυνθούν, είναι πράξεις ποινικές και πειθαρχικές καλώς ή κακώς και ό αστυνομικός που θα άποδείξει ότι είναι ένοχος τέτοιων πράξεων θα τιμωρείται».

Νομιμοποιείται ή θία, εκ μερους των αστυνομικών, μόνον όταν είναι παρούσα (δλαδή εκείνη τη στιγμή) άδικη έπίθεση και δεν μπορεί να άποφύγει θάνατο ή τραυματισμό, του ίδιου ή άλλου προσώπου, χωρίς τη χρήση θίας. Μετά άπό λόνια ή αστυνομική θία, χρησιμοποιείται μόνο για να άποκρούσει παράνομη θία. Χρήση θίας μετά την σύλληψη ή στο Αστυνομικό κατάστημα είναι παράνομη και άνανδρη και ως τούτου θα άντιμετωπίζεται».

Ο κ. ΣΑΜΠΑΝΗΣ

Παραλαμβάνοντας καθήκοντα από τον κ. Παπασοτήριου, ο υπαρκτός της Αστυνομίας, ο νέος Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Πειραιά κ. Γ. Σαμπάνης, τόνισε μεταξύ άλλων:

«Δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα από την Κοινή Γνώμη. Θεωρούμε τους δημοσιογράφους συνεργάτες μας και άν κάνουμε λάθη ζητούμε να μας τα έπισημώσουν. Αυτά θα μας δηγήσουν στον σωστό δρόμο».

Οση ανάγκη έχει η Κοινωνία μας να εξουσιάζεται και να καρπαζώνεται, από τά κάθε λογής Αφεντικά, άλλη τόση ανάγκη έχει δημιουργίας και συντήσεως, Σωμάτων Ειδικών για την Ασφάλεια της Σώματα ενάντια στο "κακοποιά στοιχείο" που πιθανόν να αποκαλύπτουν την βρωμία της. Κοντολογής να την ξεβρακνούν

Μόνο που τώρα η κοινωνία μας προσπαθεί να "αλλάξει", πρέπει να "αλλάξουν" και αυτοί-οι Μπάτσοι- με τρόπο ώστε:

Αφενός μέν να κοιμάται "ήσυχα" τό βραδυ. Αφετέρου δέ τά παιδιά της να "αποκαταστήσουν" τό όνομα τους-γιατί είχαν εκτεθεί πολύ την περίοδο της Δεξιάς- και να πάρουν και αυτοί μιά ισότιμη θέση με τους άλλους στην κοινωνία.

Ιδού πώς σταμάτησαν οι καταλήψεις

Οι καταλήψεις από διάφορα άτομα κτιρίων σταμάτησαν γιατί τό υπουργείο Δημοσίας Τάξεως χειρίστηκε με προσοχή τό θέμα. Οι καταλήψεις δεν έμποδίστηκαν αρχικά και άπομυθοποιήθηκαν μόνοι τους.

Την απάντηση αυτή έδωσε ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Γέωργιος Σκουλαρίκης σέ ερώτηση του κ. Ι. Βαρδιτσιώτη της Ν.Δ. Σέ άλλη ερώτηση του βουλευτή του ΚΚΕ κ. Κ. Βασσάλου ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως απάντησε ότι γίνεται αναδιάρθρωση των αρμοδιοτήτων στο υπουργείο. Κι ακόμη ότι μέσα στο καλοκαίρι θα γίνει αναδιάρθρωση των σταθμών Χωροφυλακής και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

Θα ήταν ψέμα να λέγαμε πως τά δίποδα του λέγονται Ασφαλίτες, Χαφιέδες, ΜΕΑ, ΜΑΤ, κ.λ.π. δεν είναι παιδιά κάθε Φασιστικής Κοινωνίας.

Θα ήταν ψέμα να λέγαμε πώς η κοινωνία μας δεν έχει ανάγκη να νιώσει "συγουριά", κάτω από τις κάννες των όπλων των Αστυνομικών. Και ας κόψουνε το παραμύθι τά Επιτελεία μας, για δήθεν άποπλισμό της Αστυνομίας, έστω και εκτός υπηρεσίας.

Θα ήταν ψέμα να λέγαμε πως η Κοινωνία μας αρνείται σε κάθε εκδήλωση "ζωής" τον φόβο της τιμωρίας, που προσωποποιείται στο πρόσωπο του κάθε Μπάτσου. Έχει ανάγκη η Ελληνική Κοινωνία σ' όλες τις εκδηλώσεις, στο κρεβάτι που κοιμάται στα σκέλια του αντρα της, στην δουλειά της, στην ψυχαγωγία της, στα ταξίδια της την παρουσία της "ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ".

Βλέπουμε πως μετά την αλλαγή κανένας κλάδος δεν ευνοήθηκε τόσο πολύ όσο τά Σώματα Ασφαλείας. Ενδεικτικά:

- 1) Αναγνωρίστηκε τό δικαίωμα στους συζύγους των Αστυνομικών να ασκούν τό δικό τους επάγγελμα.
- 2) Καθιερώθηκε εργασία 32,5 ωρών.
- 3) Μπορούν να παντρεύονται χωρίς την άδεια της προϊσταμένης αρχής.
- 4) Μπορούν να υπηρετούν στον τόπο γενήσεως τους.
- 5) Καταργήθηκε τό υποχρεωτικό συσσίτιο και ο στρατωνισμός στους άγαμους Αστυνομικούς.
- 6) Καθιερώθηκε τό πενθήμερο.
- 7) Εξισώθηκαν τά Σώματα Ασφαλείας με τό Στρατό (σε επίπεδο βαθμού).
- 8) Καταργούνται οι φάκελοι των Αστυνομικών.
- 9) "Δωρίζεται" ένα σύνολο από οικονομικά ευεργετήματα.
- 10) Τα καλύτερα Αστυνομικά όργανα έρχονται σε άπ' ευθείας επαφή με τον Υπουργό.
- 11) Πληρώνονται υπερωρίες.

Παρακάτω αναδημοσιεύω ένα μέρος από τόν Κρατικό Προϋπολογισμό που δημοσιεύτηκε στο ANTI και αφορά τα Σώματα Ασφαλείας.

ΓΙΑ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ» ΚΑΙ «ΓΑΛΗΝΗ»

3.200 δραχμές κατά κεφαλήν δαπάνη το 1982

• 16.332.000 δρχ. (έναντι 9.913.000 δραχμών) για προμήθεια Λεμοφοδίων της Αστυνομίας, που δεν κατονομάζονται ειδικά και 8.850.000 δραχμές (έναντι 8.770.000 του 1981) για προμήθεια οπλισμού και ειδών συντήρησής-του. Σημειώστε και το πρώτο νούμερο για τα πολεμοφόδια

• για τα εκποτισμένα άτομα, με βάση ποινικές αποφάσεις δρχ. 580.000 (το ίδιο ποσό του 1981) και ένα κονδύλι 4.302.000 για δαπάνες κάθε είδους πολιτικής σχεδίασης έκτακτης ανάγκης του Ν.Δ. 17/1972!

Ας σημειωθεί εδώ ότι όλη η Υπηρεσία Πολιτικής Σχεδίασης "Εκτακτης Ανάγκης", που ιδρύθηκε την εποχή της χούντας με την συντομογραφία ΠΣΕ έχει φετινό προϋπολογισμό 57.011.000 δραχμές (έναντι 43 του 1981). Άλλες 18.776.000 δραχμές θα κοστίσει φέτος η λειτουργία άλλου χουντικού κατασκευασματος του λεγόμενου «Συντονιστικού Επιτελείου». Πολύ συνοπτικά η ΠΣΕ έχει σκοπό να συντονίζει από του υπουργείου Δημοσίας Τάξεως τις πολιτικές υπηρεσίες (Υπουργεία, Οργανισμοί κτλ.) σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης και το Συντονιστικό να κάνει το ίδιο για τα Σώματα Ασφαλείας

• για όλες τις σχολές Αστυνομίας υπάρχει ένα κονδύλι 600.000 δραχμών, με το οποίο θα πρέπει να καλυφθούν οι ανάγκες για προμήθεια βιβλίων, περιοδικών, εφημερίδων και «λοιπών εκδόσεων». Το ποσοστό κατά σπουδαστή και μετεκπαιδευόμενο αστυνομικό είναι δεν είναι 700 δραχμές το χρόνο.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ «εθνική αποστολή» έχει η περιώνυμη ΥΠΕΑ και γι' αυτό δεν μπορούσε παρά να έχει δικό-της προϋπολογισμό, και μάλιστα κάθε άλλο παρά ευκαταφρόνητο. Εκτόν ενενήντα εκατομμύρια δραχμές θα φτάσουν το 1982 τα έξοδα-της, στα οποία δεν περιλαμβάνονται μισθοί, επιδόματα κτλ. του προσωπικού-της, ούτε βέβαια και ενόικια από τότε που στεγάστηκε στον ουρανοξύστη της οδού Μεσογείων, με τις άλλες ομογάλακτες υπηρεσίες.

ΤΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ενδιαφέρον του φετινού προϋπολογισμού της Υπηρεσίας Εθνικής Ασφάλειας, δηλαδή αυτών των 190 εκατ. δραχμών είναι αφ' ενός η σύγκρισή-τους με τα έξοδα του 1981 που ήταν 130.277.000 δραχμές για το ενδεκάμηνο και αφ' ετέρου (το σπουδαιότερο) οι κυβερνητικές δηλώσεις ότι η αντιδημοκρατική υπηρεσία αυτή θα καταργηθεί ή τουλάχιστον θα συρρικνωθεί.

ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ομολογουμένως απορίες, πως μπορεί να γίνεται αναγκαίες για το 1982 νέες δαπάνες εκατομμυρίων (θα δούμε ποιές και γιατί) όταν υπάρχουν πρόσφατες διαβεβαιώσεις πως η ΥΠΕΑ τερμάτισε τη φακελλοποιητική-της αποστολή. Μάλιστα κανένας κυβερνητικός αρμόδιος δεν ισχυρίστηκε πως η υπηρεσία αυτή θα αναλάβει νέο ρόλο και καθήκοντα ισοδύναμα με αυτά που καταργήθηκαν. Έτσι αν λάβει υπόψη-του κανείς ότι το 1982 ο συνολικός προϋπολογισμός της ΥΠΕΑ ήταν 72.456.000 (με επιβαρύνσεις για ενόικια κάπου τέσσερα εκατ. δραχμές για τα γραφεία στο κτίριο του Μετοχικού Ιδρύματος Στρατού απορεί ποιά δεδομένα επέβαλαν μέσα σ' ένα χρόνο την αύξηση του προϋπολογισμού κατά 160%!

• για σύλληψη, κατάδοση ή εξόντωση προσώπων, που θα έχουν επικριχθεί και επίσης για άλλα έκτακτα έξοδα δημοσίας ασφαλείας σύνολον ποσού 21 εκατ. δραχμών (έναντι 16 του 1981)

• για προμήθεια πολεμοφοδίων, που δεν κατονομάζονται ειδικά, δρχ. 17.720.000 (το 1981 το ποσό ήταν 11.150.000)

• για προμήθεια οπλισμού των αξιωματικών και ανδρών του σώματος 50.600.000 δραχμές (το 1981 δεν υπήρχε ανάλογη δαπάνη). Σημειώστε αυτή τη δαπάνη γιατί θα επανέλθουμε στη συνέχεια

• για έξοδα διατροφής και συντήρησης γενικά ατόμων, που βρίσκονται σ' εκτόπιση μ' αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων δρχ. 500.000 (το 1981 ήταν 600.000 και το 1980 ήταν 130.000 δρχ.)

• για προμήθεια κινηματογραφικών μηχανών και εξαρτημάτων τους δρχ. 1.210.000 (το ίδιο ποσό του 1981). Για προμήθεια παρθένου φιλμ το ποσό είναι 300.000 δρχ. τριπλάσιο εκείνου του 1981. (Πρόκειται για υλικό που χρησιμοποιείται στην «αποτύπωση» διαδηλώσεων κτλ.)

• στις σχολές αξιωματικών και ανδρών χωροφυλακής τα αιτούμενα ποσά του φετινού χρόνου για προμήθεια πολεμοφοδίων είναι 2,5 εκατ. (πέρσι 1,9) για προμήθεια οπλισμού και ειδών συντήρησής του 2,7 εκατ. (πέρσι δεν υπήρχε ανάλογη πίστωση και αγορά) και για προμήθεια βιβλίων, περιοδικών, εφημερίδων και «λοιπών εκδόσεων» σε όλες τις σχολές μόλις 250.000 δραχμές (πέρσι ήταν 200.000 το σχετικό κονδύλι). Από την κατανομή γίνεται φανερό που πέφτει το βάρος της μόρφωσης και αγωγής.

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ Αστυνομίας Πόλεων έχει φετινό προϋπολογισμό 7.820.000.000 δραχμές, στον οποίο βεβαίως δεν περιλαμβάνονται οι ειδικές πιστώσεις από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων (κυρίως κτιριακές κατασκευές). Ο προϋπολογισμός του Αρχηγείου προβλέπει μηδέν δαπάνη για «υποχρεώσεις προς ασφαλιστικούς οργανισμούς, λόγω επαναφοράς ή αποκατάστασης υπαλλήλων, που διώχθηκαν κατά το από 21.4.1967 μέχρι 21.7.74 χρονικό διάστημα. Αποκλείει δηλαδή, (ποιός άραγε;) κάθε τέτοια περίπτωση τον πρώτο κυβερνητικό χρόνο της Αλλαγής. Αντίθετα, ο προϋπολογισμός της Χωροφυλακής προβλέπει ένα κονδύλι 8000 εκατ. για φέτος και 15.920.000 δραχμές ως ανάλογες δαπάνες του 1981.

ΓΙΑ ΟΛΟ το χώρο της Αστυνομίας ανάλογο κονδύλι υπάρχει ένα εκατ. δραχμές στον προϋπολογισμό των περιφερειακών αστυνομικών υπηρεσιών. Επίσης, μπορεί να επισημάνει κανείς ορισμένες άλλες ενδιαφέρουσες — πολιτικά — δαπάνες, όπως:

• 17.320.000 δραχμές για έκτακτα έξοδα δημοσίας ασφαλείας.

• οκτώ εκατομμύρια δραχμές για προμήθειες κλινικοσκεπασμάτων στις περιφερειακές αστυνομικές υπηρεσίες (τιμήματα)

• 863.000 δραχμές για προμήθεια παρασήμων και μεταλλίων! το 1981 ήταν 180.000!

• 23.339.000 δραχμές για προμήθεια «ηλεκτρονικών» μέσων, που δεν κατονομάζονται ειδικά, τα οποία προστίθενται στα 35.150.000 δραχμές

• για μισθώματα μηχανικού και λοιπού εξοπλισμού για τις ανάγκες της ΥΠΕΑ το 1982, ποσόν 36 εκατ. δραχμών (το 1981 ποσό 26 εκατ. και το 1980 ποσόν 18.765.000)

• για συντήρηση και επισκευή ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών μηχανημάτων 1,5 εκατ. (το 1981 δεν υπήρχε ανάλογη πίστωση) και για «εκτυπώσεις» εκδόσεις γενικά και βιβλιοδετήσεως της ΥΠΕΑ, άλλες 7.500.000 δραχμές (έναντι 3,5 του 1981)

• για εξοπλισμό γραφείων και εργοστηρίων ποσόν 4.880.000 δρχ. για προμήθεια γραφικής ύλης 2.260.000 δρχ. και άλλα 1.260.000 για προμήθεια ηλεκτρικών εντύπων και δελτίων μηχανογράφησης. Επίσης για φωτοαντιγραφικά και άλλα υλικά, ποσόν 880.000 δραχμών

• άλλο ποσόν 39 εκατ. δραχμών (έναντι 13 του 1981) προβλέπεται ως έξοδα διατροφής, συντήρησης και περιθαλψής πολιτικών φυγάδων γειτονικών κρατών (αφορούν τη μονάδα του Λαυρίου) και επιπλέον 6 εκατ. δραχμές κρίνονται απαραίτητα ως έξοδα απελάσεως αλλοδαπών (έναντι 5 εκατ. του 1981)

• νέο ποσόν 55 εκατ. δραχμών προβλέπεται το 1982 για αγορά ηλεκτρονικών υπολογιστών και βοηθητικών μηχανών (άλλα 40 εξοδεύτηκαν το 1981) και άλλα έξι εκατομμύρια δραχμές χαρακτηρίζονται ως «κάθε είδους» δαπάνες για ανανέωση ταυτότητας πολιτών.

ΑΣ ΣΗΜΕΙΩΘΕΙ, για να κατανοηθεί καλύτερα η σκοπιμότητα και ο χαρακτήρας ορισμένων από τις δαπάνες που αναφέρθηκαν για τα Σώματα Ασφαλείας, ότι άλλα 11.135.000 δραχμές κοστίζουν το Τυπογραφείο της Αστυνομίας και Χωροφυλακής, χωρίς να υπολογίζονται στο ποσό αυτό αμοιβές κτλ. προσωπικού. Στο μεγαλύτερο μέρος-του, τα χρήματα αυτά για το 1982, αφορούν αγορά υλικού εκτυπώσεων, τοπογραφώσεων, βιβλιοδετήσεων κτλ.

ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ οικονομικά δεδομένα με βάση την κατανομή των «αναγκαίων πιστώσεων» για το 1982, που ζήτησαν από την κυβέρνηση, οι υπηρεσιακοί παράγοντες και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, οδηγούν σε κάποιες διαπιστώσεις.

ΜΕΤΑ από αυτά τα στοιχεία, γίνονται κατάδηλες ορισμένες μετεκλογικές — και σημερινές — αντιλήψεις για το ρόλο των Σωμάτων Ασφαλείας, την τύχη κάποιων μηχανισμών από το παρελθόν, το είδος της εκπαίδευσης που συνεχίζεται στις αστυνομικές σχολές κτλ.

ΜΙΑ συνολική θεώρηση των πεπραγμένων και των διακηρύξεων της κυβέρνησης θα συμπεράνει έτσι εξισωτικά, ότι ναι μεν η κυβέρνηση αποφάσισε για το 1982 να μην εμπλουτίσει τον εξοπλισμό των ΜΑΤ, αλλά δεν παραμέλησε την ανανέωση και την αύξηση του οπλισμού των άλλων αστυνομικών μονάδων και οργάνων.

ΟΤΙ ΝΑΙ μεν καταργήθηκαν οι φάκελοι φρονημάτων, αλλά ενισχύεται ο ρόλος των ειδικών υπηρεσιών, που είχαν ταυτιστεί μ' αυτές.

ΚΙ ΑΝ να μεν είναι τόσο πολλές και σπουδαίες οι νέες «εθνικές και δημοκρατικές» δραστηριότητες, τότε προς τι οι διακηρύξεις να την κατάρνησή-τους;

Τα περασμένα θέλουν να ξεχασθούν:

Τά περασμένα θέλουμε να τα ξεχάσουμε:

1) Βασανιστήρια που έκαναν στην Ασφαλεία

για να αποσπάσουν ομολογίες.

2) Βασανιστήρια στον Χριστοφή από την υπο-

θεση "Ζηρίνη"

3) Βασανιστήρια στον Μπουκετσίδη

3) Βασανιστήρια στον Λάμπρου από την υπο-

θεση Τσαγκάρη

4) Αποσπάσεις ομολογιών σε "Ποινικούς"

5) Συνεχόμενες αυθαιρεσίες Αστυνομικών

Οργάνων.

6) Δολοφονίες: Τσιρώνη-Κασιμή-Σπυρόπουλο

Κεχαϊδη -Κουμή -Κανελοπούλου

Αλλά και τα Τωρινά κλείνουμε τά ματιαν μας

για να μη βλέπουμε

1) Τα ΜΑΤ αν και "καταργημένα" καθώς λένε

κάνουν ΤΗΝεμφανή τους στην Καταστολή

στο Κορυδαλλό.

2) Παρουσία σε όλες τις Διαδηλώσεις προ-

κλητικώς Αστυνομικών Δυνάμεων

3) 11-2-82 Κυβερνητική ανακοίνωση: Με ΜΑΤ

δεν λύνονται οι Εργατικές διαφορές, αλλά

στις κινητοποιήσεις Εργατών και Αγροτών

στην Βόρεια Ελλάδα και στην ΔΕΗ στην Πτο

λεμαίδα παρουσιάζουν Προκλητικότητα τα

ΜΑΤ.

4) Χρήσι Βίαις από τα ΜΑΤ σε πορεία Συμ-

παράστασης σέ Αγώνες των Φυλακισμένων

στο Κέντρο της Αθήνας

5) Συλλαμβάνονται οι Φ. Δανάτος και Σ. Δημου

και παραπέμπονται με τον 774 γιατί δή-

774 είναι 3 περιοδικά Εξτρεμιστικά κα-
θώς λένε ΑΝΤΙ, ΡΗΞΗ, ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ. Την Ε-
ρευνα κάνει ο Υπ/μος Χαλκιάδης με την
Ευλογία του Αντ/ως Ζεγκλίνη.

6) Μπλόκα συνεχόμενα σε δρόμους και σε
ΜΠΑΡ

7) Καθημερινή παρουσία Αστυνομικών σε όλη
την καθημερινότητα της κοινωνικής ζωής.

8) Θεματικές ανακαλύψεις "τεκέδων".

9) Δημιουργία κλιματος Αστυνομο-κρατίας
με συνεχή Ελεγχο ταυτοτήτων και Δημοσίων
χώρων με διάφορα προσχήματα.

10) Αυθαιρεσίες Αστυνομικών και συγκαλυψη
των παραπτώματων τους
(Μέρος από αυτές)

α) Στις 30 του Γενάρη οΔιοικητής τούΔ
Παραρτήματος Καστέλας κτύπησε γυναίκα μέ-
σα στο Τμήμα

β) 30 του Οκ/βρη ο Χωρ/κας πολυχρονακας
πυροβολεί ύποπτο Κλοπής καί στί 31 Οκ/βρη
αφήνεται Ελεύθερος.

γ) 7 Νοε/βριου Αστυφυλακας κακοποιή Τα-
ξίτζη στο Αεροδρόμιο.

δ) 17 Ιανουαρίου, Αστυφυλακας τραυματί-
ζει δύο άτομα σάν ύποπτους.

ε) Στις 9 του Ιουνη μειώνεται απο 10 χρ.
Φυλάκησι σε 1 χρόνο η ποινή του Αστυφυλα-
κα Ιωαν. Ζωγόπουλου πού είχε πυροβολήσει

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ "ΛΑΟΥ"

"Ηδονοβλεψία" στου Φιλοπάπου.

ζ) Ο Αστυφυλακας Λαζαράκος τραυματίστηκε
με όπλο από τόν Συνάδελφο του Αρχιφυλακα.,
Κι οι δυο είναι μπλεγμένοι σε παράνομες
υπόθεσεις.

11) Αστυφυλακες κάνουν χρήση τού όπλου τους
με το παραμικρό. Λύνοντας από Προσωπικές
διαφορές μέχρι Υπηρεσιακές.

.....
Η μηνυση τού Γ. Μπουκετσίδη στο τότε Δ/τη
της Ασφάλειας Πειραιώς για Βασανιστήρια
πού τού έκανε, τοποθετήθηκε στο Ντουλάπι.
.....

Στις 3 του Δεκέμβρη στο Ανακριτή Β. Ρήγα
"παγώνουν" οι Ερευνες ενάντια στους Δολο-
φονους τού Κουμή καί τής Κανελοπούλου.

.....
Η προσπάθεια να αγγιχτεί το θέμα του Εκ-
συγχρονισμού των Σ.Α. γίνεται γιατί πι-
στεύουμε πως αποτελεί το πιό επικίνδυνο
Μικρόβιο για τόν κάθε Άνθρωπο πού οραμα-
τίζεται μία Ελεύθερη ζωή.

Τό θέμα αυτό σίγουρα δεν εξαντλείται απλώς
αγγίζεται, μέ τήν μόνη σιγουριά:
Πώς οποιαδήποτε κοινωνική Κριτική στο
βαθμό πού δεν αντιμετωπίζει τα Σ.Α. Ε-
χθρικά, κινδυνεύει να πλανιέται καί να
δημιουργεί ψευδαπάτες. Καί οι καιροί μας
δέν το σηκώνουν.

Για την ιδιοκτησία και την δουλειά:

"Βλέπω νέους ανθρώπους, συμπολίτες μου, η δυστυχία τους είναι πούχουν κληρονομήσει κτήματα, σπίντια, σιταποθήκες, ζώα, και γεωργικά εργαλεία. Γι αυτούς τό να ενταχθούν είναι ευκολώτερο παρά να απαλλαχθούν. Θάταν καλλύτερα αν είχαν γεννηθεί σ' ένα ανοιχτό λιβάδι και βύζαιναν από μία λύκαινα, τότε ίσως νάβλεπαν με καθαρότερα μάτια σέ τί χωράφι τούς βάζουν νά δουλέψουν.

Ποιός τούς έκανε δούλους τής γής; Γιατί θάπρεπε νά σκάσουν τά εξήντα στρέμματα τους όταν σέ κάθε άνθρωπο μοιραία αναλογεί μία χούφτα χώμα; Γιατί ν' αρχίσουν νά σκάβουν τούς τάφους τους απ' τήν στιγμή πού γεννιούνται; Πρέπει νά ζήσουν μία ανθρώπινη ζωή, νά τ' απορρίψουν όλα αυτά για νά προχωρήσουν όσο μπορούν.

Πόσες φορές συνάντησα αδύναμες φτωχές υπάρξεις πνιγμένες, ισοπεδωμένες κάτω από τό βάρος τους, τούς έβαλαν μπρός τους μία αποθήκη εβδομήντα πέντε επί σαράντα-στάβλοι τού Αυγεία πού ποτέ δέν καθαρίσαν-καί μία εκατονταδα στρέμματα γής, δουλειά, θέρισμα, βοσκή και φράχτες.

Οί ακληροί πού παλεύουν χωρίς τέτοια άχρηστα κληρονομημένα βάρη, τό βρίσκουν σκληρό, ικανό νά δαμάση και νά υποτάξη μερικά κυβικά μέτρα σάρκας.

Μά οί άνθρωποι δουλεύουν κάτω από μία πλάνη. Τό καλλύτερο κομμάτι τού εγώ τους σύντομα θάβεται στό χώμα για λίπασμα.

Από μία υποτιθέμενη μοίρα πού κοινά σφεμάζεται ανάγκη δουλεύουν, όπως λέει σ' ένα παλιό βιβλίο, "συσσωρεύοντας θησαυρούς πού ο σκώρος κι η σκουριά θά φάνε και οί ληστές θά μπούν νά τά ληστέψουν". Είναι η ζωή ενός άνόητου όπως θ' ανακαλύψουν σάν φθάσουν στό τέρμα, αν όχι νωρίτερα."

Thoreau "Walden or life in the Wood" εκδόθηκε τό 1854.

Ο Θόρροου Αμερικάνος συγγραφέας τού περασμένου αιώνα θεωρείται ένας από τούς σημαντικότερους εκφραστές τής νέας επαναστατικής αμερικανικής κουλτούρας σέ αντιπαράθεση με τό πνευματικό κατεστημένο τής γηραιάς Ευρώπης. Μεγάλος κοινωνικός φιλόσοφος και συγγραφέας παρέμεινε ωστόσο για πάρα πολλά χρόνια

μάλλον αγνοημένος. Σήμερα τά οικολογικά κινήματα τής Αμερικής τόν αναγνωρίζουν σάν προφήτη αλλά η αναμφισβήτητη αξία του έχει μείνει ανεκμετάλλευτη-πιστεύουμε όχι τυχαία- από τό αριστερό κίνημα. Ο Θόρροου έζησε θά μπορούσαμε νά πούμε- σέ μία εποχή όπου η Αμερικανική οικονομία είναι, στό εμβρυακό στάδιο ανάπτυξης τής. Μία εποχή πού η διασάθρωση βρισκόταν στά σπάργανά της, αφού τότε μόλις αναπτυσσόταν η καταναλωτική κοινωνία τών ανέσεων και τών τεχνικών αναγκών.

Ωστόσο σ' αυτό τό "αθώο" περιβάλλον τής αγροτικής κοινωνίας πού ζεί, διαβλέπει καθαρά τούς κινδύνους πού ενέχονται στήν οικονομική ανάπτυξη.

Πίσω από τήν άνοδο τού βιοτικού επιπέδου, ο Θόρροου βλέπει τήν επιτάχυνση τού ρυθμού δουλειάς, τό παράλογο τής καπιταλιστικής συσσώρευσης, τήν καταστροφή τών ανθρώπινων σχέσεων, τήν αποξένωση τού ανθρώπου από τήν φύση, τήν αλλοτρίωση, τήν ήττα τού στο κατεστημένο, τήν ισοπέδωσή του από τήν εξουσία.

Ο Θόρροου θεωρήθηκε εξτρεμιστής στήν εποχή του.

Ήταν φανατικός λάτρης τής φύσης, λιτός με απλοποιημένες τίς ανάγκες του.

Ζούσε, δέν σπαταλούσε τήν ζωή του για νά κερδίσει τά πρόσ τό ζείν.

"Still we live like ants" (ακόμα ζούμε με ζερα, σάν τά μυρμήγκια) έλεγε.

Μοναχικός και ερημικός, δέν δημαγωγούσε, κέντριζε πάντα και πολλές φορές εξαγρίωνε τό ακρωτήριο του κάνοντας ανοιχτή κριτική στόν τρόπο ζωής τους.

Σήμερα ο λόγος του δέν έχει χάσει τίποτα από τήν δύναμη και τήν αξία του.

Τά αιτήματά του για ποιότητα ζωής και η προτροπή του για αντίσταση είναι πιο επίκαιρα από ποτέ για τόν παγιδευμένο άνθρωπο τής σημερινής κοινωνίας.

Henry David Thoreau 1817-1862

I believe-That government is best which governs not at all and when men are prepared for it, that will be the Kind of government which they will have.

Εγώ θάλεγα-Καλλίτερη είναι αυτή η κυβέρνηση πού δέν κυβερνά καθόλου-κι όταν οί άνθρωποι θάναι έτοιμοι για αυτό τότε αυτό θάναι τό είδος τής κυβέρνησης πού θάχουν.

MET X'K'

ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΑΝ ΜΕ ΜΙΑ ΡΙΠΗ ΟΠΩΣ ΑΛΛΩΣΤΕ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΕ.

Τό SLIM BUTTES ήταν η άρχή τού τέλους.

Τά κοπάδια τών ιερών ζώων έξολοθρεύτηκαν μέχρις ενός.

Η κούραση λύγισε τούς αδελφούς μας.

Από κεϊ και πέρα μία μακριά βασανιστική πορεία 14 χρόνων.

Γεμάτη πόνο, κατάθλιψη, έξευτελισμούς και άμφοβολες έλπίδες.

Και κάπου εκεί παραμονεύει στό τέλος τής πορείας τό WOUNDED KNEE τό τέλος τού τέλους. Τό κρύο -300 άνθρωποι ύπολλείματα από χιλιάδες πόλεμιστές.

Τά Χότσικς θέρισαν τίς νέες έλπίδες και τήν παλιά κατάθλιψη.

Μία μορφή αίωρείται πάνω από τό χιονισμένο τοπίο τό διάσπαρτο με παγωμένα, ξεσχισμένα απ' τίς σφαίρες πτώματα.

Η δμίχλη τήν κάνει άμφίβολη όμως είναι Αύτός πού πριν λίγες μέρες θερίστηκε προδομένος από τούς δικούς του.

Μπορείς άραγε νά άποτρέψεις τήν τελική καταστροφή τώρα πού έχει ήδη συμβεί; ΤΙΠΟΤΑ.

Τό τελικό δράμα σβήνει κι αυτό. Φαίνονται χιλιάδες καβαλλάρηδες Σιοϋ καλπάζοντας στά σύνεφα πριν χαθούν για πάντα ίσως;

Ίνδιάνικες συμβάσεις-Ίνδιάνικοι καταυλισμοί θανάτου-Άρρώστειες τών λευκών- θάνατος-έκατομμύρια λευκοί στρατιώτες-βέλη, πολυβόλα, κανόνια, σφαίρες-θάνατος-όμαδική ταφή. Τό τέλος.

Σφαγή τών λευκών στήν Άριζόνα-Σφαγή τών Ίνδιάνων στόν Βορρά, Νότο, Άνατολή, Δύση.

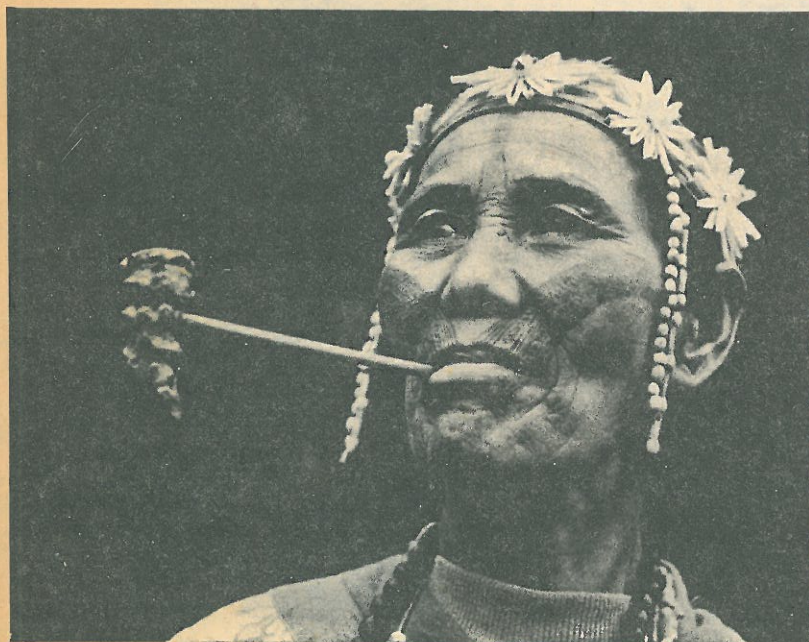
Είναι ίδιο τό μαχαίρι πού βυθίζεται στή Λευκή Σάρκα μ' αυτό πού σφάζει Ίνδιάνικο κορμί; ΟΧΙ. Τό σίδερο τού ενός είναι φτιαγμένο από καταπίεση, ύποκρισία, δουλεία. Τό άλλο είναι άπλως ένα σίδερο γεμάτο μίσος, δάκρυα πόνου και όργης αλλά και τόσο άνίσχυρο.

ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΚΑΘΕ ΛΕΥΚΟ ΣΤΗ ΨΥΧΗ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΘΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΑΣ. ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΖΕΙ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΤΟΝ ΒΑΡΑΙΝΟΥΝ ΤΟΣΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ.

ΕΞΟΛΟΘΡΕΨΕ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΤΟΝ ΠΙΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΛΑΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΤΟΝ ΟΝΟΜΑΣΑΝ "ΙΝΔΙΑΝΟΥΣ". ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙ ΑΥΤΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.

Τώρα πού δέν άπόμεινε κανένας λόγος για νά έπιβιώνεις σ' αυτόν τόν πλανήτη, κόψε τά δεσμά σου απ' αυτό τό αίσχος παίρνοντας μαζί σου όσους μπορείς από τούς κυρίως ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ γι αυτό.

ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ "ΛΕΥΚΟΥΣ ΙΝΔΙΑΝΟΥΣ" ΚΑΜΙΚΑΖΙ.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΟΠΙΟΥΧΑ: ΟΙ ΝΕΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΟΠΙΟΥΧΑ: ΝΕΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ο γραφειοκρατικός καπιταλισμός, από τις φιλελεύθερες μέχρι τις κρατικές "εκδόσεις" του, μεταλλάσσει κάθε έμπρακτα αμφισβητούμενο θεσμό, σε άλλους φαινομενικά διαφορετικούς, μά το ίδιο σημαντικούς, για την διαίωνιση του.

Έτσι κατασκευάζει μια τάξη πραγμάτων, όπου η διαλυμένη οικογένεια και εκκλησία, αντικαθίστανται από την ιδεολογία της μαστούρας και της ποδοσφαιρικής υστερίας.

Ναρκομανής και οπαδός, μέσα από τα κανάλια της παραίτησης και της εκτόνωσης, κατακερματίζονται αλλοτριωμένοι, προς χάριν της δόξας των ντήλερς και των εφοπλιστών.

Ποδόσφαιρο και ναρκωτικά εγκλωβίζουν την συνείδηση τους με αποτέλεσμα, στην υποβαθμισμένη σε μηχανική επιβίωση -άθλια ζωή του έμπορου ρεύματος και της κατανάλωσης, η ενεργητικότητα μ' όλη της την επαναστατικότητα, να μεταμορφώνεται σε παθητική αφομοίωση θεαματικών αυταπατών, σε ύψος κερκύδας και βάθος αποχαύνωσης.

Δέν μοιάζει με πονηρή συναυλία ρόκ;

Τό κράτος-ελεγκτής αφήνει τις συσσωρευμένες ενοχές και τούς γελοίους ανταγωνισμούς να εκδηλώνονται ακόμα και βίαια, επεμβαίνοντας πάντα τρομοκρατικά μονάχα για να ισοροπήσει την πρόκληση των χούλιγκανς, στην ησυχία και την ασφάλεια του νομοταγούς (ως τότε άραγε;) πληθυσμού.

Κι όπως οι έμποροι τού θανάτου κυκλοφορούν ελεύθεροι, χωνεύοντας την υπεραξία της ζωής των θυμάτων τους, παρόμοια και οι στημένες δίκες των "ταραξιών" των γηπέδων, τελειώνουν με μικρές η καθόλου ποινές, οι οποίες αφήνουν έντεχνα τούς τελευταίους, να συνεχίζουν υπό όρους την φανατισμένη και σπασμωδική δράση τους.

Η δικαιολόγηση τού στάτους κβό, που πετυχαίνει τό σύστημα εξοσίας με τις ιδεολογίες, εκφράζεται και μέσα από τα πιστεύω τού ναρκωμένου οπαδού και τού οπαδού των ναρκωτικών.

Καλό είναι τό συμφέρον τού συλλόγου και η φυγή από τή πραγματικότητα, αρκεί να τό επιτρέπουν οι μπάτσοι.

Η πορνοδημοσιογραφία στο μεταξύ με τα πληρωμένα ψέμματα της, σχετικά με την κοινωνική κρίση, δέν κάνει τίποτα άλλο από τό να διαφημίζει τό συγχυσμένο πόλεμο της εξέδρας και της πρέζας.

Οι δέ φυλακές και τὰ ψυχιατρεία φρουρούν τόν εφιαλτικό ύπνο των αφεντικών, καθώς ο φασισμός έρπει ύπουλα συκοφαντώντας την αναρχία.

Όμως, όπως ο ιππόδρομος έγινε κάποτε αφορμή για μαζική έκρηξη, ενάντια στο κάθαρμα Ιουστινιανό, έτσι και η κοινωνική ανατροπή κρύβεται στην εξέγερση της οργισμένης νεολαίας και τού προλεταριάτου. Θά την δούμε όμως μόλις οι άγριες απεργίες και η γενικευμένη απαλοτρίωση συναντηθούν με την καταστροφή κάθε δομής τού παλιού κόσμου.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΗΣ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΤΕΙ ΜΕ Τ' ΑΝΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΦΟΒΙΑΤΣΙΑΡΗ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥ ΤΟΥ

συνωμοταξία απροσαρμόστων νέων.
για την έμπρακτη κριτική καταστάσει

Υ.Γ. Όσοι μάς γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια, επειδή "τή βρυσκουν", με τις υποσεξουαλικές κραυγές γιατό σφαιρικό είδωλο η τὰ αντιοργασμικά πνιχτά ουρλιαχιά από την δόση, τούς λέμε ότι ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΠΟΛΥ.

Τήν δηλητηριασμένη ανάγκη τους για αδιέξοδα κυνηγητά, θά την κριτικάρουμε συνολικά και άμεσα μέχρι τέλους!

Αρκετά η αντεπαναστατική ανία και οι απογοητευτικές διαψεύσεις τού ράνισαν την καθημερινότητα μας. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΟΧΕΣ ΓΙΑ ΕΝΟΧΕΣ. Ο ερωτισμός πιά δέν εκφράζεται παράμέσα στην ριζοσπαστικοποίηση της φαντασίας και της πραγμάτωσης της.

Όσο για τούς άλλους, η δημόσια πρακτική τους ενάντια στή σύγχρονη προϊστορία, μάς βρίσκει αλληλέγγυους.

